

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

בפני כבוד השופטת ורד שביט פינקלשטיין

התובעת: פלונית

ע"י ב"כ עו"ד רפי כריסטוף ועו"ד נעמי שטיינפלד

-נגד-

הנתבע: פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שמואל מורן ואח'

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
1. ענייניו של פסק דין זה, הכרעה בשלוש תביעות בין בני זוג לשעבר ואלו הן:

האחת - תביעה שהגישה האישה לאיזון משאבים וחלוקת זכויות, כספים ורכוש שנצבר לצדדים בתקופת הנישואין ובכלל כך הכנסות שנאמדות בעשרות מיליוני ₪ שהתקבלו לידי הבעל לאחר הפירוד בפועל בין הצדדים; כן, עתרה האישה להורות על חלוקה לא שוויונית באופן שתקבל מעל 50% מהרכוש שנצבר וזאת בנוסף על בית המגורים שיוותר לבעלותה נוכח פערי השתכרות ומוניטין של הבעל (תמ"ש 26703-12-13, להלן: "התביעה הרכושית מטעם התובעת");
 2. השנייה - תביעה שהגיש הבעל למתן פסק דין הצהרתי על פיו הינו זכאי למחצית מזכויות החכירה בבית המגורים של הצדדים ברחוב --- (להלן: "בית המגורים"), לפירוק השיתוף בו ולחיוב התובעת בתשלום דמי שימוש ראויים (תמ"ש 13195-01-14, להלן: "התביעה לפסק דין הצהרתי בקשר לבית המגורים מטעם הנתבע");
 3. והשלישית - תביעה שהגישה האישה לפסיקת מזונותיה החל ממועד הגשת התביעה (22.12.13) ועד למועד הגירושין בין הצדדים (13.11.16) (תמ"ש 42765-12-13, להלן: "התביעה למזונות אישה").
- יצוין כי במהלך השנים הוגשו תביעות נוספות אשר כולן הסתיימו; ועל כן, נותר להכריע בתביעות שנותרו ובכללן סוגיית חלוקת הרכוש בין הצדדים אשר מהווה את לב ליבה של המחלוקת הסבוכה, המורכבת וממושכת בין הצדדים.
- למען הנוחות תכונה בפסק דין זה האישה בשם "התובעת" ואילו הבעל בשם "הנתבע".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

רקע עובדתי ודיוני כללי :

- 1
2
3 .4 התובעת והנתבע (להלן שניהם : "בני הזוג" ; "הצדדים") הינם בני זוג לשעבר שנישאו זל"ז כדמו"י
4 ביום 12.2.1991 והתגרשו זמ"ז ביום 13.11.2016.
5
6 .5 לצדדים שני ילדים מאומצים ג' יליד 15.7.1998 וי' ילידת 22.7.2001 שהינם כיום בגירים.
7
8 .6 במהלך הנישואין, התגוררו הצדדים בבית פרטי רחב ידיים עם בריכה ב ---. יצוין, כי בית המגורים
9 נרכש ע"י הצדדים בשנת 2005 כאשר זכויות החכירה נרשמו במלואן על שם התובעת.
10
11 .7 נכון למועד פתיחת ההליכים (דצמבר 2013) רבצה על בית המגורים הלוואת משכנתא בסך של כ –
12 1,211,000 ₪ כאשר ההחזרים החודשיים עמדו על סך של כ-9,150 ₪ (צורך כנספח א' לכתב התביעה
13 הרכושית מטעם התובעת).
14
15 .8 לעת נישואי הצדדים, היתה התובעת כבת 22 שנים ואילו הנתבע כבן 26 שנים. במועד נישואיהם
16 היתה התובעת סטודנטית לאדריכלות בטכניון ואילו הנתבע עבד בחברה בבעלות אביו. יצוין, כי
17 בתחילת נישואיהם, הצדדים היו חסרי רכוש משמעותי וכל רכושם נצבר במהלך הנישואין, כמפורט
18 להלן.
19
20 .9 יצוין, כי הנתבע הינו איש עסקים ממולח ומתוחכם כאשר במהלך הנישואין פיתח קשרים עסקיים
21 ענפים בין היתר עם בעלי דרגים בכירים בתחום הביטחוני, נחל הצלחות עסקיות רבות וניהל עסקים
22 חובקי עולם.
23
24 .10 בתחילת הנישואין, הקים הנתבע את חברת ל' כי בע"מ ולאחר מכן את חברת A בע"מ (להלן : "חברת
25 A"), חברה מובילה בעולם העוסקת בפיתוח ייצור ושיווק ---. יצוין, כי הנתבע שימש עד לסוף שנת
26 2012 כמנכ"ל של החברה ובעל מניות מרכזי בה.
27
28 .11 כמו כן, במהלך הנישואין היה הנתבע שותף בחברות נוספות חלקן רשומות בישראל וחלקן בחו"ל
29 וניהל במסגרתן פעילות עסקית ענפה בעשרות מיליוני דולרים.
30
31 .12 מנגד, לאורך השנים התובעת שקדה על גידול הילדים וטיפולם בכל הקשור לניהול הבית. נוכח
32 פעילותו העסקית של הנתבע בארץ ובעולם, נדרש הנתבע לנסיעות רבות לחו"ל ועל כן נאלצה התובעת
33 להתמודד לבדה עם עול ומטלות הבית והמשפחה.
34
35 .13 יצוין, כי לאחר לימודיה, החלה התובעת להתמחות במשרד ארכיטקטים הנמצא בבעלות אמה במשך
36 כ- 3 שנים ולאחר מכן המשיכה לעבוד באותו משרד במשך כ-8 שנים. בתום תקופה זו עבדה התובעת
37 באופן חלקי כאדריכלית עצמאית בעיקר עם חברות המצויות בשליטתו או בניהולו של הנתבע ו/או
38 גורמים אחרים הקשורים עמו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2 .14 בפועל ועל כך אין חולק, כל פרנסת הבית היתה מוטלת על הנתבע אשר כלכל את התובעת והילדים
3 ביד רחבה כאשר בשנים האחרונות לנישואי הצדדים הורגלו הצדדים לרמת חיים גבוהה ביותר.
4
5 .15 בסוף שנת 2012 פוטר הנתבע מחברת A. לטענת הנתבע פיטוריו מהחברה שהיוותה "מפעל חייו"
6 הותירה אותה בפני שוקת שבורה ועם חובות אדירים של מיליוני ₪.
7
8 .16 במהלך שנת 2013 חבר הנתבע למר -- (להלן: "שותפו של הנתבע") לצורך הוצאה לפועל של
9 התקשרות עסקית מורכבת עם חברת N בע"מ (להלן: "חברת N") הפועלת בתחום הסייבר. במסגרת
10 ההתקשרות הזו מונו הנתבע ושותפו למפיצים של מערכת ----. בכלל כך קיבלו הנתבע ושותפו של
11 הנתבע כתב מינוי לסוכנים/מתווכים למכירת מערכת ---- למדינת ----. מדובר על הסכמי התקשרות
12 במיליוני דולרים אשר יפורטו בהמשך.
13
14 .17 עקב משבר ביחסים בין הצדדים, הגישה התובעת ביום 12.12.2013 תביעה לרכוש וביום 22.12.2013
15 תביעות למשמורת ומזונות קטינים ואישה.
16
17 .18 ביום 2.1.2014 עזב הנתבע את בית המגורים ועבר להתגורר בדירה שכורה בעלות של כ- 8,000 ₪
18 לחודש.
19
20 .19 ביום 7.1.2014 הגיש הנתבע תביעת גירושין לבית הדין הרבני וכן הגיש תביעה לפסק דין הצהרתי,
21 לפירוק השיתוף בו ולחיוב התובעת בדמי שימוש ראויים בגין מגוריה בדירה.
22
23 .20 בתחילת שנת 2015 העתיק הנתבע את מקום מגוריו מישראל ועבר להתגורר דרך קבע ב--- שם
24 מתגורר עד היום ומנהל את עסקיו.
25
26 .21 ביום 16.3.2015 הגיעו הצדדים להסכמה בנוגע למועד הקרע ולמינוי מומחה אשר יגיש חו"ד לאיזון
27 משאבים. הסכמה זו פורטה בפרוטוקול הדיון וזו לשונה: "למען הייעול אנו מסכימים שהמומחה
28 שימונה על ידי בית המשפט יערוך איזון משאבים בנוגע לשני מועדים – הראשון, 1/3/2013 והשני
29 12/12/2013 תוך הסתייגות ב"כ התובעת שאם המומחה יתקל בקושי לשום את הרכוש נכון למועד
30 12/12/2013 אזי יינתן לו היתר לערוך איזון נכון ליום 31/12/2013. מוסכם כי ימונה מומחה ניטרלי
31 על ידי בית המשפט שיש לו מומחיות בהערכת חברות".
32
33 .22 להסכמה זו ניתן תוקף של החלטה ומונה רו"ח --- כמומחה מטעם ביהמ"ש לצורך הגשת חו"ד בדבר
34 כלל משאביהם של הצדדים כפי שנצברו ממועד הנישואין ועד למועד הקובע בהתייחס לשני מועדים
35 הנ"ל. כן, נקבע כי ככל שהמומחה יסבור כי קיים לו קושי להמציא נתונים ו/או מסמכים נכון ליום
36 12.12.2013 אזי יערוך האיזון נכון ליום 31.12.2013.
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 23. ביום 9.11.2015 עתרה התובעת למנות מומחה חלופי מטעם ביהמ"ש בטענה כי למומחה קשר עם
2 אחת החברות שבעלות הנתבע. לאחר שנערתתי לבקשה, ביום 16.12.2015 הגיעו הצדדים להסכמה
3 למינוי רו"ח --- כמומחה חלופי מטעם ביהמ"ש לצורך עריכת חו"ד (להלן: "המומחה").
4
5 24. כאן המקום לציין כי עבודת המומחה נמשכה פרק זמן ממושך וחו"ד הוגשה בפועל רק ביום 20.2.20,
6 קרי בחלוף למעלה מ-4 שנים ממועד המינוי. במהלך עריכת חו"ד ניתנו עשרות החלטות למתן צווים
7 לגילוי מסמכים, מתן הוראות לנתבע לשתף פעולה עם המומחה ואף התקיימו מספר דיונים אליהם
8 הוזמנו ואף נחקרו צדדי ג' לצורך קבלת נתונים ומידע בקשר לעסקיו של הנתבע; כך, למשל, ביום
9 18.10.15 נערתתי לבקשת התובעת למתן צו לגילוי מסמכים הדדי, בגדרו הוסמכו המומחה ובי"כ
10 הצדדים לקבל מידע אודות זכויותיהם של הצדדים לתקופה שמיום 1.1.2010 ועד ליום 12.12.2013;
11 ביום 18.5.2016 הוריתי לנתבע להמציא לידי המומחה מסמכים נדרשים לרבות דו"חות כספיים של
12 חברות עבור שנת 2014; ביום 2.1.2017 נערתתי לבקשת המומחה להרחיב את תקופת גילוי
13 המסמכים כך שתחול מיום 1.1.2007 ועד ליום 31.12.2015 מהנימוקים שפורטו בהחלטה (בר"ע
14 שהוגשה על ההחלטה ע"י הנתבע נדחתה (רמ"ש 01-17-42366)); בימים 22.5.2019 ו- 1.8.2019
15 התקיימו דיונים בביהמ"ש אליהם הוזמנו צדדי ג' אשר קיבלו צווים ע"י המומחה לבירור זכויות של
16 הנתבע לצורך עריכת חו"ד ולא נענו, ועוד.
17
18 25. ביום 20.2.20 הגיש כאמור המומחה את חו"ד לתיק ביהמ"ש (להלן: "חו"ד המומחה").
19
20 26. לאחר קבלת חו"ד המומחה, הסכימו הצדדים ביום 31.5.2020 לפנות להליך של גישור בפני כב' הש'
21 (בדימ"י). י. שנלר אשר לא צלח.
22
23 27. מכאן ואילך, החלה מסכת שמיעת הראיות ממושכת לאורך 7 דיוני הוכחות במהלכם נשמעו עדים
24 רבים כדלקמן: ביום 7.9.2020 נחקרה התובעת וכן נחקר מר מ' כ', עד מטעם התובעת אשר הקים
25 ביחד עם הנתבע את חברת A וכן ניהל עמו עסקים נוספים (להלן: "מר כ'"); בימים 8.9.20 ו-9.9.20
26 נחקר המומחה מטעם ביהמ"ש; ביום 14.9.20 נחקר עו"ד א' ה' בן דודו של הנתבע ומי שניהל עמו
27 עסקים (להלן: "בן דודו של הנתבע") והחלה חקירת הנתבע; ביום 15.9.20 הושלמה חקירת הנתבע;
28 ביום 22.12.20 נחקרו שותפו של הנתבע, מר -- מנכ"ל חברת V (להלן: "מנכ"ל V"), מר -- סמנכ"ל
29 מכירות חברת V (להלן: "סמנכ"ל V"), מר -- שניהל כסמנכ"ל כספים בחברת A בין השנים 2004-
30 2014 (להלן: "סמנכ"ל כספים חברת A"); ביום 24.12.20 נחקרו מר י' ל' שהינו בעל מניות בחברת
31 L בע"מ (להלן: "מייסד ובעלים בחברת L"), מר -- רו"ח של חברת N (להלן: "רו"ח חברת N"), מר
32 ד' ב' חוקר פרטי ששכרה התובעת (להלן: "החוקר הפרטי מטעם התובעת"), מר א' ו' שהינו בעלים
33 של חברת T (להלן: "בעלים של חברת T") מר י' ב', רו"ח של חברת D (להלן: "רו"ח של חברת D"),
34 גבי נ' ע' שהינה העוזרת האישית של הנתבע (להלן: "העוזרת האישית של הנתבע") ומר -- מנכ"ל
35 חברת N (להלן: "מנכ"ל N").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2 .28 בשלב מסוים, עלה כי הנתבע נקלע למצב בריאותי מורכב שלא הובררו כל הפרטים אודותיו. בהמשך,
3 הצהיר הנתבע כי אינו עובד אך מקבל הכנסות מעסקיו השונים באמצעות חברות נאמנויות המצויות
4 מחוץ לישראל בין היתר במדינת ליכטנשטיין. אין ידיעה אודות התנהלותו העסקית של הנתבע כיום.
5
6 .29 יצוין, כי לאחר שהסתיימו הליכי ההוכחות, ביקשו הצדדים לחזור ולמצות הליך גישור בפני כב' השי
7 (בדימי) שנלר אשר אף הוא התנהל פרק זמן ממושך ולא צלח.
8
9 .30 בנסיבות אלו, לאור כל האמור ולאחר הגשת סיכומי הצדדים, ניתן כעת פסק הדין.

10
11 **התביעה הרכושית מטעם התובעת וכן התביעה מטעם הנתבע לפסק דין הצהרתי בקשר**
12 **לבית המגורים:**

- 13
14 .31 במסגרת התביעה הרכושית מטעמה עתרה התובעת בסעי' 72 לסיכומים להורות כדלקמן:

15
16 "א. כי מועד הקרע ואיזון המשאבים יעמוד על מועד סידור הגט בין הצדדים, לחילופין,
17 31.12.2015, לחילופי חילופין ולמען הזהירות הראויה ולכל המוקדם, 31.12.2013, תוך
18 התחשבות בכל הפירות והזכויות, שתולדתם, שורשם ובסיסם, הוא בטרם מועד הקרע
19 שייקבע וכפי המפורט לעיל.

20 ב. להצהיר כי התובעת זכאית לכל איזון ו/או הינה הבעלים במשותף ו/או בכל חלק אחר, כפי
21 שביהמ"ש הנכבד ימצא לנכון ו/או כפי שיפורט בס"ק ג' להלן, בכל הזכויות הכספיות
22 והרכושיות והעתודות הכלכלית והחברות השונות, מכל מין וסוג, המפורטות בסיכומים
23 אלו (בסעיפים 15-68) המסתכמות לכל הפחות לסך של 100,000,000 ₪ ולפרק את השיתוף
24 בהן ו/או לאזן כפי המפורט לעיל ולהלן.

25 ג. כי בית המגורים יוותר על שמה של המבקשת ושיעור האיזון ביתרת הזכויות, הכספים
26 והרכוש, יעמוד לזכות המבקשת מעבר לחלקה 50% ולחילופין, על שיעור של 50%-50%,
27 נוסף לבית המגורים בשלמותו והכל בהתחשב בפערי השתכרות והמוניטין, כפי המפורט
28 לעיל".
29

- 30 .32 התובעת מבססת את עתירותיה על עיקרי הטענות שלהלן:

31
32 א. בנסיבות תיק זה הוכח כי מצבת הרכוש המשותף של הצדדים נאמדת לכל הפחות בעשרות
33 מיליוני דולרים. משכך, עקרונות הצדק, ההגינות והשוויון מחייבים לאפשר לתובעת ליהנות
34 מזרעים שנזרעו במהלך חייהם המשותפים של הצדדים ולקבל את מחציתם הגם שהנתבע ניסה
35 להכמינם בכל דרך מעיני התובעת ומעיני ביהמ"ש.

36
37 ב. התנהלות הנתבע בהליך זה היא חסרת תום הלב וגרמה להתארכות ההליכים המשפטיים שלא
38 לצורך לאור המניפולציות ותכנון הברחת הנכסים על ידו ובכלל כך חוסר ניקיון כפיים בהגשת
39 תצהירים לאקוניים באופן שאילץ את התובעת לחקור ולהביא ראיות ולזמן עדים "יש מאין" על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 מנת להתחקות אחר הנכסים המשותפים של הצדדים. ספק אם התובעת הצליחה להציג את
2 היריעה השלמה ויש חשש כי ישנם נכסים נוספים שקצרה ידה של התובעת מלהגיע אליהם.
3
4 ג. בהתאם לחוק יחסי ממון, המועד הקובע לצורך הערכת שווי הזכויות והחובות של הצדדים הוא
5 מועד פקיעת הנישואין עקב גירושין או פטירה. על כן, מועדי הקרע (13.3.13 ו-12.12.13) הינם
6 מועדים מוקדמים מדי ובנסיבות הליך זה ראוי וצודק לסטות ממועדי הקרע מעבר למועד
7 הפרידה בפועל ולקבוע את מועד הקרע במועד סידור הגט (13.11.16) ו/או מועד מתן פסק הדין.
8
9 ד. התובעת לא היתה מודעת להיקף הרכוש והכספים הרבים שתמך הנתבע בהתאם למועדי הקרע
10 הנטענים ואין בהסכמה הדיונית שנתנה בתחילת ההליך כדי לעמוד בעוכריה כשבעת ההיא לא
11 יכולה היתה לצפות את מועדי יצירת החוזים שעמדו ביסוד הכנסותיו האדירות של הנתבע
12 מהחברות השונות שהתקבלו במהלך השנים 2014-2015 בהיקף של עשרות מיליונים דולרים
13 שהוסתרו ממנה.
14
15 ה. סעיף 6 (ג) לחוק יחסי ממון מאפשר לביהמ"ש לקבוע את אופן הביצוע ומועדי הביצוע לאיזון
16 המשאבים של כלל הנכסים או חלקם ובכלל כך לאחר את מועדי המימוש לאחר מועד הקרע. על
17 כן, בהתאם לעקרונות הצדק, ההגינות והשוויון, יש לאפשר לתובעת ליהנות מפירות המאמץ
18 המשותף שהשקיעו הצדדים במהלך חייהם המשותפים גם אם התקבלו לאחר מועד הקרע.
19
20 ו. במקרה דנן, התובעת עומדת בכל אחד מהפרמטרים המצדיקים חלוקה לא שוויונית של הרכוש
21 בהתאם לסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון בשל הפרשי השתכרות באופן מובהק ביותר: א. התובעת
22 הינה בן הזוג הביתי ואילו הנתבע הינו בן הזוג הקרייריסטי. ב. קיים פער דרמטי בהפרשי
23 ההשתכרות. ג. הצדדים היו נשואים במשך 25 שנים ולהם שני ילדים בהם טפלה התובעת במהלך
24 החיים המשותפים. ד. גילאי הצדדים ואופק השתכרות הצדדים: התובעת הינה כבת 52 שנים
25 ואילו הנתבע כבן 57 שנים כאשר התובעת כבר עברה את האפשרות לפתח את יכולת השתכרותה.
26
27 ז. בנסיבות אלו, יש להורות על חלוקה לא שוויונית של כלל הזכויות, הנכסים והרכוש של הצדדים
28 באופן שהתובעת תקבל אחוזים גבוהים יותר בזכויות הכספיות והרכושיות והעתודות הכלכליות
29 והחברות השונות מכל מין וסוג שפורטו בסעיפים 15-68 לסיכומיה המסתכמות לכל הפחות לסך
30 של 100,000,000 ₪ ולהורות על פירוק השיתוף בהן ו/או לאזן כמפורט לעיל. כל זאת, בנוסף
31 לזכויות בבית המגורים אשר יש להותירו רשום על שמה בלבד בהתאם לכוונת הצדדים שהוכחה
32 ברישום הבעלות על שם התובעת בלבד.
33
34 33. מנגד, מבסס הנתבע את טענותיו על עיקרי הדברים שלהלן:
35
36 א. מדובר בניסיון שערורייתי "לבנות תיק" ולעצב תודעה אשר מנוגדת לדיני השיתוף הזוגי וזאת
37 באמצעות הצגת הכנסותיו של הנתבע שבמרביתן ככולן התקבלו לאחר שני מועדי הקרע
38 כהכנסות משותפות לצדדים. מדובר בהכנסות אשר נובעות מעמלו הקשה, המתמשך,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 האינטנסיבי, רב הסיכונים והכרוך בהוצאות רבות שבוצע הרבה לאחר שהצדדים נפרדו וחדלו
2 להיות בזוגיות ועל כן מדובר בניסיון לעשיית עושר שלא כדין.
3
- 4 ב. יש לקבוע את מועד הקרע ליום 1.3.2013 שבו חדל השיתוף בין הצדדים בפועל לכדי נתק גמור
5 ביניהם. גם לשיטת התובעת הקרע הסופי בין הצדדים ארע בתחילת מרץ 2013 עת חזר הנתבע
6 מחו"ל לאחר מריבה ביניהם אמר לה "נפגש ברבנות" ונעלם ולאחר חזרתו יצא מחדר השינה
7 ולא דיבר עמה עוד. אמנם, ההליכים המשפטיים נפתחו כ-9 חודשים לאחר מכן בדצמבר 2013
8 אולם מועד זה הוא שרירותי בלבד ואין בו כדי להוות את מועד הקרע על פי הפסיקה. התובעת
9 אישרה כי היא התחילה בהכנת ההליך המשפטי חודשים ארוכים לפני הגשת התביעה כאשר
10 באמצע שנת 2013 הנתבע לא דיבר איתה ופעל מאחורי גבה, או אז פנתה לקבלת ייעוץ משפטי.
11
- 12 ג. בתקופה שבה שקע הקשר בין הצדדים ובסמוך לפתיחת ההליכים המשפטיים הקים הנתבע את
13 חברת "ט" וחתם על כתב מינוי עם חברת N ועל כן אין כל היגיון או הצדקה להכלילם ברכוש
14 שנצבר בתקופת השיתוף. הזכות לאיזון משאבים היא בגין פירות המאמץ המשותף בתקופה
15 שלפני הקרע כאשר ההכנסות הנטענות נובעות מעבודתו מאומצת של הנתבע תוך נטילת סיכונים
16 אישיים וכלכליים משמעותיים ולא מכתב המינוי גופו שהינו חסר כל ערך כלכלי.
17
- 18 ד. ניתן להתחשב לכל היותר בהכנסות העתידיות של הנתבע במסגרת סוגיית הצדקת פיצוי בגין
19 פערי השתכרות. ואולם, אין הצדקה לפסיקת פיצוי לתובעת בגין כושר השתכרות/מוניטין אישי
20 של הנתבע שכן התובעת לא הוכיחה זכאותה על פי מבחני הפסיקה: התובעת לא הוכיחה את
21 תמיכתה ותרומתה בניהול משק הבית ולכל היותר מדובר בתמיכה חלקית שכן הצדדים נהגו
22 לשכור שירותי בית ושמרטפות באופן קבוע; התובעת לא הוכיחה כי וויתרה על התפתחותה
23 המקצועית או שהיתה פגיעה בכושר השתכרותה לטובת הקריירה של הנתבע או הטיפול בבית
24 ובילדים, אלא להיפך, התובעת צברה השכלה גבוהה, עבדה במקצועה מסיום הלימודים ועד
25 לעצם היום הזה; התובעת לא הוכיחה כי סיעה או עזרה לנתבע בעבודתו, אלא להיפך, התובעת
26 התנהלה בבזבזנות חסרת אחריות שגרמה למריבות תכופות בין הצדדים ולפגיעה קשה בעסקיו
27 של הנתבע, בזמינותו לעבודה ובמצבו הכלכלי.
28
- 29 ה. בשל גילו ובעיקר מצבו הרפואי המורכב של הנתבע כיום, אזי האפשרות של הנתבע להמשיך
30 ולעבוד ולהשקיע מאמצים בעסקים הינה קלושה אם לא בלתי אפשרית והדברים באים לידי
31 ביטוי בהכנסותיו הנוכחיות. מנגד, התובעת הציגה עליה בהכנסותיה ולמיטב ידיעתו של הנתבע
32 הכנסות אלו עוד גדלו בשיעור ניכר נכון להיום.
33
- 34 ו. ככל שטענת התובעת בדבר פערי ההשתכרות מבוססת על הכנסות עתידות מהון/רכוש, אזי
35 השיקול המכריע בעניין זה הוא היקף הרכוש שתקבל התובעת במסגרת איזון המשאבים של
36 הצדדים ועל פי חו"ד המומחה התובעת תצא מחיי הנישואין עם מחצית מבית המגורים ועם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 חלקה באיזון המשאבים, רכוש די והותר שאין בו כדי להצדיק חלוקה לא שוויונית בהתאם
2 לסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון.
3
4 34. כמו כן, הנתבע הגיש תביעה למתן פסק דין הצהרתי בקשר לבית המגורים, ואלו טענותיו:
5
6 א. בית המגורים הינו נכס משותף לשני הצדדים כל שכן נוכח הודאותיה המפורשות של התובעת
7 וברי כי אין כל רלבנטיות לשאלת הרישום של בית המגורים ע"ש התובעת בלבד.
8
9 ב. הנתבע זכאי לקבל דמי שימוש בגין חלקו בבית בסכום שלא יפחת מהסכום בו נקבה התובעת
10 בתביעתה (סעי' ז' לתביעה למזונות), וזאת ממועד שבו סולק הנתבע מביתו כשהוא מאוים ע"י
11 התובעת שהגישה תלונה במשטרת --- על הסגת גבול לבל יחזור הנתבע להתגורר שם (ינואר
12 2014) ואילך. לחילופין בלבד, יש לחייב את התובעת בדמי שימוש החל ממועד הגירושין שאז
13 בהיבט ההלכתי נאסר על הצדדים לגור תחת קורת גג אחת.
14
15 ג. בנוסף, יש להורות על השבת מחצית המשכנתא ששולמה ע"י הנתבע החל ממועד הפירוד הפיזי
16 בין הצדדים בינואר 2014 ואילך, וזאת נוכח מגוריה הבלעדיים של התובעת בבית.
17
18 35. מנגד, טוענת התובעת כי יש לדחות את עתירות הנתבע, ואלו טעמיה:
19
20 א. הבית נרשם על שם התובעת בלבד לצורך הבטחת עתידה ומדור לקטינים. במסגרת בקשה מס'
21 83 הוגשו ראיות מפריכות לעניין טענות הנתבע כי בעת רכישת הבית הוא שהה בחו"ל ואלו
22 מהוות ראיה שהבית נרשם על שם התובעת בלבד על מנת להבטיח את עתידה ועתיד הילדים.
23
24 ב. נוכח הפרשי כושר השתכרות האדירים בין הצדדים, יש להחיל את סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון
25 כך שהתובעת תקבל אחוזים גבוהים בנכסים הספציפיים ומכל מקום יש להותיר את מלוא
26 הזכויות בבית המגורים בידיה בהתאם לכוונת הצדדים שהוכחה בפועל ברישום.
27
28 ג. יש לדחות את עתירת הנתבע לחיוב התובעת בדמי שימוש ראויים. הנתבע אישר כי עזב מרצונו
29 את בית המגורים לאחר ששכר לעצמו דירת יוקרה בעלות של 8,000 ₪ לחודש. גם מדין מזונות
30 חייב הנתבע במדור התובעת לכל הפחות עד מועד סידור הגט, אך בהתחשב בהתנהלותו ובסחבת
31 שגרם בניהול ההליכים במשך השנים, אין לחייבו בדמי שימוש גם לאחר מועד סידור הגט ואילך.
32
33 איזון משאבים - מתווה נורמטיבי כללי:
34
35 36. הצדדים דנו נישאו ביום 12.2.1991, ומשכך חל עליהם משטר איזון משאבים על פי הוראות חוק יחסי
36 ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") אשר קובע בסעיף 5(א) בו כי "עם התרת
37 הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג...". בעצם הוראה זו ביקש המחוקק לאמץ את
2 התפיסה המשפטית שהתגבשה לכלל חזקה הידועה כ"חזקת השיתוף" שעיקרה כי בני זוג שותפים
3 הן בזכויות והן בחובות אשר נצברו להם במהלך חייהם המשותפים, ומאידך לעגן את אותה חזקה
4 בדחייתו של מועד האיזון וחישוב הרכוש המשותף נכון למועד פקיעת הנישואין.
5
- 6 37. אשר לביטוי "כלל נכסי בני הזוג" נקבע, כי הרישום אינו חזות הכל אלא כי: "מעט שנכס נרכש
7 בתקופת הנישואין, על פניו אין משמעות לרישום הנכס על שם אחד מבני הזוג. יתר על כן – הנטל
8 להוכחת הריג, ככל חריג, נופל לפתחו של הטוען לקיומו" (עמ"ש (ת"א) 43761-03-14 פלוני נ'
9 אלמוני (2.12.15) בפס' 10).
- 10
- 11 38. בשנת 2009 תוקן חוק יחסי ממון והוספה לו הוראת סעיף 5 א המאפשרת לביהמ"ש להקדים את
12 מועד מימוש הזכות לאיזון המשאבים. הקדמת מועד מימוש הזכות תעשה בהתקיים אחת משתי
13 חלופות שנקבעות על פי המבחנים הבאים: מבחן טכני פורמלי, קרי חלוף שנה ממועד פתחית אחד
14 מההליכים המפורטים בו (סעי' 5 א (א) (1) לחוק), או מבחן מהותי המתמקד בטיב הקשר הזוגי כלכלי
15 בין בני הזוג, כך שהמועד לאיזון המשאבים ייקבע על דרך קביעת קיומו של "קרע" בין בני הזוג, או
16 מגורים בנפרד במשך תקופה מצטברת של תשעה חודשים מתוך תקופה רציפה של שנה (סעיף 5 א (2)
17 לחוק). כן נקבע כי ביהמ"ש או ביה"ד רשאי לקצר את התקופה האמורה אם ניתנה החלטה שיפוטית
18 המעידה על קיומו של קרע בין בני הזוג (סעי' 5 א (2) לחוק).
19
- 20 39. בפועל, עיון בפסיקה מלמד כי הפסיקה מצאה במועד הקרע אף שקדם למועד פקיעת הנישואין בפועל
21 כמועד הראוי לביצוע איזון המשאבים.
22
- 23 40. בשים לב לאופיים של סכסוכי משפחה בכלל וסכסוכי ממון בין בני זוג בפרט, בתי המשפט קבעו לא
24 אחת כי במסגרת איזון המשאבים על ביהמ"ש לקחת בחשבון שיקולים רחבים לרבות שיקולי צדק
25 על מנת להביא את שני הצדדים למצב כלכלי דומה עם פירוק התא המשפחתי ובפרט לאחר שנות
26 נישואין ארוכות. משכך, על מנת להשיג את התכליות העומדות ביסוד הליך איזון המשאבים ולהביא
27 לחלוקת רכוש הוגנת וצודקת, נתן המחוקק בידי ביהמ"ש כלים ועזרים על מנת לסייע בידיו.
28
- 29 41. כך, סעיף 8 לחוק יחסי ממון מעניק לביהמ"ש סמכויות מיוחדות בכל הקשור להליך איזון המשאבים
30 ובאופן שמאפשר לביהמ"ש להפעיל את שיקול דעתו בדרך של איזון נכסי הצדדים שלא מחצה על
31 מחצה (סעי' 8 (2) לחוק), להוציא נכסים כאלה ואחרים מכלל איזון (סעי' 8 (1) לחוק), להעריך נכסים
32 על פי שווים קודם למועד האיזון (סעי' 8 (3) לחוק) או להכליל באיזון נכסים שהיו להם קודם למועד
33 האיזון (סעי' 8 (4) לחוק).
34
- 35 42. כן, סעיף 6 (ג) לחוק יחסי ממון מקנה לביהמ"ש שיקול דעת רחב בקביעת תנאי האיזון ועל פיו: "באין
36 הסכמה בין בני הזוג בשאלה מה מגיע מהאחד לשני או באיזו דרך יבוצע האיזון, יחליט בית המשפט
37 או בית הדין לפי הנסיבות, ורשאי הוא לקבוע מועדי הביצוע, הבטחתו ושאר תנאיו, לרבות תוספת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 ריבית במקרה של ארכה או סילוק בשיעורים". קרי, ביהמ"ש יכול לאחר את מועד שווי הזכויות
2 לאיזון לאחר מועד הקרע.
3
4 43. על דרך הכלל המועד בו יבחן שווי הנכסים לאיזון יהא מועד הקרע, אולם אין הכרח שכך יהיה הדבר.
5 בפועל, ביהמ"ש יכול לקבוע מועדים שונים לאיזון של נכסים שונים תוך התחשבות במהות הנכס
6 והמועד בו תושג תמורתו המרבית או המיטבית וזאת גם אם מועד חישוב שווי הזכות יעשה לאחר
7 מועד הקרע (ר', למשל, עמ"ש (מרכז) 19796-09-17 י.צ. נ' ש.ס.צ. (13.9.18)).
8
9 44. הנה כי כן, הליך איזון המשאבים כולל מספר שלבים אשר עיקרם קביעת מועד הקרע בין הצדדים,
10 בחינת כלל נכסי בני הזוג אותם יש לאזן וביצוע איזון המשאבים בפועל, והכל תוך שימוש מושכל
11 במגוון הכלים המצויים בחוק יחסי ממון במטרה להביא לחלוקה צודקת והוגנת של נכסי הצדדים
12 בעת פירוק הקשר ביניהם בנסיבות המקרה הספציפי המונח לפני ביהמ"ש.

מתווה ההכרעה דנן:

- 13
14
15
16 45. עיון במכלול טענות הצדדים מלמד כי לצורך ההכרעה במחלוקות השונות בגדרי התביעות הרכושיות
17 מטעם שני הצדדים, יש להידרש לבירור השאלות שלהלן:
18
19 א. קביעת מועד הקרע בין הצדדים;
20
21 ב. בחינת ממצאי חו"ד המומחה כבסיס לאיזון המשאבים בין הצדדים: במסגרת זו יש להידרש
22 לטענות הצדדים בנוגע לסכומים השונים שפורטו בטבלת האיזון בהתאם למועד הקרע הקובע
23 לרבות אלו שהותרו להכרעת ביהמ"ש. כמו כן, יש להידרש לסוגיית ההלוואות שהותיר המומחה
24 להכרעת ביהמ"ש.
25
26 ג. בירור טענות התובעת בנוגע לפרטי רכוש רבים ונוספים שלא נכללו בחו"ד ו/או נותרו במחלוקת
27 ע"י המומחה, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך;
28
29 ד. התביעה מטעם הנתבע למתן פסק דין הצהרתי בקשר לזכויותיו בבית המגורים, פירוק השיתוף
30 בו וחייב התובעת בדמי שימוש ראויים;
31
32 ה. בחינת טענות התובעת לחלוקה לא שוויונית של הרכוש בשל פערי השתכרות ומוניטין בין
33 הצדדים ובכלל כך להותיר את בית המגורים לבעלותה הבלעדית;
34
35 ו. סיכום האיזון וביצוע בפועל.
36
37 46. נפנה לבחינת סוגיות אלו להלן.

38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

א. שאלת מועד הקרע בין הצדדים :

- 1
2
3 47. כאמור, בין הצדדים קיימת מחלוקת בנוגע למועד הקרע: לטענת התובעת, יש לקבוע את מועד הקרע
4 במועד סידור הגט בין הצדדים (13.11.16) ואף במועד מתן פסק הדין ולחילופין, לכל המוקדם ביום
5 31.12.13 תוך התחשבות בכלל הפירות והזכויות שתולדתם, שורשם ובסיסם בתקופת הנישואין;
6 ומנגד, לטענת הנתבע, יש לקבוע את מועד הקרע ליום 1.3.13 הוא המועד שבו חדל השיתוף בפועל
7 בין הצדדים לכדי נתק גמור ביניהם.
8
9 48. בפסיקה נקבע שהמועד לצורך ביצוע איזון המשאבים הוא המועד שבו פסק משק הבית של הצדדים
10 מלתפקד כיחידה כלכלית משותפת וכי מדובר בקרע סופי שאינו ניתן לאחוי. מועד זה נקבע בכל
11 מקרה לפי נסיבותיו, קרי על פי הנסיבות המצביעות על ההפרדה הרכושית והכלכלית בפועל.
12
13 49. בתמ"ש (פ"ת) 38559-05-11 ת.ס נ' ד.ס (1.12.13) סיכם כב' השופט צ' ויצמן את פסיקות בתי המשפט
14 בכל הנוגע לקביעת מועד הקרע בין בני זוג, כדלקמן: "כך נקבע שעל בית המשפט לבחון, בין השאר,
15 מתי חל שבר בלתי ניתן לאיחוי ביחסי הצדדים או מתי הגיעו הנישואין לסיומם "דה פקטו"? מהו
16 המועד בו החלו בני הזוג בפועל להפריד רכושם ולהתנהל התנהלות כלכלית עצמאית ללא קשר לבן
17 הזוג האחר? האם החל להתפתח קשר זוגי בין מי מבני הזוג עם צד שלישי המלמד על ריקון חיי
18 הנישואין מתוכן? וכיוצ"ב ... ודוק, אותו "מועד" אחריו אנו תרים צריך שיצביע באופן ברור על
19 "קרע שאינו ניתן לאיחוי", על "שבירת כלים" מוחלטת, רגע ממנו אין חזרה ותקומה למערכת
20 הזוגית של הצדדים, רגע אשר ממנו והלאה יהא ברור כי בני הזוג נוהגים בניהם כמו זרים – "שלי
21 שלי ושלך שלך". ובעמ"ש (חי') 23541-01-17 פלונית נ' פלוני (9.8.17), הובהר כי הקרע ייתכן במספר
22 מישורים: "קרע פיזי – ובכלל זה יציאה מבית המגורים, הפרדת מגורים, נקיטה בהליכים
23 משפטיים. קרע כלכלי – ובכלל זה הפסקת ניהול משק הבית במשותף. קרע זוגי – ובכלל זה הפרת
24 נאמנות מצד בן הזוג, אלימות בין בני הזוג, הגשת תלונה במשטרה על אלימות ועוד. לבית המשפט
25 שיקול דעת בנדון, בהתאם לנסיבות המקרה שבפניו". נפנה לבחינת האמור לענייננו.

מן הכלל אל הפרט, לענייננו :

- 26
27
28
29 50. כבר בפתח הדברים אציין כי לא מצאתי לקבל את טענת התובעת לפיה מועד הקרע הינו מועד
30 הגירושין או מועד מתן פסק הדין, ואנמק: ראשית, טענה זו נסתרת מהאמור בסעי' 84 לתביעה
31 הרכושית בו עתרה התובעת להקדמת מועד האיזון וכדבריה: "להורות על הקדמת המועד לאיזון
32 המשאבים בהתאם להוראות סעיף 5 א (2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973 ו/או כל דין
33 אחר לרבות, על דרך פירוק השיתוף בין בני הזוג לאלתר ו/או יישום יתר הוראות חוק יחסי ממון בין
34 בני זוג והכל, תוך הבטחת מדור האישה והקטינים ותוך התחשבות בפרמטרים המפורטים לעיל
35 להלן ועל פי מתווה שייקבע ע"י ביהמ"ש הנכבד". שנית, בדיון שהתקיים ביום 16.3.15, קרי כשנה
36 וחצי לאחר פתיחת ההליכים המשפטיים, הסכימו הצדדים להקדים את מועד האיזון לשני מועדים
37 חלופיים (1.3.13 ו-12.12.13) בכפוף להסתייגות ב"כ התובעת כמפורט לעיל. הסכמה זו קיבלה תוקף

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 של החלטה ובהתאם לכך מונה מומחה שהגיש לביהמ"ש חוו"ד לאיזון משאבים. אמנם לא נסתר
2 מעיני כי בדיון ביום 16.3.15 טען ב"כ התובעת כי יש לקבוע מועד שונה לאיזון משאבים, הוא מועד
3 עזיבתו של הנתבע את הבית ביום 31.12.13 וכדבריו: "מה שנכון לעשות זה לקבוע את המועד לסוף
4 השנה כאשר הוא עזב את הבית וזה מה שצריך לעשות וזה יותר נוח מאשר להביא דוחות ומסמכים
5 ולא להסכים על כך. חברי מתנגד ורוצה לקבוע מרץ ... אנו חושבים שמועד הקרע זה סוף דצמבר –
6 היום שבו הוא עזב את הבית", ולכך אתייחס בהמשך.
7
- 8 כן, לא מצאתי לקבל את טענת הנתבע לפיה מועד הקרע הוא יום 1.3.13 שכן בחקירתו הציג הנתבע .51
9 גרסה סותרת והעיד כי נקודת השבר ביחסי בין הצדדים היתה בחודש יולי 2013 וכדבריו:
10 "כשסיכמנו ביולי שאנחנו מתגרשים סופית, למעשה זה היה ממרץ אבל ביולי סיכמנו שהולכים
11 לעורך דין ומגבשים הסכם. אני אמרתי לה שאני לוקח את שני הילדים כל אחד לחוד לאן שהוא
12 רוצה בעולם לטיול, מסביר לו שאני עוזב את הבית בשביל שזה יעבור כמה שיותר חלק" (עמ' 552,
13 ש' 31-35). וכן: "אבל אם היתה אומרת את האמת אז הכל נגמר ביולי, לא יכול להיות משהו אחר.
14 לטענתי מרץ, לא יודע אם אני אקל עליה, זה נגמר ביולי..." (עמ' 652, ש' 30-31). משכך, יש לבחון
15 את הדברים כהוויתם בשים לב לראיות שהונחו לפני.
16
- 17 בענייננו, לאחר בחינת מכלול הנתונים, נחה דעתי כי מועד הקרע הסופי בין הצדדים הוא מועד .52
18 עזיבת הנתבע את הבית, קרי תחילת חודש ינואר 2014 (וכפי עתירת ב"כ התובעת בסיכומיה ביום
19 31.12.13). להלן אפרט את הנימוקים ביסוד מסקנה זו.
20
- 21 הגם שהנתבע העיד כי בחודש יולי 2013 הוא המועד בו סיכמו לטענתו הצדדים להתגרש, הוא אישר .53
22 שלאחר מכן התובעת פנתה אליו וביקשה שילכו לטיפול זוגי, משמע לא מדובר בהחלטה סופית שכן
23 התובעת ביקשה לעשות ניסיון נוסף לשלום בית (עמ' 554, ש' 33-33 עמ' 555, ש' 18). כמו כן, מעדויות
24 הצדדים עלה כי בחודש ספטמבר 2013 התקיים אירוע בת מצווה של בתם של הצדדים והצדדים חגגו
25 את האירוע כמשפחה (ר' בעמ' 97, ש' 20-25; בעמ' 554, ש' 19-27). בנוסף, הנתבע העיד כי במהלך
26 חודשים ספטמבר או אוקטובר 2013 וכן בסוף חודש נובמבר 2013 לקח את הילדים לטיולים בחו"ל
27 ורק אז הודיע לשני הילדים כביכול שהוא עוזב את הבית (עמ' 552, ש' 31-31 עמ' 553, ש' 8). כמו כן,
28 הנתבע אישר כי במהלך כל התקופה המשיך להתגורר בבית ו"המתיין" לגיבוש ההסכם בין הצדדים.
29 עם זאת, הנתבע התחמק מלתת תשובה עניינית מה היה קורה אילו התובעת לא היתה פונה לעו"ד
30 לצורך גיבוש ההסכם ואישר כי רק בתחילת ינואר 2014 עזב את הבית וכדבריו "בין ה-1 ל-2 לינואר
31 2014. מיד איך שקיבלתי את התביעה" (עמ' 555, ש' 20-21).
32
- 33 יתר על כן, מחקירת הצדדים עלה כי עד למועד עזיבת הנתבע את בית המגורים המשיך הנתבע .54
34 להעביר כספים לחשבון הבנק המשותף וכי במהלך שנת 2013 הצדדים ניהלו משק בית משותף.
35 הנתבע אישר כי בחודש יוני 2013 ביקש מהתובעת לחתום על הארכת תקופת ההלוואה בסך 5.5 מליון
36 ₪ והתובעת עשתה כן לבקשתו (עמ' 563, ש' 4-13). כן העיד הנתבע כי בחודש ספטמבר 2013 מכר את
37 מניות חברת "ב" תקשורת בסך 2.2 מיליון ₪ לטענתו על מנת להכניס כסף הביתה וכדבריו: "... הוא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 הציע 1½ מיליון, התווכחנו, גמרנו על 2,2 הוא רשם את הצ'קים, והלכתי הביתה. הגענו למצב שלא
2 היה לנו מה לאכול" (עמ' 696, ש' 31 – עמ' 697, ש' 27). עוד העיד הנתבע כי לצורכי הנסיעה עם
3 הילדים במהלך אוקטובר- נובמבר 2013 עשה שימוש בהכנסות שקיבל מחברת N, קרי הכנסות
4 משותפות לצדדים (עמ' 553, ש' 29-30). הלכה למעשה, רק לאחר שהנתבע עזב את הבית בתחילת
5 ינואר 2014 פעל לסגירת חשבון הבנק משותף של הצדדים לשתי חתימות ועל כן נאלצה התובעת
6 להגיש ביום 2.2.14 בקשה דחופה לפסיקת מזונות זמניים בה פירטה: "עד לחודש דצמבר האחרון
7 נהג המשיב להפקיד חלק קטן מהכספים אשר התקבלו על ידו, מעסקיו הרבים חובקי העולם,
8 לחשבון המשותף אשר שימש את כלכלת הצדדים, הקטינים והוצאות בית המגורים ... ביום 1.1.14
9 ימים ספורים לאחר המצאת התביעה נשוא תיק זה למשיב, החליט המשיב לנקוט כאלימות
10 כלכלית כנגד המבקשים ותוך ניצול כוחו הכלכלי העודף, ביטל את כל הוראות הקבע הקיימות
11 בחשבון הבנק המשותף לרבות, כל התשלומים השוטפים החלים על בית המגורים ובכללם תשלומי
12 המשכנתא, וכן ביטל את זכויות החתימה (ביחד ולחוד) אשר היו קיימות בחשבון המשותף ... ביום
13 2.1.14 עזב המשיב את בית המגורים והותיר את המבקשת לדאוג לבדה לכל צרכיהם של
14 המבקשים" (ר' סע' 13-14 לבקשה). יצוין, כי הנתבע לא הכחיש כי לאורך כל התקופה ועד הגבלת
15 חשבון הבנק המשותף בתחילת ינואר 2014, הוא המשיך לכלכל את הבית, שילם הוצאות אחזקת
16 הבית כולל המשכנתא על בית המגורים (עמ' 9 לפרוט' 6.7.14, ש' 17-23).

17
18 אשר להגשת התביעה הרכושית ביום 12.12.13, התובעת העידה כי הגשת התביעות לא היוותה סוף .55
19 פסוק ליחסים בין הצדדים. לדבריה הגישה את התביעה הרכושית לאור התנהלות הנתבע בתקופה
20 שלפני כן וחששותיה כי "משהו מתרחש מאחורי גבה" וכי זכויותיה עלולות להיפגע. כך מתוך
21 עדותה: "אני התחלתי להרגיש שמהו קורה מאחורי גבי. פתאום האוטו המפואר שלו נעלם.
22 פתאום חברה ששמעתי שנמכרה. והלכתי להתייעץ עם עורך דין.... במהלך, בסביבות 2013, אני לא
23 יודעת להגיד בדיוק. אבל נגיד ביולי, .. הוא מכר את האוטו. ואחר כך בספטמבר משהו שמעתי
24 שאיזה חברה נמכרה... הוא לא שיתף אותי בכלום .. היתה חברת ב' שפתאום נעלמה .. והג' הח'.
25 והרגשתי שמהו קורה מאחורי גבי" (עמ' 80, ש' 30-81, עמ' 9). וכן: "אני יודעת שביולי [הכוונה
26 2013-ו.ש.פ.] הנתבע דיבר איתי ואמר לי שצריך לחתום עוד פעם על ההלוואה, שחתמנו ב-12,
27 לחדש את החתימה, כי נגמר, כל שנה מחדשים.. אני הלכתי איתו וחתמתי ... ועשיתי מה שהוא
28 ביקש ממני" (עמ' 93, ש' 20-26). ובהמשך הסבירה כי גם לאחר שהגישה את התביעות היא חשבה
29 שיחזור וידבר איתה ו"שיבין את המקום שלו, שאני לא פראיירית" ולדבריה: "הייתי יכולה גם
30 למשוך את הכל אם הוא היה מדבר איתי והיה לי ביד משהו. אני באתי למקום הזה בלי ברירה"
31 (עמ' 96, ש' 4- עמ' 97, ש' 4).

32
33 אשר לעזיבת הנתבע את הבית, אציין כי גם בעניין זה התנהגות הנתבע היתה מתעתעת שכן הנתבע .56
34 עזב את הבית בחודש ינואר 2014 ולא נטל עמו את בגדיו. התובעת העידה כי "הוא עזב את הבית
35 בתחילת, מה שרשום, 31 בדצמבר, משהו כזה ... הוא עזב את הבית וגם חשבתי שהוא יחזור. הוא
36 לא לקח בגדים. כלום, הוא יצא מהדלת" (עמ' 95, ש' 35-36). גם הנתבע אישר זאת בעדותו ואף

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 הוסיף: "כשבאתי פעם אחת לקחת בגדים היא הלכה למשטרה ותבעה אותי" וכן "אז אני מסביר
 2 לך שבאתי שבועיים שלושה אחר כך לקחת משהו מהבית, בגדים, היא הלכה ופנתה למשטרה
 3 שפרצתי לבית, לבית שלי, שפרצתי, שעבדתי כל החיים בשבילו, שהיא לא עבדה דקה בשבילי"
 4 (עמ' 556, ש' 26-32). ואולם, הגם שהנתבע עזב את הבית באופן הנ"ל, בפועל הוא לא שב להתגורר בו
 5 ופרק זמן קצר לאחר מכן ביום 7.1.14 הגיש תביעת גירושין לביה"ד הרבני וכן תביעה לפירוק השיתוף
 6 בבית המגורים ולחיוב התובעת בדמי שימוש ראויים ועל כן ברצף אירועים אלו הביא לידי ביטוי
 7 כוונתו ורצונו להביא לסיום היחסים בין הצדדים.
 8
 9 57. אשר על כן, נוכח האמור, נחה דעתי כי נקודת השבר הסופית בין הצדדים היא מועד עזיבת הנתבע
 10 את הבית בינואר 2014 (וכפי עתירת ב"כ התובעת 31.12.13) כאשר לאחר מכן הנתבע לא שב להתגורר
 11 עוד בבית המגורים, פעל לסגירת החשבון המשותף והגיש תביעות לביה"ד הרבני ולביהמ"ש.
 12
 13 58. ודוק, קביעת מועד הקרע ליום 31.12.13 אין בה כדי לגרוע מהחובה לבחון ולהכריע בשאלה האם
 14 אותם כספים ו/או זכויות שהתקבלו אצל מי מהצדדים לאחר מועד הקרע הינם כספים ו/או זכויות
 15 ששורשיהם נעוצים בתקופה הקובעת כטענת התובעת ואך הבשילו לאחר מכן, ולכך נפנה בהמשך.
 16
 17 **ב. חו"ד המומחה כבסיס לאיזון המשאבים בין הצדדים:**
 18
 19 **התנהלות הנתבע לאורך ההליך המשפטי ובקשר לעבודת המומחה - כללי:**
 20
 21 59. בפועל, חרף הצהרות הנתבע וב"כ בדיון ביום 17.3.17 כי "אנחנו לא מתכוונים להסתיר כלום, מרשי
 22 שקוף ואנו נחשוף את כל הנתונים" (עמ' 1, ש' 23-24), התנהל הליך ארוך, מורכב וסבוך כאשר בחלוף
 23 9 שנים ספק אם התבררה מלוא היריעה אודות הכנסותיו ופעילותו העסקית של הנתבע. גם הצהרת
 24 הנתבע בתחילת ההליכים בדיון ביום 17.3.14 כי "זהו תיק של מרמה גדולה, אין פה רכוש בכלל. אני
 25 חושב שאנחנו מבזבזים זמן. אין פה רכוש בכלל אלא רק בית" (שם, בש' 16-17), התבררה כריקה
 26 מכל תוכן כאשר בפני ביהמ"ש נחשפה פעילות עסקית מסועפת, מורכבת וסבוכה של הנתבע, בארץ
 27 ובחו"ל, אשר כוללת פעילות במיליוני דולרים, ביצוע העברות כספיות בסכומי עתק בין חברות שונות
 28 שחלקן רשומות על שם הנתבע וחלקן מוחזקות ע"י הנתבע באמצעות צדדים שלישיים, התנהלות
 29 מול חברות וצדדים שלישיים, טענות לנטילת הלוואות במיליוני ₪ וכו'.
 30
 31 60. כאמור, נוכח העדר שיתוף הפעולה של הנתבע עם המומחה, העדר שקיפות ואי גילוי מסמכים ונתונים
 32 נדרשים בקלפים פתוחים נמשכה עבודת המומחה במשך שנים רבות למעלה מ-4 שנים ממועד המינוי.
 33 הנתבע שב וטען לאורך כל הדרך כי הינו משתף פעולה עם המומחה וכי מדובר בצדדים שלישיים
 34 שאינם קשורים אליו, אולם במהלך דיוני ההוכחות התברר כי מדובר בצדדים שלישיים שמקושרים
 35 לנתבע שמנהלים ו/או ניהלו עמו עסקים ובנקל יכול היה הנתבע לספק את מלוא הנתונים והמסמכים
 36 הנדרשים ובכך לייעל, לקדם ולפשט את עבודת המומחה, וזאת לא עשה.
 37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 יצוין, כי גם התובעת נאלצה לנהל מערכה כמעט בלתי אפשרית מול הנתבע לצורך איתור המסמכים .61
 2 כאשר חלק ניכר מהמסמכים והנתונים הנדרשים הועברו למומחה ע"י התובעת עצמה. בפועל, לצורך
 3 התחקות אחר הפעילות העסקית המורכבת והסבוכה של הנתבע, בארץ ובחול, נאלצה התובעת
 4 להוציא משאבים וכספים רבים למימוש צווי גילוי המסמכים, איתור מסמכים ונתונים, ביצוע
 5 המצאות אישיות, תשלום הוצאות לעדים ולצדדים שלישיים, והכל במסגרת הליך משפטי ממושך
 6 במשך 9 שנים אשר כלל דיוני קד"מ רבים, 7 דיוני הוכחות, בר"עות, הליכי ביניים רבים, החלטות
 7 רבות ועוד ועוד. המומחה סיכם הדברים באומרו "עברנו תלאות אבל קיבלנו" (עמ' 204, ש' 27).
 8
 9 כמו כן, לא ניתן להתעלם מהיבט נוסף בהתנהלות הנתבע אשר פעל לעשיית דין עצמי לניכוס הנכסים .62
 10 המשותפים לעצמו. כך, למשל, הנתבע נטל לעצמו את מלוא כספי תמורת מניות חברת A במיליוני ₪
 11 וניהל הליך מורכב בעניין זה, נמנע מלהציג מסמכים נדרשים הן למומחה והן לתובעת תוך העלאת
 12 טענות לחיסיון מסמכים ללא היתר מביהמ"ש, פעל באופן חד צדדי להשבת הלוואות שטרם הוכרעו
 13 לאחר מועד הקרע מכספים משותפים במיליוני ₪, נמנע מלזמן עדים נדרשים אשר זומנו ע"י התובעת
 14 ובכך יצר מורכבות נוספת ורבה בהליך המשפטי המורכב ממילא בין הצדדים.
 15
 16 אשר על כן, בשים לב להתנהלות הנתבע אשר פעל מחד להכמנת מסמכים ומידע אשר מצויים .63
 17 בשליטתו, ומאידך הימנעותו מהצגת מסמכים נדרשים להוכחת טענותיו, הימנעותו מזימון עדים
 18 רלבנטיים והסתמכותו על עדי התובעת וכו', מצאתי לקבל את עתירת התובעת ולא לאפשר לנתבע
 19 להעלות טענות נוספות להשלמת נתונים ו/או מסמכים לאחר סיום הליכי ההוכחות ובעצם "לפתוח
 20 מחדש" את הליכי ההוכחות בחלוף שנים רבות רבות של ניהול ההליך המשפטי.
 21
 22 **ממצאי חוו"ד המומחה בטבלאות איזון המשאבים :**
 23
 24 כאמור, ביום 20.2.20 הוגשה חוו"ד המומחה לאיזון המשאבים בין הצדדים נכון לשני המועדים .64
 25 החלופיים (יום 1.3.13 ויום 12.12.13). טבלאות האיזון פורטו בתמצית בעמ' 4 ו-5 לחוו"ד.
 26
 27 נוכח קבעתי לעיל, לפיה מועד קרע בין הצדדים הוא בסוף חודש דצמבר 2013, יש להידרש לטבלת .65
 28 האיזון המפורטת בעמ' 5 ובגדרה החלופה שסומנה כ- א', קרי איזון כלל הנכסים בהיוון להיום.
 29
 30 על פי טבלה זו, קבע המומחה כי על הנתבע להעביר לידי התובעת סך של 3,840,295 ₪ כדלקמן : .66

31	חוב הבעל לאישה	
32	* 2,804,899	איזון משאבים וזכויות סוציאליות – כללי
33	77,438	הערכת שווי – א' בע"מ
34	-	הערכת שווי – ק' בע"מ
35	615,959	הערכת שווי – הג' הח' בע"מ
36	341,999	הערכת שווי – ט' בע"מ
37	-	הערכת שווי – ל' א' בע"מ
38	_____	

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

סה"כ לאיזון נכסים כללי

3,840,295

1
2

3 יצוין, כי בסעי' 65 לסיכומיה טענה התובעת כי הגם שסבורה כי הערכות שווי החברות א' בע"מ .67
4 (77,438 ₪); ק' בע"מ (0); הגי' הח' בע"מ (615,959 ₪) וט' בע"מ (341,999 ₪) הוערכו בחסר נוכח
5 רישום הלוואות לכאורה, היא לא כפרה בהערכות השווי שפורטו בטבלה לעיל בכפוף לבחינת
6 טענותיה בנוגע להכנסות הנוספות שהתקבלו בחברות אלו כמפורט בפרק ג' להלן.
7

8 עם זאת, בהקשר לסך של 2,804,899 ₪* שמהווה את הפער בין שווי נכסיו של הנתבע בסך כולל של .68
9 5,977,896 ₪ (כמפורט בטבלה בעמ' 18, סעי' 2.1, קרי 5,616,290 ₪ + 361,606 ₪) לבין שווי נכסיה
10 של התובעת בסך כולל של 368,097 ₪ (כמפורט בטבלה בעמ' 23, סעי' 2.2 לחו"ד) הועלו השגות
11 הדדיות ע"י הצדדים ובפרט בנוגע להיקף שווי נכסיו, זכויותיו וחובותיו של הנתבע שפורטו בטבלה
12 בעמ' 18, בע' 2.1 ובסך 5,616,290 ₪. להלן פירוט הטבלה:

13

שם החשבון	מספר	סטטוס	תאריך נזילות	נספח	סעיף	סכום ברוטו
הראל, קרן השתלמות	----	נזיל	נפרע 2014	ב'	2.1.1	100,773
ח-ן עו"ש שקלי, דיסקונט	----	נזיל	מייד	כ"ב	2.1.2	3,137
ח-ן פיקדון, דיסקונט	---	נזיל	מייד	ד'	2.1.2	170,037
ח-ן מט"ח בנק הפועלים שוויץ	---	נזיל	מייד	כ"ג	2.1.3	3,391,368
ע' ש', הלוואה		נזיל	נפרע 3/2014	ע"ו	2.1.4	(600,000)
דיבידנד, בעל מניות מהותי (ק' בע"מ)		נזיל	שולם 11/2016	ו'	2.1.5	(821,203)
ע' ש', הלוואה		נזיל	2014-2015	ס"ז	2.1.6	310,000
מניות חברת A (74,200 מניות)		נזיל	נמכר 7/2018	ז'	2.1.7	5,383,744
א' נ', הלוואה		נזיל	הוחזר 2014	ע"ד	2.1.8	(2,322,055)
כלל, חסכון עדיף		נזיל	מייד	ח'	2.1.9	489

25

26 **5,616,290**
27

28 בנוסף, המומחה הותיר להכרעת ביהמ"ש את סוגיית החזרי הלוואות הנטענים ע"י הנתבע לצדדי .69
29 ג': למר א' נ' בסך 2,938,445 ₪; לעו"ד בן דודו של הנתבע בסך 5,277,400 ₪; ולמר ג' ל' (אחיו של
30 הנתבע) בסך 73,998 ₪, כמפורט בסיפת עמ' 5 לחו"ד. משכך, יש לפנות להכרעה בסכומים
31 המפורטים בטבלה לעיל ובהתייחס לטענות הצדדים בסיכומיהם כמפורט להלן;
32

33 **סך של 100,773 ₪ (הראל, קרן השתלמות) + סך של 3,137 ₪ (ח-ן עו"ש שקלי, בנק דיסקונט)** .70
34 **+ 170,037 ₪ (ח-ן פיקדון, בנק דיסקונט) – הצדדים לא טענו לגבי סכומים אלו בסיכומיהם ועל כן**
35 **יש להותירם בטבלת האיזון.**

36

37 **סך של 3,391,368 ₪ (ח-ן מט"ח, בנק הפועלים שוויץ) – מדובר בחשבוו שנפתח ביום 30.9.13, קרי .71**
38 **לפני מועד הקרע ועל כן הסכומים שהופקדו עד למועד הקרע ביום 31.12.13 הינם משותפים כמפורט**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 בטבלת האיזון. הכרעה בנוגע לסכום זה הינה בכפוף להכרעה בקשר להחזרי ההלוואות הנטענות למר
2 ע' ש' ולמר א' נ', כמפורט להלן.
3
- 4 **סך של 600,000 ₪ (בחובה) (החזר הלוואה למר ע' ש')** – בניגוד לטענת הנתבע, המומחה הותיר .72
5 סוגיה זו להכרעת ביהמ"ש. בחקירתו, אישר המומחה כי קיימת סתירה בין ההפחתה שביצע בטבלת
6 האיזון לעיל לבין האמור בנספח ע"ה (2) לחווה"ד בו כתב כך: **"למעט מייל מחודש 8/2011 המאשר**
7 **קבלת כספים, לא ראיתי שום ראיה לכך שהסכומים לא שולמו עד למועדי הקרע. מצד שני כספי**
8 **חברת A ירדו לטמיון כך שטענת הבעל היא הגיונית על פניו. להותיר להחלטת בית המשפט"** (עמ'
9 270, ש' 21- עמ' 271, ש' 20). יצוין, כי הצדדים חלוקים בנוגע להלוואה זו ולהלן טענותיהם:
10
- 11 **לטענת התובעת, המומחה הפחית שלא כדין סכום של 600,000 ₪ נוכח טענת הנתבע כי מדובר .73**
12 **בהלוואה שנתנה למר ש' לפני מועד הקרע בהתבסס על הודעת דואר אלקטרוני מיום 3.8.11 בה נכתב**
13 **כי מדובר בהלוואה אישית בסך 600,000 ₪ ממר ש' לתקופה של 14 יום מיום קבלתה. הנתבע לא**
14 **הציג הסכם הלוואה ולא זימן את מר ש' לעדות מטעמו. יתרה מכך, גם אם מדובר בהלוואה, הרי**
15 **שהוכח שהחזר ה"הלוואה" לכאורה בוצע על ידי הנתבע לאחר מועד הקרע בין הצדדים מחשבון בנק**
16 **משותף של הצדדים ולכן ממילא אין להפחית סכום זה מטבלת איזון המשאבים. מנגד, טוען הנתבע**
17 **כי ההלוואה ממר ש' נכנסה לחשבון הבנק המשותף של הצדדים בבנק הפועלים ביום 3.8.2011.**
18 **באותו זמן חברת A היתה על סף חדלות פירעון והנתבע כמו מספר בעלי מניות נוספים עשו מאמץ**
19 **לגייס כספים על מנת לייצבה. ההלוואה נכנסה לחשבון המשותף והועברה מייד (באותו יום) לחשבון**
20 **הבנק של חברת A כהלוואת בעלים והיתה חלק ממצבת החובות בגינם קיבל הנתבע מניות אותן**
21 **מבקשת התובעת לחלוק עמו כיום. ההלוואה תועדה במייל ומופיעה בחווה"ד המומחה כנספח עה/1**
22 **ועל כן, צדק המומחה שבחר להפחית את ההלוואה בשלמותה מאיזון המשאבים.**
23
- 24 **לאחר עיון ובחינה, מצאתי לקבל את עמדת התובעת ולהורות על ביטול הפחתת הסכום בסך 600,000 .74**
25 **₪ שנזקף להחזר הלוואה למר ש' מטבלת איזון המשאבים, ולהלן טעמי:**
26
- 27 **ראשית, אין חולק כי הנתבע לא הציג הסכם הלוואה בין הנתבע לבין מר ש', אלא כל שהוצג הוא .75**
28 **הודעת דואר אלקטרוני מיום 3.8.11 בו נכתב כי מדובר בהלוואה אישית בסך 600,000 ₪ מש' וזאת**
29 **לתקופה של 14 יום מיום קבלתה. כבר עתה ייאמר כי מדובר במסמך ש"רב הנסתר בו על הגלוי":**
30 **בניגוד להנחת המומחה בעמ' 10 ס' 1.1.3 לחווה"ד לפיה מדובר ב"מלווה פרטי. לא נמצאו קשרים**
31 **נוספים עם מלווה זה" הוכח כי היו קשרים עסקיים בין מר ש' שכיחן כדירקטור בחברת A החל מה**
32 **18.12.2007 לבין הנתבע ששימש כמנכ"ל בחברת A באותה תקופה (בימ"ש/9). כמו כן, ההעברה למר**
33 **ש' מיום 20.3.14 (נספח ע"ו) אליה מפנה המומחה נפרעה מחשבון משותף לנתבע ולתובעת בשוויץ**
34 **לחשבון ע"ש ע' ש' אחזקות בע"מ בסך \$ 173,340, ולא לחשבונו הפרטי של מר ש' ואף בוצעה בחלוף**
35 **3 שנים ולא בתוך 14 ימים. שנית, הנתבע נמנע מלהביא לעדות את מר ש' לעדות. יצוין, כי גם**
36 **המומחה אישר שלא פנה באופן אישי למר ש', אלא קיבל את גרסתו של הנתבע כ"הגיונית" (עמ' 261,**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 שי' 23- עמ' 262, ש' 32). הלכה פסוקה שהימנעות בעל דין מהבאת ראיה היכולה לתמוך בגרסתו תפעל
 2 לרעתו ואף תפגום במהימנות גרסתו (ע"א 8151/98 שטרנברג נ' צ'צ'יק פ"ד נו (1) 539). בנסיבות אלו,
 3 משהנתבע נמנע להביא עדות משמעותית ומרכזית אשר היתה תורמת בהכרח להוכחת טענותיו, יש
 4 לזקוף התנהלות זו לחובתו. שלישית, לא ניתן להתעלם מכך שפירעון ההלוואה לכאורה בוצע ביום
 5 20.3.14, קרי בחלוף 3 שנים ממועד נטילתה ולאחר פרוץ הסכסוך בין הצדדים מחשבון הבנק
 6 המשותף של הצדדים בשוויץ (עמ' 10 ס' 1.1.3 לחווה"ד). התנהלות הנתבע לפרעון הלוואה באופן חד
 7 צדדי לאחר מועד הקרע ללא ידיעת התובעת וללא אישור ביהמ"ש מעוררת תמיהות ולא ניתן לאשרה
 8 בנסיבות בהן הנתבע נמנע מלספק ראיות נדרשות להוכחת נסיבות קבלת ההלוואה ולזמן עדים
 9 רלבנטיים. על כן, אני מורה על ביטול/הסרת החוב בסך 600,000 ₪ למר ע' ש' מטבלת האיזון.
 10
- 11 **סך של 821,203 ₪ (בחובה) (משיכת דיבידנד ע"י בעל מניות מהותי מחברת ק' בע"מ) – חברת ק'** .76
 12 היא חברה הרשומה בבעלות הנתבע ומר כ' בחלקם שווים. חברה זו שימשה את הנתבע ומר כ' לצורך
 13 הפקדת שכר העבודה של הבעלים בגין מתן שרות ניהול לחברת חברת A. לטענת הנתבע, ב- 2016
 14 הוציא מס הכנסה שומה בגין יתרת חובה בסך 5.6 מיליון ₪ בכרטיסי החו"ז של בעלי המניות
 15 המהותיים בחברה (הנתבע ומר כ') נכון לשנת 2011 ובסך 821,203 ₪ ששולם ע"י הנתבע. בתמיכה
 16 לטענתו, הציג הנתבע שובר לתשלום (נספח ו' לחווה"ד) וכן הסכם שומה (נספח ז' לחווה"ד). יצוין, כי
 17 הצדדים חלוקים בנוגע למשיכה זו ולהלן טענותיהם:
 18
- 19 לטענת התובעת, המומחה הכיר שלא כדין במלוא יתרת החובה של בעלי המניות בחברה בסך 5.6 .77
 20 מיליון ₪ וייחס את כולה לנתבע מבלי שהוצגה לו אינדיקציה לגבי מהות החוב והתשלום בפועל.
 21 הלכה למעשה, הנתבע לא סיפק כל מידע מהי סיבת החוב שנצבר לכדי סך 5.6 מיליון ₪ בכרטיסי
 22 החו"ז, איזה חלק מהחוב מיוחס לנתבע אם בכלל ומהו גובה התשלום המיוחס לנתבע. משכך, אין
 23 להפחית את הסכום בסך 821,203 ₪ מטבלת איזון המשאבים. מנגד, טוען הנתבע כי כל המסמכים
 24 לרבות כרטיס החו"ז של בעלי המניות הוצגו במלואם למומחה. בנוסף, יתרת החוב של הנתבע בסך
 25 2.8 מיליון ₪ נחתמה ואושרה ע"י רו"ח החברה שהינו רו"ח גם של התובעת וכן נבדקה ואושרה ע"י
 26 מס הכנסה והמומחה. בנוסף, החוב למס הכנסה בסך משוער של כ-840,000 ₪ מצוין בהצהרת ההון
 27 של הנתבע ליום 31.12.2014 (מוצג ביהמ"ש/1) שלדברי התובעת מהווה ראיה קבילה. כן, לאחר דיון
 28 עם שלטונות המס נחתם הסכם שומה בגין שנת 2011 הנכללת בתקופת השיתוף כאשר ביום
 29 7.11.2016 הונפק שובר בסך של 821,203 ₪ (צורפו כנספחים ו' ו-ז' לחווה"ד). לטענת הנתבע, תשלום
 30 זה שולם ביום 9.11.2016 בשיק משוך על בנק דיסקונט מחשבון הנתבע כשהוא מוטבע על שובר
 31 התשלום. על כן, בדין הפחית המומחה את התשלום מטבלת איזון המשאבים.
 32
- 33 **לאחר עיון ובחינה, מצאתי לקבלת את עמדת הנתבע בעניין זה ולהותיר את הסכום כחוב שנזקף** .78
 34 **לחובת הבעל, להלן טעמי:**
 35
- 36 ראשית, מדובר בתשלום חוב שמבוסס על מסמכים רשמיים של רשויות המס ובכלל כך שובר תשלום .79
 37 והסכם שומה. שנית, המומחה התייחס למקור החבות בסע' 6.2.3 (עמ' 51) לחווה"ד וכן בעדותו שב
 18 מתוך 95

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 והסביר את מהות ההלוואה וסילוק החוב: "הבעל עמד ביתרת חובה בחברה. אז בשביל שזה לא
 2 יקפוץ למס הכנסה מה שהיו עושים ... זה לעשות הלוואת back to back לוקחים הלוואה בפרטי
 3 ... אלא מה? מס הכנסה לא אוהב את ה-back to back הזה והם באו ואמרו אתה תשלם עכשיו
 4 דיווידנד והוא לקח את הכסף מהחברה, הפיקדון הסגור, כי הפיקדון back to back אתה חייב
 5 לסגור אותו לטובת הבנק. זה לא משהו שאתה יכול לשחק איתו. הוא לקח את זה והחזיר את
 6 ההלוואה הפרטית". משמע, המומחה נתן הסבר להיווצרות החוב שנוצר בתקופת החיים המשותפים
 7 בגין משיכות יתר בחברת ק' בשנת 2011. שלישית, בניגוד לטענת התובעת, המומחה הסביר כי הסכום
 8 שנוזקף לחובת הנתבע הינו מחצית החוב בלבד (ר' סעי' 2.1.5 (עמ' 20) לחו"ד). גם בחקירתו שב
 9 המומחה והסביר: "יתרת החוב של בעלי המניות בחברה הם 5.6 מיליון, 5.6 מיליון. לחלק ל-2 זה
 10 2,800, חייבו את הדיווידנד על הנתבע על 2,800 כבעל מניות מהותי...". רביעית, המומחה אישר כי
 11 לא צירף את כרטיס החו"ז של החברה ויש בכך טעם לפגם, אך בחקירתו הסביר כי כל בדיקה בקשר
 12 לחוב הינה "מוגבלת" מטיבה שכן מדובר בחוב שכבר אושר ע"י מס הכנסה. חמישית, גם מר כ'
 13 שהובא לעדות מטעם התובעת העיד שנאלץ לשאת בתשלום חוב למס הכנסה בגובה של כ-1.2 מיליון
 14 ₪ (עמ' 153, ש' 26-עמ' 154, ש' 10) והדבר מלמד שהסכום שנוזקף לנתבע הינו מחצית מהחוב הפסוק.
 15 על כן, אני מורה על הותרת הסך של 821,203 ₪ לחובת הנתבע בטבלת האיזון.
- 16
- 17 **80. סך של 310,000 ₪ (השבת הלוואה ממר ע' ש')** – הצדדים לא טענו לגבי סכום זה בסיכומיהם ועל כן
 18 יש להותירו בטבלת האיזון.
- 19
- 20 **81. סך של 5,383,744 ₪ (74,200 מניות חברת A)** – הצדדים חלוקים בנוגע להערכת שווי המניות
 21 במסגרת איזון המשאבים ולהלן טענותיהם:
- 22
- 23 **82. לטענת הנתבע**, יש להעריך את שווי המניות בחברת חברת A נכון למועד הקרע. יש לשווי זה
 24 אינדיקציה ברורה מעדות מר כ' שצירף בנספח ח' לתצהירו הסכם מכירת מניות ואופציות
 25 לאירוסטרים מיום 19.2.2014 לפיו נמכרו 168,598 מניות (ו-149,980 אופציות) בתמורה ל-1,404,800
 26 ₪ וכן מהסדר הנושים בחברת A מיום 28.11.2012 (נספח מה לחו"ד), הסמוך לפני מועד הקרע.
 27 מניות חברת A שהונפקו לנתבע במועד ההסדר עם הקרנות עובר לקריסתה הן חלף הלוואת בעלים
 28 בסך של 2.5 מיליון \$ שהעמיד הנתבע לחברת A ואשר מומנו באמצעות הלוואות. הנתבע ידע כי עליו
 29 להשיב את ההלוואות הנ"ל ולכן ביקש למכור את מניותיו בסמוך למועד הראשון בו ניתן היה לעשות
 30 כן, אולם אין בשווי המניות במועד זה כדי להעיד על שוויין במועד הקרע. על פי הפסיקה, בחינת שווי
 31 זכויות תיעשה על פי שוויין במועד הקרע ולא במועד המימוש או ביצוע האיזון בפועל. הפסיקה
 32 שהכירה בקביעת שווי זכויות שלא על פי שוויין במועד הקרע אלא במועד מאוחר יותר מתייחסת
 33 לאופציות ו/או זכויות בחברות הזנק ולא במניות של חברה. כמו כן, הנתבע מכר את המניות במועד
 34 הראשון שבו היו סחירות בשוק ההון ואם היה מודע לקיומו של צו העיקול שהטילה התובעת אזי
 35 המניות לא היו נמכרות וערכן היה נמוך משמעותית מתמורת מכירתן בפועל. כך או כך, יש לקזז
 36 מהסכום שייקבע כשווי המניות את סך ההלוואות שהותיר המומחה להכרעת ביהמ"ש. מנגד, טוענת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 התובעת כי בצדק קבע המומחה את שווי המניות בהתאם למחיר המימוש בפועל הגם שהמימוש ארע
 2 ב-2017, קרי לאחר מועד הקרע שכן לו היה מעביר הנתבע לתובעת את מניותיה בעין, אזי התובעת
 3 היתה יכולה לפעול ולמכור את המניות במועד האופטימלי עבורה, אולם לתובעת לא היתה שליטה
 4 על המניות שהוחזקו ע"י הנתבע. בנוסף, אין במחיר מימוש המניות ע"י מר כ' כדי לקבוע דבר וחצי
 5 דבר בנוגע לשווי שכן מר כ' אישר שמכר את המניות בנוזיד עדשים מאחר שרשות המסים היתה
 6 כ"חרב מעל צווארו", וזאת בשונה מהנתבע שבחר להישאר עם המניות שמחציתן של התובעת ומימש
 7 אותן מבחירה אישית רק ב-2017. לראיה, הנתבע נהג במניות אלו כבשלו ולאחר שמימש אותן דאג
 8 להבריח תמורתן מעבר לים ורק בעקבות בקשה שהגישה התובעת לביהמ"ש והחלטה שניתנה ביום
 9 24.6.18 הופקדה מחצית מתמורת מימוש המניות בקופת ביהמ"ש.
- 10
 11 **לאחר עיון ובחינה, מצאתי לקבלת את עמדת התובעת ולהותיר את שווי המניות לחלוקה לפי שווין** .83
 12 **במועד המימוש בפועל הגם שהמימוש ארע בשנת 2017 לאחר מועד הקרע, ואפרט טעמי;**
- 13
 14 **ראשית,** על פי הפסיקה ההצדקה להעברת מחצית משווי המניות בכסף במועד הפירוד בין הצדדים .84
 15 היא כשמדובר בחברה משפחתית. בתמ"ש 20644/96 **סטריק נ' סטריק** (9.2.04) דן כב' הש' גייפמן
 16 בשאלה זו והעלה שלושה נימוקים לכך: האחד, בחברה משפחתית קטנה רישום מחצית המניות ע"ש
 17 האישה "עלול להביא למריבות אין סופיות בהפעלת החברה ולשיתוק הפעילות בחברה". השני,
 18 הדבר עלול להביא לכך "ששווי זכויות האישה בחברה ירד ערכם כתוצאה מדפוסית התנהגות שינקוט
 19 הבעל". השלישי, שההסדר הממוני הקושר את בני הזוג לאחר הפירוד אינו רצוי וראוי ללכת "בדרך
 20 של חלוקה מהירה, שלמה וסופית של רכוש בני הזוג" (ר' בהרחבה גם בתמ"ש (ת"א) 35944-02-11,
 21 פס' 5-8 והאסמכתאות שם). בענייננו, לא מתקיימים הרציונליים שמנעו מהנתבע להעביר לתובעת
 22 את מחצית מניותיה בעין ולא בשווי בעת הפירוד: לא מדובר בחברה משפחתית; לנתבע אין יד ורגל
 23 בניהול החברה ו/או בהשבת החברה ו/או בהשבת מניותיה שכן הנתבע פוטר מחברת חברת A
 24 ואינו יכול לקבל כל החלטה בעניינה. על כן, יש הצדק בטענת התובעת לפיה בעת הפירוד בין הצדדים
 25 היתה יכולה לקבל את מחצית המניות בעין ולמכור אותן לצד ג' המרבה במחיר. שנית, לתובעת לא
 26 היתה שליטה על המניות שהוחזקו ע"י הנתבע בקביעת מועד המימוש או מחיר התמורה ולכן אין
 27 עדיפות להערכת השווי במועד הקרע כטענת הנתבע. שלישית, הנתבע לא עשה כל פעולה אקטיבית
 28 לצורך השבת המניות ולכן אין משמעות לשנים שחלפו ממועד הקרע ועד למועד המימוש. רביעית,
 29 אין במחיר המכירה ע"י מר כ' כדי להעיד על שווי של המניות במועד הקרע שכן מר כ' העיד כי מכר
 30 את המניות בנסיבות כלכליות לחוצות שאין בהן כדי להשליך לענייננו. שישית, נוכח הפער הכלכלי
 31 האדיר בין שווי המניות במועד הקרע לבין מועד המימוש, אין הצדקה לפגוע בזכויות התובעת
 32 בחלוקת הנכס המשותף על אחת כמה וכמה כאשר הנתבע כבר קיבל את מלוא חלקו במניות על פי
 33 שיעורן הגבוה ועשה שימוש בכספים אלו לצרכיו, ומשכך הנתבע מנוע מלטעון אחרת. שביעית,
 34 בהתאם לסעיף 6 לחוק יחסי ממון ביהמ"ש יכול לקבוע מועד שונה לאיזון של נכסים שונים תוך
 35 התחשבות במהות הנכס והמועד בו תושג תמורתו המרבית וזאת גם אם מועד חישוב שווי הזכות
 36 יעשה לאחר מועד הקרע, ועל כן יש מקום לפעול כאמור גם במקרה דנן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
- 2 **סך של 489 ₪ (כלל חסכון עדיף)** – הצדדים לא טענו בנוגע לסכום זה, ועל כן סכום זה לא נסתר. .85
- 3
- 4 **סך של 5,277,400 ₪ (הלוואות מאת בן דודו של הנתבע)** - בסעיף 2.1.11 כתב המומחה בקשר .86
- 5 להלוואה נטענת זו כך: "בנוסף לתפקידו של בן דודו של הנתבע כעו"ד נאמן שייצג את הבעל מפעם
- 6 לפעם, כפי שצוין בסעיף 1.1.10, ביצע בן דודו של הנתבע העברות רבות לחשבונותיו של הבעל, כפי
- 7 שפורטו בסעיף 11.2.2.2 ובטבלה על נכסיו וחובותיו של הבעל [סה"כ העברות לאורך השנים -2008
- 8 2013 בסך 5,277,400 ₪-ו.ש.פ.]. משיחות הבהרה ובירור שנערך מול הבעל ומול בן דודו של הנתבע,
- 9 הוסבר כי מדובר בהלוואות שהעביר בן דודו של הנתבע לבעל במסגרת ניסיונותיו של הבעל להגדיל
- 10 את היקף השקעותיו ואת פעילותו הכלכלית בחברת חברת A ובתחום פיתוח רכיבי אלקטרוניקה.
- 11 מאחר ומרבית השקעות אלו לא העלו רווחים כצפוי, הבעל לא החזיר את חובותיו לבן דודו
- 12 עד כה ... יש לציין כי העברות רבות אלו מעלות חשד כי בן דודו של הנתבע החזיק כספים עבור
- 13 הבעל, אשר הועברו אל הבעל לפי הצורך. לא מצאנו הוכחה חד משמעית כי מדובר בהלוואה, כפי
- 14 שטענו הבעל ובן דודו, או לחילופין בהעברות של כספי הבעל, שהיו מצויים בהחזקתו של בן דודו
- 15 של הנתבע. מעבר לאמור לעיל, אין ברשותנו נתונים נוספים בכדי להכריע בסוגיה זו. אי לכך, אנחנו
- 16 מותירים את ההכרעה באשר לאופן ייחוס הסכומים להכרעת בימ"ש". להלן טענות הצדדים בסוגיה
- 17 זו:
- 18
- 19 **לטענת הנתבע**, עליו להשיב את יתרת ההלוואה לחברת AS שבעלות בן דודו בסך של 5.2 מיליון ₪ .87
- 20 כאשר על פי הסיכום יתרת החוב היתה צפויה להיפרע ממימוש המניות שבעלותו. הנתבע לא ביקש
- 21 ולא העלה את החוב בפני המומחה שכן בשלהי 2012 בעקבות הסדר נושים בחברת A חולטו מלוא
- 22 מניותיו של הנתבע (למעט 0.67% שאותן קיבל בין היתר כנגד כספי הלוואה זו) ונראה היה שאין
- 23 סיכוי לפרעון החוב. כן לטענת הנתבע, הוא לא ציין את כספי הלוואה בכתבי ההגנה ואף לא
- 24 בהצהרת ההון שהגיש שכן לא יכול היה לדמיין שחברת A תונפק שנים מאוחר יותר ושווי מניותיו
- 25 יאפשר החזר החוב. ואולם, לאחר שחברת חברת A הונפקה סבר שיש עילה להכיר במלוא החוב
- 26 ולהשתמש בכספי תמורת ההנפקה המצויים בקופת ביהמ"ש על מנת להחזירה ולכן העלה דרישה זו
- 27 בפני המומחה. **מנגד, טוענת התובעת** כי הנתבע לא עמד בנטל ולא הצליח להוכיח כי קיבל מבן דודו
- 28 הלוואה לכאורה בסך 7 מיליון ₪ ולא בכדי טענה זו הועלתה **לראשונה** בפני המומחה "כשנתיים
- 29 **לאחר תחילת הטיפול בתיק זה ע"י משרדנו"** (כך, לדברי המומחה). לטענת התובעת, בניגוד לגרסת
- 30 הנתבע הוכח כי חברת AS היא חברה בבעלות הנתבע ולא בבעלות בן דודו וכי מניות הנתבע בחברה
- 31 רק מוחזקות על ידי בן דודו של הנתבע. משכך, מדובר בהלוואה "שלא היתה ולא נבראה" שכן מדובר
- 32 בכספים אותם משך הנתבע מחברה בבעלותו. בנוסף, לטענת התובעת, לא נמצא כל ביטוי להלוואה
- 33 נטענת זו לא בהצהרת ההון של הנתבע (בימה"ש/1), לא בדוחות הכספיים ו/או בהצהרת ההון של בן
- 34 דודו של הנתבע ולא בכתב ההגנה של הנתבע ובתצהיר המצורף לו. יתרה מכך, הגם שנשלחו לבן דודו
- 35 של הנתבע מספר צווים לגילוי מסמכים (בימ"ש/24) הוא לא ציין "בזמן אמת" דבר וחצי דבר אודות
- 36 קיומה של ההלוואה. כמו כן, גם במסגרת התצהיר שהגיש בן דודו של הנתבע הוא לא צירף כל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 אינדיקציה לקיומה של ההלוואה ו/או להסכם הלוואה כל שכן לדרישותיו להחזר ההלוואה לכאורה
2 מצדו ו/או מצד AS. על כן, אין להכיר בהלוואה זו.
3
- 4 **.88 לאחר עיון ובחינה, מצאתי לקבל את טענת התובעת לפיה אין להכיר בהלוואה הנטענת במסגרת**
5 **איזון המשאבים בין הצדדים. כן, מצאתי לקבל את טענת התובעת לפיה בן דודו של הנתבע אינו**
6 **הבעלים האמיתי של חברת AS ממנה הועברו כספי ההלוואות הנטענות אלא מדובר בחברה של**
7 **הנתבע ועל כן מדובר בכספים שלו. אפרט מכלול הנימוקים ביסוד קביעתי זו.**
8
- 9 **.89 ראשית, כבר בפתח הדברים אציין כי עדותו של בן דודו של הנתבע לא עשתה עלי רושם אמין. מצופה**
10 **ממי שנתן הלוואה כביכול בהיקף של 7 מיליון ₪ לספק ולו ראשית ראה בנוגע לעצם קיומה של**
11 **ההלוואה, אולם בן דודו של הנתבע נמנע מלהביא כל ראיה שתומכת בגרסתו, התחמק באופן עקבי**
12 **ממתן מענה לצו לגילוי מסמכים שקיבל ונמנע מלהשיב על שאלות פשוטות במהלך עדותו. כך, למשל,**
13 **בן דודו של הנתבע לא זכר כיצד נכנסו כספים ל-AS, חברה שמצויה כביכול בבעלותו (עמ' 478 ש' 14-15);**
14 **בן דודו של הנתבע לא ידע מי הם בעלי המניות בחברת D השותפה שלו ב-AS (עמ' 481 ש' 23-24);**
15 **בן דודו של הנתבע העיד כי חברת D אינה שותפה שלו ב-AS (עמ' 483 ש' 14-16), וזאת**
16 **למרות שהוצג לו מסמך רשמי מרשם החברות לפיו חברת D הינה בעלת מניות ב-AS (בימ"ש 21/);**
17 **בן דודו של הנתבע לא ידע לתת הסבר על הסכמי הלוואה בין D ל-AS (בימ"ש 22) ועל הסכם**
18 **לרכישת מניות ב-AS (בימ"ש 23) והשיב לגביהם "מאיפה אני אמור לדעת", "אין לי מושג, אני לא**
19 **יודע" ו-"לא נחתם לא זוכר" (ר' בעמ' 491, ש' 1- עמ' 494, ש' 4).**
20
- 21 **.90 שנית, בן דודו של הנתבע לא הזכיר את ההלוואה הנטענת בסך 7 מיליון ₪ במהלך השנים והגם**
22 **שנדרש לכך באופן מפורש: בן דודו של הנתבע קיבל צו לגילוי מסמכים ביום 3.11.2015 ובו נתבקש**
23 **להציג כל מידע וכל מסמך אודות הנתבע. למרות זאת, בתשובותיו נמנע בן דודו של הנתבע לציין ולו**
24 **ברמז את ההלוואה לכאורה (בימ"ש 24/; נספח ס"ח לחוו"ד). גם המומחה התייחס לכך בחווה"ד**
25 **וכתב: "תמוה מאוד כי הבעל החליט להעלות טענה זו כשנתיים לאחר תחילת הטיפול בתיק זה ע"י**
26 **משרדנו, הטענה לא עלתה בשום שלב בשיחות ההבהרה שנערכו עם הבעל ובאי כוחו עד לשנה וחצי**
27 **האחרונות. כמו כן, תמוה במיוחד כי לא הועבר למשרדנו כל הסכם הלוואה מסודר ו/או התייחסות**
28 **מסודרת אחרת מבן דודו של הנתבע, ששימש כנאמן של הבעל ובעלים בחברת AS וכן כמי שמעורב**
29 **בפעילות הכלכלית הקיימת בין הבעל לחברת AS בע"מ" (עמ' 70 לחוו"ד). בחקירתו, שב המומחה**
30 **והעיד כי אין כל הסכם הלוואה בין הנתבע לבן דודו של הנתבע ולדבריו "לא קיבלנו אף לא לא פיסת**
31 **נייר". כן, אישר המומחה כי לא השתכנע שניתנה הלוואה כאמור ולדבריו: "יותר נסתר מגלוי, אני**
32 **לא שוכנעתי שיש פה הלוואה. בסכומים כאלה הייתי מצפה שיהיה נייר, גם אם זה קרוב משפחה,**
33 **זה לא משנה. בסכומים ובהיקפים האלה הייתי מצפה לראות נייר, הסכם, יותר פתיחות וחשיפה.**
34 **לא מצאתי את זה וגם לא מצאתי החזרים" (עמ' 230, ש' 21-24).**
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 **שלישית**, הגם שמדובר בהלוואות בהיקף של מיליוני ₪ שניטלו לכאורה בשנת 2012 והגם שבן דודו
2 של הנתבע אישר בעדותו כי דרש את החזר ההלוואה, הוא לא צירף כל אינדיקציה לדרישות אלו
3 לאורך השנים הרבות משנת 2012 ואילך (עמ' 466, ש' 31- עמ' עמ' 467, ש' 12). יתר על כן, בן דודו
4 של הנתבע העיד כי הנתבע החזיר ל-AS 1.7 מיליון ₪ ע"ח ההלוואה לכאורה ואף טען כי הוצאה
5 קבלה על סכום זה, אולם נמנע מלהציג אסמכתאות בתמיכה לגרסתו והעיד "**למה אני צריך לתת לך**
6 **קבלות כאלה**" (עמ' 467, ש' 17 – עמ' 468, ש' 31). בנוסף, חרף טענת בן דודו של הנתבע לפיה ההלוואה
7 מופיעה בדו"חות הכספיים, נמנע בן דודו של הנתבע מלהציג את הדו"חות הכספיים של החברה וטען
8 "**אני לא אמציא לך, אני אומר שזה קיים**" (עמ' 463, ש' 25-עמ' 464, ש' 30), וכל האמור פוגם
9 במהימנות גרסתו.
- 10
11 **רביעית**, בן דודו של הנתבע העיד כי חברת AS היא חברה שלא פעילה מזה כ-5 שנים וכנשאל מתי
12 הגיש הצהרת הון לאחרונה, השיב בצורה מתחמקת כי "**אינו זוכר**" (עמ' 470, ש' 22-6).
- 13
14 **חמישית**, גם הנתבע עצמו לא המציא כל תיעוד לקבלת הלוואה נטענת זו: ההלוואה לא מופיעה
15 בהצהרת ההון של הנתבע (בימ"ש/1; ר' גם עדות המומחה בעמ' 321 ש' 19 – עמ' 321 ש' 19). כן,
16 הנתבע העיד כי ההלוואה הנטענת לא צויינה בכתב ההגנה מטעמו ולא בתצהיר המצורף לכתב ההגנה
17 (עמ' 535, ש' 16-14). יצוין, כי גם במסגרת סיכומיו התייחס הנתבע להלוואה זו בשני סעיפים קצרים
18 בלבד, והדבר אך מחזק את חולשת גרסתו בקשר להלוואה נטענת זו.
- 19
20 אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, שוכנעתי כי הנתבע כשל מלהוכיח כי מדובר בכספי הלוואה ברי
21 השבה ועל כן, אני דוחה טענה זו.
- 22
23 **מן הצד השני של המטבע, הוכח שבפועל הבעלים האמיתי של חברת AS הוא הנתבע עצמו, כך**
24 **שמדובר ב"חברת קש" של הנתבע וכי מי שהחזיר בפועל את ההלוואות שקיבלה חברת AS לכאורה**
25 **הוא הנתבע עצמו במסגרת עסקאות סיבוביות, והכל כמפורט להלן:**
- 26
27 **ראשית**, בניגוד לבן דודו של הנתבע שלא ידע פרטים בסיסיים אודות פעילות החברה (כך, למשל,
28 העיד בן דודו של הנתבע שאיננו מכיר את שותפתו ב-AS חברת D וכי אין לו שום קשר אליה (עמ'
29 481 ש' 16 - עמ' 483 ש' 32); שאיננו יודע אם החברה הגישה דוחות ומצויה בסיכון של היותה חברת
30 מפרת חוק (עמ' 484 ש' 12-33); שהוא בכלל לא מודע לכך שמניות חברת פי טי אשר היו מוחזקות
31 על ידי AS נמכרו ואף הדגיש כי הוא מעולם לא מכר מניות אלה וכי מניות פי טי עדיין בבעלותו (עמ'
32 527 ש' 20 – עמ' 529 ש' 11)), אזי מעדות הנתבע הוכח שהנתבע מכיר את חברת AS לפני ולפנים.
33 הנתבע מכיר את בעלי המניות הנוספים ב-AS, מכיר את העברות המניות שבוצעו בחברה על פני
34 השנים ובעיקר מכיר היטב את העברות הכספיים שנכנסו לחברת AS ומועדי כניסתם. עוד הוכח כי
35 בביתו של הנתבע נמצאו מסמכים קשורים לחברת AS (בימ"ש/23-22 ובימ"ש/25) ובכלל זה מסמכי
36 העברת מניות וטיוטות של הסכמים לגביהם טען בן דודו של הנתבע שאינו מכיר ו/או זוכר אותם.
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

97. **שנית**, בניגוד לאמור בסעי' 11.2.2.2 לחו"ד המומחה (עמ' 69), בן דודו של הנתבע העיד כי הוא לא זוכר כניסות כספים בסכומים של מיליוני \$ שהתקבלו ממר א' נ' לחברת AS (עמ' 529, ש' 18- עמ' 530, ש' 6). כמו כן, בן דודו של הנתבע העיד שלא רק שאיננו זוכר קבלת הכספים ממר א' ל-AS, **אלא שהוא גם לא מכיר את מר א' נ' (עמ' 473 ש' 25 – עמ' 474 ש' 1)**. כך מתוך עדותו: **"עו"ד שטיינפלד: יש ל-AS הסכם הלוואה עם א' נ'? ת: אבל זה לא נכון, אני לא זוכר, יכול להיות שכן, את שואלת אותי על דברים מלפני 15 שנה. שתביני. זה מה שאת שואלת אותי ... אין לי מושג. עו"ד שטיינפלד: יש בחוות הדעת, אני אומרת לך, בסדר? ושחברי יוכל לבדוק אותי ... יש הלוואה בין א' נ' ל-AS. ת: אוקי. עו"ד שטיינפלד: אני אסכם את מה שאמרת. אחד, אתה לא יודע מי זה האיש. שתיים, אין לך הסכם הלוואה עם AS, יש לך הסכם הלוואה בין א' נ' ל-AS? ת: אני לא זוכר. עו"ד שטיינפלד: אתה לא זוכר. טוב. ת: אם יש הסכם יש הסכם. אני אמור לזכור כל דבר מלפני 15 שנה. עו"ד שטיינפלד: אדם לוקח הלוואה ולא זוכר? טוב. כספים מא' נ' קיבלת ל-AS? ת: אני לא זוכר. עו"ד שטיינפלד: לא זוכר. טוב. ת: אני באמת לא זוכר" (עמ' 475, ש' 6-28). עדות זו מלמדת כי אין לבן דודו של הנתבע כל ידיעה ממשית בנעשה בחברה כל שכן בנוגע להעברות כספים בסכומים ניכרים במיליוני ₪.**

98. **שלישית**, בן דודו של הנתבע אישר כי מי שהשיב חובות מ-AS למר א' נ' היה הנתבע באמצעות חברת א', חברה שהינה בבעלות הנתבע (47%). בן דודו של הנתבע נשאל על כך והשיב שהוא **"לא זוכר"** וככל שהנתבע החזיר למר א' נ' כספים במקום הנתבע, אזי הדבר נעשה בגלל שהנתבע היה חייב לבן דודו של הנתבע כספים (עמ' 531 ש' 33-30). כך מתוך עדותו: **"עו"ד שטיינפלד: ... תסביר לבית המשפט, איך זה שא' מחזירה הלוואה ל-לא' נ' שזו הלוואה שאתה נטלת, תסביר לי את הלופ הזה. ת: אני לא זוכר. עו"ד שטיינפלד: ... תסביר לי למה AS לא מחזירה הלוואה שהיא קיבלה? אלא א'? שבעל המניות בה הוא לא 100 אחוז גבירתי, הוא רק 47 אחוז, הנתבע. תסביר לי איך זה חוזר בכלל מא'.** זה הכל כתוב בעמוד 69 לחוות דעת המומחה, בסדר? ... ת: אני אומר שוב, אני לא זוכר את האירוע הזה אבל אם א' החזירה את הכסף זה אומר שא' או הנתבע היו חייבים לי כסף. זה מה שזה אומר. עו"ד שטיינפלד: לא החזירו לך, זה בדיוק העניין. ת: אני מדבר על החזירו למ', אני עונה. ... אני אומר לך. תראי, הנתבע היה חייב לי כסף, גם באותם שנים. עכשיו, אני לא זוכר את האירוע הזה אבל אם זה בוצע בצורה כזו אז זה סוג של החזר הלוואה, זה בדיוק כך. עו"ד שטיינפלד: החזר הלוואה של א' שאתה לקחת. ת: אם אני לקחתי כסף והוא שילם עבורי אז הוא החזיר. זה מה שקרה. אם זה מה שקרה. עו"ד שטיינפלד: רגע, אז אתה מבין שזה מופיע פעמיים החטא הזה? ת: לא. עו"ד שטיינפלד: כפול. ת: לא. עו"ד שטיינפלד: פעם אחת אתה אומר אני מופיע פתוח מול הנתבע. ת: לא, לא נכון. עו"ד שטיינפלד: ופעם שניה חוב של א' נ' מופיע כפתוח להחלטת בית המשפט. ת: לא נכון" (עמ' 531, ש' 11-עמ' 532, ש' 8). יצוין, כי טענת בן דודו של הנתבע לפיה הנתבע היה חייב לו כספים ולכן שילם את חובה של AS באמצעות חברת א', לא הוכחה ולו בראשית ראייה. יצוין, כי גם המומחה אישר בעדותו כי אין הסכם הלוואה בין AS וא': **"עו"ד שטיינפלד: אם יש לך איזה שהיא אינדיקציה להסכם הלוואה בין חברת א' ל-AS? ... המומחה: ... לא, לא ראיתי הסכם הלוואה" (עמ' 341, ש' 22-32).**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
99. **רביעית**, התובעת הציגה הסכם הלוואה וטיוטה הסכם בין D ל- AS שנמצאו בביתו של הנתבע (בימ"ש/22, בימ"ש/23) הקושרים את הנתבע לחברת AS, זאת בשעה שכן דודו של הנתבע העיד שאיננו מכיר את חברת D שהינה שותפתו ב- AS ואף הכחיש שותפות זו (עמ' 489, ש' 29-34). כשנשאל על כך, השיב בן דודו של הנתבע באופן מתחמק: **"עוד שטיינפלד: איך אמרת לבית המשפט? שאין קשר לנתבע, אז מה עושה בבית של הנתבע במחשב שלו, בשולחן כתיבה שלו, פתוח, הסכמים בין D ל- AS אם אין לו שום קשר לדבר הזה? ת: מאיפה אני אמור לדעת? עו"ד שטיינפלד: אתה לא יודע? בן דודו של הנתבע: לא יודע ... עו"ד שטיינפלד: מי ערך את המסמך הזה? ת: לא יודע, זה לא התקיים, לא נעשה, שום דבר, ... עו"ד שטיינפלד: אתה רוצה לבדוק את זה? ת: לא. אין לי מה לבדוק, זה לא התקיים"** (עמ' 491, ש' 5-28). מדובר בתשובה תמוהה ע"י מי שטוען שאיננו זוכר את מסמכי הלוואה אולם יודע להצהיר כי הלוואה זו לא התקיימה.
100. **חמישית**, התובעת הציגה מסמך של **שטר העברת מניות על החלק של חברת D ל- AS שנמצא בביתו של הנתבע** (בימ"ש/25) ויש בכך כדי לחזק את גרסתה לפיה חברת AS שייכת לנתבע וכבר בהקמתה דאג הנתבע שמניות D יעברו אליה באופן שכולה תישאר בבעלותו. הגם שכן דודו של הנתבע חתם על שטר העברת המניות ושותפו עו"ד צ' אימת את חתימתו של השטר, בן דודו של הנתבע העיד שאיננו מודע לכך ושאין מכיר את שותפתו D ואין לו שום קשר אליה ושוב נתן תשובה מתחמקת ש"**אינו זוכר"** (עמ' 503, ש' 21-21 עמ' 505, ש' 16).
101. **שישית**, בן דודו של הנתבע העיד כי חברת AS החזירה הלוואות לכאורה לחברת G בשם הנתבע (עמ' 513-507), עובדה שיש בה כדי לחזק את הקשר והזיקה לנתבע. כשנשאל בן דודו של הנתבע על כך, השיב בצורה מתחמקת: **"עו"ד שטיינפלד: ... פתחת חשבון נאמנות, כתבת לנתבע מי זה G? ת: G למיטב זכרוני אני אומר את זה בהירות, עו"ד שטיינפלד: מחזיק נאמנויות ולא זוכר. כן. ת: אני מחזיק נאמנויות עבור הנתבע ... עו"ד שטיינפלד: אז יופי. עכשיו אני רוצה לשאול אותך על הסכום הזה. שלא הזכרת אותו כאמור. למה החזר הלוואה של הנתבע, נכון, לחברת G נעשית דרכך? למה? ת: לא זוכר אבל היו לזה ... היו לזה הרבה סיבות בזמנו, וזה סיבות של הנתבע, לא שלי"** (עמ' 508, ש' 19-2) ובהמשך: **"עו"ד שטיינפלד: ... אם נכנס לך 734 אלף דולר, מי הכניס את הכסף הזה לנאמנות? מי? ת: כתוב לך פה, AS. עו"ד שטיינפלד: AS. עו"ד שטיינפלד: ... AS נתנה הלוואה במרכאות לחשבון נאמנות שאתה פותח אותו ... ת: לנתבע..."** (עמ' 511, ש' 11-2). יש בדברים אלו כדי להעיד כי בן דודו של הנתבע החזיק בנאמנות כספים עבור הנתבע וכי מדובר בכספים שלא גולו בתשובותיו לצו גילוי המסמכים משנת 2016. ואולם, גם לאחר מכן המשיך בן דודו של הנתבע לטעון כי לא החזיק כספים עבור הנתבע (ר' בעמ' 513, ש' 18-13).
102. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי כי מדובר בחברה שבעלות הנתבע ואך הוחזקה ע"י בן דודו וכי מדובר בכספים של הנתבע. **מובהר ומודגש** כי למסקנה זו קיימת נפקות גם בקשר להחזר ההלוואות הנטענות של הבעל ממר א' נ' אשר הועברו לחברת AS, כמפורט להלן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

103. סך של 2,322,055 ₪ + 2,938,445 ₪ (א' נ', הלוואות) – המומחה העיד כי ככל שבית המשפט יגיע למסקנה שאין להכיר בחלק שנתר להכרעתו בעניין העברות מר א' נ' כהלוואות, אזי גם החלק העליון שבו הכיר בהלוואה בסך 2,322,055 ₪ "יהיה במקשה אחת". המומחה הסביר בעדותו מדוע הכיר בהלוואה הנ"ל וכדבריו: "היה קשה להשיג אותו ... ואנחנו יודעים את זה שניסינו. אז הכל אני למדתי מדפי הבנק. עכשיו, אני הכרתי בחלק שהוחזר לו, אוקי? אני ראיתי שא' נ' קיבל בחזרה כסף. החלק שהוא לא קיבל בחזרה אמרתי רגע אני לא יודע מה זה. עכשיו, אם יוחלט מסיבה כלשהי שהיחסים עם א' נ' הם משהו אחר לגמרי אז יש אולי, אולי מצב שגם החלק העליון שהוא כן הוכר הוא רק סתם אני אומר בלי להחליט או לרמוז, אולי זה סתם עסקה סיבובית? אני לא יודע. אי אפשר לדעת את זה" (עמ' 313, ש' 27-4). נוכח דברים אלו, מצאתי כי מדובר בסוגיה שנדרשת להכרעת ביהמ"ש. להלן טענות הצדדים בנוגע לסוגייה זו:
104. לטענת התובעת, המומחה הפחית שלא כדין סכום לא מבוטל בסך 2,322,055 ₪ וכן הותיר להכרעת ביהמ"ש סך של 2,983,445 ₪ בגין הלוואות שנתן לכאורה מר א' נ' לנתבע. לטענת התובעת, הנתבע לא הרים את הנטל המוטל לכתפיו להוכחת קיומן של ההלוואות, לא הציג מסמכי הלוואה ולא זימן את מר נ' לעדות. כמו כן, לנתבע ולמר נ' היו קשרים עסקיים ולא ניתן לשלול את המסקנה כי מדובר ב"עמלות" במסווה של הלוואות וכי כספים אלו הוחזרו מחברות אחרות בבעלות הנתבע כך שמדובר ב"עסקאות סיבוביות". בנוסף, החזרת ההלוואות לכאורה למר נ' נעשתה לאחר מועד הקרע מכספים בחשבונות בנק משותפים של הצדדים ללא ידיעתה ו/או הסכמתה של התובעת ובניגוד לצו איסור דיספוזיציה ואף עניין זה מלמד על התנהלותו החד צדדית של הנתבע לקפח את זכויות התובעת. מנגד, טוען הנתבע כי מדובר בהלוואות מוכחות ובהצהרות ההון של הנתבע ליום 31.12.2014 כלולות שתי ההלוואות: הראשונה (במקור 1 מיליון \$) מיולי 2012 שיתרתה נכון להצהרת ההון על סך של 1,258,515 ₪ והשנייה מאוגוסט 2013 בסך 2,000,000 ₪ (במקור \$500,000). לטענת הנתבע, בחו"ד קיים תיעוד להלוואות אלו בנספח ע"ג, קרי מסמך מיום 9.7.12 כשלושה ימים לפני קבלת הלוואה הראשונה ומסמך מיום 18.8.2013 מחברת ט' כארבעה ימים לפני קבלת הלוואה השנייה. במסמכים אלו מופנית בקשה להלוואה מאת מר נ'/B ואף מצוינת הערבות האישית של הנתבע להחזר ההלוואה. לטענת הנתבע, הלוואה הראשונה בסך של 1 מיליון \$ נכנסה לחשבון המשותף של הצדדים והועברה לחברת חברת A במסגרת ההלוואות אשר חולטו בהמשך כנגד קבלת המניות. הלוואה השנייה בסך \$500,000 נכנסה לחשבון הבנק של חברת ט' ובזכותה ניתן היה לקיים את הפעילות מול חברת N. על כן, טענת התובעת לפיה מדובר בהכנסות ולא בהלוואות אינה מבוססת. כמו כן, טענת התובעת לפיה בין הנתבע לבין מר נ' היו קשרים עסקיים אינה רלבנטית. לנתבע ומר נ' היו קשרים עסקיים במסגרת פעילות בחברת חברת A שנוצרו מתוקף עבודה משותפת והתגבשו לכדי חברות אמת. עוד לטענתו, הלוואה ממר א' נ'/B אינה נושאת ריבית מטעמים הלכתיים של איסור נטילת ריבית מהלווה ומשכך גם התובעת יצאה נשכרת. הלכה למעשה, הנתבע פרע את ההלוואות האמורות במלואן: ביום 7.7.2014 – \$562,000; ביום 2.10.2014 – \$100,000 (נספח ע"ג 1) וביום 23.12.2020 – \$837,880. על כן, יש להכיר בהלוואות אלו ולחייב את התובעת בהשבתן במסגרת איזון המשאבים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
105. לאחר עיון ובחינה, מצאתי כי הנתבע לא הצליח להרים את הנטל להוכיח שהעברות הכספיות שהתקבלו ממר א' נ' בסך 2,322,055 ₪ ובסך 2,938,445 ₪ הן הלוואות ברות השבה ומשכך אין להכיר בהן במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים. אפרט הנימוקים ביסוד קביעתי זו.
106. ראשית, הנתבע שעליו מוטל נטל ההוכחה כי מדובר בהלוואות לא הציג ראיות מספקות לכך. ההלוואות הנטענות ממר נ' לא גובו בהסכמי הלוואה כדון, לא הופיעו במאזן חברת B שבבעלות מר נ' ובאמצעותה הועברו הכספים לנתבע, לא הוזכרו ולא צוינו על ידי מר נ' בשום שלב של ההליך המשפטי הארוך לרבות במענה לצו גילוי המסמכים ו/או פניית המומחה אליו. בהקשר זה אציין כי טענת הנתבע לפיה ההלוואות הנטענות פורטו בהצהרת ההון של הנתבע ליום 31.12.14 אין בה ממש שכן הצהרה זו הוגשה ביום 21.7.16, כשנתיים וחצי לאחר פרוץ הסכסוך בין הצדדים ולא קודם לכן. גם המומחה העיד כי לא ראה הסכמי הלוואה ואין כל אינדיקציה להסכמי הלוואה בין השניים (עמ' 313, ש' 27-4; עמ' 252, ש' 24) אלא למד על הנתונים באמצעות העברות מחשבונות הבנק בלבד, ואין בכך די. עוד אישר המומחה כי חרף צו שנשלח למר נ', לא התקבל ממנו כל מענה (עמ' 252, ש' 20-253, עמ' 28). יצוין, כי גם התנהלות זו תמוהה כלפי צד שמבקש לקבל החזר הלוואות בסכומים נכבדים של מיליוני ₪.
107. שנית, הנתבע, עליו מוטל נטל ההוכחה, לא זימן את מר א' נ' לעדות. לא זו אף זו, בניגוד לנתבע, עליו מוטל נטל ההוכחה כאמור, התובעת זימנה את מר נ' לעדות באמצעות ב"כ הנתבע שסירב לקבל את ההמצאה. עם זאת, רק לאחר סיום דיוני ההוכחות, הודיע ב"כ הנתבע כי ניתן לזמן את מר נ' לעדות. ואולם, לא ניתן לקבל התנהלות זו של הנתבע כל שכן בתום דיוני ההוכחות ובחלוף שנים רבות בהן מתנהל ההליך ושומה היה על הנתבע לזמנו כעד מטעמו, וזאת לא נעשה.
108. שלישית, המומחה העיד כי כל מה שראה הוא "מסמך של התחשבות או חיוב בין אחד לשני" (עמ' 314, ש' 15-13). לדבריו, מאחר שלא ניתן היה להשיג את מר נ', אזי הכל "נלמד מדפי הבנק" (שם). משכך, לא ניתן לשלול את גרסת התובעת לפיה מדובר בהכנסות של הנתבע אשר התקבלו כעמלות ו/או תקבולים בגין עסקאות אחרות במסווה של הלוואות. יצוין, כי גם המומחה לא שלל אפשרות זו והתייחס לכך בעדותו: "יכול להיות שהסכומים האלה שעוברים פה, שלא ראינו לגביהם הסכמי הלוואה, זה עמלות גם? יכול להיות? כרואה חשבון אני שואלת אותך תיאורטית. המומחה: בוודאי ... חשבונאית אמורים, אם החברה לוקחת הלוואה צריכים לראות את זה בדוחות. עו"ד שטיינפלד: במאזן המבוקר שלה? המומחה: בוודאי" (עמ' 326, ש' 30-327, עמ' 19). בנוסף, לא ניתן לשלול את גרסת התובעת לפיה מדובר בעסקאות סיבוביות, קרי כספים שהתקבלו ממקור אחד והושבו ממקור אחר בשים לב לכך שבין הנתבע לבין מר נ' היו קשרים עסקיים ענפים ואף לטענת הנתבע קשרי חברות. הנתבע אישר שמר נ' היה נציג של חברת חברת A במ' וכי בסמוך לעסקה במקסיקו הועברו כספים ל-AS (עמ' 645 ש' 21-8) אשר הינה כאמור חברה של הנתבע. בנוסף, בין מר נ' לבין הנתבע היו העברות כספיות נוספות. כך, למשל, הנתבע אישר שקיבל כספים מ-AS בשנת 2009 בסך 1 מיליון \$ אולם הסכום יצא בחזרה מחברת אים בשנת 2010: "עו"ד שטיינפלד: ... אז

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 אני רוצה להציג לך כמה מסמכים שקשורים במר א' נ'. בסדר? ... עברו מיליון דולר לחשבון
2 המשותף שלך מ-AS. ש: כן, אמת. הנתבע: יוני 2009. כן. ש: אני אציג לגברתי את היציאה של
3 הכסף, את המיליון הדולר האלה, בסדר? יוצא מחשבון הבנק של א'... אני מתייחסת לטרנזקציה
4 שנעשתה ב- 7.6 העברת מט"ח מיליון דולר. והמומחה מתייחס להעברה הזו, כתוב B.. ת: ההחזר
5 של זה. ש: ההחזר של המיליון דולר. עו"ד שטיינפלד: ב-2010 אתה מחזיר... (עמ' 699 ש' 27 –
6 עמ' 700 ש' 33) (בימ"ש/45). בנסיבות אלו, משהוכח כי בין הנתבע לבין מר נ' היו העברות כספיות
7 בעבר לרבות באמצעות חברת AS כמפורט לעיל ומש"רב הנסתר על הגלוי" בנוגע להעברות כספיות
8 אלו, לא ניתן לקבל את גרסת הנתבע כי מדובר בהלוואות ומכל מקום גרסת התובעת לפיה מדובר
9 בתקבולים בגין עסקאות אחרות ו/או בהחזרי כספים שהתקבלו ממקור אחד והושבו ממקור אחר,
10 לא נסתרה. מכל מקום על מנת להפיג את מסך הערפל אודות העברות כספיות אלו בסכומים אדירים
11 שומה היה על הנתבע לזמן לעדות את מר נ', וזאת לא עשה.
12
13 **109. רביעית**, לא ניתן להתעלם מהעובדה שכל כספי ההלוואות הנטענות הושבו למר נ' לאחר מועד הפירוד
14 בין הצדדים מחשבונו הבנק המשותפים של הצדדים, קרי חשבון הבנק המשותף של הצדדים בשוויץ
15 וכן החשבון ע"ש הנתבע בבנק הדיסקונט שאף הוא חשבון משותף, וזאת לא ידיעתה וללא הסכמתה
16 של התובעת. בפועל, חשבון הבנק המשותף של הצדדים בשוויץ רוקן לחלוטין ליתרת "0" בין היתר
17 בשל החזרי ההלוואות לכאורה שביצע הנתבע לאחר מועד הקרע (למר נ' ולמר ש' לעיל). כך מתוך
18 עדות הנתבע: "ש: ... אני אומרת לך שביולי '14 למרות הצו של בית המשפט ... אתה הוצאת כסף
19 מחשבון בשוויץ, שילמת לא' נ' 562,120 דולר ... אתה שאלת אותה? ביקשת את רשותה
20 לטרנזקציה הזו? ת: לא. לא ראיתי שום צורך ש: ...יש עוד סכום, תציג אותו בבקשה לבית המשפט,
21 שיוצא מבנק דיסקונט, זה חשבון בנק שלך, ב- 2.10.14. אני רואה פה עוד 100,000 דולר. שגם יוצא
22 לא' נ'. ת: כל מה שהיה לי ויכולתי להחזיר, החזרתי. ש: החזרת. ת: כן. גם זה חשבון משותף? ש:
23 זהו, אני שואלת אותך. חשבון הזה שאתה מוציא ממנו באוקטובר '14, בנק דיסקונט, היה חשבון
24 שלך לפני שנפרדתם? ת: כן. ש: מה זה שלך? זה היה על שמך. ת: כן. ש: טוב, ... יצאו באוקטובר
25 '14 יצא הסכום הזה. ת: כן" (עמ' 702 ש' 13 – עמ' 703 ש' 2). על כן, התנהלות הנתבע להשבת כספי
26 הלוואות נטענים מכספים משותפים של הצדדים בתקופה שלאחר פרוץ הסכסוך באופן חד צדדי ללא
27 ידיעתה וללא הסכמתה של הנתבע, מחזקת את טענת התובעת אודות התנהלות בחוסר תום לב של
28 הנתבע ומעיבה על אמינות גרסתו. יש בכך כדי לחזק את טענת התובעת לפיה הנתבע פעל על מנת
29 לאיין את זכויותיה הרכושיות ולרוקן אותן מתוכן וכי לא מדובר בהחזרי הלוואות כלל וכלל.
30
31 **110.** אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול/הסרת החוב למר נ' בסך של 2,322,055 ₪
32 בטבלת האיזון. כן, נדחית טענת הנתבע להשבת סך נוסף של 2,938,445 ₪ למר נ'.
33
34 **111. סך 73,998 ₪ (ג' ל', הלוואה)** – המומחה הותיר סוגיה זו להכרעת ביהמ"ש. מדובר בנתון שמבוסס
35 על העברות כספיות שנעשו בין הנתבע לבין אחיו מר ג' ל'. במקרה דנן, לא מצאתי להכיר בהלוואה
36 זו, ואפרט: ראשית, לא צורף כל הסכם הלוואה בין הנתבע לאחיו אלא סכום זה נלמד מדפי חשבון

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 בנק ובכללן העברות כספיות שנעשו בין השניים (עמ' 285, ש' 27- עמ' 286, ש' 14). שנית, הנתבע לא
 2 זימן את אחיו לעדות על מנת לבסס על קיומו של החוב, והתנהלות זו נזקפת לחובתו. שלישית, בדיון
 3 ביום 22.5.19 זומן אחיו של הנתבע על מנת ליתן מענה לצו לגילוי מסמכים ששלח המומחה והעיד
 4 כך: "אני לי שום מסמכים שאני יכול לחשוב עליהם שקשורים להליך. לא היו לי קשרים עסקיים
 5 עם אחי או חשבונות בנק. היו העברות כספים אבל לא משהו שקשור לעסקים. אני לא מחזיק בשום
 6 כספים של אחי. אין לי שום קשר עסקי עם אחי, היה פה ושם העברות אבל לא קשור לשום עסק.
 7 לא עשינו שום עסקים ביחד או החזקתי בנאמנות בכספים עבורו. שום דבר" (עמ' 62, ש' 20-15).
 8 משמע, אחיו של הנתבע לא טען לקיומו של חוב. רביעית, הנתבע העיד בפני המומחה כי ההעברות
 9 בינו לבין אחיו היו הלוואות לזמן קצר שהוחזרו במלואן (עמ' 65 לחו"ד המומחה). על כן, לא מצאתי
 10 להכיר בהלוואה זו.

11
 12 **112. סיכום הטבלה:** הראל, קרן השתלמות 100,773 ₪; ח-ן עו"ש שקלי, דיסקונט 3,137 ₪; ח-ן פיקדון,
 13 דיסקונט 170,037 ₪; ח-ן מט"ח בנק הפועלים שוויץ 3,391,368 ₪; דיבידנד, בעל מניות מהותי (ק'
 14 בע"מ) (821,203 ₪-); ע' ש', הלוואה 310,000 ₪; מניות חברת A (74,200 מניות 5,383,744 ₪;
 15 כלל, חסכון עדיף 489 ₪; **סה"כ שווי זכויותיו של הנתבע:** 8,538,345 ₪; לכך, יש להוסיף את איזון
 16 הזכויות הסוציאליות שאינן נזילות של הנתבע בסך 361,606 ₪ ולקזז אל מול שווי זכויותיה של
 17 התובעת בסך 368,097 ₪ (סע' 2.2, עמ' 23 לחו"ד) (סה"כ 8,531,854 ₪). חלקה של התובעת עומד על
 18 מחצית (4,265,927 ₪). כמו כן, להוסיף את מחצית חלקה של התובעת בהערכת שווי – א' בע"מ
 19 77,438 ₪; הערכת שווי – הג' הח' בע"מ 615,959 ₪; הערכת שווי – ט' בע"מ 341,999 ₪. **על כן, בהתאם**
 20 **לטבלת האיזון המתוקנת חוב הנתבע לתובעת עומד על סך 5,301,323 ₪.** מובהר כי ככל שהתובעת
 21 קיבלה כספים על חשבון חלקה באיזון המשאבים מכוח החלטות שיפוטיות שניתנו במהלך ההליך,
 22 יש לקזזם כנגד ההחלטות שניתנו.
 23

24 **ג. טענות התובעת בנוגע לנכסים וזכויות נוספים שלא נכללו בחו"ד ו/או שהושארו להכרעת**
 25 **ביהמ"ש ע"י המומחה:**

26
 27 **113.** כעת, יש לבחון את טענות התובעת בנוגע לפרטי רכוש נוספים ורבים שלא נכללו בחו"ד ו/או נותרו
 28 במחלוקת ע"י המומחה ובכלל כך:
 29

30 1. ג. הכנסות הנתבע מחברת N במהלך השנים 2013-2015 לרבות באמצעות חברת P (להלן:

31 "חברת P") ומכוח הסכם בין חברת O (להלן: "חברת O") לחברת AL;

32
 33 2. ג. הכנסות הנתבע מחברת V (להלן: "חברת V");

34
 35 3. ג. הכנסות הנתבע מחברת G בע"מ (להלן: "חברת G") ומחברת L בע"מ (להלן: "חברת

36 L");

37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
- ג.6. חלוקת אופציות בחברת חברת A ;
- ג.7. חלוקת פרטי רכוש נוספים.
114. נפנה לבחינת עניינים אלו להלן.

ג.1. הכנסות הנתבע מחברת N במהלך השנים 2013-2015 :

- 10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
115. לב ליבה של המחלוקת בין הצדדים נוגעת להכנסות שהתקבלו מחברת N לאחר מועד הקרע בשנים 2014-2015 כאשר המומחה הותיר סוגייה זו להכרעת ביהמ"ש (ר' טבלה בעמ' 44 לחו"ד המומחה). בנוסף, לטענת התובעת ההכנסות שפורטו בחו"ד אינן מלוא ההכנסות שהתקבלו שכן התקבלו הכנסות נוספות מחברת N אשר הוסתרו ע"י הנתבע, ועל כן יש להידרש גם לסוגיה זו.
116. נוכח מועד הקרע שנקבע לסוף שנת 2013 אזי הכנסות הנתבע מכל מין וסוג שהוא לרבות הכנסות מחברת N הינן משותפות בחלקים שווים עד למועד הנ"ל. הכנסות אלו התקבלו בחברת א' בע"מ וחברת ט' בע"מ והוכרו ע"י המומחה באופן חלקי עד ליום 12.12.13 במסגרת טבלת איזון המשאבים במסגרת התקבולים/ הערכת שווי של חברות א' בע"מ וט' בע"מ (ר' עמ' 36-48 ועמ' 59-55 לחו"ד בהתאמה) כאשר בנוגע לתקבול שהתקבל ביום 23.12.13 בחברת א' בסך \$ 300,000 המומחה זקף רק מחצית מהסכום לתקופת האיזון. על כן, בהתאם לקביעתי בנוגע למועד הקרע לסוף שנת 2013, יש מקום לעדכן את מלוא ההכנסות שהתקבלו עד למועד זה בהתאם ובכפוף לקביעותיי בהמשך.
117. אציין כי סוגיית שיתוף התובעת בהכנסות הנתבע מחברת N /או מכל חברה אחרת **לאחר מועד הקרע בין הצדדים** היא סוגיה משפטית ועובדתית ומשכך מסורה לסמכותו של ביהמ"ש בלבד.

טענות הצדדים :

- 28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
118. לטענת התובעת, יש להכיר במלוא ההכנסות מחברת N לרבות בשנים 2014-2015 ואלו טעמיה ;
- א. הכנסות הנתבע מקבוצת N נובעת ממערכת הסכמים (בימ"ש 36/36א) (בימ"ש 37/37א) המבוססים על כתב מינוי שנחתם ביום 1.7.13 עובר למועד הקרע. כתב המינוי מהווה חוזה מסגרת אשר צופה פני עתיד כאשר כל התוספות /או ההסכמים שנחתמו בין N לבין הנתבע ושותפו של הנתבע בהמשך נובעים ומסתמכים על ההסכמות שהושגו במסגרתו.
- ב. לכתב המינוי קדמו מגעים ומו"מ שהחלו כשנה לפני שנחתם ועל כן כתב המינוי ללא ספק נחתם ונוצר בתקופת האיזון ויוצר שיתוף בין בני הזוג בעסקאות שנעשו מכוחו והניבו רווחים והכנסות גם לאחר מועדי הקרע. גם אם נלך לשיטתו של הנתבע כי כתב המינוי אינו נכס קנייני, הרי שהזכויות מכוחו הן קנייניות ובוודאי אובליגטוריות וברות איזון ושיתוף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2 ג. ראיה לכך שכתב המינוי קרם עור וגידים בתקופת הנישואין ולפני מועד הקרע היא החזר הוצאות
3 שקיבל הנתבע מחברת N בגין טיסות ליעד העסקה בחודש 11/2013 (בימ"ש/3, בימ"ש/15). גם
4 מנכ"ל N הסביר בעדותו שכתב המינוי אמנם נחתם ב-1.7.2013, אך היה בהכנה כבר קודם לכן
5 וכן העסקה שנחתמה על פיו. למעשה מנכ"ל N נוקב פרק זמן של שנה כמועד סביר ליציאה לדרך
6 במצב שבו עובדים על הדברים במקביל לשם ייעול התהליכים. כך, שיוצא שהנתבע החל לעבוד
7 על העסקה כשנה לפני שנחתם כתב המינוי.
8
9 ד. כמו כן, העסקה מבוססת על קשרים של הנתבע ושותפו של הנתבע שכבר היו בנמצא בעת
10 ההתקשרות בכתב המינוי ושנוצרו במהלך החיים המשותפים של הצדדים עובר למועד הקרע.
11 על כן, לא ניתן לנתק את המקור, הבסיס והמסגרת של כתב המינוי והכרוך בו בתקופת השיתוף
12 לבין הרווחים שנצברו לאחר מכן אם בבחינת פירות העץ או מכל בחינה אחרת.
13
14 ה. טענת הנתבע לעבודה מאומצת לאחר מועד הקרע לא הוכחה על ידו בראיות ו/או בעדים שיכול
15 היה להביאם אך נמנע מכך. בהתאם, ככל שהיה קיים סיכון, נדרש הנתבע להוכיחו בראיות ו/או
16 בעדים אולם הנתבע נמנע מכך עת בחר להסתיר את הכנסותיו לרבות מהמומחה.
17
18 ו. בנוסף, ביום 18.5.16 נחתם הסכם תשלום חד פעמי לפיו זכאים הנתבע ושותפו לפיצוי מחברת
19 N בסך 5 מיליון \$ בשל הפרת זכות הבלעדיות שניתנה להם בכתב המינוי. הדברים עולים במפורש
20 מההסכם שנחתם כפשרה בין N לבין הנתבע ושותפו בקשר לזכויותיהם על פי כתב המינוי וכן
21 מעדותו של סמנכ"ל N החתום על ההסכם מתוקף תפקידו. הוכח כי הנתבע קיבל לידי זה מכבר
22 את חלקו בפיצוי החד פעמי ובסך 2.5 מיליון \$. משמע, בגין אותו לקוח לגביו מונו הנתבע ושותפו
23 בכתב המינוי ובשל אותם קשרים שיצרו עם הלקוח, קיבל הנתבע לידי סכום נוסף של 2.5 מיליון
24 \$ על בסיס כתב המינוי, זכאות שנוצרה עובר למועד הקרע והינה בת שיתוף.
25
26 ז. בפועל, הנתבע קיבל מ-N עמלות בגין עסקה חד פעמית שהתשלומים בגינה נפרשו על פני השנים
27 2013-2015 והדברים אושרו ע"י מנכ"ל N, וזאת בניגוד למומחה שקבע כי לא מדובר בעסקת
28 תיווך חד פעמית אלא בשירות מתמשך של הבעל על פני השנים 2013-2015 (בע' 5.6.4.4 לחו"ד).
29 על כן, אין במועד קבלת העמלות והפיצוי החד פעמי בידי הנתבע כדי להשפיע על מועד יצירת
30 הזכאות לקבלתם שכן אלו נוצרו במסגרת כתב המינוי בשנת 2013 ואף קודם לכן. מנכ"ל N אישר
31 בעדותו כי העמלות הועברו לנתבע על בסיס מזומן כנגד מזומן שקיבלה חברת N מכוח העסקאות
32 שנחתמו עפ"י כתב המינוי וכך גם סמנכ"ל הכספים N.
33
34 ח. החל משנת 2014 התקבלו בידי הנתבע תקבולים נוספים מ-N מתוקף כתב המינוי באופן עקיף
35 אשר הנתבע פעל להסוואתם. כך, ביום 3.12.14 הנתבע קיבל באמצעות חברת ט' שבבעלותו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 תקבול בסך 2,265,590 ₪ מ-P שהינה חברה בבעלות N (נספח פ"ו לחו"ד) והדבר אושר ע"י
- 2 סמנכ"ל הכספים N בעדותו. כמו כן, בשלב מסוים חתם הנתבע על הסכם עם חברת O
- 3 (בימ"ש/62) חלף כתב המינוי במטרה לטשטש את עקבות התקבולים שקיבל מתוקף כתב המינוי
- 4 כאשר השינוי היחיד שמציג ההסכם הוא היעד אליו הופקדו תקבולי הנתבע.
- 5
- 6 ט. על כן, בפועל, הוכח כי הכנסות הנתבע מ-N, במישרין ובעקיפין, אשר נובעות מכתב המינוי
- 7 ומהסכם הפיצוי משנת 2016 מסתכמות למיליוני דולרים ובכללן 4 מיליון \$, 2.5 מיליון \$,
- 8 2,265,590 ₪ וכן סכומים נוספים שהתקבלו בחברת AL לגביהם לא הוגש חומר חשבוני
- 9 רלוונטי מפאת תוקף צו גילוי המסמכים עד ליום 31.12.15 אך הוכח שהם קיימים ויש לקחת
- 10 אותם בחשבון במסגרת הדיון בנכסי הקריירה והמוניטין של הנתבע.
- 11
- 12 י. הנתבע אף הגדיל לעשות והורה במסגרת ההסכם כי גם תקבולים למפרע שהיה אמור לקבל מ-
- 13 N יועברו ישירות ל-AL שבבעלותו במקום שיועברו ישירות לידיו. מנכ"ל N אישר בעדותו את
- 14 הקשר בין O ל-N. כמו כן, סמנכ"ל הכספים N אישר בעדותו כי העמלות להן זכאי הנתבע מ-
- 15 N הועברו ישירות ל-AL לבקשת הנתבע. על כן, אין חולק כי כל העמלות שהגיעו לנתבע דרך AL
- 16 קשורות בכתב המינוי והתקבלו כפועל יוצא ממנו אלא שהנתבע ביקש להבריחן מעיני התובעת.
- 17
- 18 יא. בנוסף, יש לקבוע את שיתוף התובעת בכל העסקאות והכספים מכוח כתב המינוי בהסתמך על
- 19 עקרון ההסתמכות וההשתתפות העתידית בהשבחה או בפירות עתידיים, כשאינן המדובר בנכס
- 20 חיצוני פרטי אלא בנכס פרי המאמץ המשותף הכרוך במהות עבודתו של הנתבע על סמך עבודה
- 21 שבסיסה בכתב המינוי או דומיו והיקפה בבסיס תקופת הנישואין וגם לאחריה.
- 22
- 23 יב. בענייננו, מאחר שמדובר בפירות של נכס משותף, אזי זכות התובעת לשיתוף בהם היא זכות
- 24 אוטומטית עפ"י הדין. הנתבע לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו בהיותו בעל דין המבקש
- 25 לצמצם את השיתוף ולהחריג נכסים מהפול המשותף ומאידך, התובעת עמדה בנטל המוטל עליה
- 26 והוכיחה בעדים ובראיות את הנכסים והזכויות המשותפים לצדדים, גם אם מומשו או נותבו
- 27 ע"י הנתבע בכל דרך ואמצעי לאחר מועד הקרע על מנת לקפח את זכויותיה של התובעת.
- 28
- 29 יג. בנוסף, השיתוף צריך להיעשות לא בחלוקה שווה של הנכסים אלא בחלוקת הנכסים באופן
- 30 שיקנה שוויון הזדמנויות לכל אחד מבני הזוג לבנות את עתידו. במקרה דנן, לנתבע יש הזדמנות
- 31 לקצור את כל הפירות שצבר במהלך הנישואין בסכום של מאות ואף מיליוני ₪ בחודש ואילו
- 32 לתובעת אין שום הזדמנות לקצור פירות כלשהם.
- 33
- 34 יד. בנוסף, במקרה דנן, מתחייב לתת משקל רב לפער העצום בכושר ההשתכרות בין התובעת לנתבע.
- 35 הפער הוא כה אדיר שכמעט ולא ניתן לכמתו במילים או במספרים. על פי הדין והפסיקה, כושר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 השתכרות ומוניטין אישי שצובר צד במהלך הנישואין הם "נכס" כהגדרתו בסעיף 5 לחוק יחסי
2 ממון, השייך לשני בני הזוג ודינו להתחלק בחלקים שווים ביניהם (בע"מ 4623/04).
- 3
4 טו. בנוסף, התובעת עומדת בכל הפרמטרים המצדיקים חלוקה לא שוויונית של הרכוש בהתחשב
5 בהפרשי ההשתכרות באופן מובהק. כמו כן, פער ההשתכרות כשלעצמו מצדיק במקרה דנן איזון
6 לא שוויוני לטובת התובעת בהתאם לסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון.
- 7
8 119. מנגד, טוען הנתבע כי יש לדחות מכל וכל את טענות התובעת לקבלת הכנסות מכוח כתב המינוי ו/או
9 הסכם הפיצוי מיום 18.5.16, ואלו נימוקיו:
10
- 11 א. לאחר פיטורי הנתבע מחברת A והפסקת עבודתו בחברת "ב" במאי 2013 ולאחר ניסיון עם מר
12 כ' להקים עסק מתחרה לחברת A שלא צלח, התגלגל הנתבע באופן מקרי לתחום עסקי חדש
13 (שלא היה ברשותו כל ניסיון ו/או ידע בענייננו) החל ממוחצית 2013 וזאת בין היתר על סמך
14 הכרות רופפת שלו עם שותפו ופגישה אקראית ביניהם עת סיים את תקופת הצינון שלו. על כן,
15 אין שחר לטענת התובעת לפיה המגעים עם חברת N החלו כשנה לפני החתימה על כתב המינוי
16 אלא בסביבות חודש יולי 2013 בלבד.
- 17
- 18 ב. כתב המינוי/הסכם העבודה עם חברת N שנחתם ביום 1.7.2013 איננו מהווה נכס בר איזון, וזאת
19 מהטעמים הבאים: ראשית, כתב המינוי כשלעצמו אינו מקנה לנתבע ולשותפו שום זכות
20 מובטחת להכנסה כלשהי ובוודאי שלא להכנסה פסיבית שאינה תלויה במאמץ בסיכון רב ועבודה
21 מתמשכים. שנית, הוכח כי עבור העמלות שנתקבלו נדרשה עבודה מאומצת ומתמשכת הדורשת
22 שהייה רצופה ב ---, סיכון של חיי הנתבע, בניית קשרים עסקיים, ליווי טכנולוגי ומסחרי לאורך
23 כל חיי הפרויקט, פעילות שיווק מול הלקוחות כדי לבנות אמון ביכולת החברה לייצר ולפתח את
24 המוצר עבורם הן בהיבט הטכנולוגי והן בהיבט התפעולי ועמידה באתגרים הנדרשים בגין כל
25 מוצר שנמכר ובגין כל עסקה בעבורה נתקבל התשלום. שלישית, מדובר בכתב מינוי אישי הקובע
26 במפורש כי העבודה חייבת להתבצע על ידי הנתבע ושותפו. רביעית, מדובר בכתב מינוי שלא ניתן
27 למכור את הזכויות מכוחו לצד ג' להמחותן או להורישן. ולבסוף, מדובר בכתב מינוי שאינו מקנה
28 זכות אוטומטית לקבל דבר אף לא להשבת הוצאות שהוצאו ע"י הנתבע שכללו טיסות במטוסים
29 פרטיים בסכומים גבוהים ביותר וייעוץ מקצועי בסכומים של מאות אלפי דולרים מגורמי מקצוע
30 בכירים בארץ ומחוצה לה.
- 31
- 32 ג. מאחר שכתב המינוי כשלעצמו אינו מהווה נכס בר איזון ולנוכח טיבן של ההכנסות הדורשות
33 מאמץ מתמשך ואישי של הנתבע ושותפו של הנתבע, יש לקבל את עמדת המומחה לפיה יש
34 להכליל רק את ההכנסות שהתקבלו במזומן עד למועד הקרע השני בלבד (סעי' 5.6.4.4, עמ' 42
35 לחו"ד).
- 36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 ד. גם במקרה של עסק "ממשי" בעל שווי כלכלי עצמאי (מה שאין כן במקרה זה) הגישה המקובלת
2 היא שיש להבחין בין שווי העסק לו היה נמכר לצד ג' ללא מחויבות של הבעלים להמשיך ולעבוד
3 בו לבין הערך התלוי בהמשך עבודתו של הבעלים בעסק. הרכיב השני המשקף את שווי הנכס רק
4 אם הבעלים הקיים ימשיך לעבוד בו, נחשב לכל היותר ככושר השתכרות שעליו יש להפעיל את
5 אמות המידה הקבועות בסעי' 8 לחוק יחסי ממון.
6
7 ה. גם עקרונות השיתוף/ההפרדה בהשבחה או בפירות של רכוש יכולים לסייע להכרעה על דרך
8 האנלוגיה: מאחר שזכויות והכנסות הנתבע נצברו על ידו באופן אקטיבי (ע"י עבודה/השקעת
9 משאבים) אחרי מועד הקרע, הרי שהן אינן רכוש משותף להבדיל מהשבחה פאסיבית המבוססת
10 על עליית שווי. על פי הפסיקה השבחות אקטיביות הדורשות מאמץ מתמשך מצד אחד הצדדים
11 על נכסים ברי איזון שנערכו לאחר תקופת הקרע אינן מהוות נכס משותף. מקל וחומר בענייננו
12 כאשר מדובר בהכנסות הקשורות במיזם חדש שצמח בתקופת הדמדומים של הקשר שמקורם
13 בכתב מינוי שאינו מהווה נכס עפ"י אמות המידה בפסיקה.
14
15 ו. בכפוף לאמור לעיל, לכל היותר יש לקבוע "שותפות מוחלטת" לגבי התקופה שלאחר מועד הקרע
16 הראשון ובוודאי השני ובכל מקרה מכל הכנסה יש לקזז את ההוצאות ועלויות מיסוי.
17
18 ז. אשר לשיעור ההכנסות שהתקבלו מחברת N, מדובר בהטעיה ברורה שכן הנתבע פירט את כל
19 הסכומים שקיבל מעסקאותיו לתקופה הרלבנטית. יתרה מכך, המומחה ביקש כרטסות נגדיות
20 מחברת N להוכחת הדברים ונמצאה התאמה מלאה (עמ' 44 לחו"ד המומחה). כך גם בקשר
21 לסכום הנטען של 2,265,590 ₪, הנתבע חשף בפני המומחה את הכנסותיו מחברת N ואו חברות
22 הבנות שלה בין היתר מחברת P. הסך של 2,265,590 ₪ הינו סכום העברה בש"ח שהתקבל
23 מחברת P לחשבון חברת ט' ביום 3.12.14. המופיע בחו"ד בעמ' 44 בסך \$ 486,359. משכך, מדובר
24 על אותו תקבול בדיוק בש"ח ובניכוי מע"מ.
25
26 ח. אשר לתשלום מכוח ההסכם מיום 18.5.16: מדובר בתשלום ששולם בשנת 2016 הרבה אחרי
27 מועד הקרע ואין לתובעת זכות לקבל חלק ממנו. גם כותרת ההסכם מדברת על תשלום חד פעמי
28 ולא על "פיצוי" כטענת התובעת, וזאת בקשר להתקשרות מסוימת עם לקוח חדש בשם S. על
29 כן, לא מדובר כלל על סיום התקשרות של שותפו של הנתבע והנתבע ב--- עם חברת N אלא על
30 תשלום בגין עסקה חדשה משנת 2016. בפועל, בתחילת שנת 2016 החל מו"מ לשיווק מוצר חדש
31 ללקוח חדש בשם S שדרש עבודה מאומצת מאד וריכוז כל יכולותיו של הנתבע כדי להשלים את
32 העסקה. מסיבות שלא ניתן לפרטן, בסמוך לחודש מאי 2016 פנה --- וביקש ששותפו של הנתבע
33 והנתבע יימנעו מהמשך הטיפול בעסקה המתגבשת עקב צרכים --- . כתוצאה מכך הגיעו הצדדים
34 לפשרה טרם השלמת העסקה האמורה כי עבור מעורבותם ועבודתם המאומצת עד לאותו מועד
35 הם יקבלו תשלום חד פעמי בסך של 5 מיליון \$ על מנת לאפשר ל --- להיכנס בנעליהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1
2 ט. מעבר לכך, גם אם היה מדובר בתשלום פיצוי על סיום כתב המינוי שנחתם בין הנתבע ושותפו
3 לחברת N בחודש יולי 2013, אזי ממילא זכויותיה של התובעת אינן מתייחסות למלוא חלקו של
4 הנתבע בתשלום שכן תשלום זה ניתן לכאורה על כל תקופת העבודה של הנתבע במסגרת זו (מיולי
5 2013 ועד בכלל) כך שתקופת השיתוף הנטענת מהווה אחוז זניח מהתשלום.
6
7 י. העובדה כי כתב המינוי מ-2013 כולל הגנה על הנתבע ושותפו של הנתבע לגבי עסקאות עתידיות
8 שתערוך חברת N אין משמעותה שמדובר בהכנסה פאסיבית. להיפך, כתב המינוי מ-2013 מחייב
9 את הנתבע ושותפו לעבודה מתמשכת ומאומצת שמטרתה יצירת עסקאות והזדמנויות עבור
10 חברת N שאינן אמורים לחשוף אותם לסיכון שחברת N תנסה להתקשר עם גורמים שלישיים
11 מאחורי גבם. לכן, התשלום הוא גם בגין העבודה המתמשכת והמאומצת שנערכה בתקופה
12 שלאחר הקרע.
13

14 יא. פעילות הנתבע מול חברת N יכולה להוות לכל היותר שיקול בקביעת הזכאות לקבלת פיצוי בגין
15 "כושר השתכרות עתידי" בלבד אך לא במסגרת חלוקת/איזון נכסי בני הזוג שכן המונויטין האישי
16 או כושר ההשתכרות של הנתבע הבאים למעשה לידי ביטוי באותן הכנסות שהוא קיבל הרבה
17 אחרי מועד הקרע אינם מהווים "נכס בר איזון" אלא שיקול אקוויטבילי בלבד. במקרה דנן, אין
18 הצדקה לפסיקת פיצוי לתובעת בגין כושר השתכרות/מונויטין אישי של הנתבע משום שהתובעת
19 אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לשם כך.
20

דיון והכרעה:

21
22
23 120. כבר בפתח הדברים אציין כי התנהלות הנתבע להסתרת מידע ונתונים מהותיים באה לידי ביטוי
24 מובהק בקשר להסכמים ולהכנסות שהתקבלו מחברת N. הנתבע הציג עמדה נחרצת לפיה מועד
25 הקרע הוא יום 1.3.13 ועל כן אין רלבנטיות להסכמים וההכנסות שהתקבלו מחברת N לאחר מועד
26 זה שכן הם אינם חלק מהרכוש בר האיזון. בנוסף, בניגוד לצו גילוי המסמכים וללא קבלת היתר
27 מביהמ"ש, לא נחשפו עד היום דפי חשבונות הבנק של חברות ט' וא' שבמסגרתן בוצעה בין היתר
28 הפעילות מול חברת N ואלו אף לא צורפו לתיק. המומחה העיד כי לא קיבל לידי את דפי חשבונות
29 הבנק של חברת ט' משום שהנתבע סירב לחשוף את הנתונים ולכן "הלכנו למשרדו של ... וסיכמנו
30 משם את התנועות של דפי הבנק". משכך, הוגש סיכום הכנסות/הוצאות בלבד בטבלאות שונות
31 בנספחים פ"ב-פ"ו לחוו"ד. בנוסף, הנתבע ניסה להסתיר את הכנסותיו מחברת N וחברות הבת שלה
32 ורק לאחר שהתובעת עימתה אותו עם מסמכים ועדויות נאלץ בלית ברירה להודות בכך. בפועל, עד
33 לעצם היום הזה ספק אם מלוא הכנסותיו של הנתבע מחברת N נחשפו כדבעי, ויש בהתנהלות זו כדי
34 להיזקף לחובתו של הנתבע.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

121. עיון בטענות הצדדים לעיל, מלמד כי לצורך ההכרעה בסוגיית שיתוף התובעת בהכנסות שהתקבלו מחברת N במהלך השנים 2014-2015, יש להידרש לסוגיות הבאות:
- א. האם כתב המינוי מיום 1.7.13 מהווה "נכס בר איזון" בהתאם לסעיף 5 לחוק יחסי ממון; כמו כן, יש לבחון טיבו וטבעו של ההסכם מיום 18.5.16 והאם מהווה הסכם פיצוי בגין ביטול כתב המינוי, אם לאו;
- ב. האם ניתן להכיר בזכאות התובעת לשיתוף בהכנסות העתידיות הנובעות מכתב המינוי וההסכם מיום 18.5.16 ומהם המקורות הנורמטיביים לכך;
- ג. האם יש להידרש לסוגיית ההכנסות מחברת N בפריזמה של איזון פערי כושר השתכרות בלבד, אם לאו;
- ד. ככל שייקבע כי יש לתובעת זכות לשיתוף בהכנסות מחברת N, מהו היקף ושיעור השיתוף הראוי בנסיבות העניין.
122. נפנה לבחינת סוגיות אלו להלן.
- (1א) האם כתב המינוי מיום 1.7.13 הינו "נכס בר איזון" בהתאם לסעיף 5 לחוק יחסי ממון:**
123. כאמור, ביום 1.7.2013 מינתה חברת N את הנתבע ושותפו כנציגיה הבלעדיים למכור ולשווק את מוצר החברה --- ושירותים נלווים ל ---. כתב המינוי קובע בין היתר כי הנתבע ושותפו יהיו זכאים לקבלת עמלה בסך 20% ממחיר הרכישה ואת התנאים בהם תוענק להם זכות בלעדיות בשיווקם של המוצרים והשירותים של N ביחס ללקוח (---) לתקופה של עד 4 שנים. מפאת חשיבות הדברים נביא עיקרי ההסכם בין הצדדים (בימ"ש/36 א'):
- "קבוצת N בע"מ (להלן: "החברה") מתכבדת בזאת למנות אתכם כנציג בלעדי של החברה לתקופה של ארבעה חודשים למכור שנית ולשווק את מוצר החברה --- ושירותים נלווים ("המוצרים והשירותים") ל --- ("המשתמש הסופי") ...
- החברה תנהל עמכם משא ומתן על תנאי מכירת המוצרים והשירותים של החברה למשתמש הסופי ויחתמו על הסכם מחייב בכתב בעניין זה (אשר יהיה גב אל גב עם התחייבויותיכם למשתמש הסופי) ...
- אם החברה תחתום על הסכם כתוב ומחייב עמכם או עם המשתמש הסופי, לפי העניין, לרכישת המוצרים והשירותים של החברה בסכום מצטבר של לפחות 15,000,000 דולר ארה"ב ("ההסכם המסחרי"), אזי תוענק לכם זכות בלעדיות בשיווקם של המוצרים והשירותים של החברה ביחס למשתמש הסופי לתקופה של 12 חודשים ממועד ההסכם המסחרי ("תקופת הבלעדיות"). ... תקופת הבלעדיות תוארך כדלקמן: (1) במידה והסכם מסחרי נוסף ייחתם במהלך 12 החודשים ממועד ההסכם המסחרי בתמורה מצטברת של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 לפחות 10,000,000 דולר ארה"ב אך לא יותר מאשר 40,000,000 דולר ארה"ב, הבלעדיות
2 תוארך לתקופה של 12 חודשים מתום תקופת הבלעדיות. תקופת הבלעדיות המוארכת
3 ניתנת להארכה נוספת בהתאם לתנאי סעיף (1) זה לעד שלוש תקופות רצופות נוספות
4 בנות 12 חודשים וכן (2) במידה ונחתם הסכם מסחרי נוסף במהלך 12 החודשים הראשונים
5 ממועד ההסכם המסחרי, בעבור סכום מצטבר של מעל 40,000,000 דולר ארה"ב,
6 הבלעדיות תוארך לתקופה בת 36 חודשים. ...
7 כמו כן, אנו מסכימים כי לפי שיקולכם המלא, אתם רשאים להחליט לפעול כסוכנים של
8 החברה ולא כמוכרים בשנית, ובמקרה כזה, היה ותכרות החברה עם המשתמש הסופי
9 הסכם מחייב לרכישת המוצרים והשירותים של החברה, ומכירה כזו תחולל באופן מהותי
10 ומשמעותי כתוצאה ממאמצים ... אתם (יחד עם מי מהחברות הקשורות שלכם) יהיו
11 זכאים לקבל מהחברה, בכפוף לתנאים של נספח א' המצ"ב, עמלה בגין אותה מכירה כפי
12 שמפורט בסעיף א'.
13 הנכם רשאים להמחות את זכויותיהם על פי מכתב זה לכל ישות משפטית הנמצאת
14 בבעלותכם הבלעדית של הנתבע ושותפו, ובלבד שישות משפטית זו הינה ישות ישראלית
15 העומדת בדרישות ממשלת ישראל בעניין יצוא של המוצרים והשירותים של החברה...".
16
- 17 124. כן, בסעיף 1 לנספח א' להסכם שעניינו: "תנאי זכאות לעמלה" נכתב בין היתר כך:
18
- 19 "במידה וייחתם הסכם מחייב בין החברה לבין המשתמש הסופי בנוגע לרכישת מוצרים
20 ושירותים על ידי אותו משתמש ("הסכם מחייב"), באופן משמעותי ומהותי כתוצאה
21 ממאמצי הנציג... בתוך 12 חודשים ממועד מכתב המוכר שנית, ובכפוף להוראות נספח א'
22 זה, הנציג יהיה זכאי לקבל עמלה השווה לסך 20% ממחיר הרכישה אשר נקבע בהזמנת
23 רכש המזכה בעמלה...".
24
- 25 125. בפועל, אין חולק כי הנתבע ושותפו של הנתבע עמדו בקריטריונים שנקבעו בכתב המינוי. הוכח כי
26 הנתבע ושותפו קיבלו את מלוא העמלה המפורטת בכתב המינוי בשיעור השווה לסך של 20% ממחיר
27 של 40 מיליון \$, בחלוקה שווה ביניהם, קרי הנתבע קיבל לידיו סך של 4 מיליון \$ (ר' עדות הנתבע
28 בעמ' 635 ש' 12-16; עדות שותפו של הנתבע בעמ' 743, ש' 28- עמ' 744, ש' 11). גם מנכ"ל N אשר
29 חתום על כתב המינוי מיום 1.7.13 בתור מנכ"ל החברה מתאר את העסקה של הנתבע ושותפו
30 כ"סיפור הצלחה" (עמ' 985, ש' 10-19).
31
- 32 126. כאמור, הנתבע טוען כי אין לכתב המינוי משמעות קניינית ולמעשה אינו יכול להוות "נכס בר איזון"
33 בהתאם לסעיף 5 לחוק יחסי ממון. ייאמר כבר עתה כי דין טענה זו להידחות, ואפרט;
34
- 35 127. ראשית, כתב המינוי מהווה הסכם חוזי בין הנתבע ושותפו לבין חברת N לכל דבר ועניין. התקשרות
36 חוזית זו מקנה לנתבע זכות לקבלת הכנסות בהיקף ניכר בהתאם לתנאים שפורטו בהסכם. סעיף 5
37 לחוק יחסי ממון כולל בחובו זכויות חוזיות לקבלת תקבולים ו/או הכנסות ו/או פירות ו/או רווחים
38 בין אם בהווה ובין אם בעתיד בכפוף להוכחת שיתופיות, בין אם מדובר בזכות שכבר גמלה ובין אם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 מדובר בזכות עתידית. על כן, בניגוד לטענת הנתבע כתב המינוי מהווה זכות חוזית לקבלת הכנסות
2 עתידיות בעלות שווי כלכלי אדיר.
3
- 4 **שנית**, כתב המינוי מהווה הסכם למכירת מוצר קיים ולא לשירות מתמשך כפי שטען הנתבע. בהקשר
5 זה יצוין כי גם אם בפועל בוצעו התאמות של המוצר ללקוח (---), מדובר בעסקה שלמה וגמורה
6 למכירת מוצר שכבר היה קיים בעת ההתקשרות. הלקוח ידע על המוצר הקיים ועל יסוד כך בוצעה
7 ההתקשרות בין כל הצדדים הנוגעים בדבר. עובדה זו הוכחה במפורש בעדותו של מנכ"ל N וכדבריו:
8 "**N היא לא חברה שמוכרת שירות לאורך זמן. N היא בהגדרה חברת מוצר ... כל מכירה, בהגדרה,**
9 **היא חד פעמית, ככה גם --- מתייחס אליה ... זאת אומרת אנחנו לא יכולים לעשות איזה משהו**
10 **מתמשך, בסדר? זה תמיד מכירה של מוצר, למה? כי עבור המוצר הספציפי הזה צריך לקבל היתר**
11 **יצוא --- ורק את המוצר הזה מותר לך למכור".** ובהמשך: "**זו עסקה חד פעמית תמיד. ... משולמת**
12 **בתשלומים כי צריך לעמוד בהסכמים, ש: ביעדים, כן. ת: אבל זה לוקח זמן, את יודעת, לשלוח**
13 **חומרה, לקבל היתרים, זה דברים שלוקחים זמן. ש: אבל העסקה במקום היא עסקה שלמה**
14 **ומושלמת היא רק משולמת שנים קדימה. ת: נכון, לא שנים אבל משולמת קדימה ...**" (עמ' 998,
15 **ש' 22- עמ' 999, ש' 6).** ובהמשך: "**הבסיס של המוצר כבר היה, היה איזשהו בסיס שעליו הלכנו**
16 **ומכרנו ... אבל היה הרבה מאד דברים שהם רצו, שבעצם הסכמנו עליהם מראש, שלא היו במוצר**
17 **בשלב הזה שאנחנו עשינו את העסקה, אנחנו קונים בעצם את אותה שכבת בסיס, אנחנו משלמים**
18 **עבור היכולות שלכם ועבור המוצר העתידי שיהיה ואתם תצטרכו להראות לנו לאורך זמן שהמוצר**
19 **העתידי שאותו הבטחתם, אתם מתקדמים או לא מוכנים לחכות לסוף ההליך אלא אתם יודעים**
20 **לתת אותו. זה בדיוק מה שהיה ... ממשיכים, טסים הלוך חזור, חוזרים עוד פעם, כן מתאים לא**
21 **מתאים, כל זה קורה אחרי 2013, אחרי ההתחלה ... זאת אומרת קיבלנו תשלום, לדעתי, מקדמה**
22 **ב- 2013, אבל רוב המיילסטונים קורים הרבה אחר כך, קורים אחר כך, קורים למעשה בכמה וכמה**
23 **תשלומים ...**" (עמ' 1002, ש' 14-28).
- 24
- 25 **שלישית**, מדובר בהסכם מסגרת שצופה פני עתיד כאשר כל היעדים לרבות גובה ומועד תשלומי
26 העמלות כבר נקבעו בכתב המינוי. על כך העיד מנכ"ל N: "ת: ... אין ספק, אני אומר, החזון לגבי
27 המוצר המושלם הוא מופיע בהסכם כי אחרת יכולים להגיד 'בוא תכין לנו מכונת פלאפל', בסדר.
28 ש: כשאתה אומר 'בהסכם', זה בעסקת המקור הזאתי החד פעמית, עם הלקוח הזה, זה שם כבר
29 יש את המוצר. ת: בעסקה יש מוצר שהוא תקראי לו כמו מוצר בסיסי, ועליו את התוספות של
30 המוצר. התוספות של המוצר במועד חתימת ההסכם הספציפי הזה לא היו קיימות, ולכן כל השכבה
31 הזאת זו שכבת המיילסטונים שהיינו צריכים כל פעם לעבוד עליה וכל פעם לקבל עבורם את הכסף.
32 ש: כן, אבל אבני הדרך, ת: בגלל זה התשלומים נפרסו לאורך זמן. ש: כן. רק רציתי אני להבין
33 שאבני הדרך האלה נקבעים עם הלקוח, מה שנקרא, מראש. ת: הם נקבעים עם הלקוח, לכאורה,
34 בחתימת ההסכם, זה פקטו, ש: כן, החיים חזקים תמיד, אדפטציה. ת: זה פקטו הוא כל פעם
35 משנה אותם" (עמ' 1003, ש' 11- עמ' 1004, ש' 25).
- 36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 **רביעית**, מדובר בהסכם שיש לו תוכן כלכלי ברור ומוגדר כבר בעת ההתקשרות ביום 1.7.13. משכך, 130.
- 2 מדובר בזכות לקבלת הכנסות שניתנות לכימות ולאומדן כלכלי ברור. 2
- 3
- 4 **חמישית**, בהתאם לתנאיי כתב המינוי, אין במועד קבלת התשלומים כדי להעיד על מועד ביצוע 131.
- 5 העבודה שכן מדובר בתשלומים שהועברו במזומן **Back to Back** מתוך התשלומים שקיבלה חברת
- 6 N מהלקוח על חשבון כתב המינוי, ומתוך עדות מנכ"ל N: "ש: **בהתקשרות הזאת הסבירו לנו היום**
- 7 **שבעם התשלומים שניתנים לנתבע ולשותפו היו Back to Back למה שאתה בעצם מקבל, ת:**
- 8 **ברור. ש: אתה הכוונה N. סליחה? ת: כן, ברור. ש: זאת אומרת כש- N מקבלת כסף, גם אם**
- 9 **ההתקשרות הייתה ביולי 13 אבל אתה קיבלת מהלקוח ב- 2014, 2015 וכולה, אז כשאתה מקבל**
- 10 **מהלקוח אתה בעצם מזרים את העמלה למתווכים, לצורך העניין, של העסקה, בהתאם להסכם**
- 11 **העמלות. ת: בדיוק, זאת אומרת התשלום הוא תמיד כנגד מזומן שהחברה מקבלת, ש: הבנתי. ת:**
- 12 **החברה מקבלת מזומן עומדת ביעד ומשלמת ש: הבנתי. זאת אומרת אם הייתה לי התקשרות ביולי**
- 13 **13, לצורך העניין עם האדונים הנכבדים, הנתבע ושותפו, והכסף מתקבל ב- 2014 בגין ההתקשרות**
- 14 **וב- 2015, אתה מעביר להם על בסיס מזומן של חברת N. ת: לצורך העניין, כן" (עמ' 994, ש' 13-28 ;**
- 15 **עדות סמנכ"ל כספים N בעמ' 897, ש' 16- עמ' 898, ש' 17).**
- 16
- 17 **שישית**, לא מדובר בזכות ערטילאית בלתי מוחשית אלא בזכות שקרמה עור וגידים בתקופת 132.
- 18 הנישואין ומומשה בחלקה בתקופה זו שכן התקבלו כספים מחברת N עד לסוף שנת 2013 ואף לאחר
- 19 מכך. 19
- 20
- 21 **שביעית**, אין בטענת הנתבע לפיה מדובר בזכות אישית בלתי עבירה כדי לפגוע בהיות הזכות בת 133.
- 22 איזון. **ראשית**, חוק יחסי ממון מכיר בזכויות אישיות שהן בלתי עבירות כמו זכויות הנובעות
- 23 מעבודתו של אדם ובכלל כך זכויות פנסיה וכו'. **שנית**, מימוש הזכות הוא ממילא במישור היחסים
- 24 בין התובעת והנתבע בלבד ועל כן אין רלבנטיות לשאלת עבירותה של הזכות, אם לאו. 24
- 25
- 26 **ולבסוף**, אין בטענת הנתבע לפיה מדובר בזכות שתלויה בעבודתו של הנתבע לאחר מועד הקרע כדי 134.
- 27 להחריגה מכלל האיזון. נקבע בפסיקה לדוגמה בקשר לזכות לקבלת אופציות שאין די בעצם התניית
- 28 זכותו של בעל הדין למימוש הזכות בהישארותו בעבודה כדי להחריגה מכלל האיזון וככל שעבודתו
- 29 בוצעה במהלך הנישואין, אזי מדובר בנכס בר איזון גם אם נדרש להישאר באותו מקום עבודה לאחר
- 30 מועד הקרע. כפי שהבהיר כב' הש' גייפמן בתמ"ש (ת"א) 17652/03 **פלונית נ' אלמוני** (12.8.2007):
- 31
- 32 "התניית הזכות לממש את האופציות בהישארות העובד במקום העבודה לתקופה נוספת
- 33 אינה בהכרח מעידה על כך שהאופציות ניתנו גם עבור העבודה בתקופת ההישארות. כל
- 34 מקרה ונסיבותיו. תנאי ההישארות בעבודה כשלעצמם אינם משנים את מהות האופציות,
- 35 אם האופציות ניתנו כתמורה לעבודה בתקופת העבר. אם עבודת העבר נעשתה ע"י בן הזוג
- 36 במהלך הנישואין - המדובר בנכס בר איזון או בר שיתוף, אף אם העובד נדרש להישאר
- 37 במקום עבודתו גם לאחר מועד הפרוד או מועד תום האיזון, כתנאי למימוש הזכויות. אם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 עבודת העבר נעשתה לפני הנישואין - המדובר בנכס שאינו משותף או בר איזון, אף אם
2 העובד נדרש להישאר במקום עבודתו במהלך הנישואין כתנאי למימוש הזכויות...
3 כל עוד ניתנו האופציות כפיצוי עבור עבודת בן הזוג במהלך הנישואין, המשך הדרישה
4 להעסקה הוא אך ורק תנאי, אך אינו משנה את הזכות החוזית שכבר קיימת ועומדת לרשות
5 העובד... אם תקופת העבודה שעבורה ניתנו האופציות חפפה את תקופת הנישואין המדובר
6 בנכס בר שיתוף או בר איזון. אם קיימת חפיפה חלקית - תחשיב השיתוף או האיזון יתבצע
7 לפי כלל הזמן "time rule", המשקלל את תקופת העבודה במהלך הנישואין ביחס לתקופת
8 העבודה הכוללת שעבורה ניתנו האופציה, כמקובל בחלוקת נכס פנסיוני בין בני זוג".
9
- 10 ר' גם תמ"ש 10339-03-12 ש.צ. נ' י.צ. מפי כב' הש' פישר (ניתן ביום 5.7.2017); עמ"ש (מרכז)
11 19796-09-17 י.צ. נ' ש.ס.צ. (13.9.18); תלה"מ 16405-09-19 פלונית נ' אלמוני מפי כב' הש' אטדגי
12 – פריאנטה (ניתן ביום 27.8.20); תלה"מ 7603-04-17 ח' נ' ל' מפי כב' הש' אלבו (ניתן ביום 2.5.19).
13
- 14 (2א) טיבו טבעו של ההסכם מיום 18.5.16 עם חברת N:
15
- 16 135. כאמור, ביום 18.5.16 נחתם הסכם לתשלום חד פעמי עם חברת N על פיו זכאים הנתבע ושותפו של
17 הנתבע לתשלום מחברת N בסך של 5 מיליון \$ (בימ"ש/37 א). הצדדים חלוקים בשאלה: האם מדובר
18 בהסכם "פיצוי" בגין ביטול כתב המינוי מיום 1.7.13 כטענת התובעת, או שמא מדובר בתשלום בגין
19 עסקה חדשה עם לקוח חדש ללא קשר לכתב המינוי כטענת הנתבע.
20
- 21 136. לאחר עיון ובחינה, מצאתי כי ההסכם מיום 18.5.16 נערך בשל הפרת זכות הבלעדיות שניתנה
22 לנתבע ושותפו של הנתבע בכתב המינוי מיום 1.7.23 ועל כן מהווה נכס בר איזון. להלן יפורטו טעמי
23 לכך:
24
- 25 137. ראשית, בפתח ההסכם נכתב כך: "הפניה ניתנת בזאת למכתב המינוי מיום 1 ביולי 2013 בין קבוצת
26 N בע"מ ("N") לבין הח"מ [הנתבע ושותפו] ובסופו נכתב: "אנחנו [הנתבע ושותפו] מוותרים בזאת,
27 באופן בלתי חוזר וללא כל תנאי, על כל תביעה שיש לנו או שיהיה לנו כנגד N ו/או מי מבין החברות
28 הקשורות שלה ביחס למכתב המינוי". משמע, לפי לשון ההסכם מדובר בהסכם שנחתם כפשרה בין
29 N לבין הנתבע ושותפו בקשר לזכויותיהם על פי כתב המינוי.
30
- 31 138. שנית, גם המומחה העיד כי מדובר בפיצוי בגין ביטול כתב המינוי מיום 1.7.13 וכדבריו: "ש: ... יש
32 פה 5 מיליון דולר שהוא חולק עם שותפו על פיצוי חד פעמי ביולי 13, וכתוב בהסכם הזה על
33 פעילותך בגין העבר. ת: גם אתמול דיברנו על זה, זה לא על פעילותך, זה על בסיס ביטול ההסכם
34 ... ש: אני אמקד את שאלתי רק כדי שלא תהיה סתירה בתשובות שלך. ת: אין סתירה, ש: לא,
35 ממה שענית לעורך דין מורן היום למה שענית לנו היום, רגע. ת: אין סתירה. ש: אז תבהיר לי רק
36 שאתה עומד מאחורי מה שכתבת לגבי הפיצוי החד פעמי ביולי 13 של ה-5 מיליון דולר. ת: כתוב,
37 אף אחד לא אמר לי לשנות" (עמ' 437, ש' 29-29 עמ' 438, ש' 9).
38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

139. שלישית, בחקירתו הבהיר מנכ"ל N באופן מפורש את מהות ההסכם וכדבריו: "ש: כתוב פה בהסכם, פשוט אני, בסעיף הראשון כתוב ש"זה בהמשך לכתב המינוי מיום ה- 1 ביולי 13 בין קבוצת N לבין החתומים מטה, ובהמשך לתיקון מיום ה- 13 לאוגוסט 13, על פי אנחנו כנציגי N ביחס להתקשרות עם ---", אתה יודע מי, בסדר? הלקוח ---, "נשלם לכם N כסכום סופי מוחלט" וכולה, ו'אתם', לא אני, בכתובים כותבים את זה וכולכם חתומים והכל, אתה יכול להסביר בבקשה לבית המשפט מה הסיבה שחברת N משלמת לאדוונים הנכבדים את ה-5 מיליון האלה? ת: בוודאי. ש: כן. ת: תראי, התחלתי להגיז קודם. הרי בסוף אנחנו פעלנו מול אותו לקוח באמצעותם, ואז באה --- ואמר ---, ש: אה, הבנתי. ת: עכשיו הדבר ה, לכאורה, הגון, היה שבגלל שיש לנו הסכם שהיינו צריכים לשלם משהו באמצעותם אבל מצד שני זה לא היה באמצעותם כי היה ---, אז אמרנו, ניתן סכום חד פעמי ובזה ייגמר העניין. ש: תודה לאל מר מנכ"ל N, מה שנקרא הללויה, אתה אומר בעצם, עכשיו הבנו, לא הצלחנו להבין את זה מקודם, ממך היום. אתה אומר לי, לבית המשפט בעצם אתה אומר, 'בגלל שזה לקוח שקשור היה ושאנחנו בעצם פעלנו איתו עם בקשה אחרת של --- ושלא יהיה עניינים איתם בקשר לאותו הסכם שלנו, אמרנו תשלום חד פעמי סופי, כי הרי הם לא יראו ממנו עוד תשלומים' אז שילמתם לו את ה- 5 מיליון דולר האלה, מכוח אותן שיעורי עמלות, אגב גם כתוב שזה אותו שיעור עמלות, שאתם שומרים להם את אותו שיעור עמלות שהיה אז, נכון? ת: כן. זה מה שאמרתי, כן. ש: טוב. בסדר, אז נתקדם. כב' ביהמ"ש: זה בעצם כאילו להוציא אותם החוצה? זאת אומרת, קנייתם אותם, אפשר להגיז, באיזשהו מקום? ת: כן. עו"ד שטיינפלד: כן. כב' ביהמ"ש: סוג של, כדי ש--- תוכל להיכנס, ת: כן. עו"ד שטיינפלד: לאותו לקוח. ת: למעשה אם הם מייצגים אותנו מול אותו לקוח, וזה היה המקרה, הם חשופים לכל פעולה שהחברה עושה, בין אם היא עם --- ובין אם לא, וגם לא רצינו שזה יקרה וגם --- לא רצתה שאף אחד יהיה, וגם הלקוח אמר 'זה משהו מאד סודי ורק בינינו לבין החברה'. כב' ביהמ"ש: זה אותו לקוח מקורי, ראשוני, אותו אחד? ת: כן, אותו לקוח. כב' ביהמ"ש: לא משהו אחר. ת: כן. עו"ד שטיינפלד: אותו לקוח. ת: כן" (עמ' 989, ש' 2 - עמ' 990, ש' 11).

140. רביעית, גם שותפו של הנתבע לעסקת N עמד על מהות ההסכם מיום 18.5.16 וכדבריו: "עו"ד שטיינפלד: אתה עכשיו מאשר לי שהנספח הזה, נכון נספח ה', הוא חלק מכתב המינוי שלכם מיולי 13? ת: אמת, כן". (עמ' 744, ש' 25-27). וכן: "עו"ד שטיינפלד: .. בהגיונותך ענית הרי לשאלת בית משפט. אמרת לה שבגלל שהיה לנו בלעדיות ביעד הזה ולא קיבלנו איזה תשלומים מהלקוח הזה וכדי שלא יהיה ריב, באה N אמרה מהלקוח הזה ספציפי שלך ולנתבע יש בלעדיות אני נותנת לכם סכום סופי ומוחלט של חמישה מיליון שהוא באותם תנאים. כתוב בסעיף, בסעיף 1 בקשר להסכם מיולי 13. ת: אנחנו סוגרים את החשבונות בינינו. עו"ד שטיינפלד: וסוגרים את החשבון, נכון? ת: אוקיי, כן. עו"ד שטיינפלד: תודה. מאשר לי את זה? ת: כן" (עמ' 753, ש' 11-2). ובהמשך: "עו"ד שטיינפלד: נכון. והם בעצם באים ופודים, פודים, אומרים לך כתב סילוק. "קח את החמישה מיליון ובזה תיגמר ההתחשבות", כך כתוב בהסכם, ת: נכון. עו"ד שטיינפלד: "תיגמר ההתחשבות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 בינינו בקשר להסכם שלנו מיולי 13 ולתוספת שלו מאוגוסט". ת: כן. עו"ד שטיינפלד: נכון? ת: כן,
 2 בוא אגיד אני מבין את זה ככה, נכון" (עמ' 754, ש' 33-26).
- 3
 4 141. מנגד, גרסת הנתבע בסיכומיו (סעי' 114-115) לפיה מדובר בעסקה חדשה עם לקוח חדש הינה בבחינת
 5 טענה כבושה שהועלתה לראשונה בסיכומים. גם לגופה, טענה זו נסתרת משלל העדויות הרלבנטיות
 6 לעסקה לרבות מנכ"ל N כמפורט לעיל.
 7
- 8 142. על כן, אני קובעת כי ההסכם מיום 18.5.16 יסודו בביטול כתב המינוי המקורי מיום 1.7.23 ומשכך
 9 הינו הסכם בר איזון.
- 10
 11 143. אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי כתב המינוי וההסכם מיום 18.5.16 מהווים נכס בר
 12 איזון כמשמעו בסעיף 5 לחוק יחסי ממון. עם זאת, אין בקביעה זו די. יש להעמיק ולבחון האם
 13 לתובעת זכות לשיתוף בהכנסות שהתקבלו מחברת N מכוח כתב המינוי לאחר מועד הקרע קרי
 14 במהלך השנים 2014-2015 לרבות הסכם הפיצוי מיום 18.5.16, ולכך נפנה כעת.
- 15
 16 **(ב) סוגיית השיתוף בתקבולים עתידיים הנובעים מנכס בר איזון (טעם הפרי כטעם העץ):**
 17
- 18 144. שאלת השיתוף בפירות שמתקבלים מנכס בר איזון לאחר מועד הקרע אינה מהווה סוגיה חדשה.
 19 זרעיה של הלכה זו מצויים בפסיקת בית המשפט העליון בע"א 5640/94 חסל נ' חסל פ"ד נ (4) 250
 20 (להלן: "פרשת חסל").
- 21
 22 145. באותו מקרה דובר בבני זוג שנישאו בשנת 1960. הבעל היה קצין בשירות קבע בצה"ל ופרש בשנת
 23 1976. לאחר פרישתו מצה"ל הקים עסק שלימים נתאגד כחברה בע"מ. החברה נוסדה בשנת 1981.
 24 בשנת 1986, חמש שנים לאחר ייסוד החברה, נתגלע סכסוך בין בני הזוג, ובעקבותיו עזב הבעל את
 25 דירת המגורים. מאז יציאתו חיו הצדדים בנפרד. האישה הגישה תביעה נגד בעלה ובה עתרה להחיל
 26 על כלל הנכסים שצברו במהלך הנישואין, לרבות הרווחים שהפיקה החברה לאחר הפירוד, את הלכת
 27 השיתוף בנכסים. בית המשפט המחוזי הכיר בזכויות האישה והחיל את הלכת השיתוף על הנכסים
 28 וה"פירות" שנצברו עד למועד יציאת הבעל מן הדירה בלבד. בית המשפט המחוזי דחה את עתירת
 29 האישה לשתפה ב"פירות" שנצברו לאחר יציאת הבעל מן הבית. האישה הגישה ערעור לבית המשפט
 30 העליון וטענה כי הרווחים שהפיקה החברה לאחר יציאת הבעל מן הבית, משותפים לה ולבעלה. בית
 31 המשפט העליון דחה אומנם את ערעור האישה נוכח נסיבות הסכסוך שהובא בפניו, אך קבע קביעות
 32 באשר להיקף השיתוף בנכסים וב"פירותיהם".
- 33
 34 146. בית המשפט העליון הבחין בין שני מקרים: הראשון – מקום בו נעשתה ההשקעה העיקרית, כספית
 35 או אחרת, ב"עץ" בתקופה שלפני שתמה חזקת השיתוף, וניתן לייחס את ה"פירות" לאותה השקעה;
 36 במקרה כזה תחול הלכת השיתוף גם על ה"פירות". השני – מקום בו לא ניתן לקבוע את התקופה
 37 המדויקת בחיי העסק המשותף, שבמהלכה נעשתה ההשקעה העיקרית, או שלא ניתן לייחס את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 "הפירות" לאותה תקופה; במקרה כזה לא תחול חזקת השיתוף על "הפירות" משום שכאשר מוערך
 2 הערך הנוכחי של הנכס העומד לחלוקה, מובא בדרך כלל בחשבון, בין יתר הרכיבים, גם הצפי של
 3 סיכויי ההתפתחות והרווח של העסק בעתיד. כן, ביהמ"ש קבע כי אין לזכות את בני הזוג בעתיד
 4 בחלקיהם בפירותיו של הנכס שהיה משותף בשל הרצון שלא לאלץ את בני הזוג שנפרדו להמשיך את
 5 הקשר ביניהם. כך נאמרו הדברים מפי כב' הש' טירקל:

7 "האם זכאית המערערת, מכוח חזקת השיתוף, גם למחצית החנות והבית שנרכשו אחרי
 8 שתמה החזקה, וכן למחצית רווחי החברה שהופקו, מאותו יום ואילך או שיופקו בעתיד,
 9 מן הטעם שמקורם ברכוש המשותף? לשון אחר, האם זכאית היא רק למחציתו של ה"עץ"
 10 המשותף, לרבות מחציתו של יבול הפירות שצמחו עליו לאחר מכן? האם "טעם הפרי"
 11 כ"טעם העץ"? (בעקבות מדרש חז"ל: מנין שהעץ עתיד להיות נאכל ת"ל עץ פרי: אם
 12 ללמד שהוא עושה פרי, והלא כבר נאמר עושה פרי. כ"כ למה נאמר עץ פרי? אלא מה פרי
 13 נאכל אף העץ נאכל"; ספרא, בחוקתי פרשה א', פרק א').

14
 15 שאלות אלה משיקות לשאלות שמעוררת סוגיית נכסי "העתודה הכלכלית" (עיין רוזן צבי
 16 "דיני המשפחה בישראל בין קודש לחול", ע' 475-496), אם כי לפי עובדות הפרשה
 17 שלפנינו לא מדובר בנכסים מסוג זה. התשובה לשאלות אלה אינה פשוטה. דרך אחת
 18 לפתרון היא לפי מועד ההשקעה העיקרית. ניתן לומר שמקום שבו נעשתה ההשקעה
 19 העיקרית, כספית או אחרת, ב"עץ", בתקופה שלפני שתמה חזקת השיתוף, וניתן לייחס
 20 את ה"פירות" לאותה השקעה, תחול החזקה גם על הפירות. וכן בהיפוכו של דבר.
 21 התשובה קשה יותר כאשר לא ניתן לקבוע את התקופה המדויקת בחיי העסק המשותף
 22 שבמהלכה נעשתה ההשקעה העיקרית, או שלא ניתן לייחס את הפירות לאותה תקופה
 23 סבורני כי במקרה האחרון זה ראוי שחזקת השיתוף לא תחול, בדרך כלל, על הפירות, הוא
 24 הדין במקרה שלפנינו.

25
 26 אחד הטעמים לכך הוא שכאשר מוערך הערך הנוכחי – The present value - של הנכס
 27 העסקי העומד לחלקה, מובא בדרך כלל, בחשבון, בין היתר הרכיבים, גם צפי של סיכויי
 28 ההתפתחות והרווח שלו בעתיד. מכאן שחלקו של בן הזוג הפורש מן העסק כולל ממילא
 29 מרכיב של הרווח הצפוי. ההערכה עלולה, כמובן, להתבדות והעסק עלול להיות רווחי יותר
 30 מן המצופה; כמו שייתכן שערכו של העסק בעתיד יהיה נמוך מזה שנצפה במועד החלוקה.
 31 במקרה כזה, הצדק מחייב שכן הזוג לא יהנה רק מהסיכוי לרווחים אלא ישא גם בסיכון
 32 להפסדים העתידיים ... לפיכך, הייתי מציע שלא להוסיף לחלק שמקבל כל אחד מבני
 33 הזוג, לפי הערך הנוכחי, גם את הפירות שיצמחו בעתיד על העץ שהיה משותף בין אם הם
 34 "ענבים" ובין אם הם "באושים". בן הזוג הפורש יזכה אפוא בשווי חלקו לפי הערך הנוכחי
 35 של הנכס בזמן חלוקת הרכוש של בני הזוג – ה"שווי המוקפא" ליום הפרדה – אך לא
 36 יזכה בתשלום נוסף בעתיד".

37
 38 147. כאמור, הגם שבית המשפט העליון דחה את ערעור האישה בשים לב לנסיבות שהובאו לפניו,
 39 חשיבותה של פרשת חסל היא בהכרה של בית המשפט העליון בזיקה שבין "העץ" שניטע ובין
 40 "פירותיו" של העץ העתידיים לבוא. פרשת חסל ביקשה להכיר בשיתוף בן הזוג ב"פירות" עתידיים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 של נכס שנצבר בתקופת הנישואין ובלבד שהוכחה זיקה בין הנכס שנוצר בתקופת הנישואין לבין
2 הפירות העתידיים של הנכס וכן בהתאם למבחן מועד ההשקעה העיקרי בנכס.
3
- 4 148. דרך נוספת להתבוננות בשאלה זו היא דרך סוגיית שיתוף בפירות נכס נפרד. בספרו השיתוף הזוגי
5 כותב המחבר פרופ' שחר ליפשיץ בקשר לפירות הנכסים תוך הבחנה בין נכסי המאמץ המשותף
6 לנכסים החיצוניים בעמ' 185-186 כך:
7
- 8 "ככלל, יש לשמר את ההבחנה בין נכסי המאמץ המשותף לנכסים חיצוניים גם כמדובר
9 בפירותיהם של הנכסים הללו, בהשבחה טבעית שאינה דורשת מאמץ של מי מבני הזוג
10 בזמן הנישואים או בתחליפים של נכסים פרטיים. לפיכך, פירותיהם של נכסי המאמץ
11 המשותף יכללו באיזון המשאבים, ואילו ריבית בקרן פרטית, עליית ערך של תיק השקעות
12 פרטי או דמי שכירות מדירה פרטית, שנשמרו בנפרד מכלל נכסי המשפחה, ייחשבו
13 לחיצוניים ולא ייכללו באיזון המשאבים. עם זאת, יש לקבוע שני חריגים לכלל היסודי
14 הקובע כי דין הפרי – השבח והתחליף – כדין העץ [בהקשר של נכסים חיצוניים – ו.ש.פ].
15
- 16 על פי החריגים הללו, פירות, השבחה ותחליפים של נכסים חיצוניים ייחשבו בכל זאת
17 לנכסים ברי איזון בשני מצבים: המצב הראשון הוא של השבחת הנכס הפרטי הדורשת
18 מאמץ מתמשך במהלך הנישואים, כגון טיפול בתיק השקעות על ידי הבעלים הרשום
19 המטפל בתיקו האישי כחלק מעבודתו המקצועית, השבת ערך של חברה פרטית על ידי
20 בעל מניות העובד בחברה באופן שעבודתו מסוגלת להשפיע על ערך המניות שלה, או
21 השבחה והשכרה של נדל"ן הנשית במהלך הנישואין בהיקף רחב הדורש הקדשת זמן
22 ומומחיות. במצבים מעין אלה יש לראות את תוספת הערך כפרי מאמץ משותף שיש לכלול
23 באיזון המשאבים, ואילו הנכסים עצמו (ללא התוספת) אינו בר איזון. המצב השני הוא של
24 שיתוף בן הזוג, כלומר שיתוף מי שהנכסים החיצוניים אינם רשומים על שמו, בניהול
25 הנכסים החיצוניים, שימוש במשאבי המשפחה לצורך השבחת הנכסים החיצוניים,
26 ערבוב הפירות המופקים מהנכסים החיצוניים עם הנכסים המשותפים או ערבוב תחליפי
27 הנכס החיצוני עם כלל הנכסים הזוגיים – כל אלה ילמדו על כוונת שיתוף בפירות הנכסים
28 החיצוניים או אפילו בנכסים החיצוניים עצמם, ולכן השבח, הפירות והתחליפים יחשבו
29 למשותפים".
30
- 31 149. כנלמד, השבחת/פירות נכס נפרד היא בת איזון בהתקיים שני תנאים: הוכחה השבחה או תפוקת
32 פירות במהלך הנישואין והוכח קשר סיבתי בין ההשבחה ו/או הפירות לבין המאמץ המשותף (ר' גם
33 עמ"ש (ת"א) 1279/07 פלונית נ' פלוני (2010); תמ"ש (ראשלי"צ) 20324-12-14 ל.א. נ' א.א. (28.7.16);
34 תמ"ש (חי) 29620/06 ל' ג' נ' ש' ג' (15.1.12) ועוד). מכוח קל וחומר לענייננו, כאשר הזכות לקבלת
35 פירות כבר הוענקה לנתבע במהלך הנישואין על כן מדובר בפירות של נכס בר איזון ולא נכס חיצוני.
36
- 37 150. לצד כל האמור, יש להוסיף ולהדגיש כי חוק יחסי ממון מבקש להגשים שווין מהותי בחלוקת הזכויות
38 והמשאבים של בני הזוג לעת הפירוד ביניהם. על כן, מקום שבו יסודות הזכות נטועים בתקופת
39 הנישואין ואילו הבשלת מלוא הזכות היא בעתיד לבוא, יש הצדק לשקלל את שווי הזכות גם מעבר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 למועד הקובע לצורך הגשמת מלוא הפוטנציאל הכלכלי הגלום בה שכן בפוטנציאל זה באה לידי ביטוי
 2 גם תרומתו של בן הזוג השני במהלך הנישואין (ר', למשל, בסעי' 5 (ג), 6, 8 לחוק יחסי ממון).
 3
 4 151. כך, למשל, בקשר לאיזון **זכויות פנסיוניות** ממקומות העבודה נתגבשה תפיסה לפיה קבלת חלקו של
 5 בן/בת הזוג בפנסיה של האחר תעשה על בסיס משכורתו הקובעת של בן/בת הזוג **בעת פרישה** ולא
 6 במועד הפירוד בין הצדדים. הרציונל הנעוץ בגישה זו הוא שבקידום בן הזוג מגולמת תרומתו של בן
 7 הזוג השני לאורך השנים וכי הנטל להוכיח את הניתוק בין הקידום לאחר הפירוד לבין תקופת
 8 הנישואין מוטל על הטוען לכך.
 9
 10 152. יפים דברים שנאמרו ע"י כב' הש' רובינשטיין בבע"מ 4860/16 פלונית נ' פלוני (5.7.2017):
 11
 12 "לא מצאנו להתערב בקביעות בתי המשפט הקודמים, לפיהן חישוב זכאותה של המערערת
 13 בקצבת הפנסיה של המערער ייעשה על בסיס משכורתו בעת פרישתו ולא במועד הפירוד
 14 בין הצדדים, וכן שהמערערת תהא זכאית לפירות שיצטברו בכספי ביטוח המנהלים של
 15 הערער עד למועד גמילת הזכות. אכן, רק הזכויות הפנסיוניות שהרי פרי המאמץ המשותף
 16 של בני הזוג, אשר נצברו מיום הנישואין ועד יום הפירוד, באות בגדרם של הנכסים בני
 17 האיזון במסגרת איזון המשאבים, ואולם, אין משמעות הדבר כי חישוב הזכאות לחלק
 18 בזכויות הפנסיוניות ייערך על סמך גובה השתכרותם של הצדדים בעת הפירוד, ולא יושפע
 19 מקידום או העלאה בשכר שהתרחשו לאחר מכן, הכל בהתאם לנסיבות (ראו גם סעי' 6 ג'
 20 לחוק יחסי ממון). נוכח תקופת הנישואין הממושכת של הצדדים נותנת הדעת כי
 21 למערערת חלק בלתי מבוטל בהתפתחותו המקצועית של המערער, וגם זו תקבל את ביטויה
 22 לאחר הפירוד ובסמוך למועד הפרישה. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר עסקינן
 23 בהסדר הפנסיה התקציבית, במסגרתו מחושבת קצבת החוסך כשיעור ממשכורתו
 24 הקובעת ללא תלות לסכומים שנצברו במהלך תקופת החיסכון... משכך, בדיון נקבע איפוא
 25 חישוב שיעור זכאותה של המערערת בפנסיית המערער, ואף על דרך אותו עיקרון בכספי
 26 ביטוח המנהלים שלו, לענין זה נוסף, כי הדברים מתעצמים בעידיני אינפלציה שבהם
 27 הכבילה לסכום נומינלי עלולה אף לאיין את הקצבה מכל וכל".
 28
 29 153. ועל הרציונל ביסוד קביעה זו יפים דבריו של כב' הש' גרינברגר בתמ"ש 10612/98 פלונית נ' פלוני
 30 (2.1.07) לאמור:
 31 "אין חולק כי במהלך הנישואין תורם כל אחד מבני הזוג את חלקו מתוך צפייה ליהנות
 32 בעתיד מהפרות המשותפים...סבורני כי במקרה של תקופת נישואין ארוכה, לא בנקל יהא
 33 לנתק את הקשר בין החיים המשותפים לפני הפרוד לקידומו של בן הזוג בעבודה לאחר
 34 הפירוד. בקידום זה כאמור מגולמת גם תרומתו של בן הזוג השני לאורך השנים ואם כי
 35 בוודאי יהיו מקרים שהקידום המאוחר כלל אינו קשור לתרומת השנים הקודמות, הנטל
 36 להוכיח ניתוק בין הקידום לאחר הפירוד לבין תקופת הנישואין מוטל על הטוען לכך...
 37 ואולם, כאן ראוי לדייק: יחסי הממון אכן פקעו וחבל הנישואין ניתק, ברם יחד עם זאת
 38 אין להתעלם מהמטען הרב שנושא כל אחד מבני הזוג עם הפירוד אשר נרכש במהלך
 39 החיים המשותפים, ומלווה אותו בהמשך אף לאחר הפירוד. כך בענייננו: התובעת והנתבע
 40 חיו בצוותא למעלה מ- 30 שנה של חיי שיתוף. במהלך אותה תקופה עבד הנתבע מספר
 41 שנים לא מבוטל במשרד הממשלתי ועלה בדרגות. על אף שהנתבע כיהן במשרתו האחרונה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 הבכירה במהלך עשר השנים האחרונות, שהן לגמרי לאחר מועד הפירוד, לא ניתן להפריד
 2 בין תקופה מאוחרת זו לבין תקופת החיים המשותפים".
 3
- 4 .154 יישום לגישה מהותית זו מצאנו בפסקי דין נוספים של בתי המשפט המחוזיים ובתי המשפט לענייני
 5 משפחה. ר', למשל, בעמ"ש (חי') 52860-10-12 ק' מ' נ' א' מ' (19.5.12) בו דובר על הסכם שנערך 5
 6 שנים לאחר מועד הקרע שבו המעביד החליט במסגרת הטבה עקב יציאה מוקדמת לפנסיה להעלות
 7 את סכום הפנסיה על ידי תוספת מסוימת לפנסיה ששולמה עד למועד הפרישה הרגיל (במאובחן
 8 מהמועד ליציאה לפנסיה מוקדמת) וכן להעלות את אחוזי הפנסיה כך שבהגיע המשיב לגיל הפרישה
 9 הרגילה הוא יקבל את מלוא האחוזים דהיינו 70% ממשכורתו הקובעת וזאת על אף שכשפרש טרם
 10 עמדו לזכותו כל האחוזים לפנסיה מלאה. ביהמ"ש פסק בדעת רוב כי התובעת זכאית לחלקה בפנסיה
 11 הכוללת בשיעור של 70% מהמשכורת הקובעת של הנתבע. כן, בתמ"ש (ת"א) 22575-03 פ' ל' נ' פ'
 12 ש' (1.8.10) קבע כב' השי' שילה כי התובעת זכאית לחלקה בפנסיה בהתאם למשכורתו האחרונה של
 13 הנתבע שעלה בדרגה לאחר מועד הקרע וזאת בין היתר משום ש"משך הזמן בין מועד הקרע למועד
 14 הפרישה הוא פחות משלוש שנים. מדובר בפרק זמן קצר יחסית ולכן ראוי יותר לייחס את העלייה
 15 בשכר בתקופה קצרה זו למאמץ המשותף של שני הצדדים ויש לייחס עלית שכר זו גם לתרומתה
 16 של התובעת במהלך השנים שקדמו לפרישה"; וכן, בתמ"ש (ת"א) 42338-03-10 פ.צ. נ' א.צ. (16.3.11)
 17 קבע כב' השי' שילה כי: "למרות שחלפו עשר שנים מאז היום הקובע ועד לפרישת הנתבע, מאחר
 18 והנתבע לא קודם בשום דרגה ייצוגית מאז, אין לראות ב"השבחה" שנוספה לשכרו כהשבחה
 19 עצמאית שאינה נובעת מתקופת החיים המשותפים ומדובר בפירות שיש לייחס ל"עץ" שנוצר
 20 בתקופת החיים המשותפים" (ר' גם: תמ"ש (ת"א) 51923-99 ג.א. נ' ש.ס (18.1.10); עמ"ש (ת"א)
 21 3069-05-10 פלוני נ' פלונית (24.10.11)).
- 22
- 23 .155 כך, גם בנוגע לחלוקת אופציות שהתקבלו ממקום עבודתו של בן/בת הזוג. בפסיקה שניתנה לאחרונה
 24 נעשתה סטייה מעקרון הפרידה הנקייה על מנת להעריך את שווי הזכויות האופטימלי במועד מאוחר
 25 למועד הקרע.
- 26
- 27 .156 בתמ"ש (ראשל"צ) 10339-03-12 ש.ס.צ. נ' י.צ. (5.6.2017) אימץ כב' השי' פישר את חו"ד המומחים
 28 מטעם המשיבה להערכת שווי האופציות במועד מימוש האופציות שחל לאחר מועד הקרע באומר
 29 את הדברים הבאים:
 30
- 31 "...טענת הנתבע כי יש לקיים הוראות החוק ולבצע פרידה נקייה כבר במועד הקרע, נסוג
 32 למול פסקי הדין לעיל, המהווים ראיה כי בתי המשפט לא ראו במועד הקרע, בנסיבות
 33 מסוימות את המועד הבלעדי לאיזון משאבים בין בני זוג, יש והשאיפה לפרידה נקייה
 34 תיסוג בפני ערכי צדק, הגינות, ושוויון ואף בפניה של הדרך הנוחה והנכונה ביותר לעריכת
 35 התחשבות ואיזון.
 36 ...
- 37 האופציות שהוענקו לנתבע במהלך החיים המשותפים הגיעו לבשלותן עוד בחיי השיתוף
 38 בין הצדדים וניתן היה לממשן אז, אולם משיקולי כדאיות כלכלית ובהחלטה משותפת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 נדחה מועד מימושן לעתיד. האופציות שהוקצו במהלך החיים המשותפים היוו הכנסה
 2 רעיונית בלבד ללא שהצדדים נהנו מתוספת להכנסתם החודשית. אין חולק כי שורשי
 3 אותה הכנסה עתידית ניטעו במהלך חייהם המשותפים של הצדדים ללא שבעת היא ראו
 4 כל רווחה כלכלית מאותן אופציות.

5
 6 מן הצדק, ההגינות והשוויון להיענות לעתירת התובעת ולאפשר לה ליהנות מאותם זרעים
 7 שנזרעו במהלך חייהם המשותפים של הצדדים, ולדחות חלוקת הערכת שווי האופציות
 8 למועד מימושן בפועל ולא למועד הקרע, אחרת נמצאנו פוגעים כלכלית בתובעת פעמיים.
 9 הן במהלך חייהם המשותפים של הצדדים שלא ראו כל הכנסה ריאלית מאותה הקצאת
 10 אופציות, ואילו אדחה עתירתה של התובעת ואשום שווי האופציות למועד הקרע, יוצאת
 11 התובעת נפסדת פעם נוספת, ואינה נהנית מרווחי האופציות שהוקצו במהלך חייהם
 12 המשותפים של הצדדים".

13
 14 157. וכך נקבע בערעור בפני בית המשפט המחוזי בעמ"ש (מחוזי מרכז) 19796-09-17 י.צ. נ' ש.ס. צ
 15 (13.9.18) אשר דחה את הערעור וקבע את הקביעות הבאות:

16
 17 "...סעיף 6(ג) לחוק מאפשר לבית המשפט לקבוע את אופן הביצוע ומועדי הביצוע לאיזון
 18 המשאבים של כלל הנכסים או חלקם. סע' זה אינו מגביל כלל ועיקר את מועד הביצוע
 19 למועד הקודם למועד הקרע וברי כי ניתן אף לאחר למועד הקרע. ודוק, הדיבור "אופן
 20 הביצוע" או "מועד הביצוע" הוא רחב וכולל בחובו גם את הדרך הפיזית לביצוע האיזון –
 21 אם בעין אם בהערכת שווי, ואף את אופן הערכת שווי הנכסים ובכלל זה עיתויה. עניין זה
 22 מתבקש מתוך תכליתו של חוק יחסי ממון – שווה בנפשך נכס שערכו במועד הקרע זעום
 23 וזניח ואולם מימושו מיד ובסמוך לאחר מועד הקרע יאמיר את שוויו לאיך ערוך, ברי שלא
 24 יהא זה הוגן ובוודאי נוגד את עקרון הצדק החלוקתי להותיר את בן הזוג עם ערכו הפחות
 25 והלא ממומש של הנכס אשר צבר במהלך חיי הנישואים עם בן זוגו האחר.
 26 כך בית המשפט העליון בעניין בע"מ 1681/04 פלוני נ' פלונית (2005) בבקשו לחלק בין
 27 עניינה של הלכת השיתוף להלכת איזון המשאבים מבהיר כי אף על פי שבדונו בחלוקה
 28 ע"פ חזקת השיתוף תר בית המשפט לרוב אחר מועד הפירוד כמועד הרלוונטי לחלוקה הרי
 29 שלגבי החלוקה מכח איזון המשאבים – מותרות הוראות סעיף 6 ו- 8 לחוק יחסי ממון
 30 שיקול דעת רחב לבית המשפט באשר לקביעת מועד האיזון –
 31 "אכן בכל הנוגע להסדר איזון משאבים הותיר המחוקק שיקול דעת נרחב לבית המשפט
 32 (סעיפים 6-8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973)".
 33 ... בית המשפט קובע מועדים שונים לאיזונים של נכסים שונים תוך התחשבות במהות
 34 הנכס והמועד בו תושג תמורתו המרבית או המיטבית וזאת גם אם מועד חישוב שווי הזכות
 35 ייעשה אחר מועד הקרע (וכדוגמת זה ראו – גם (תמ"ש (נצ') 7080-04 כ.מת. נ' ה.ת.
 36 (2015); (תמ"ש (י-ם) 17493/06 פלונית נ' פלוני (2011))."

37
 38 158. גם בבע"מ 2642/20 פלונית נ' פלוני (1.10.2020) דן בית המשפט העליון בזכויות בן הזוג ליהנות
 39 ממענק שניתן לבני הזוג במהלך הנישואין בעת הפירוד ביניהם וקבע מנגנון חלוקה על דרך של **דחיית**
 40 **מועד חלוקת הזכות לשלב שבו תבשיל הזכות בעתיד**. במקרה זה דובר בבני זוג לשעבר שלקחו בשנת
 41 2015 הלוואה לשם רכישת דירה בסך של כ-390,000 ₪. ההסכם כלל רכיב של הלוואה מיוחדת (מכוח

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 החלטת ממשלה) שניתנה להם כעולים חדשים מאתיופיה ולפיה סך של כ-250,000 ₪ משוויה הכולל
2 יהפוך למענק לאחר 15 שנים של מגורים בדירה. המחלוקת עליה ניתנה רשות לערער היתה כיצד יש
3 לחלק ביניהם במסגרת פירוק שיתוף את הזכות ליהנות מן הפוטנציאל של הלוואה להפוך למענק.
4 ביהמ"ש העליון (כב' הש' ברק-ארז ובהסכמת הש' מינץ) קיבל את ערעור ברוב כנגד דעתו החולקת
5 של הש' אלרון וקבע מנגנון חלוקה מהותי לפיו המשיב יהיה זכאי לקבל את חלקו במענק באופן
6 "דחוי", קרי בתום 15 שנים ממועד הפירוד כאשר המערערת תחויב בתשלום חלקו של המשיב במענק
7 המותנה, כלומר במחציתו, בתום תקופת הלוואה ולאחר שזה יתגבש במלואו.
8
- 9 159. הנה כי כן, הרציונל שעומד ביסוד קביעות אלו נעוץ בין היתר מכוח עקרון שוויון ההזדמנויות לכל
10 אחד מבני הזוג לאחר פירוק הקשר ביניהם, עקרון ההסתמכות והגשמת צדק מהותי בחלוקת
11 המשאבים בין בני הזוג, תכליות שעומדות ביסוד עקרונות השיתוף בין בני זוג על פי חוק יחסי ממון.
12
- 13 מן הכלל אל הפרט, לענייננו:
- 14
- 15 160. במקרה דנן, לאחר בחינת מכלול הטענות, העדויות והראיות שהונחו לפני, שוכנעתי כי התובעת
16 זכאית לשיתוף בהכנסות שהתקבלו מחברת N לאחר מועד הפירוד בין הצדדים במהלך השנים
17 2014-2015 וכן מכוח ההסכם מיום 18.5.16 הנובע ממנו, והכל כמפורט להלן.
18
- 19 161. נקודת הבחינה לגבי נכס בר איזון היא ש"טעם הפרי כטעם העץ". משכך, נטל ההוכחה לאי הכרה
20 בשיתוף התובעת בפירות ו/או לניתוק הקשר בין כתב המינוי לבין תפוקת כלל הפירות שהתקבלו
21 מכוחו מוטל על הנתבע. ואולם, במקרה דנן, הנתבע נקט בגישה של "שב ואל תעשה", הסתמך על
22 הטענה כי מועד הקרע הוא יום 1.3.13, קרי קודם למועד העסקה מול חברת N, נמנע מלהביא עדים
23 מטעמו וכו'. מנגד, התובעת לא ישבה בחיבוק ידיים אלא הביאה ראיות ועדויות באשר לנסיבות
24 יצירת העסקה ולהוכחת זכאותה לשיתוף בפירות ההכנסות שהתקבלו, כמפורט להלן.
25
- 26 162. זאת ועוד, בענייננו בשל אופי וטיב העסקה מול חברת N, ההכנסות התקבלו בהתאם לקצב
27 התקדמות העבודה. בספרו יחסי ממון ורכוש הזין והפסיקה (מהדורה שנייה, תשע"ט – 2019) מציג
28 המחבר ניסים שלם עמדה ביקורתית בנוגע למבחן שנקבע בפרשת חסל אשר לטענתו הינו "חד-ממדי"
29 ואינו הולם את ההתקדמות בפיתוח הכלכלה והטכנולוגיה לרבות בנוגע למיזמים כבענייננו בהם
30 הפירות מתקבלים בהתאם לקצב צמיחתם. וכך נאמרו הדברים: "המבחן החד – ממדי, שנקבע
31 בהלכת חסל, היה יפה לעסק בענף המסחר, אך לא היה בו לענות לעסקים אחרים, כמו בענף
32 הטכנולוגיה הגבוהה או עסק עתיר הון אנושי אחר. כשמדובר ב"עץ" שהוא עסק בענף המסחר,
33 ייתכן שחלוקת השווי הנוכחי, תוך הערכת ה"פירות" העתידיים והכללתם בשווי הנוכחי, היא
34 החלוקה הנכונה, אפילו ניטע העץ כולו בתקופה בה חלה חזקת השיתוף. לעומת זאת, כש"העץ" בו
35 מדובר הוא בתחום של טכנולוגיה גבוהה או בעסק עם הון אנושי מכריע, הפתרון הראוי אינו חלוקת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 השווי הנוכחי של ה"עץ" אלא חלוקת "פירותיו" העתידיים על פי קצב צמיחתם". בנסיבות אלו,
 2 יש לפנות ליישום המבחנים שנקבעו בפרשת חסל בהתאמה לנסיבות ענייננו.
 3
- 4 **מבחינת מבחן הזיקה** – בענייננו הוכח כי הפירות שהתקבלו לאחר מועד הקרע הם תוצר של כתב
 5 המינני שנחתם בתקופת הנישואין ולפני מועד הקרע ביום 1.7.13. כמו כן, התובעת הצליחה להרים
 6 את הנטל להוכיח כי לחתימה על כתב המינני קדמו מגעים ומו"מ שאף הם קרמו עור וגידים בתקופת
 7 הנישואין. הגם שלא הוכח פרק הזמן המדויק לתחילת המגעים לגיבוש העסקה, שוכנעתי כי מדובר
 8 בפרק זמן של מספר חודשים קודם לחתימה על כתב המינני מיום 1.7.13, ואסביר טעמי;
 9
- 10 **מנכ"ל N** העיד כי כתב המינני נחתם ב-1.7.2013, אך היה בהכנה כבר קודם לכן וכי החלו לעבוד על
 11 העסקה עוד קודם לחתימה על ההסכם על מנת שיהיו "גם הסכם וגם טיסות" (כדבריו). מנכ"ל N
 12 אישר כי לפחות טיסה אחת התקיימה ביוני 2013 ואף הדגיש כי מדובר באופרציה מורכבת שנדרשת
 13 להיערכות מספר שבועות קודם לכן, ומתוך עדותו: "ש: ... על מה הוצאות הטיסה האלה היו ב-
 14 30.6, תסתכל אולי על היעד. ת: אני אגיד לך. ש: כן. ת: אחד, אני לא זוכר ספציפית, אבל אני
 15 יכול להגיד לך ככה, ,, שהוא בעצם, שממנו המייל, הוא ברקור של חברת מטוסים פרטיים. ... ת:
 16 אז התשלום פה, זה גם עושה שכל, עוד פעם, אני אומר מהסקת מסקנות ולא על סמך ידיעה, בסדר?
 17 ש: כן. ת: אבל אני חושב שאני מנחש לפי מה שכתוב באימייל, כתוב "64 אלף דולר לחשבון בנק
 18 בת", כי המטוס הוא ת', ש: "בעבור טיסה ל---". ת: בסדר? המטוס הוא מת' ויש פה איפה
 19 נוחתים ואת המספר עצמו, ולכן זה בכלל, אני אגב, כמו שאני אומר אני ב- CC אבל אני רואה שזה
 20 א' כותב לנ', שזה איש המכירות אצלנו ... כמו שאת מזמינה טיסה או נופש לחו"ל, את מזמינה
 21 אותו שבוע, שבועיים מראש, גם פה אתה בדרך כלל מזמין את הטיסה מראש כי צריך למצוא מטוס
 22 וצריך לעבוד על אישורים וזה לא יעד שפשוט לטוס אליו, ---, אז היה הרבה מאד הכנות שבדרך
 23 כלל לוקח בין שבוע ל-10 לאשר כניסה למדינה עם --- ... כנראה שהחזים היו בהכנה ובמקביל
 24 אמרנו 'בוא נתחיל לטפל בנושא הטיסות במקביל' ואז נגיע לשנה שיש לנו גם הסכם מוכן גם טיסה
 25 מוכנה ואז אפשר לצאת לדרך" (עמ' 991, ש' 18- עמ' 993, ש' 4).
 26
- 27 גם שותפו של הנתבע העיד על תחילת תהליך "בסביבות 2013" אך נמנע מלנקוב בתאריך מדויק
 28 וכדבריו: "... עכשיו בסביבות 2013 N חברה קטנה, סטארטאפ קטן שלא מוכר, יש לו יכולת
 29 מיוחדת והם רצו מאוד להגיע ל --- ... ואני ב-2013, בשנה הזאת בערך, אני פניתי למישהו, אמרתי
 30 לו "תשמע זו חברה שאני סומך עליה" ... ראינו וזה היה ממש נראה קסם. עו"ד שטיינפלד:
 31 כשאתה אומר למישהו, ביעד ראית? ת: לא, לא, הדגימו לנו בארץ על המערכת ... כן. N הגיעה
 32 להחלטה שזו חברה שאני יכול לייצג אותה, ששווה להם כל הסיפור הזה. ואז אנחנו יזמנו ביקור
 33 שם, הזמינו אותנו והלקוח מאוד התרשם ... גברתי זה היה די במקביל. כלומר אנחנו יצרנו קשר
 34 איתם, רצו להזמין אותנו, עשינו את ההסכם. ... אם זה היה לפני או אחרי אני לא זוכר. אגב לרוב
 35 עושים הסכמים לפני שמתחילים מהלך. .. --- כבר בדקה את היכולת הזאת ... במסגרת לא
 36 קשורה לנו בכלל, ואיכשהו הם נרתעו. נרתעו כנראה מהדמויות או שהביאו את העסקה וכל זה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 כשאני באתי ודיברתי איתם זה הרגיע אותם, כשאני אומר שאני סומך, שסומכים על שיקול דעתי
2 שזו מערכת שיודעת לעבוד היטב ... הכל באותם ימים. עו"ד שטיינפלד: אוקיי. זאת אומרת N גם
3 סומכת עליכם בגלל הקשרים והיכולות שלכם מול אותו לקוח קצה? ת: כן, אמת" (עמ' 741, ש' 10-
4 עמ' 743, ש' 14). משמע, הוכח כי המוגעים והמו"מ לביצוע העסקה החלו עוד קודם למועד החתימה
5 על ההסכם מיום 1.7.13.
6
7 166. כמו כן, הוכח כי חלק מהפירות של העסקה התקבלו בתקופת הנישואין והנתבע אף עשה בהם שימוש
8 לצרכיו, כל זאת בעת שטען במסגרת חקירתו בבקשה למזונות זמניים כי אין לו כספים וכי משתכר
9 סכומים זעומים. כך מתוך חקירתו: "הנתבע: עד תחילת יולי היו לי מספר נסיעות בודדות. מיולי
10 התחלתי לנסוע בעקבות העסקים החדשים שלי אז היו לי אולי יותר נסיעות, מתוכם לפחות שניים
11 היו עם הילדים. עו"ד כריסטוף: תגייד לי, איך שילמת על הנסיעות האלה? לא היה לך כסף לשכור
12 דירה ואתה לוקח ילד לספארי ולוקח ילדה, איך שילמת על זה? מאיפה? הנתבע: הסברתי. לקחתי
13 את הילדים אחרי שקיבלתי את ההכנסה הראשונה מ-N. עו"ד כריסטוף: הבנתי. ומה קורה עם
14 הנסיעות הפרטיות במטוסים פרטיים באותה שנה שעלו מיליונים של שקלים? ... הנתבע: ... אז
15 ככה, הנסיעות לא עלו לי כסף אבל בוא נעזוב את זה רגע כי הם היו על חשבון החברות שנסעתי
16 איתם ... --- עו"ד כריסטוף: אני מבין. אז אפשר לנסוע במטוסים פרטיים, לשלם, לקבל החזר
17 הוצאות. אפשר הרבה דברים לעשות ולהשכיר איזה שהוא בית בכמה אלפי שקלים זה אין לך כסף?
18 הנתבע: זה עשיתי מיד כשחזרתי" (עמ' 553, ש' 24-עמ' 554, ש' 18).
19
20 167. בנוסף, הוכח כי ההכנסות שהתקבלו לשיעורין מחברת N התקבלו לכל המאוחר עד יום 1.7.15, וזאת
21 על פי תיעוד ההכנסות שפורט בסעי' 5.6.4.9.2 לחוו"ד המומחה (עליו סומך הנתבע את ידיו), קרי
22 במשך כשנה וחצי בלבד לאחר מועד קרע. עובדה זו מלמדת כי מדובר בעסקה רציפה שהחלה עובר
23 למועד הקרע ועד ליום 1.7.15 וכי מדובר בפרק זמן קצר יחסית להפקת מלוא הפירות של העסקה.
24 משכך, נוכח רציפות העסקה ופרק הזמן הקצר יחסית להפקת מלוא הפירות, יש בכך כדי לבסס את
25 הזיקה בין העסקה שנוצרה בתקופת השיתוף לבין הפירות העתידיים שהתקבלו כתוצאה ממנה. כן,
26 יש לציין כי כל ההכנסות מחברת N התקבלו עוד בטרם מועד גירושי הצדדים ביום 13.11.16, שהוא
27 מועד האיזון הרגיל בהתאם לחוק יחסי ממון.
28
29 168. מבחינת מבחן ההשקעה/ מבחן מועד ההשקעה העיקרית - במקרה דנן, מצאתי כי הנתבע השתמש
30 במשאבים שנוצרו בתקופת הנישואין על מנת להוציא מהכוח אל הפועל את עסקת N וכן להפיק את
31 מלוא ההכנסות האדירות שהתקבלו לידי קודם למועד הקרע ואף לאחר מכן, כמפורט להלן;
32
33 169. ראשית, אין חולק כי במהלך הנישואין הנתבע בנה את עצמו כאיש עסקים רב פעלים בארץ ובחו"ל
34 שמנהל עסקאות ענק בעשרות מיליוני דולרים. הנתבע העיד בעצמו כי בתחילת הנישואין היו הצדדים
35 חסרי רכוש משמעותי וכי בזכות עסקיו צמחו ושגשו עד לקריסת A שהיתה מפעל חייו. הנתבע העיד
36 על תפקידו בין היתר כמנכ"ל חברת A במשך 14 שנים וכדבריו: "אני הייתי מנכ"ל של חברה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 שנקראת חברת A, זה הסטארט אפ שהתחלנו מ-3 אנשים, צמח ל-800 אנשים במשך 14 שנה
2 כמעט, זה היה מפעל חיי מא' ועד ת', התחלתי אותו שלא היה כלום... (עמ' 558, ש' 31-33), כן
3 הודה הנתבע כי לצורך מינוף וקידום העסקים שלו הרבה לנסוע לחו"ל גם כשהילדים היו קטנים כדי
4 לנהל את עסקיו, לרבות הקמת חברות וכו' (עמ' 560, ש' 31 – עמ' 561 ש' 28). הגם שהנתבע ניסה
5 למזער את תרומתה של התובעת להצלחתו העסקית לאורך השנים, לא מצאתי כי יש בכך ממש.
6 אין ספק כי הצדדים התנהלו בצוותא חדא לאורך השנים והתובעת נאלצה להקריב רבות לטובת
7 המשפחה בין היתר נוכח אופי פעילותו ועסקיו של הנתבע שהיו מרובי סיכונים. יצוין, כי גם במהלך
8 שנת 2013 היו לנתבע נסיעות לחו"ל אודותיהן לא פירט וכן הנתבע אישר כי החל מחודש יולי 2013
9 התחיל לנסוע בעקבות הפעילות מול חברת N (עמ' 553, ש' 24-26). בנסיבות אלו, נוכח משך תקופת
10 הנישואין הארוכה של הצדדים (25 שנה ומתוכם 23 שנות שיתוף), היותם חסרי רכוש ממשי בתחילת
11 הנישואין, אופי והיקף הפעילות העסקית של הנתבע במהלך הנישואין, לא ניתן לנתק את הקשר בין
12 החיים המשותפים ותרומתה של התובעת להתפתחותו ולקידומו העסקי של הנתבע בתקופת
13 הנישואין לבין הפירות שהתקבלו כתוצאה מהתפתחות עסקית זו בסמוך לאחר מועד הקרע.
14

15 **שנית, הנתבע העיד כי השקיע בפועל משאבים כלכליים לצורך קיום העסקה, קרי מימון טיסות,** 170
16 **הוצאות משפטיות והוצאות נוספות, הוצאות שבחלקן הוצאו בתקופת הנישואין, ולמעשה מומנו**
17 **מכספים משותפים: כך, למשל, הוכח כי כבר בחודש 11/2013 (בימ"ש/3, בימ"ש/15) הנתבע קיבל**
18 **מחברת N החזר הוצאות בגין טיסות ליעד העסקה; כן, הנתבע העיד כי הוציא הוצאות רבות עבור**
19 **יועצים ואף השתמש ביועצים של עסקת ה---** שניסה לקדם לפני או במקביל לעסקת N וכדבריו:
20 **"הנתבע: אם אני לא טועה היו לי יועצים בהתחלה שלדעתי הם, לדעתי לקחנו אותם ל --- אבל**
21 **אני כבר לא זוכר. זה הוצאות טיסה, הוצאות אירוח, הוצאות משפטיות, הוצאות של חברה, זה**
22 **רשום במאזן.... ההוצאות שאת ניסית או מר כריסטוף ניסה להראות ואוו הוא נוסע ב-2 מיליון**
23 **שקל, הן לא נכונות. נסעתי בסכומים גבוהים אבל לא בסכומים האלה כי חלקם הוחזרו לי ... עו"ד**
24 **שטיינפלד: שחלקן הוחזרו על ידי מי שעשית לו בעצם את העסקה. הנתבע: שהשתתף איתי**
25 **בטיסות"** (עמ' 633, ש' 14 – עמ' 634, ש' 13). גם שותפו של הנתבע אישר כי בתחילת הדרך הוצאו
26 הוצאות בסכומים נכבדים: "עו"ד שטיינפלד: עמוד 58 גברתי לחוות הדעת של המומחה. רשום,
27 אם גברתי תסתכל ב-2.12.14, ב-28.12.15, יש השתתפות בהוצאות שאתה מעביר לנתבע. אתה רואה?
28 סכומים של 450 אלף ואחר כך 651 אלף. ... ת: אני לא זוכר את המספרים האלה בכלל, אבל את
29 **ההוצאות הראשונות שלנו, לקחנו מטוסים פרטיים וכל מיני דברים כאלה, הנתבע לקח אותם על**
30 **עצמו ואחרי זה אני החזרתי לני" (עמ' 756, ש' 20-6). גם המומחה העיד כי בתחילת הדרך הוצאו**
31 **הוצאות על נסיעות לחו"ל ויעוץ משפטי וכי הנתבע אישר שמדובר בהוצאות עבור עסקת N: "עו"ד**
32 **שטיינפלד: ... אני מפנה אותך לעמוד 56 לחוות הדעת ... לסעיף 8.2 שכותרתו ריכוז דו"חות**
33 **כספיים מבוקרים לשנים 2013-2015 ... בשנת 2013 אני רואה נסיעות לחו"ל 222 אלף ובשנת 2014**
34 **אני רוצה רק שתאשר לי כי זה ריכוז שאתה עשית, יש פה ייעוץ משפטי של 1,965,000 ונסיעות**
35 **לחו"ל 2,234,340. אני מתרכזת גבירתי רק ב-2013-2014 לצורך העניין. האם בדקת, בכל זאת זה**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 סכומים מאוד גבוהים ברכיב מאזני של הוצאות טיסה בהיקף של מיליונים, לאן טס הנתבע?
 2 המומחה : אני אמרתי, עו"ד שטיינפלד : שאלת אותו לאן הוא טס בהוצאות כאלה? יש משמעות
 3 לאן הוא טס. תיכף אני אסביר לך, שאלת אותו? המומחה: בוודאי, כל זה קשור לעסקת N, ... אני
 4 ההבנה שלי היתה וזה אני גם אמרתי לפני כן, שלטענתו הוא טס לעסקה שקשורה ל-N, אם זה ל
 5 ---, ---, " (עמ' 348, ש' 34-5). וכן: "עו"ד שטיינפלד: א' ב---. הנתבע טס לא' ב--- ותיכף אני
 6 אמציא לך בבקשה, תגיש בבקשה ואני אבקש שגבירתי תסמן את זה. זה היה שוב גבירתי בחומרים
 7 הנוספים, לא כחלק מחוות הדעת. זה היה אצלך בקלסר מספר 1 שהגשתי לנו ביום ה-20.7.23.
 8 תאשר לי בבקשה, במסמך הזה שבתאריך ה-13.11.13, גבירתי, טרם מועד הקרע, ישנה הוצאת
 9 טיסה בסך של 274,117, כך כתוב, לא'. בדקתי שוב גבירתי, א' מה זה א'? ---. וכתוב שם לתקופה
 10 של ה-10 עד ה-13.11.13, האם בדקת את ההוצאה הזאת? המומחה : כתבנו, עו"ד שטיינפלד: האם
 11 בדקת בקשר לאיזו עסקה הנתבע נסע? זה טרום מועד הקרע, האם שאלת אותו? רק אני שואלת
 12 אם שאלת אותו. לא מצפה. שאלת אותו? המומחה: שאלתי, זה הכל קשור ל-N. עו"ד שטיינפלד:
 13 הנסיעה הזאת ב-2013? המומחה: חד משמעית, זה ההבנה שלנו ממנו" (עמ' 349, ש' 25-11).
 14
 15 יתר על כן, הנתבע בעצמו הצהיר כי בחודש אוגוסט 2013 (טרם מועד הקרע) נטל הלוואה ממר א' נ' 171.
 16 בסך \$500,000 אשר נכנסה לחשבון ט' לצורך קיום הפעילות מול N. אמנם, הלוואה זו לא הוכרה
 17 כהלוואה משותפת בין היתר בשל כשלים בהתנהלות הנתבע אשר לא טרח לזמן את מר נ' לעדות,
 18 אולם בעצם טענת הנתבע כי על התובעת להשתתף במחצית ההלוואה, יש כדי להוות הודאה של
 19 הנתבע כי הפעילות מול N מומנה בין היתר ממשאבים משותפים של בני הזוג ולהקים מניעות כלפיו
 20 בנוגע לאי שיתוף התובעת בפירות שהתקבלו מכוח השקעה זו בשנים 2014-2015.
 21
 22 שלישית, העסקה מבוססת על הניסיון והידע המקצועי של הנתבע שכבר היו בנמצא בעת 172.
 23 ההתקשרות עם חברת N ושנוצרו במהלך החיים המשותפים של הצדדים עובר למועד הקרע: כך,
 24 מנכ"ל N העיד על הידע והניסיון העסקי האדיר של הנתבע כמנכ"ל חברת A: "תשמע, הנתבע הקים
 25 את A, הוא יודע איך לסגור עסקה, הוא יודע איך לעזור בסגירת ההסכם, מדובר, כמו שאתה יודע,
 26 בהסכם שזה מוצר שלא היה בנוי אפילו אז, את כל המוצר הזה היה צריך לבנות, זה לא היה הסכם
 27 פשוט במובן הזה, זאת אומרת שותפו של הנתבע, יסלח לי השותף על מה שאני אומר, לבד כנראה
 28 לא היה יכול לסגור את העסקה והנתבע הביא את הניסיון העסקי שהיה לו מ-A, זו הסיבה למה
 29 השילוב ביניהם הוא טוב" (עמ' 1000, ש' 9-3). גם המומחה התייחס לכך במענה לדברי ב"כ הנתבע
 30 שביקש לטעון כי מדובר "בעסק חדש שלא קשור לעסקים הקודמים", והשיב: "אז זה לא מדויק, אני
 31 אגיד לך למה זה לא מדויק, עוד פעם ואני כי אמרו לי גם לשום פה מוניטין. עכשיו הוא לא נולד
 32 באותו יום עם חיתול בתאריך הזה, הוא כבר בא עם ידע, עם איזשהו ניסיון, אני בחיים לא הייתי
 33 ב-. אין לי את הניסיון שיש לו, אני לא הייתי יכול להקים את העסק הזה" (עמ' 423, ש' 33-29)
 34 ובהמשך: "... אמרתי, ביום הפרידה או ביום כשהוא עזב את חברת A הוא לא התחיל להיות עולל
 35 עוד פעם, ילד עם חיתול, הוא ... הנתבע עם כל המוניטין, עם כל הידע עם כל הצבירת ניסיון שלו,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 הוא לא התחיל מאפס, הוא לא בא יום אחד ואומר אוקיי עכשיו אני מתחיל להיות משרד תיווך ואני
 2 מתווך, הוא בכל זאת כנראה הכיר אדם או שניים והעסקה צמחה במועדים האלה, זה מה שאני
 3 אומר. כלומר עוד פעם, אני לא יכול להתייחס לזה כאל כלום, לזה שיש לו את הניסיון והזה, הוא
 4 התחיל עסק לגמרי חדש, נכון זה עניין של תוכנה, עניין של סייבר, אבל עדיין אנחנו בתחום ה---
 5 אנחנו בתחום בעולם שבו יש לו ניסיון" (עמ' 438, ש' 24-34). יצוין, כי גם הנתבע הודה בעצמו כי הוא
 6 בעל מומחיות יוצאת דופן "לארגן עסקאות" (עמ' 654, ש' 8).
 7
 8 173. רביעית, הוכח כי העסקה מבוססת על קשרים עסקיים של הנתבע שנבנו ונצברו בתקופת הנישואין
 9 לרבות היכרות מוקדמת עם חברת N ופעילות מול ----, כמפורט להלן;
 10
 11 174. במהלך חקירתו של סמנכ"ל הכספים של חברת A התברר כי חברת A החזיקה לתקופה מסוימת
 12 במניות חברת N וכדבריו: "... הייתה איזושהי תקופה שחברת A, הייתה לה החזקה מנייתית ב N
 13 , כן. ... דירקטוריון החברה החליט ללכת לכיוונים נוספים מעבר לייצור ---, וזו אחת הסיבות
 14 שהיה עץ, עץ structure מאוד מורכב בחברת A. זה לא היה רק N, זה היה חברות נוספות. וזה מה
 15 שהדירקטוריון החליט להשקיע בהחזקה מנייתית כזאת או אחרת. זה מה שהוחלט וזה מה שבוצע.
 16 .. עו"ד שטיינפלד: אז תאשר לי שהנתבע בתקופה הזאת שבה אתם עושים את ההשקעה בחברת
 17 N רוצה בעצם להתרחב גם לתחומים אחרים ש N בעצם הייתה אמונה עליהם? ... ת: הנתבע ..
 18 כמנכ"ל. הציג את זה לדירקטוריון, הדירקטוריון אישר. כן, היה רצון של החברה להתרחב,
 19 להתרחב גם למקומות נוספים, כן. .. להרחיב, חד משמעית. שמקור ההכנסות הוא יהיה רחב יותר
 20 ולא רק בתחום ה---. ... עו"ד שטיינפלד: אז מה היה ב N שעניין את חברת A באותה עת שאתם
 21 משקיעים שם? ת: זה מה שעניין אותם, ראו פוטנציאל, ... עו"ד שטיינפלד: אתה יודע פחות או
 22 יותר באיזה שנה זה קורה מול N? ... ת: לא יודע, או 9, 10 ומכרנו, חברת A מכרה 11 או 12 ...
 23 איפה שהוא שם, כן? עו"ד שטיינפלד: כי אתה היית שם. ת: כן, עזבתי בדצמבר 13 אז זה.. (עמ'
 24 860, ש' 6- עמ' 861, ש' 33).
 25
 26 175. כן, הוכח כי הנתבע הכיר את הטריטוריה (---) קודם להתקשרות עם חברת N. כך, למשל, מר ו' העיד
 27 על קשר של חברת T שהוקמה בשנת 2011 בשותפות עם הנתבע לעסקה מול ---: "ש: ... אז תסביר
 28 לי בבקשה אדוני, מה הסיבה שאתה והנתבע חוברים יחד ב- 2011 ומקימים את חברת T --? מה
 29 הסיבה להקמתה? ת: עסקים. הייתה הזדמנות, ... שביקשו מאיתנו לעזור באיזה תיווך עסקה בין
 30 חברה -- גדולה לבין חברה ---. ... ש: ובעצם, רק כדי שאני אבין, החברה הזאת מוקמת כדי
 31 לעשות איזושהי עסקת תיווך ---? ב---? ת: לא, הלקוח היה מה---, ש: הלקוח, כן, מי זה
 32 הלקוח? ת: קרן, ---. ... לא, האמת שמי שפנה אלינו זה ... זו חברה --, יצרנית מטוסים, .. ת:
 33 שלאור מערכות היחסים שהיו לנו, בקשה לראות אם אנחנו יכולים לעזור, לתמוך באיזושהי
 34 השקעה שהם רצו לעשות. ש: ב---? .. ת: כן" (עמ' 942, ש' 16- עמ' 943, ש' 20). גם, מר כ' העיד
 35 על קשרים בין חברת A לבין --- במענה לשאלות ב"כ הנתבע: "עו"ד מורן: אז מה קרה לחברת A?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 ... מר כ': אז מה שקרה, פוליטית סגרו לנו את החוזים. חוזה מאוד גדול, חוזה קריטי עם ---,
2 שהתחיל ב-2009. והיה לנו עוד שם פעילות. ו--- החליט שזו --- ... והיינו, התחלנו את העבודה
3 בפרויקט. וקיבלנו כספים ויום אחד בא הסכין וחתך את כל הפרויקט הזה. --- .. עצר לנו את
4 הפרויקט הזה וכל הכספים שהושקעו היינו צריכים להחזיר. וכל, ונשארונו, אתה יודע, להתחיל
5 פרויקטים בתחום ה--- ובכלל בכל תחום, זה תהליך ארוך. אתה לא יכול מחר לעצור את הכל
6 ולהתחיל משהו אחר" (עמ' 120, ש' 9-21). ובהמשך, במענה לשאלות ב"כ התובעת: "עו"ד
7 שטיינפלד: .. הזכרת קודם את העסקה שהייתה ב--- ונקטעת. אתה מוכן להבהיר לי קצת על
8 העסקה הזאת? מר כ': היה מטוס שנקרא, עבדנו עם חבר'ה של, בין היתר היו שם ---, והסיבה
9 שאני זוכר את --- שלקחו אותנו בערב אותי ועוד האנשים הטכניים למוזיאון --- ועשו לנו שם
10 סיור פרטי עם המנהלת, בלי קהל כאילו. אז בעסקה הזאת נעשתה עם ה--- והועברו כספים ב-
11 2009 והתחלנו, שוב, לגלגל את הפרויקט הזה. פרויקט בהיקף ענק שהיה אמור לגדול אחר כך
12 לכספים עוד יותר גדולים. וזהו. זה, זאת הייתה העסקה מול, שם, שם ראינו את העתיד הגדול
13 בחברה כהיקפי כספים ... " (עמ' 172, ש' 1-18).

14
15 176. אמנם, הנתבע ניסה למזער את הקשרים העסקיים שצבר וטען כי "למי שהיה קשרים זה לחברה,
16 אני ניהלתי את החברה", אך בהמשך נאלץ להודות "אני לא מכחיש, הייתי מודע לכל אבל לא בכל
17 מקום זה קשרים אישיים שלי" (עמ' 559, ש' 12-18). יצוין כי גם הקשר של הנתבע עם שותפו נעשה
18 באמצעות הקשרים העסקיים של הנתבע שנצברו בתקופת הנישואין וכדברי שותפו: "מי שחיבר
19 אותנו זה --- .. השנה הייתה בערך לדעתי 2010, 2009/10 משהו כזה. --- היה חבר של --- והוא
20 הכיר את --- שהכיר לי את הנתבע" (עמ' 729, ש' 4-15).

21
22 177. חמישית, הוכח כי במסגרת תפקידו כמנכ"ל חברת A צבר הנתבע ניסיון רב בהקמה וניהול עסקאות
23 מורכבות בסכומים אדירים של מיליוני דולרים. כך למשל, סמנכ"ל הכספים בחברת A העיד על
24 ביצוע עסקה חשאית של החברה בשנת 2005 עם גוף ממשלתי במדינה --- בהיקף של כ-100 מיליון
25 יורו (עמ' 847, ש' 27- עמ' 850, ש' 16). כן, אישר כי הנתבע כמנכ"ל החברה הכיר את כל העסקאות
26 וחתם על כל הסכמי הסוכנים וכדבריו: "הנתבע כהיותו מנכ"ל הוא הכיר את כל העסקאות, כן?
27 מחובתו. גם את הסכמי הסוכנים הוא בסוף חתם, אז הוא מכיר מה קורה, כי בסוף מנכ"ל הוא זה
28 שמביא את העסקאות ..." ובכלל כך מתן אישור להסכמי הסוכנים לרבות ההסכם עם מר נ': "עו"ד
29 שטיינפלד: אז הוא חותם בסופו של יום עם א' נ' על הסכם סוכן? זה הנתבע, זה היה התפקיד של
30 הנתבע? זאת אומרת זה היה בסמכות שלו? ת: הנתבע, חד משמעית זה סמכות שלו. הנתבע ואני
31 היינו חותמים על הסכמי סוכנים, זאת אומרת שהם היו מאושרים וכולי, מעצם היותנו מורשי
32 חתימה בחברה" (עמ' 855, ש' 30- עמ' 856, ש' 2). כן, העיד כי העמלות של הסוכנים בעסקאות אלו
33 משולמות באחוזים מגובה העסקה וכי מדובר בסכומים נכבדים: "ת: ... אין ספק, אני אומר ככלל,
34 סוכנים בעסקאות --- שהיו בחברת A, ובכלל אני מכיר את הענף הזה, אני נמצא עדיין בענף הזה,
35 בסדר? כן, יש סדרי גודל, ... עו"ד שטיינפלד: מה סדרי הגודל. ת: לא, זה תלוי כל עסקה בהיקף
36 שלה. אבל גם זה יכול להגיע לאחוזים, לאחוזים, לא יודע אם 20 אחוז, אני לא יודע לענות לך על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 זה. אבל זה יכול להגיע גם עד עשרה אחוזים, שמונה אחוזים. עשרה אחוזים מהיקף העסקה זה
 2 משהו שמאוד נהוג ומקובל. אז כן, אם הם קיבלו סכום משמעותי, אני בטוח שזה היה סכום
 3 משמעותי... (עמ' 851, ש' 22-14). בנוסף, אישר כי מר נ' היה סוכן של חברת חברת A בעסקת ---
 4 בשנת 2009: "ת: לא יודע. אני לא זוכר כרגע אם הוא היה reseller או שהוא היה סוכן. עו"ד
 5 שטיינפלד: אבל, ... האיש קנה משהו. ת: כן, כן, כן. עו"ד שטיינפלד: יש לו עסקה עם חברת A.
 6 ת: כן. עו"ד שטיינפלד: והוא מבצע אותה ביעד, ב--- בסופו של יום? ת: כן" (עמ' 854, ש' 32- עמ'
 7 855, ש' 6). גם הנתבע אישר זאת: "עו"ד שטיינפלד: בפברואר 2009, .. תאשר לי שחברת A עשתה
 8 עסקה לאספקת --- לממשל ---, לא אתה, חברת A. ב-2009 ... הנתבע: אני זוכר -- אבל לא ---
 9 ... היתה עסקה שלא כל כך הצליחה, כן. היה בעיתון 90 מיליון ולא היה לזה זכר, זה מה שאני יכול
 10 להגיד. עו"ד שטיינפלד: ... אבל הריסיוולר בעסקה הזאת היה א' נ', חברת A מכרה לו והוא מכר
 11 לממשלת --. הנתבע: לא סוכן, הוא ריסיוולר, כן, הוא היה הנציג. עו"ד שטיינפלד: ... הוא קנה
 12 מחברת A, ממך, משהו והוא מכר אותו ל ---. הנתבע: היה נציג חברת A ב---. ... אם הוא קנה
 13 ומכר, לא זוכר" (עמ' 643, ש' 3- עמ' 645, ש' 16). משמע, במסגרת תפקידו כמנכ"ל חברת A הנתבע
 14 ניהל עסקאות בחו"ל עם גורמים מסווגים בהיקף של עשרות מיליוני דולרים. כן, הנתבע הכיר את
 15 עבודת הנציגים/סוכנים מלפני ומלפנים כדוגמת כתב המינוי מיום 1.7.13, יצר קשרים עסקיים עם
 16 אנשים שלימים נטל מהם כביכול הלוואות לצורך קיום הפעילות מול N ועוד. כל אלו מחזקים את
 17 המסקנה לפיה לא ניתן לנתק בין פעילות הנתבע בתקופת הנישואין לבין ההתקשרות עם חברת N
 18 והפירות שנצברו כתוצאה מעסקה זו.
 19
 20 178. בנוסף, הנתבע עצמו העיד על התנהלות עסקית מרובת סיכונים. כך למשל בקשר לרכישת חברת ב':
 21 "ת: שא' י' הוא היה מנכ"ל ---, -- החליטה להתפרק מנכסיה בישראל להשאיר רק עסקי ליבה,
 22 משהו כזה, והחליטה להיפטר מכל החברות הבנות שלה. והוא הציע לי לרכוש יחד אתה את ה-, אני
 23 חושב שבהתחלה שזה היה 51% מב', ואחר כך נדמה לי קנינו את הכול. וזהו, למעשה לא, אני
 24 אמרתי לו שאין לי אגורה לשים, להשקיע אתו, אז הוא אמר לי אתה אל תביא כסף, אני אארגן את
 25 הכול, תיתן רק ערבות. וכך היה, ככה קנינו את החברה. ש: אבל שניכם יחד הלכתם ולקחתם
 26 הלוואה של 14 מיליון. ת: הוא עשה את הכול, אני לא. אני לא מכחיש גם, אני לא יודע" (עמ' 690,
 27 ש' 18-11). כנשאל על אופן ביצוע העסקאות שעשה: "הנתבע: ... מנסים להגיד כל הזמן שאני עושה
 28 פה כל מיני ... בין אנשי עסקים ברמות האלה, יש אמון מוחלט. גם לוקחים הלוואות גדולות, לא
 29 שאנחנו עכשיו באיזה חנות מכולת. יש אמון בין אנשים שעובדים ביחד, נכון שהסכומים מפחידים,
 30 אבל זו האמת. ככה זה עובד" (עמ' 695, ש' 21-11). משמע, גם בתקופת הנישואין עסק הנתבע בפעילות
 31 עסקית מרובת סיכון וצבר ניסיון רב בקשר לכך.
 32
 33 179. שישית, אין חולק כי הנתבע הקים את חברת ט' ביום 4.7.13, קרי בתקופת הנישואין וקיים
 34 באמצעותה בין היתר את הפעילות מול חברת N. מר כ' העיד כי בסמוך לתחילת הפעילות מול N

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 "העלים" הנתבע באופן חד צדדי ובסיוע בן דודו של הנתבע את מלוא מניותיו בחברה זו והעבירם
 2 לידי הנתבע, עובדה שיש בה כדי לחזק את טענת התובעת להתנהלות הנתבע להברחת הפעילות בקשר
 3 לחברת N וההכנסות שהתקבלו, ומתוך עדותו: "ת: אז כמו, כמו שאמרתי, נאמר לי שאנחנו נקים
 4 חברה משותפת כמו שעשינו עד אז עם הנתבע. ... מאחר ואני לא יכול לפתוח או יש בעיה לנתבע
 5 לפתוח חברות, בגלל שיש המון חברות שהוא פתח ולא סגר ונוצר, יש שם בעיה, אז שאני אפתח
 6 כרגע והוא סומך עליי בזה שאנחנו נתחלק. כמו שהיינו עד עכשיו, fifty-fifty ... אני סמכתי על,
 7 עבדתי עם בן דודו של הנתבע הרבה שנים, כולל המגרש, כולל החברה. מה שנדרשתי, שוב, פחות
 8 או יותר היה לי הסבר כדי לאפשר העברה של המניות אחר כך fifty-fifty וזה. אז זהו, זה, זה מה
 9 שרשמתי. רשמתי וחתמתי שם. אין לי מושג מי העביר. אני מניח שבן דודו של הנתבע העביר.
 10 ואני בזמן אמת לא ידעתי. לא היה לי שום מושג שזה כך. ... לא הייתי איתו בכלל בקשר מאז בערך
 11 תחילת 2014 עד זה. אני, יום אחד הכל הלך ... כן. מאה אחוז מהמניות. ... ולא, לא קיבלתי הודעה
 12 .. לא מעורך דין, לא חתימה, לא כלום. יום אחד הכל נעלם" (עמ' 155, ש' 9-12).

14 כן העיד מר כ' כי כבר בסוף שנת 2013 ראה בחשבונות הבנק של חברת ט' פעילות עסקיות במיליוני .180
 15 ש, ומתוך עדותו: "ת: הלכתי לבנק, ... וראיתי שיש שם מיליונים. אני לא רוצה להגיד מספרים
 16 מדויקים כי אני אחר כך אהיה מחויב אליהם. ... בשלב הזה אני הייתי בעלים מאה אחוז בחברה
 17 והיו לי הרשאות בחשבון. כאילו, יכולתי להיכנס לחשבון וזה. ... אז אני הלכתי ... בדקתי דרך
 18 הפקידה, רציתי לבדוק את הסכומים שנמצאים בחשבון וראיתי שם מיליונים. זהו, זה מה, זה מה
 19 שכתבתי, זה מה שראיתי. עו"ד שטיינפלד: וזה מה שעורר בך את התחושה הזו שנעשים פה דברים
 20 מאחורי הגב שלך? ת: נכון, נכון, כן" (עמ' 158, ש' 9-9 עמ' 160, ש' 21). ובהמשך: "... השותפות לא
 21 הסתיימה. ... יש נושא של מה שנקרא intellectual property שזה כל, כל מה שהוא עשה מול
 22 הזה, זה נעשה בתקופות שאני הייתי בחברה, היינו בשותפות, זה זה. ... והרבה מאוד קשרים זה
 23 נוצרו, תחת מסגרת הפעילות המשותפת הזאת. כשהפסקנו את הפעילות לא סגרנו את החברה.
 24 החברה עדיין הייתה קיימת. ... מה שאני ציפיתי שתהיה איזה שהיא פגישת סגירה כזאת. של כל
 25 הקשרים בינינו... ואני, אם אני חייב אני אשלם, אם הוא חייב הוא. או ננסה לראות איך זה. זה
 26 לא קרה אף פעם. ... אז החברה הזאת הייתה עדיין בבעלותי ואני מה שהערכת שישם תיכנס
 27 פעילות חדשה במסגרת אותו IP משותף שיש לנו בזה ואני, שוב, אני יש לי את הצד הטכנולוגי זה,
 28 נמשיך לפעול בחברה הזאת. .. אני אומר במהלך 2013 כזה, בסוף או, זה, זה הערכה שלי. כן, זה
 29 מה שאני זוכר בהקשר הזה. ... נוצר נתק מאוד ארוך מולו והתחלתי לחשוש. אז אמרתי אני קודם
 30 כל אלך לראות מה קורה שם, לפני שאני, כי ידעתי שאם אני אתחיל לפעול שם באיזה שהיא צורה
 31 ... הלכתי הסתכלתי וזה מה שראיתי ... סכומים. כתבתי מיליונים. כב' ביהמ"ש: ראית כספים
 32 מיליונים? ת: כן. כן" (עמ' 160, ש' 31-31 עמ' 162, ש' 25).

34 יצוין, כי גם המומחה העיד שהוצאו הוצאות במהלך שנת 2013 בחברה זו בשיעור ניכר של 1,209,143 .181
 35 ש, משמע חברה זו שימשה את הנתבע תוך ערבוב הוצאות ופעילות לפני מועד הקרע ולאחר מועד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 הקרע לצורך קיום העסקה מול חברת N. המומחה העיד על הקושי לברור את ההוצאות בין
2 הפעילויות: "דרך אגב רק בשביל לסבר את האוזן, ט' הוקמה בשביל איזשהו משהו, אני רק אגיד
3 לכם את התאריך כי מדברים על זה כאילו זה, היא הוקמה ביולי 2013, ט' הוקמה לצורך אמצעי
4 פיתוח ובינתיים גם היו הוצאות לענייני הוצאות פיתוח, וגם הכניסו לשם את הרכיבים, את
5 ההכנסות של N והוצאות של ה-N, אז זה סלט קטן" (עמ' 400, ש' 31-עמ' 401, ש' 2).

6
7 **182. שביעית**, הנתבע עשה שימוש בחברת א' שהוקמה בתקופת הנישואין לצורך קיום הפעילות מול חברת
8 N, כמפורט בעמ' 36-48 לחוו"ד. מדובר בחברה שהוקמה במהלך הנישואין, הרבה לפני מועד הקרע,
9 ועל כן הינה חברה משותפת. בהקשר זה אישר המומחה כי נכון לשנת 2013 קיימת יתרת הלוואת
10 בעלים בחברה בסך 20,743,557 ₪ לזכות הנתבע וכי קיימת יתרת חוב בסכום זה של החברה לנתבע
11 ולתובעת (עמ' 342, ש' 17-1) עם זאת, המומחה לא הכיר בסכום הזה לזכות הנתבע כאמור בסעי' 5.6.7
12 לחוו"ד: "... מאחר ומדובר בכספים שמקורם בהלוואות מצדדים חיצוניים, אשר נסגרו לחלוטין עד
13 לשנת 2011, הרי שיתרת החוב לבעלעומדת בעינה בחברה (4.2.8). איננו מוצאים לנכון לזכות את
14 הבעל בסכום שנצבר לזכותו בחברה, מאחר ואין צפי שהבעל יוכל למשוך כספים בחברה מעבר
15 לגובה ההכנסות שיפיק הבעל בפעילות כלכלית עתידית". ואולם, בשים לב לכך שחלק מהתקבולים
16 התקבלו לחברת א' ובהמשך הנתבע הסיט את התקבולים לחברות אחרות כמפורט להלן, יש בנתון
17 זה כדי להעיד על התנהלות הנתבע שנועדה מחד למנף את הכנסותיו מחברת N באופן בלעדי ולטובתו
18 ומאידך לקפח את זכויותיה של התובעת ברכוש המשותף.

19
20 **183.** אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל מצאתי כי לא ניתן לנתק בין הבסיס של כתב המינוי והכרוך בו
21 בתקופת האיזון לבין הפירות שנצברו לאחר מכן לרבות מכוח ההסכם מיום 18.5.16 הנובע ממנו
22 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו וזאת בהתחשב בתשתית שנצברה בתקופת הנישואין לצורך קיום
23 העסקה בין היתר מימון הוצאות העסקה ממשאבים משותפים, ניסיון, ידע מקצועי, קשרים עסקיים,
24 היכרות מוקדמת עם חברת N ו---, היכרות עם עבודת הנציג כדוגמת כתב המינוי, התנהלות עסקית
25 מרובת סיכון, פעילות במסגרת חברת ט' וערוב הוצאות, פעילות במסגרת חברת א' וכו', כל אלו
26 מלמדים כי בוצעה השקעה עיקרית בתקופת הנישואין לצורך הפקת הפירות ועל כן יש לייחס את
27 ההשקעה לאותם פירות שהתקבלו לאחר מועד הפירוד.

28
29 **184.** יתר על כן, במקרה של תקופת נישואין ארוכה כמו בענייננו כאשר כל צד תורם את חלקו מתוך ציפייה
30 ליהנו בעתיד מהפירות המשותפים יש ליישם את התכלית שמונחת ביסוד חוק יחסי ממון להגשמת
31 שוויון מהותי בחלוקת הזכויות והמשאבים ועל כן יש לפרשו כמי שחולש גם על תקבולים עתידיים
32 בגין השקעה ומאמץ שנעשו במהלך חיי הנישואין, כמפורט בהרחבה לעיל.

33
34 **(ג) בחינת סוגיית ההכנסות מחברת N בפריזמה של איזון נכסי קריירה:**

35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

185. בסיכומיו טען הנתבע כי יש להתייחס להכנסות מחברת N בהיבט של איזון נכסי קריירה בלבד שכן הכנסות אלו נובעות מהמוניטין האישי ופוטנציאל השתכרות של הנתבע ועל כן לכל היותר ניתן לשקול להעניק לתובעת "פיצוי" בגין הפרשי השתכרות אלו. **נפנה לבחינת טענה זו להלן**;
186. כידוע, במשך שנים רבות סרבו בתי המשפט בישראל להכיר בכושר ההשתכרות כחלק מהנכסים העומדים לחלוקה בעת הגירושין. עמדה זו השתנתה בפסק הדין המנחה בע"מ 4623/04 **פלוני נ' פלונית** (26.8.07) (להלן: "**הלכת פלוני**") ובו קבע בית המשפט העליון (כב' הש' ריבלין) כי בתנאים מסוימים ובכפוף לאופייה המיוחד התוספת לכושר ההשתכרות נחשבת לנכס בר חלוקה בהתאם לחזקת השיתוף. זמן קצר לאחר מכן, תוקן חוק יחסי ממון (תיקון 4) והמחוקק התייחס לכושר ההשתכרות במסגרת בסעיף 8 לחוק, העוסק בסמכויות מיוחדות של ביהמ"ש כאשר סעיף 8 (2) לחוק המתוקן קבע כי ביהמ"ש רשאי לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב בין היתר בנכסים העתידיים לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג.
187. כיום, הגישה השלטת היא שבמקרה שבו נוצר פער משמעותי וברור בין בני הזוג מבחינת כושר ההשתכרות שלהם, פער שנובע מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי ובכך אפשר לבן הזוג האחר להשיא את כושר השתכרותו, אזי יש להעריך ולחלק את הפער בכושר ההשתכרות תוך שימוש בכלים משפטיים שונים על מנת להביא לצמצום הפערים הכלכליים בין צדדים לעת הגירושין (לסיכום התנאים ר' גם תמ"ש (ת"א) 52231-09 **מ.ב. נ' ע.ב.** (2011) שניתן ע"י כב' הש' גליק).
188. בספרו של פרופ' שחר ליפשיץ **השיתוף הזוגי** מפרט המחבר שלוש גישות מרכזיות לצורך התמודדות עם הפערים בכושר ההשתכרות בין בני הזוג לעת גירושין:
- (1) **"הרחבת המונח "נכס" באופן שיכלול גם את כושר ההשתכרות שנרכש בתקופת הקשר הזוגי ויאפשר לחלק אותו בין הצדדים בעקבות הגירושים (להלן: הכלי הקנייני).**
- (2) **הענקת מזונות לאחר הגירושים, ומתן פיצויים בגין הפסדי הקריירה.**
- (3) **מתן אפשרות לבתי המשפט לסטות מחלוקה שוויונית של הרכוש הזוגי הרגיל בהתחשב בפערים בכושר ההשתכרות של בני הזוג ובצורכיהם השונים (הכלי האקוויטבילי)" (עמ' 261).**
189. בפסיקה קיימת מחלוקת האם ראוי ונכון לאזן פער בכושר ההשתכרות במסגרת סעיף 5 לחוק יחסי ממון, או שמא כשיקול אקוויטבילי במסגרת השיקולים לחלוקה רכושית צודקת במסגרת סעיף 8 (2) לחוק (לפירוט הגישות שונות ר' בפס"ד של חברי כב' הש' בר-יוסף בתלה"מ (ת"א) 39096-01-20 **ז.ש.ש. נ' ש.ש.ש.** (3.3.21) בפסקה 12 וכן בפס"ד עצמו שתומך בגישה לפיה יש להכיר בפער בכושר השתכרות כנכס בר איזון במסגרת סעיף 5 לחוק יחסי ממון). נראה כי עיקר הרתיעה מפני הגדרתו של נכס זה כנכס בר איזון נובעת במידה רבה מהקושי לאזן ולהעריך את הפער בכושר ההשתכרות (ר', למשל,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 עמ"ש (מרכז) 56634-06-20 פלוני נ' פלונית (15.2.21)). אולם, הגישה לפיה הקושי בהערכת פער
 2 בכושר ההשתכרות מצדיק שלא להכיר בו כנכס משותף נדחתה מפורשות **בהלכת פלוני** לאמור: "היו
 3 מי שסברו כי הקושי בהערכה זו מצדיק את שלילת ההכרה ב"נכסי קריירה" כ"נכס" מנכסי בני
 4 הזוג ... אנו איננו סבורים כך. בירור הפער בכושר ההשתכרות שנוצר בין בני הזוג עקב הנישואין
 5 מבוסס תכופות על אומדן והשערה המביאים בחשבון מודדים רלבנטיים. אין זה מדע מדויק ...
 6 בדומה לקושי בהערת נזק שאינו נזק ממון – בדיני הנזיקין – כך גם אין מתקיימת נוסחה
 7 אקטוארית לזיהוי אותו חלק מנכסי הקריירה שהוא פועל יוצא של השיתוף הזוגי. אולם הקושי
 8 בהערכת חלקם של בני הזוג אינו מאיין את הזכאות (סעיף 22 לפסק הדין).
 9

10 190. עיון בפסקי דין שניתנו בבתי המשפט השונים מלמד כי עד היום לא גובשה שיטה לצורך ביצוע תחשיב
 11 הפער בגין ההפרש בכושר ההשתכרות ואף לא התפתחו קווים כלליים או עקרונות מנחים" לצורך
 12 ביצוע החישוב. **בהלכת פלוני** העדיף ביהמ"ש העליון את החלוקה המבוססת על תשלום חד-פעמי על
 13 פני תשלום עתי נמשך. בית המשפט התייחס לכושר ההשתכרות של הבעל בזמן הגירושין (מחזור
 14 עסקי של 800 אלף ₪ לשנה) ולכן פסק לאישה סכום של 250,000 ₪ (כ-30% מהסכום). ברם, בפסק
 15 דין זה לא נקבעה הדרך החישובית להערכת מרכיב זה ולא ניתנו הנחיות כיצד ניתן יהיה לקבוע סכום
 16 מדויק בכל מקרה ומקרה ונקבע כי "נדמה כי מגוון המקרים השונים שיכולים להתעורר הוא בלתי-
 17 מוגבל. כללי החלוקה והאיזון ייקבעו ממקרה למקרה. טוב לה להלכה שתפתח עקב בצד אגודל".
 18 עם זאת, לכאורה, על פי גישת ביהמ"ש העליון ניתן לראות בסכום שנפסק כימות קנייני של החלק
 19 של האישה בתוספת לכושר ההשתכרות.
 20

מן הכלל אל הפרט, לענייננו:

23 191. במקרה דנן, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ההכנסות של הנתבע מחברת N נובעות מהשקעות כספיות
 24 ושימוש במשאבים משפחתיים אשר הביאו לתנובת הפירות ולא רק מהמוניטין האישי ומפוטנציאל
 25 ההשתכרות של הנתבע. כמו כן, במקרה דנן, בשל אופי ונסיבות יצירת ההכנסות בתקופת הנישואין
 26 ולאחר הפירוד בפועל מצאתי כי גם אם יש רכיבים של ניסיון, מוניטין וקשרים של הנתבע אזי בשל
 27 סמיכות הזמנים בין מועד יצירת הזכות לבין תפוקת מלוא הפירות הם ממילא נבלעים ולא ניתן לנתק
 28 את הקשר לחיים המשותפים.
 29

30 192. יתר על כן, וזה העיקר, במקרה דנן אין כל קושי לכמת את ההכנסות ולמעשה מדובר בסכומים
 31 קונקרטיים וידועים אשר נחשפו בהתאם לצווי גילוי המסמכים ובחלקם פורטו בחו"ד המומחה. על
 32 כן, במקרה דנן מדובר בסופו של יום בחלוקת תקבולים כספיים. כך, העיד גם המומחה: "N זה
 33 עסקה שהתחילה באמצע 2013, היא נותנת פירות ועובדה היא נתנה פירות עד מועד מסוים, עד
 34 2015 ואחר כך היה את ההסכם separation ביניהם עם ה-5 מיליון דולר, אז זה, לא ידוע לי על
 35 עוד עסקאות בחברה הזאת וגם לא רואים אותם פה. אז בשביל זה אי אפשר, זה חברה פרויקטלית
 36 כזאת של One shot ואולי יהיה עוד אחד, אבל אני לא יכול לחזות את זה. כלומר עושים DCF

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 שיש לך יכולת לחזות משהו. חוזים משהו או על סמך עבר, או על סמך ידיעות שאתה יודע שקיימים
2 דברים בהמשך" (עמ' 400, ש' 8-1) ולגבי כימות ההכנסות: "כן. זה שקל לשקל. כלומר אם אני
3 קבעתי עכשיו שהשווי הוא X ומחר תחליטו ש-N חלק מהעניין, מכניסים את N, כמובן צריכים
4 להוריד מיסים, דברים שלא נכנסתי אליהם כי יש אי ודאות, אבל כמובן שצריכים לעשות את
5 הדברים האלה, להתאים את המספרים האמיתיים בסוף" (שם, בש' 29-25).

6
7 193. מבלי לגרוע מהאמור, בענייננו, אין ספק כי התובעת עומדת בכל אחד מהפרמטרים המצדיקים פיצוי
8 בשל הפרשי השתכרות באופן מובהק ביותר: מדובר בתקופת נישואין ארוכה של 25 שנות נישואין,
9 התובעת הינה בן הזוג הביתי ואילו הנתבע הינו בן הזוג הקרייריסטי; קיימים פערים תהומיים
10 ודרמטיים בהפרשי ההשתכרות; השתכרות הנתבע בסכומים אדירים כמפורט לעיל ולהלן בעוד
11 שהתובעת משתכרת סך של כ-4,300 ₪ לחודש כאשר החברה שבשליטתה ל' א' רושמת הפסדים
12 בשנים 2011-2012, נתונים שלא נסתרו ע"י הנתבע; לצדדים ילדים משותפים בהם התובעת טיפלה
13 במהלך החיים המשותפים וכן דאגה למשק הבית ולמעשה מקובלת עלי טענת התובעת לפיה דאגה
14 שהנתבע לא יוטרד מעניינים אלו במהלך החיים המשותפים נוכח עסקיו ונסיעותיו המרובות. מנגד,
15 גם הנתבע אישר כי נאלץ לנסוע תדירות לחו"ל על מנת לקיים את עסקיו כמנכ"ל חברת A ופעילויות
16 נוספות במסגרת החברות שהקים בתקופת הנישואין; גם מבחינת גילאי הצדדים ואופק השתכרות
17 הצדדים עולה כי התובעת הינה כבת 54 שנים ואילו הנתבע כבן 59 שנים כאשר התובעת כבר עברה
18 את האפשרות לפתח את יכולת השתכרותה; בנוסף, לא הוכח כי התובעת חיבלה בכושר ההשתכרות
19 של הנתבע ומוטב היה אלמלא טענה זו הועלתה. עולה בבירור כי הנישואין היטיבו את כושר
20 ההשתכרות של הנתבע על חשבון כושר ההשתכרות של התובעת שלמרות לימודיה, לא הצליחה
21 לממש את מלוא פוטנציאל ההשתכרות שלה ולרוב עבדה מול חברות שקשורות לנתבע. הלכה
22 למעשה, הנתבע יצא מהנישואים עם פוטנציאל השתכרות מוכח בסכומים אדירים, והדברים ברורים.
23

24 194. בנסיבות אלו, בין אם יש מקום להידרש לפערים בכושר ההשתכרות אשר באים לידי ביטוי כטענת
25 הנתבע בהכנסות שהתקבלו מחברת N, אזי אין מניעה לקבוע את שיתוף התובעת בפירות בין אם על
26 פי סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון כנגזרת מהפירות המשותפים ובין אם כפיצוי כספי חד פעמי שניתן
27 לחשבו באחוזים מתוך ההכנסות שהתקבלו בפועל בהתאם להלכת פלוני לעיל.
28
29
30
31
32
33

(ד) שאלת שיעור השיתופיות בהכנסות שהתקבלו מחברת N:

34
35
36 195. כבר בראשית הדברים אציין כי לא מצאתי לקבל את גישת המומחה לפיה יש לחלק את התקבולים
37 שהתקבלו במזומן עד למועד הקרע. גישה זו אינה לוקחת בחשבון את קביעתי לפיה ההכנסות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 שהתקבלו לאחר מועד הפירוד הן הכנסות ברות איזון בשים לב להשקעה שבוצעה בתקופת הנישואין
2 כמפורט לעיל. כאמור, המומחה הותיר בצדק את סוגיית חלוקת ההכנסות שהתקבלו מחברת N
3 לשיקול דעת בית המשפט, ולכך נפנה כעת.
4
- 5 196. במקרה דנן, לאחר שבחנתי את מכלול הטענות, הראיות והעדויות, מצאתי כי התובעת זכאית
6 לשיתוף חלקי בהכנסות שהתקבלו מחברת N בשיעור של 35% מהכנסות אלו. להלן יפורטו
7 הנימוקים ביסוד מסקנתי זו.
8
- 9 197. פסיקת ביהמ"ש הכירה בשיתופיות חלקית בנסיבות בהן תרומת בני הזוג להפקת הנכסים
10 המשותפים אינה שווה. בבע"מ 8206/14 פלונית נ' פלוני (14.4.2015) קבע ע"י כב' הש' רובינשטיין כי
11 סוגיית השיתוף המוחלש הינו למעשה "פרשנות יישומית רלבנטית לסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון,
12 אשר מסמיך את לפעול בניגוד לברירת המחדל שבסעיף 5 לחוק, באופן המאפשר להפחית מחלקו
13 של בן הזוג באיזון, אל מתחת למחצית, אם ראה שקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת".
14
- 15 198. פסק הדין הנ"ל ניתן בערעור על פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי שדן בערעור שהוגש על פסק דינו של
16 ביהמ"ש לענייני משפחה (תמ"ש (פ"ת) 38559-05-11 ת.ס נ' ד.ס (1.12.13) בו החיל כב' הש' ויצמן
17 שיתופיות מוחלשת בקשר לזכויות הכספיות, הסוציאליות והפנסיוניות של הצדדים, כך שהבעל קיבל
18 70% מזכויות אלו ואילו האישה 30%. כב' הש' ויצמן נימק את השיתופיות המוחלשת מהטעם
19 שהבעל היה "נוכח- נפקד" בחיי הנישואין וניהל מערכות יחסים נוספות בידיעת האישה וכי "תרומת
20 הבעל לצבירה הכספית והרכושית של הצדדים עלתה בשיעור ניכר על זו של התובעת". יצוין, כי
21 ביהמ"ש המחוזי הרחיב את גדר השותפות של האישה ל-40% לעומת 60% לטובת הבעל וכאמור
22 ביהמ"ש העליון הותיר את הכרעת ביהמ"ש המחוזי על כנה.
23
- 24 199. כידוע, סעיף 8 לחוק יחסי ממון קובע כי: "ראה בית המשפט... נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת,
25 רשאי הוא, ... לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים: (2) לקבוע שאיזון הנכסים,
26 כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע, בהתחשב, בין השאר,
27 בנכסים עתידיים, לרבות בכשר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג; ...".
28
- 29 200. סעיף 8 לחוק, אינו מפרט מהו קנה המידה לשיקול הדעת של בית המשפט ולאופן הפעלתו, למעט
30 הקריטריון בדבר "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". אמת המידה המרכזית שהוצעה להפעלת
31 שיקול הדעת נוגעת למאמץ המשותף ולמילוי חובותיהם של בני הזוג במסגרת הנישואין ובמיוחד
32 מילוי חובותיהם הכלכליות והתחשבות בפער משמעותי בין מאמצי בני הזוג למען רווחת המשפחה,
33 ומשיקולי צדק (ר' תמ"ש (ת"א) 23025-06-10 י.נ' א (18.5.2012) והפסיקה המפורטת שם).
34
- 35 201. בתמ"ש 98/436 ו.כ. ואח' נ' ג.כ (29.9.02) דנה כב' השופטת צפת בקריטריונים לביצוע חלוקת הרכוש
36 בין בני הזוג תוך אזכור הדין במדינת ניו יורק (Section 236B of the Domestic Relation Law).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 בהתאם לדין בניו יורק קיימים 13 קריטריונים שנקחים בחשבון ביחס לאופן חלוקת הרכוש
2 ובמסגרתם גם נבחנת השתתפותו של כל צד בהשגת הרכוש המשפחתי, ואלו הם:
- 3 1. הכנסות ורכוש שהיו לכ"א מהצדדים בעת הנישואין ובהתחלת ההליכים.
 - 4 2. תקופת הנישואין, גיל הצדדים ומצב בריאותם.
 - 5 3. צרכי ההורה המשמורן להמשיך ולגור בדירת המגורים.
 - 6 4. איבוד זכויות ירושה וזכויות פנסיה בעת הגירושין.
 - 7 5. זכות לתשלומים (Maintenance) המגיעים לצד, או שהוא מקבל על סמך סע' 6
8 לחוק.
 - 9 6. השתתפות (Contribution) של צד, באופן ישיר, או עקיף, בהשגת הרכוש המשפחתי
10 (Matrilial Property), אף אם הרכוש אינו רשום על שמו, לרבות מאמצים משותפים
11 (Joint Efforts), או הוצאה והשתתפות, או שרות כבן- זוג (Services as a Spous), או
12 הורה לילדים, או מחזיק את הבית (Homemaker), שנעשו עבור הקריירה הנוכחית או
13 הקריירה העתידית של בן-הזוג השני.
 - 14 7. מידת הנזילות או אי-הנזילות של הרכוש המשפחתי (Marital Property).
 - 15 8. האפשרויות הכלכליות העתידיות של כל צד.
 - 16 9. הקושי או חוסר היכולת להעריך מרכיב בנכס, או זכות בעסק, במקצוע, והרווח הכלכלי
17 הנוצר עם רכישתו, נקי מכל תביעה או התערבות של בן הזוג האחר Free From Any
18 Claim or Interference by the Other Party.
 - 19 10. תוצאות מיסוי על הרכוש של כל צד.
 - 20 11. הבזבוז וה"הוללות" (Wasteful Dissipation) ברכוש, ע"י מי מהצדדים.
 - 21 12. העברת רכוש משפחתי, ע"י מי מהצדדים, אשר נעשתה ללא הסדר הוגן או צודק.
 - 22 13. כל גורם שיראה לביהמ"ש נכון וצודק בנסיבות הענין (Just And Proper).
- 23
24 בפסק הדין הנ"ל קבעה כב' הש' צפת כי יש בקריטריונים אלו לסייע לביהמ"ש בהפעלת שיקול הדעת
25 במסגרת סעיף 8 (2) לחוק ובנסיבות המקרה הוחל הקריטריון של "הבזבוז" ו"ההוללות" של הרכוש
26 ע"י הבעל (מס' 11) ועל כן כב' הש' צפת כי בנסיבות דנן יש הצדק להותיר את מלוא הזכויות ממקום
27 העבודה של האישה בידיה בלבד.
- 28
29 202. עיון בפסיקה מלמד כי חלוקה לא שוויונית של הרכוש כאשר רק אחד מהצדדים תרם תרומה
30 משמעותית לרווחת המשפחה ומשיקולי צדק, נעשית בעיקר ביחס לזכויות פנסיה ונכסי עתודה
31 כלכלית ולא ביחס לבית מגורים, לנכסי נדל"ן אחרים או חסכונות (ר' למשל, תמ"ש (פ"ת) 38559-
32 05-11 ת.ס נ' ד.ס לעיל והאסמכתאות שם). בתמ"ש (ת"א) 23025-06-10 י.ג' א ניתן הסבר ממצה
33 לרציונל העומד ביסוד גישה זו לפיו זכויות פנסיוניות ונכסי העתודה הכלכלית מכילים ממד פרטי
34 ואישי יותר מנכסים אחרים שכן זכויות אלו הם בדרך כלל תוצאה של היקף העבודה והמאמץ
35 שהשקיע בה העובד ויש בהם לעיתים אף ביטוי לכישרון האישי או לסיכון שנטל אדם.
- 36
37 203. ובהתאמה, לענייננו: לא ניתן להתעלם מכך שלצד השיתוף בהכנסות שהתקבלו מחברת N כמפורט
38 בהרחבה לעיל, נדרשה עבודה מאומצת של הנתבע ושותפו להפקת הפירות אשר היה בה גם אלמנט
39 של סיכון ואי וודאות. אמנם, הנתבע לא הביא עדים ו/או ראיות מטעמו להוכחת רכיבים אלו אלא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 התבסס על עדים שהביאה התובעת. עם זאת, לא ניתן להתעלם מעדויות הנתבע והעדים השונים
2 בהיבט זה ועל כן יש לבחון את הדברים כהוויתם, כמפורט להלן;
3
4 הנתבע העיד על העבודה המאומצת שנדרשה להפקת הפירות, וכדבריו: "הסכם הוא הסכם ייצוג .204
5 מאוד פשוט. לך תעבוד, תביא עסקים, נשלם לך כסף. אלא מה? שבסוג העסקאות האלה, העבודה
6 היא לא נגמרת. זה חברות, N, בשביל להבין את הסיטואציה, הייתה חברת סטארט אפ בכלל. לא
7 היה לה מוצר. אנחנו היינו צריכים לפתח יחד, להבין מה הלקוח רוצה, להבין איך, הכול נעשה
8 בעבודה סיוזיפית יום יומית קשה ... זו עבודה יום יומית אין סופית תוך ---" (עמ' 725, ש' 20-26).
9 גם סמנכ"ל הכספים בחברת N העיד: "אני אסביר, חותמים הסכם עם יועץ, ההסכם אומר רק
10 'אם אתה תביא לנו עסקאות אתה תקבל כסף', אוקי? עכשיו אם הוא לא מביא עסקאות ההסכם
11 הזה יכול לשבת 200 שנה ולא יצא ממנו כלום ... זאת אומרת זה שחתמנו הסכם זה לא מספיק,
12 צריך לדלוור, להתקין, שהלקוח יהיה מרוצה, שהוא ישלם, שאני אקבל את הכסף ורק אז אני
13 משלם את הכסף ..." (עמ' 891, ש' 12-25) וכן במענה לב"כ הנתבע: "ש: ...עכשיו אני רוצה רגע
14 להבין שניה אחת, ההסכם הזה, לפי מה שאתה אמרת קודם, הוא הסכם שאומר רק דבר אחד, 'אם
15 תביא עסקה תקבל עמלה, אם לא תביא עסקה לא תקבל עמלה, אם תביא את העסקה תקבל עמלה
16 בסכום כזה וכזה', זה תוכן ההסכם, נכון? ת: כן. ש: וזה אומר גם ש-N או מי מטעמה או מי שחתם
17 על ההסכם זה או קשור אליה, בהיעדר עבודה, זה מה שאמרת קודם על המזומן, בהיעדר עבודה
18 ובהיעדר הצלחה ובהיעדר כסף שעובר ל-N, הנתבע או שותפו מקבלים 0. ת: נכון. ש: יש איזושהי
19 תמורה שהם יכולים לקבל בלי עסקה? רק שנבין. ת: לא" (עמ' 904 ש' 15- עמ' 905, ש' 26). וכך, גם
20 מתוך חקירת מנכ"ל N: "ת: לא, לא, רגע, קודם כל התשלומים שהתקבלו היו חד משמעית עבור
21 אותו הסכם שנחתם, על בסיס אותו הסכם קיבלנו תשלומים, על זה אין עוררין. עכשיו מכיוון שיש
22 בעיות עיקריות בהסכם הזה, פעם אחת צריך לדלוור את מה שהובטח בו, שזה בפני עצמו משימה
23 קשה, ופעם שניה לעשות collection של הכסף הזה, כשזה בכלל עבודה, לא יודע מי מכם יצא
24 לכם, עכשיו יש ---, אני מקווה שכולכם תעבדו עם לקוחות ב---, זה לא לעבוד עם ---, זה לא שיש
25 תאריך והם משלמים, ולכן שבעצם חותמים הסכם הוא הסכם למוצר, תחשוב על זה בעצם כהסכם
26 מסגרת, בהקשר הזה, שאתה צריך לעמוד, כמו שאמרה עורכת הדין, לעמוד במיילסטונים שצריך
27 להשיג אותם, עכשיו אתה מבין שעל כל מיילסטון כזה זה עולם ומלואו, רגע, עמדת בתאריך, לא
28 עמדת בתאריך, הבטחת שתיתן לי את הצ'ופצ'יק הזה, לא הבטחת שתיתן לי את הצ'ופצ'יק הזה,
29 עשית ככה, עשית אחרת', ופה, אמיתי, זה העבודה הקשה, זאת אומרת זה לא שאתה חותם הסכם,
30 הלוואי וזה היה ככה שאתה חותם בתאריך כזה וכזה, שולח איזה מכולה ומתחיל לקבל עכשיו
31 כספים, זה רחוק מאד מהמציאות. ש: זאת אומרת שבכל נקודת זמן, ללא העבודה שבוצע אחרי
32 2013, היה נעצר הכסף. ת: ברור" (עמ' 1000, ש' 25- עמ' 1001, ש' 8).
33
34 בנוסף, העיד על כך שותפו של הנתבע במענה לשאלת ב"כ הנתבע: "עו"ד מורן: ... ביולי אתם .205
35 חותמים עם N על ההסכם הזה ... אותו נייר של 2013 למעשה ללא כל העבודה של 2014 ו15

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 וההטעמה והשינוי וכולי, שווה 0? ת: 0 מוחלט. עו"ד מורן: 0 מוחלט. עכשיו לא רק 0 מוחלט, זאת
 2 אומרת מישהו ניסה פה לייצר איזה תחושה בלב הקהל שחותמים על הסכם וזורמים כספים מכוח
 3 אותו הסכם. ת: לא, זה ממש לא, תשמע אני, המוצר היה, לא כמו שהוא רק פיילוט, אבל ממש
 4 ממש אבל הגבול. אבל אנחנו, וגם החברה השתפרה, ב2014 עבדה על זה חזק מאוד. אבל זה התחיל
 5 רע מאוד מול הלקוח, לא נתן את כל מה שהם הבטיחו שיהיה שם, וכל 14 זה היה שדרוג המוצר.
 6 כדאי לזכור ש N באותו זמן הייתה חברה של אולי 15 איש, היום זה כמה מאות אנשים כן? הייתה
 7 חברה מאוד קטנה שבאה עם איזשהו מוצר שהוא פורץ דרך, שהוא ירוק וצריך, וכל העבודה עליו
 8 והאקטיבזציה שלו וכל זה נעשתה יותר מאוחר, בהחלט" (עמ' 785, ש' 29- עמ' 786, ש' 21). ובהמשך:
 9 "עו"ד מורן: עכשיו תאמר לי בבקשה, אני רואה בהכנסות שהוא כותב גם, המומחה, שלמעשה
 10 כמעט שום הכנסה לא מהותית או שום מכירה מהותית לא בוצעה בשנת 2013. ת: נכון ... 2014,
 11 בוא נגיד אפריל - מאי ואילך. עו"ד מורן: ב2013 מה שקרה בלבד זה שהלקוח ב-- או איפה שזה
 12 יהיה, לא משנה, בסך הכל הסכים לנסות להשקיע כסף לצורך סיוע בפיתוח המוצר. ת: אמת. עו"ד
 13 מורן: והתאמתו אליו. ת: מדויק. עו"ד מורן: מדויק. ואם לא היה מתפתח מוצר, לא היה קורה
 14 כלום. אם זה לא היה מתאים, לא היה קורה כלום. ת: היו עוצרים את הכל, כן. החוזה מת. עו"ד
 15 מורן: אוקיי. והמכירות התחילו להתבצע רק לאורך סוף 2014 - 2015 אחרי שזה התחיל להתאים
 16 להם? ת: כן. התחלנו לראות האור בקצה המנהרה הרבה יותר מאוחר כשזה התפתח. זה היה מוצר
 17 בוסרי לחלוטין. אגב גם כדאי להסתכל על מה זה N באותו זמן, זו הייתה קבוצה של שני חדרים
 18 של אנשים שעבדו שם. זה כל החברה שהייתה אז" (עמ' 787, ש' 16- עמ' 788, ש' 2).
 19
- 20 יצוין, כי גם בנוגע להסכם הפיצוי מיום 18.5.16 העיד שותפו של הנתבע כי הסכם זה הינו תוצאה של .206
 21 היכולות והעבודה שנעשתה עד כה. כך, מתוך עדותו במענה לב"כ הנתבע: "ת: ... עכשיו אני לא יודע
 22 להתייחס, אני חושב שהייתה עסקה שהם עשו אותה בצורה אחרת, בצורה ממוזרת מאוד וכל
 23 העסקה בעצם נוצרה מהיכולות שאנחנו בנינו ועזרנו להם. אם זה לא היה קורה, אילו לא השנים
 24 האלה שאנחנו השקענו, אגב גם היה, לא אמרתי, היה משברים עם הלקוח שהוא לא האמין בהם
 25 ורצה לנתק את הקשר באמצע ותיקנו את זה. כל זה 14 - 15, בשנים האלה. זה לא טיול, זה היה עם
 26 משברים, עליות, ירידות שאני מדבר עם בכירים ומשפיעים על אלה שמשפיעים על אלה וכל
 27 הדברים האלה. ... מכיון שהם הבינו שאת החלק שלנו הדומיננטי בקיום העסקה הזאת אז הם
 28 פיצו אותנו. עכשיו תגיד לי איך זה מתייחס ל2013, אני באמת לא יודע, אני לא יודע להסביר את
 29 זה. זה מתייחס בעצם בהבנה שלי למאמצים שלנו שכאילו אני חושב שהם, כאילו זו השורה שהם
 30 רצו להכניס, שהם מפצים אותנו על העסקה הזאת שאנחנו, שהם עשו אותה ובעצם אנחנו לא ניקח
 31 עמלה ובעצם בזה זה נגמר, בתשלום חד פעמי ואין טענות בזה. זה הסיפור שנגמר, ככה זה היה,
 32 ככה אני מבין את זה ... אני חושב שאני מדייק בתיאור" (עמ' 789, ש' 31- עמ' 790, ש' 13).
 33
- 34 אשר לאלמנט הסיכון הכרוך בעבודה שבוצעה, טוענת התובעת כי שומה היה על הנתבע לבסס .207
 35 טענותיו בראיות ובעדויות מטעמו, וזאת לא נעשה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מעדות שותפו של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 הנתבע בהקשר לכך במענה לב"כ הנתבע: "עו"ד מורן: ותאשר לי בבקשה ששנת 2014 ו2015 היו
 2 שנים מאוד מאוד קשות עבורך ועבור הנתבע, נסיעות, טיסות, היעדרויות מהארץ, ---, טיסות --
 3 . ת: כן. עו"ד מורן: הוצאות כלכליות, ראיתי שאתה מחזיר לנתבע 405 אלף שקל, 450 אלף שקל.
 4 ת: נכון. עו"ד מורן: על טיסות פרטיות. ת: תשמע מטוס פרטי לקח לנו סדר גודל של אז, טסנו
 5 כמעט פעם בחודש, הרבה טסנו כדי לייצר את זה. מטוס פרטי עלה אז, מחיר הדלק היה יותר גבוה
 6 אגב, זה עלה כמעט 70 אלף דולר, עם כל מיני הוצאות נלוות, מלוונות, כל הדברים האלה, זה עלה
 7 הון. ההשקעה הייתה גדולה, אני לא אומר שלא עם רווח בקצה, אבל הייתה השקעה גדולה. זה
 8 בקטע הפיננסי. אבל בקטע של הזמן, אנחנו היינו משועבדים לסיפור. אני אומר את זה משועבדים,
 9 אני רגיל לעבוד קשה בגלגולים שלי הקודמים, אבל זה לקום בבוקר וכל הזמן איתם בקשר. כדאי
 10 להגיד שהמערכת הזאת הייתה מאוד רגישה ל--- והם, אלה שמולנו היו לחוצים מ--- וכל זה
 11 והלחץ עבר אלינו. כל הזמן היינו off/on בעניין הזה. תשמע טיסות, תראה אני באופן אישי, אני
 12 מאוד נזהר לטוס --- ולקחנו סיכונים כאלה לא מעטים ועשינו את זה, זה מה שהיה. זה לקח המון
 13 זמן, זה ממש, בוא נגיד ככה העסקה הזאת הייתה עסקה קשה, זה רחוק מלהיות טיול במובנים,
 14 בתור קנה מידה. עו"ד מורן: ולפי מה שכותבת המומחה לבית המשפט, הוא כותב "בנוסף", אני
 15 מקריא לך "במועד הקרע השני הליך הפיתוח היה בעיצומו. הלקוח בחו"ל טרם החל להשתמש
 16 באופן קבוע במוצר ובשירותים של N והייתה מידה מסוימת של אי וודאות", אתה הסברת לנו שלא
 17 מידה, אלא הרבה אי ודאות. ת: כן" (עמ' 786, ש' 22- עמ' 787, ש' 13). מן הצד השני של המטבע, לא
 18 ניתן להתעלם מכך שכל עסקיו של הנתבע במהלך תקופת החיים המשותפים היו מרובי סיכון
 19 וכרוכים באי וודאות, כך שלא מדובר בפרמטרים חריגים במקרה דנן.
 20
- 21 208. כאמור, אחד הקריטריונים להפעלת שק"ד ביהמ"ש במסגרת סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון הוא מידת
 22 התרומה של מי מבני הזוג להפקת הנכסים המשותפים. על כן, בנסיבות שבהן מצאתי כי לצורך הפקת
 23 הפירות היתה עבודה מאומצת של הנתבע שהיה בה גם מרכיב של סיכון ואי וודאות, אך מאידך
 24 מדובר בהכנסות שהתקבלו בפרק זמן קצר יחסית במשך כשנה וחצי לאחר מועד הקרע וכי ההסכם
 25 מיום 18.5.16 כרוך ונובע מתוך כתב המינוי מיום 1.7.13. כאשר לאורך כל הזמן קיימת רציפות של
 26 העסקה משנת 2013 בה הושקעו כספים משמעותיים בעסקה לרבות בפיתוח של המוצר, אזי מצאתי
 27 לקבוע את זכאותה של התובעת בהכנסות מחברת N בשיעור של 35% מהיקף ההכנסות שהתקבלו
 28 במהלך השנים 2014-2015 לרבות הסכם הפיצוי מיום 18.5.16. כאשר גם לגבי יש לקחת בחשבון את
 29 העבודה המאומצת כמפורט לעיל.
- 30 שווי והיקף ההכנסות לחלוקה:
 31
- 32
- 33 209. כאמור, הוכח כי הנתבע ושותפו עמדו בקריטריונים שנקבעו בכתב המינוי וקיבלו עמלות בשיעור
 34 השווה לסך של 20% ממחיר של 40 מיליון \$, בחלוקה שווה ביניהם, קרי הנתבע קיבל לידיו סך של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 4 מיליון \$. בנוסף, קיבל הנתבע מחצית מסכום הפיצוי בסך 5 מיליון \$, קרי הנתבע קיבל הכנסות
2 מחברת N בסך כולל של 6.5 מיליון \$.
- 3
- 4 210. אמנם, המומחה פירט את "ריכוז ההכנסות של הבעל שהובאו לידיעתנו" בעמ' 44 לחו"ד. עם זאת,
5 כאמור, הנתבע נמנע מלצרף את חשבונות הבנק של חברת ט' וא' בניגוד לצו שיפוטי. על כן, נאלץ
6 המומחה לסכם את הנתונים במשרד רו"ח של הבעל, כך שלא היתה שקיפות מלאה בנתונים. בנוסף,
7 קיימת מחלוקת בין הצדדים האם הנתבע קיבל בנוסף סך של 2,265,590 ₪ מחברת P הקשורה
8 לחברת N. הנתבע טען כי מדובר באותו תקבול בשקלים שהועבר לחשבון חברת ט' ביום 3.12.14 בסך
9 \$ 486,359 המופיע בחו"ד המומחה בעמ' 44. למותר לציין כי הנתבע לא הוכיח טענה זו כדבעי אלא
10 טען טענה זו בסיכומיו בלבד. בנוסף, אין להתעלם מכך שהנתבע הסתיר את העובדה כי חברת P
11 קשורה לחברת N ועניין זה התגלה רק במהלך חקירת סמנכ"ל הכספים של N שאישר כי הסכום
12 הועבר לידי הנתבע אך לא ידע לתת תשובה בגין מה (עמ' 901, ש' 1- עמ' 902, ש' 2). כך או כך, מצאתי
13 כי הנתבע לא הוכיח כי מדובר באותו תקבול ומאידך לא מצאתי כי התובעת הוכיחה שמדובר
14 בתקבול נוסף על סך 4 מיליון \$, ומשכך מצאתי לקבל את עדויות הנתבע ושותפו של הנתבע לפיהן
15 התקבלו בידיהם מלוא ההכנסות בהתאם לכתב המינוי והסכם הפיצוי וכי חלקו של הנתבע בהכנסות
16 אלו עומד על סך של 6.5 מיליון \$ (ברוטו).
- 17
- 18 211. אשר לשווי נטו של ההכנסות: הצדדים חלוקים בנוגע לסכומים שיש לקזז. לטענת הנתבע יש לקזז
19 את מלוא ההוצאות שהופקו בגין קבלת ההכנסות וכן את הוצאות המיסוי.
- 20
- 21 212. יצוין, כי במהלך חקירתו, נשאל המומחה על תחשיב ההכנסות שהתקבלו לאחר מועד הקרע השני,
22 והשיב כך: "... וכל השאר זה החלטה של בית המשפט, אם בית המשפט יחליט כן, אז זה יהיה
23 שותף, יחליט לא, לא יהיה שותף. חצי חצי, מה שהם הביאו. ביהמ"ש: זאת אומרת שאם חלק
24 מהעסקאות האלה כן יוכרו, זה בעצם ישפיע על הערכת שווי, זה מה שאתה אומר? זאת אומרת
25 אם. המומחה: כן זה שקל לשקל. כלומר אם אני קבעתי עכשיו שהשווי הוא X ומחר תחליטו ש-N
26 חלק מהעניין, מכניסים את N, כמובן צריכים להוריד מיסים, דברים שלא נכנסתי אליהם כי יש
27 אי ודאות, אבל כמובן צריכים לעשות את הדברים האלה, להתאים את המספרים האמיתיים
28 בסוף" (עמ' 400, ש' 1-עמ' 401, ש' 2). כן, שאל ב"כ הנתבע את המומחה לגבי קיזוז ההוצאות
29 מההכנסות, והמומחה השיב כי מדובר בהחלטה שיפוטית.
- 30
- 31 213. אמנם, בתום דיוני ההוכחות, הגיש הנתבע "בקשת הבהרה" (בקשה מס' 96) ובה כתב כך: "הואיל
32 והמבקש ובאי כוחו לא סבורים כי הכנסות מעבודת המשיב שלאחר מועד הקרע נוגעות למשיבה
33 ולזכויותיה הרי שמיא לא הובאו מטעם המבקש ראיות לגביהן (מיסוי, הוצאות, חובות משותפים
34 וכו'). לאור האמור .. מבוקש להבהיר כי תינתן הזדמנות להצגת ראיות כאמור ...". על גבי בקשה זו
35 ניתנה החלטתי לפיה מסכת הבאת הראיות בתיק זה הסתיימה וניתן צו להגשת סיכומים. עוד קבעתי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 כי ככל שהנתבע מעוניין להעלות טענות מעין אלו, יוכל להעלותם בסיכומיו וביהמ"ש יידרש לכך
2 במסגרת פסק הדין שיינתן (ר' החלטה מיום 18.2.21). בסיכומיה טענה התובעת כי אין להתיר לנתבע
3 לקזז הוצאות נוספות שכן היה עליו לפרט את מלוא ההוצאות עד כה בפני המומחה ולא ניתן כעת
4 להתיר לנתבע "לפתוח מחדש" את ההליך המשפטי בחלוף שנים רבות רבות ויש לזקוף מחדל זה
5 לחובתו. כן, טענה התובעת כי הנתבע ממילא לא הוכיח הוצאות אלו בראיות כדן, אלא להיפך ניסה
6 להסתיר את הכנסותיו מפניה ומפני המומחה ועל כן, יש להידרש לנתונים כפי שהובאו בפני ביהמ"ש.
7
8 **214. לאחר עיון ובחינה, ובאיזון הראוי, מצאתי לשקלל את ההכנסות מול ההוצאות באופן שלהלן;**
9
10 **215. אשר להוצאות שהוצאו בגין טיסות, הוצאות אירוח והוצאות משפטיות כל שכן במהלך שנת 2013,**
11 **יצוין, כי הנתבע טען שלצורך כך נטל הלוואה ממר נ' ואף ביקש לחייב את התובעת במחציתה. טענה**
12 **זו נדחתה כמפורט בהרחבה לעיל, ומשכך אין לנתבע אלא להלין על עצמו. כן, העיד הנתבע כי חלק**
13 **מההוצאות הוחזרו לו וכדבריו: "הנתבע: אם אני לא טועה היו לי יועצים בהתחלה שלדעתי הם,**
14 **לדעתי לקחנו אותם ל --- אבל אני כבר לא זוכר. זה הוצאות טיסה, הוצאות אירוח, הוצאות**
15 **משפטיות, הוצאות של חברה, זה רשום במאזן ... ההוצאות שאת ניסית או מר כריסטוף ניסה**
16 **להראות ואוו הוא נוסע ב-2 מיליון שקל, הן לא נכונות. נסעתי בסכומים גבוהים אבל לא בסכומים**
17 **האלה כי חלקם הוחזרו לי ... אני זוכר שבט' בסוף היום הפסדתי בכלל כסף. .. ההוצאות בא' הם**
18 **אך ורק מס, ההוצאות בט' הן הוצאות אמיתיות של הוצאות. עו"ד שטיינפלד: כן, של טיסה**
19 **ומשפטיות. הנתבע: כן, שחלקן הוחזרו. עו"ד שטיינפלד: שחלקן הוחזרו על ידי מי שעשית לו בעצם**
20 **את העסקה. הנתבע: שהשתף איתי בטיסות" (עמ' 633, ש' 1 – עמ' 634, ש' 13). בנוסף, הצהיר**
21 **הנתבע בפני המומחה כי חלק נכבד של ההוצאות בשנת 2013 היו בגין הפקת ההכנסות ופיתוח המוצר**
22 **והרי אלו כבר שוקללו במסגרת הערכת שווי של חברת ט' (סע' 8.3 לחו"ד) והמומחה אישר זאת (עמ'**
23 **400, ש' 31-עמ' 401, ש' 2). כך, שאין להתחשב בהוצאות שהוצאו במהלך שנת 2013 מעבר לנתונים**
24 **שכבר נכללו בחו"ד.**
25
26 **216. אשר להוצאות שהוצאו בשנים 2014-2015 – הוצאות אלו לא הוכחו ושומה היה על הנתבע להוכיחן**
27 **בראיות כדן. עם זאת, בעמ' 58 לחו"ד פירט המומחה את החזרי ההוצאות של שותפו של הנתבע**
28 **לנתבע מכוח השותפות ביניהם שבוצעו ולפי פירוט זה ביום 21.12.2014 החזיר השותף לנתבע סך של**
29 **450,000 ₪ וביום 28.12.2015 החזיר סך של 661,300 ₪. יצוין כי השותף אישר החזרים אלו בעדותו.**
30 **בנסיבות אלו, בשים לב לכך שמדובר בשותפות שווה, מצאתי לקזז מתוך ההכנסות שקיבל הנתבע**
31 **מחברת N את סך הסכום שהוחזר לו ע"י שותפו, קרי סך של 1,111,300 ₪ בלבד. מצאתי כי מדובר**
32 **בתחשיב החזר הוצאות שבוצע במסגרת ההתחשבות הפנימית בין הנתבע לשותפו של הנתבע וככל**
33 **שהשותף נדרש להשיב סכום זה לנתבע, אזי ההנחה היא שהנתבע הוציא סכום דומה בעצמו עבור**
34 **הפקת ההכנסות וכי סכום זה לא הושב לו. על כן, יש לקזז סכום זה מתוך חלקו של הנתבע בהכנסות**
35 **מחברת N וכן לקזז את הוצאות המיסוי. כמו כן, יש לקחת בחשבון כי חלקה של התובעת במחצית**
36 **ההכנסות עד לסוף 2013 הוכר ועל כן יש לפעול בהתאם לאמור בסע' 116 לעיל בנוגע לסכום בסך**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 \$ 300,000. יתרת ההכנסות בגין השנים 2014-2015 תחושב לפי היקף הכנסות בשיעור של 6.5 מיליון
 2 \$ פחות מלוא הסכומים שהתקבלו עד לסוף שנת 2013 בהתאם לטבלה בסעי' 44 לחו"ד המומחה
 3 (קרי, \$ 1,080,000) ולאחר מכן יקוזז החזר הוצאות כאמור לעיל ומיסוי ומתוך מה שיוותר יש לחשב
 4 את חלקה של התובעת בשיעור של 35% מההכנסות (שווי נטו).
 5

ג.2. הכנסות הנתבע מחברת V (להלן: "חברת V"):

8 217. לטענת התובעת, הוכח כי הנתבע חתם על שורה של הסכמים עם חברת V כאשר ההסכם המשמעותי
 9 ביותר נחתם לפני מועד הקרע. מדובר בשורה של התקשרויות שנוצרו במקביל להתקשרות עם חברת
 10 N עקב ניצול הידע, הכישורים והקשרים של הנתבע אשר נצברו לו במהלך החיים המשותפים של
 11 הצדדים. הוכח כי הנתבע הסתיר היטב הכנסות אלו מעיני ביהמ"ש, המומחה והתובעת והדברים
 12 התבררו רק בעקבות מידע שהגיע לידי התובעת (בימ"ש/63). בעקבות מידע זה הוגשו במהלך הדיון
 13 ביום 22.12.20 בשרה של הסכמים בקשר להתקשרויות של הנתבע עם חברת V וההכנסות האדירות
 14 שקיבל במיליוני דולרים: הסכם ייצוג מיום 11.12.13 (בימ"ש/36ב); תיקון מספר 2 להסכם ייצוג
 15 למכירות 6.8.2014 (בימ"ש/63ג); הסכם ייצוג מיום 28.12.14 (בימ"ש/63ה); הסכם להמחאת
 16 תשלומים (בימ"ש/63ד); הסכם ייצוג מיום 2.11.15 (בימ"ש/63ו); טבלת תשלומים (בימ"ש/63א).
 17 לטענת התובעת, הוכח כי ההתקשרות עם V קדמה לחתימת הסכם הייצוג מיום 11.12.2013 כאשר
 18 הכנסות הנתבע מחברת V הועברו לחברת B (להלן: "חברת B") במטרה להסוות את פעילותו
 19 העסקית כפי שעשה עם הכנסותיו מ-N. במקרה זה הגדיל הנתבע לעשות והפקיד את החזקה ב-B
 20 בידי חברת נאמנויות על מנת להסוות את דבר בעלותו בחברה. כן, הוכח כי בדומה לחברת N גם
 21 חברת V העבירה לנתבע תשלומים על בסיס מזומן כאשר אין ספק כי מקור התשלומים הוא
 22 בהסכמים שחתם הנתבע לפני מועד הקרע. כן, הוכח כי על פי ההסכם מיום 11.12.2013 עם חברת V
 23 לנתבע היתה זכאות לקבלת עמלה בשיעור 6% על כל העסקאות ב---. מנכ"ל V העיד על שתי עסקאות
 24 שנחתמו ב--- שזיכו את הנתבע בעמלות כאשר בהתאם לכרססת שהציג מנכ"ל V בגין שתי עסקאות
 25 אלו עד לשנת 2015 קיבל הנתבע עמלות בסך של \$ 10,005,796 (בימ"ש/63א).
 26

27 218. מנגד, כל שטען הנתבע בקשר להכנסות מחברת V התמצה בשתי פסקאות קצרות בלבד לאמור:
 28 "חברת V" אינה רלוונטית כלל לשני מועדי הקרע. הניתוח המשפטי שנערך לגבי N ומסקנותיו
 29 נכונים, מכוח "קל וחומר" בהתייחס לטענות התובעת לעניין הכנסות הנתבע מחברת V, שלגביה
 30 אין ספק כי הקשרים והפעילות העסקית החלו לאחר מועד הקרע השני – שהרי אין חולק כי לא
 31 נחתם כל הסכם ולא בוצעה כל מכירה לפני מועד הקרע השני עם חברה זו. זאת ועוד, נכון ליום
 32 הקרע השני ההסכם היה חתום רק על ידי הנתבע בעוד V חתמה על ההסכם ביום 15.12.2013 קרי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 שלושה ימים לאחר מועד הקרע השני, כך שנכון ליום הקרע ההסכם למעשה הינו חסר כל תוקף
2 משפטי", הא ותו לא (ר' סע' 127-130 לסיכומי).
3
4 **דיון והכרעה:**
5
6 219. בהקשר לחברה זו כתב המומחה בסע' 3.17 לחו"ד כך: "מדובר בחברה שהועלתה ע"י בא כוח
7 האישה בטענה כי לבעל זכויות מסוימות או קשר עסקי כלשהוא עם החברה. מבדיקת נסח החברה
8 מרשם החברות לא מצאנו כי בעלי המניות ו/או הדירקטורים בחברה קשורים לבעל באיזה שהוא
9 אופן. מעבר לכך, לא קיבלנו ראיות נוספות בעניין מבא כוח האישה". משכך, המומחה לא בחן את
10 ההכנסות שהתקבלו מחברה V במסגרת חו"ד.
11
12 220. עם זאת, לאחר שמיעת העדויות הוכח כי חברת V קיימה קשר עסקי עם הנתבע בתקופה הרלבנטית
13 כאשר התקבלו לידי הנתבע הכנסות בסכומים אדירים באמצעות חברת B שהינה חברה בבעלות
14 הנתבע. יצוין, כי ראשית ראייה לפעילות הנתבע מול חברת V אמנם צורפה לחו"ד המומחה בדמות
15 אסמכתא להחזר הוצאות טיסה של הנתבע מחברת ס' המשמשת כמייצגת של חברת V ב --- (בימ"ש
16 15; נספח פ"ו), אך המומחה אישר בעדותו כי בעת שכתב את חו"ד לא ידע שקיים קשר בין הנתבע
17 לחברת V וכי לא היה מודע לכך שס' קשורה לחברת V (עמ' 330, ש' 26- עמ' 334, ש' 6). עובדה זו
18 נתגלתה בעדות שותפו של הנתבע שהעיד בעדותו כי ס' היא למעשה V (עמ' 783, ש' 16-14). גם הנתבע
19 נאלץ לאשר בחקירתו כי חתם על ההסכם עם V בדצמבר 2013 וכי קיבל עמלות וכדבריו: "אני מאשר
20 שחתמתי הסכם לקבלת עמלות ב-15.12.13 עם V" (עמ' 658, ש' 22). בנוסף, אישר הנתבע כי חברת
21 B ייצגה את חברת V ב --- וכי הוא הנהנה היחיד המחזיק ב- B (עמ' 600, ש' 5- עמ' 601, ש' 1).
22 ויודגש, זו למעשה הפעם הראשונה שהנתבע אישר את הקשר עם חברת V וחברת B, וזאת בניגוד
23 לחובתו לעשות כן בהתאם לצו גילוי המסמכים. משכך, עולה בירור כי הנתבע ביקש להסתיר את
24 הכנסותיו מחברת V ואת חברת B שבבעלותו במטרה להעלים את הכנסותיו מהתובעת. בנסיבות
25 אלו, יש הכרח לבחון את פעילות הנתבע מול חברת V וההכנסות שהתקבלו מחברה זו בדומה
26 להכנסות שהתקבלו מחברת N והכל בהתאם למבחנים שנקבעו בפרשת חסל ובהתאמה לענייננו.
27
28 221. במקרה דנן, לאחר בחינת מכלול הטענות, העדויות והראיות שהונחו לפני, מצאתי כי בדומה
29 להכנסות מחברת N יש להכיר בשיתופיות התובעת בהכנסות שהתקבלו מחברת V בין השנים
30 2014-2015. להלן יפורטו הטעמים ביסוד מסקנתי זו.
31
32 222. מבחינת מבחן הזיקה - הוכח כי ביום 11.12.13 ערך הנתבע הסכם ייצוג מול עם חברת V, קרי לפני
33 מועד הקרע. הוכח כי התקשרות זו נעשתה בעקבות ההתקשרות עם חברת N ועם אותו לקוח ב ---.
34 הדברים עלו באופן מפורש בחקירתו של שותפו של הנתבע שהעיד כך: "ת: זה היה שאנחנו התחלנו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 לעבוד עם הלקוח והלקוח התעניין בחברה, שמע עליה, ואנחנו יצרנו קשר עם אחד מאנשי החברה,
 2 אני לא הכרתי אותך, שחיבר אותנו למי שהיה אחראי על השיווק בחברה. פגשנו אותך אני זוכר
 3 בקפה ב ---, עו"ד שטיינפלד: לסמנכ"ל V? ת: סמנכ"ל V, נכון. ומשם הלכנו, בקפה זה היה קרוב
 4 לחברה, הלכנו משם לחברה וזה משם התגלגל מהר מאוד. עו"ד שטיינפלד: ... ציינת קודם שבעצם
 5 היה איזשהו לקוח, אנחנו מדברים על לקוח ב ---? ת: כן. עו"ד שטיינפלד: ביעד הזה? ת: כן. ..
 6 הלקוח הוא גוף --- וכגוף --- הוא, הוא גוף --- בעולם ---, והוא שמע על V, זו חברה שהיא
 7 איכותית בכמה טכנולוגיות. והוא שאל אותנו בחברה, אפשר להגיע אליה, זה הסיפור. עו"ד
 8 שטיינפלד: הבנתי. ואז בעצם אחרי זה אתם חוברים ל- V. תל: נכון, בדיוק ככה. עו"ד שטיינפלד:
 9 ואחרי זה בעצם, אחרי החבירה ל- V, בגלל שהלקוח הזה מתעניין במשהו שיש ל- V, אתם
 10 מתקשרים עם V בהסכם? ת: אמת" (עמ' 729, ש' 28- עמ' 730, ש' 24) ובהמשך: "ת: ... אנחנו
 11 התחלנו עם N ואחרי שהתחלנו עם N נוצר שיח. ובשיח עולים כל מיני צרכים שלהם. באותו זמן
 12 הם הקימו גוף חדש והם התחילו לצייד אותך וחשבו על כל מיני דברים והיו להם הרבה רכישות
 13 ממדינות אחרות שנכשלו, והם סמכו עלינו שהם יתחילו את הדברים החדשים בצורה מוצלחת.
 14 עו"ד שטיינפלד: הם מי זה? ... ת: לקוח הקצה. עו"ד שטיינפלד: הבנתי... ת: ונפל בהם ולא
 15 הצליח. ואז הוא הגיע אלינו, ואז אנחנו עשינו את העסקה הראשונה, עו"ד שטיינפלד: עם N? ת:
 16 עם N, והלקוח אמר לנו את הצרכים שלו. "אנחנו חסר לנו זה, בזה נכשלנו", דברים כאלה. ואז מה
 17 קורה? יש תערוכות בתחומים האלה בעולם. הם בהתחלה תערוכות ראו גם את V, שאלו אותנו גם
 18 על חברות אחרות, שאלו על --- למשל, כל מיני. אבל שאלו על V ספציפית כי הם בתערוכה ראו
 19 משהו. אמרו "תשמעו החברה הזאת מעניינת". אמרנו "אתם יודעים מה, כן, אנחנו מכירים אותה"
 20 אנחנו מכירים את V. מי שבמיליה הזה מכיר את V. ואז אמרנו כן. ואז אנחנו באנו לארץ ואמרנו
 21 בוא נשב עם V ונגיד להם "תשמעו יש עניין בכם". עכשיו כשאני פונה ל- V אני לא מכיר את
 22 סמנכ"ל V, אבל מכירים אותי. בוא נגיד, מכירים אותי, גם את הנתבע מכירים בתעשייה וזה,
 23 מכירים אותנו. שמנו פגישה, לא משנה, מישהו הביא אותנו למישהו, הגענו לסמנכ"ל V לפגישה ב
 24 -בבית קפה ושם סיפרנו את הסיפור. עכשיו החברות האלה, תמיד שומעים המון סיפורים על המון
 25 אנשים ולרוב המעמד הזה הוא די חשדני. עוד סיפור, עוד פיתוח, אבל הוא דווקא היה, הוא זרם
 26 איתנו ... ישבנו בבית קפה, ב ---, חצינו את זה וישבנו בתוך V. ושם סגרנו בינינו שאנחנו עושים
 27 פנייה ללקוח, ש V מוכנים לדבר איתם מקצועית, זה התחלה של התחלה של התחלה" (עמ' 778, ש'
 28 16- עמ' 779, ש' 18).

29
 30 שנית, הוכח כי קודם להסכם הייצוג שנחתם ביום 11.12.13 נערך מסמך הבנות שעל בסיסו נוצרה
 31 ההתקשרות ורק לאחר חודשים נחתם הסכם הייצוג עצמו וההסכם בין הלקוח לחברת V וזאת
 32 משיקולים טכניים של קבלת אישורים ביטחוניים. כך מתוך עדות שותפו של הנתבע: "ת: ואז בדיוק
 33 ישבנו שם וסגרנו את הנושא של ההיתרים ... סגרנו את התנאים שלנו ואפילו הוא נותן את החוזה,
 34 מן טיוטה של חוזה או הבנות. לא היה חוזה, לדעתי זו הייתה טיוטה ... לקח זמן עד שעשו את
 35 החוזה. ... עו"ד שטיינפלד: אז לקח כמה חודשים לחוזה ובסוף. ת: הלכנו אחרי כמה חודשים אחרי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 זה, עשינו מפגש ראשון בין הלקוח לחברה ואחר כך (מדברים ביחד). עו"ד שטיינפלד: אחר כך
 2 העסקה. ת: זה הסיפור. עו"ד שטיינפלד: בדיוק בגלל הנושא הזה שאתה דיברת קודם, פשוט לא
 3 רוצה, אני רוצה להשאיר אותך באותו, הנושא הזה של לקבל אישור בכלל לדבר נכון? ת: כן. עו"ד
 4 שטיינפלד: הרי אז היה, באותה שנה אפילו כדי לדבר עם לקוח --- היו צריכים לתת אישור, שזה
 5 גם דברים שלוקחים תהליך והכל. ת: נכון, נכון. אנחנו עשינו רישום על המקום ועשינו רישום אחר.
 6 אפילו רשמו אותנו, כמה שאני זוכר, זה רחוק, אבל הם באותו רגע רשמו אותנו כמין יועצים של
 7 החברה, שזה חוסך המון זמן. כאילו לא, בדרך כלל הרישום הוא פר מוצר אחד. פה רושמים אותנו
 8 כיועצים של החברה. עו"ד שטיינפלד: לכמה. ת: זהו, זה הסיפור. עו"ד שטיינפלד: אז בעצם אתה
 9 מאשר לי שההסכם הזה עם V, ה-15 לדצמבר, זה שישה אחוז עמלה? ת: שאני קיבלתי. עו"ד
 10 שטיינפלד: שאתה קיבלת. ת: כן. עו"ד שטיינפלד: זה לא חתמתם יחד? כי מה שהצגתי לך ת:
 11 ... אני חושב שמהר מאוד אחרי זה כל אחד עשה הסכם לעצמו. עו"ד שטיינפלד: את ההסכמים
 12 לעצמו. ובעצם רק כדי לעשות סדר למה שאמרת בתחילת הישיבה, שחזרת על זה עכשיו בהגינותך,
 13 כל המפגש הזה עם סמנכ"ל V ושאתה מספר שיש איזה לקוח שמתעניין בהם ב ---, במוצר הזה
 14 שלהם וכולי וכולי. ת: כן. עו"ד שטיינפלד: קורא לפני שאתם חותמים? זאת אומרת אתם ב ---
 15 אחר כך הולכים למשרדים שלהם ב - V. ת: הלקוח, הלקוח, עו"ד שטיינפלד: כל זה קורה, כל
 16 השיחה וכל הדיונים האלה זה הלקוח שמתעניין בהם עוד לפני ... ואחרי זה אתה בא לחתום על
 17 ההסכם עם V? ת: ואחרי זה באים לחתום" (עמ' 778, ש' 25- עמ' 780, ש' 31).

19 224. שלישית, גם כאן מדובר בהסכם מסגרת שצופה פני עתיד כאשר גובה ומועד תשלומי העמלות
 20 נקבעים מכוח ההסכם המקורי מיום 11.12.13. העיד על כך מנכ"ל V: "ת: הסכם מסגרת הוא
 21 מדצמבר 13 וזה גם במידה וזיכרוני, מה שאמרו לי היועצים המשפטיים שלנו, זה גם תחילת
 22 היחסים שלנו עם הנתבע. הפרויקטים עצמם נחתמו ב-2014 שניהם. עו"ד שטיינפלד: פרויקטים
 23 אתה מתכוון מול לקוח הקצה? ת: נכון. ... מה שאני יודע לומר שהייתה התקשרות עם הנתבע
 24 ושותפו כמו שצינת והם ייצגו אותנו ב ---. החוזים שלנו למול הלקוחות הם ישירים, הם לא דרך
 25 לא הנתבע ולא השותף. ... החוזה של V הוא חוזה של מול לקוחות, כן. ... עו"ד שטיינפלד: הוא
 26 חוזה מול לקוחות של V, מול לקוח הקצה. אבל הנתבע מקבל את העמלות שלו. ת: זה מה
 27 שקיבלתם. עו"ד שטיינפלד: זה בהתאם לחוזה. ת: חוזה מסגרת שהם חוזים למול הצלחה. עו"ד
 28 שטיינפלד: טוב. ת: אם יש הצלחה יש ... עו"ד שטיינפלד: אז אם אנחנו מדברים על שני
 29 פרויקטים, ממה שאני מבינה עכשיו שענית לי, אז זה בעצם 2 עסקאות? ת: נכון. עו"ד שטיינפלד:
 30 זאת אומרת פרויקט שווה עסקה? ת: נכון" (עמ' 806, ש' 15- עמ' 808, ש' 13). וכך מתוך עדות סמנכ"ל
 31 כספים ב-V: "עו"ד שטיינפלד: כן. מתי ההיכרות הראשונה שלך עם הנתבע בקשר להסכם הזה
 32 שנחתם בסופו של יום בדצמבר 13? מתי אתה פוגש אותו ואת שותפו? ת: נראה לי איזה חודש לפני,
 33 משהו, ממש תקופה קצרה. נובמבר 2013 או סוף אוקטובר 2013. הפגישה ... הראשונה הייתה ב -
 34 -- אם אני לא טועה זה, הבאתי עוד קולגה מהחברה, שתינו קפה פעם ראשונה, נכון. ואחרי זה
 35 היה מפגש במשרד, נכון. עו"ד שטיינפלד: אוקיי. כשאתה אומר אחרי זה, מה הכוונה? ת: מספר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 ימים אחרי כדי לדון על התוכניות איך מתקדמים, לדבר על החוזה, על האחוזים, כל מיני נסיעות,
 2 opportunities, כן. עו"ד שטיינפלד: ... תגיד לי בעצם כשהם נפגשים איתך בפעם הראשונה,
 3 הנתבע והשותף, מה בעצם קורה בפגישה הזאת? הם מציגים לך איזושהי יכולת מול לקוח מסוים?
 4 ת: דובר על זה שהם, שיש להם, שהם עובדים עם לקוח מסוים, יש להם מערכת יחסים שמאפשרת
 5 לנו להגיע ללקוח, לקוח שעניין אותנו להגיע אליו, היה לנו חשוב להגיע אליו בגלל שזה לקוח, כמו
 6 כל לקוח שהחברה מחפשת להגיע. עו"ד שטיינפלד: לקוח גדול. ת: לקוח גדול וחשוב. ושהם
 7 לבקשת הלקוח, לא זוכר אם זה (לא ברור), לבקשת הלקוח כנראה הם פנו אלינו והם רוצים לארגן
 8 מפגש. ... ומול הלקוח הזה למיטב זיכרוני בתחילת, בתחילת, העסקה הראשונה הייתה עסקה
 9 קטנה שאחר כך גם התכולה שלה השתנתה. ואחר כך הייתה, בשלב מאוחר יותר הייתה עסקה
 10 משמעותית יותר, גדולה יותר שאני מניח שיש לכם את המספרים שלה. עו"ד שטיינפלד: כן, ראינו
 11 את הכרטסות. אז אני רק רוצה שתאשר לי ... שמכוח ההסכם הזה בדצמבר 13 בסוף יוצאות 2
 12 עסקאות לפועל ביעד הזה? מה שאתה אומר לי עסקה אחת קטנה ועסקה אחת יותר גדולה. ת: תלוי
 13 לאיזה טווח זמן את מסתכלת. עו"ד שטיינפלד: לא, אני מדברת על הלקוח הספציפי הזה ב ---,
 14 אותן 2 עסקאות שעושה V. ת: זה מה שזכור לי, כן" (עמ' 829, ש' 7-831, ש' 21).

15
 16 רביעית, בהתאם לתנאיי ההסכם מיום 11.12.13, אין במועד קבלת התשלומים כדי להעיד על מועד .225
 17 ביצוע העבודה שכן בדומה לחברת N גם חברת V העבירה לנתבע תשלומים על בסיס מזומן, קרי
 18 שמתוך התשלום שקיבלה מהלקוח העבירה עמלות לנתבע. מנכ"ל V אישר בעדותו כי אין במועד
 19 קבלת הכנסות הנתבע מ-V כדי להעיד דבר לגבי מועד גיבוש הזכות לקבלתן וכי מועדי העברת
 20 העמלות לנתבע נקבעו בהתאם למועד קבלת התשלומים מהלקוח (גב אל גב) כמקובל בענף. כך מתוך
 21 עדותו: "עו"ד שטיינפלד: ... אם נחתם ההסכם הזה שהבאת לנו אותו ... מדצמבר 13. אז גם אם
 22 התשלומים מאותו הסכם, מכוח אותה עסקה, מתוך אותה התקשרות שלכם של מסגרת עם הנתבע
 23 משתלם לשיעורים, גם הנתבע יקבל את התשלום שלו לשיעורים בהתאם להתקשרות עם הלקוח
 24 הסופי וחברת V. ת: נכון, זה הסכמים גב לגב, תשלום מול תשלום" (עמ' 810, ש' 33-811, ש'
 25 6). כן העיד כי בעסקאות כאלו נהוג לקבל down payment (עמ' 820, ש' 26-822, ש' 8). גם
 26 סמנכ"ל מכירות ב-V אישר דברים אלו בעדותו: "עו"ד שטיינפלד: בעצם מה שהוא אישר לנו,
 27 מנכ"ל V, שמה שהתקבל בפועל זה מה שנמצא בכרטיסים, שזה כבר כולל מה שנקרא את הכל.
 28 אני שואלת אותך. ת: נכון אבל אני פשוט זוכר שאחת מהעסקאות הייתה סכום מסוים ואחר כך
 29 הסכום הזה הצטמצם. החברה, נדרשתי לצמצם את הסכום ... עו"ד שטיינפלד: הסברת שבעצם
 30 בסוף הסוכן מקבל רק ממה ש-V מקבלת. ת: נכון. עו"ד שטיינפלד: ... זאת אומרת שתאשר לי
 31 שהפרוצדורה היא כזאת שיש איזה down payment עם הלקוח הזה, עם לקוח הקצה. ת: כן.
 32 עו"ד שטיינפלד: אחר כך יש איזה תשלום בחלוף זמן בשילוח של המוצר, ואחר כך יש איזושהו
 33 תשלום מאוחר יותר ממש בהפעלה של הציוד? ת: נכון. התשלומים הם כנגד, א' זה תלוי חוזה ויכול

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 להיות חוזה אחד שהתשלומים יהיו בלתי תלויים. אבל בדרך כלל התשלומים הם כנגד פעילויות
 2 בשטח. delivery זה, עו"ד שטיינפלד: delivery נכון. ת: אספקה, הפעלה, קבלה של הציוד ...
 3 עו"ד שטיינפלד: אז תאשר לי ... שזה שאנחנו רואים את התשלום הזה לשיעורים מכוח אותו הסכם
 4 שלנו ב2013, זה רק בגלל שזה בעצם, ככה זה עובד עם הלקוח עד שעשינו לו את delivery. ת:
 5 לא עם הלקוח, ככה זה עובד. עו"ד שטיינפלד: ככה זה עובד פשוט? ת: כן. עו"ד שטיינפלד: בכלל,
 6 באופן כללי. זאת אומרת התשלומים האיטיים האלה זה דבר רגיל שרואים אותם שנים קדימה
 7 למועד חתימה על ההסכם? ת: כן" (עמ' 834, ש' 16- עמ' 835, ש' 9).
 8
 9 ולבסוף, הנתבע העיד כי מדובר בעסקת ייצוג/תיווך כאשר העסקה הראשונה היתה מספר חודשים .226
 10 לאחר מועד הקרע בחודש מאי 2014 (עמ' 663, ש' 18- עמ' 665, ש' 10) וכי לפי עדות מנכ"ל V שתי
 11 העסקאות שמכוחן התקבלו התשלומים (בימ"ש/ 63 א) נחתמו בשנת 2014, קרי פרק של מספר
 12 חודשים לאחר מועד הקרע. משמע, מדובר בעסקאות שהחלו לקרום עור וגידים לפני מועד הקרע
 13 ובוצעו פרק זמן קצר לאחריו, ומשכך נוכח פרק הזמן הקצר יחסית לביצוע העסקאות ולהפקת
 14 ההכנסות ומשאין בתקבולים שהתקבלו לשיעורין כדי להעיד על מועד יצירת הזכות, יש בכל אלו כדי
 15 לבסס את הזיקה בגין ההסכם שנחתם קודם למועד הקרע לבין הפירות שהתקבלו כתוצאה ממנו.
 16
 17 מבחינת מבחן ההשקעה/מבחן מועד ההשקעה העיקרית – גם במקרה זה, מצאתי כי הנתבע .227
 18 השתמש במשאבים שנוצרו בתקופת הנישואין על מנת להוציא מהכוח אל הפועל את ההתקשרות עם
 19 חברת V לצורך הפקת ההכנסות האדירות שהתקבלו בידי, ואפרט:
 20
 21 ראשית, הוכח כי ההתקשרות של הנתבע עם חברת V נוצרה כתוצאה מהמוניטין שהיה לנתבע בעת .228
 22 ההתקשרות, היכולות של הנתבע והעשייה הקודמת שלו, כמו גם העובדה שהיה לו לקוח המעוניין
 23 במוצר של חברת V בעת ההתקשרות בשנת 2013. סמנכ"ל V העיד על כך באופן מפורש: "עו"ד
 24 שטיינפלד: ..., מניסיונך כאיש, סמנכ"ל מכירות וכאחד שהיה בזה לא מעט זמן, חברת V לא תיתן
 25 סתם מנדט ביעד מסוים למישהו נכון? זאת אומרת אם אני אבוא, מישהו מהרחוב לא יקבל פתאום
 26 הסכם כזה עם מנדט. הוא צריך להציג איזה שהן יכולות, לקוח קצה מסוים, כמו שהיה בעסקה
 27 הזאת שמישהו רצה אתכם. ת: כן. עו"ד שטיינפלד: זאת אומרת התקשרות כזאת באה, תאשר לי,
 28 אחרי שמישהו מציג איזשהו... ת: כן. עו"ד שטיינפלד: תסביר לי בבקשה איך זה עובד כזה ת: כן.
 29 אני מניח הגיעו שני אנשים מכובדים, הנתבע ושותפו, כל אחד עם ההיסטוריה שלו, הרקע שלו וגם
 30 עשייה בטריטוריה ... אז קודם כל הפיגורות, העשייה שלהם. הנתבע ניהל חברה מכובדת ועשה
 31 הרבה עסקים בעולם, השם שלו הולך לפניו. שותפו של הנתבע גם השם שלו הולך לפניו, אנשים
 32 מכובדים. וחוץ מזה אני חושב שגם רמת הסיכון שלנו לא הייתה גבוהה. עו"ד שטיינפלד: וגם הם
 33 תיארו לכם לקוח, גם שותפו של הנתבע אמר את זה, שרוצה אתכם. ת: נכון. עו"ד שטיינפלד: זאת
 34 אומרת שהיה מישהו בקצה, היה כבר לקוח קצה. ת: נכון. וחוץ מזה לא היה לנו excess ללקוח
 35 הזה..." (עמ' 832, ש' 16- עמ' 833, ש' 3). יצוין, כי גם שותפו של הנתבע אישר זאת במפורש וכדבריו:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 "עכשיו כשאני פונה ל-V, אני לא מכיר את סמנכ"ל V, אבל מכירים אותי. בוא נגיד, מכירים אותי,
 2 גם את הנתבע מכירים בתעשייה וזה, מכירים אותנו" (ר' לעיל).
 3
 4 שנית, הוכח כי הנתבע קיבל החזר הוצאות מחברת ס' כבר בחודש 1/2014, משמע העסקה החלה .229
 5 להתבצע בחודשים שקדמו למועד הקרע. כך מתוך חקירת שותפו של הנתבע: "עו"ד שטיינפלד: ...
 6 אני רואה שיש החזר מחברת, החזר הוצאות שהנתבע גם אישר לנו מחברת ס', שזו חברת בת של
 7 V ... שבועם קורית בינואר 2014. זאת אומרת שאם אתה מקבל החזר הוצאות לטיסה דרך חברת
 8 בת של V, ב-נכון? ס' זו חברה ---, חברת בת של ---. ת: נכון. עו"ד שטיינפלד: זה אומר
 9 שהטיסה הייתה קודם. אם אתה מקבל החזר הוצאות טיסה וכתוב החזר הוצאות טיסה .. ת: ..
 10 לפני ינואר 14 ל-? כן, סביר מאוד שכן" (עמ' 783, ש' 14-23). ומתוך חקירת הנתבע: "עו"ד
 11 שטיינפלד: אני מפנה אותך לנספח פה' ב-23.1.14 יש לך את מה שאתה תיארת קודם החזר הוצאות
 12 לספק תעופה בסך 85,500 דולר וזה הוחזר לך מס'. הנתבע: כן. עו"ד שטיינפלד: כן, ב-? עכשיו,
 13 אתה מקבל בינואר '14 החזר הוצאות של 85,500. אתה יכול להגיד לנו על מה זה? זה נסיעות ל-?
 14 ? הנתבע: כן. עו"ד שטיינפלד: זאת אומרת שמחזירים לך. בסדר. תודה. הנתבע: כתוב. עו"ד
 15 שטיינפלד: כן. אז מחזירים לך את זה בתחילת ינואר '14, בסדר? הנתבע: כן. עו"ד שטיינפלד: תקן
 16 אותי אם אני טועה ושוב בצניעות אני אומרת, אתה מכיר יותר ממני, אם מחזירים לך הוצאות טיסה
 17 בינואר '14, זאת אומרת שהטיסה היתה לפחות נגיד בדצמבר או נובמבר. הנתבע: לדעתי היא היתה
 18 בסוף נובמבר ... לדעתי נסענו בסוף דצמבר. כן. .. עו"ד שטיינפלד: ביוני '14 גם עוד פעם, זה גם
 19 היה כיסוי הוצאות של ס' --- בקשר ל-? הנתבע: אני מניח שכן. עו"ד שטיינפלד: אוקי. כמה
 20 עסקאות היו עם V? ... הנתבע: מתי? עו"ד שטיינפלד: בתקופה הזאת, אני מדברת רק על התקופה
 21 ההיא, אנחנו עד 2015, רק שם. בטריטוריה הזאת. הנתבע: העסקה הראשונה עם V נחתמה לדעתי
 22 באמצע 2014. יכול להיות במאי" (עמ' 663, ש' 26- עמ' 665, ש' 10).
 23
 24 יתר על כן, סמנכ"ל מכירות V העיד כי הטיסות הראשונות היו על חשבון הנתבע ושותפו של הנתבע, .230
 25 קרי מהכספים המשותפים של הצדדים. כך, מתוך עדותו: "עו"ד שטיינפלד: ... אם אני רואה החזר
 26 הוצאות טיסה שהנתבע אישר אותן, בינואר '14, היו החזר הוצאות ב23 לינואר '14. רואים את זה
 27 בתיק של הנתבע והוא גם אמר לנו בעדותו שזה היה בקשר לטיסות בנובמבר - דצמבר. זאת אומרת
 28 החזר הוצאות של ס' בינואר. ת: אני דווקא זכרתי שהנתבע פינק אותנו בטיסות הראשונות. עו"ד
 29 שטיינפלד: מה הנתבע? ת: זה היה על חשבון. עו"ד שטיינפלד: הנתבע, שזה היה על חשבון? ת:
 30 אני זוכר (מדברים ביחד), עו"ד שטיינפלד: אז אני רוצה לעדכן אותך שהיה החזר של איזה 700
 31 ומשהו אלף שקל ש-V החזירה. ת: אוקיי. אז יכול להיות. עו"ד שטיינפלד: הוצאות טיסה. עו"ד
 32 מורן: באפריל, באפריל, באפריל. עו"ד שטיינפלד: כן, גם באפריל, אבל בינואר היה 85,500 דולר.
 33 ת: אני זוכר שבטיסות הראשונות שהיו על חשבון הנתבע ושותפו. עו"ד שטיינפלד: טוב. אבל אתה
 34 מאשר שהיו. אם (מדברים ביחד). ת: בטח שהיו טיסות. עו"ד שטיינפלד: מי בעצם מאשר, אמרת
 35 לי מאיזה סכומים יש, כשס' משלמת החזר הוצאות לסוכן אתה צריך לעבור על זה? זאת אומרת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 זה, ת: אני מאשר, עו"ד שטיינפלד: אם ס' מחזירה משהו בינואר, זה על משהו שקרה קודם? ת:
 2 אני מאשר בתהליך המכירה, אני מאשר את ההוצאה ואחר כך התהליך של השלום
 3 והinvoic'ים וזה, עו"ד שטיינפלד: זה כבר כספים. ת: כן. עו"ד שטיינפלד: זאת אומרת שאתה
 4 אישרת נניח מראש כזה דבר, שיהיה היקף כזה של הוצאות טיסה וכולי, ואחר כך זה כבר טכני
 5 הכספים. אם, אני שואלת אותך רק תאשר לי, אם משולם לאדם, הנתבע, בינואר 2014 החזר
 6 הוצאות טיסה ליעד הזה, בסדר? משלמים לו החזר הוצאות נסיעה ... אז זה משהו שהוא עשה
 7 קודם נכון? ס' לא, החזר הוצאות זה החזר? ת: נכון. עו"ד שטיינפלד: אז זה משהו שקרה בתקופה
 8 שקדמה להחזר, נכון? ת: אנחנו לא טסנו לפני נובמבר, עו"ד שטיינפלד: טסתם בנובמבר פעם
 9 ראשונה, מה.. ת: זה אני לא זוכר. עו"ד שטיינפלד: נובמבר - דצמבר. ת: אם זה חתום, אני לא
 10 זוכר. זה היה מזמן. עו"ד שטיינפלד: אבל אם החזר הוצאות בינואר, אז סביר להניח שהטיסות
 11 היו בנובמבר - דצמבר. ת: כן. עו"ד שטיינפלד: על מה מחזירים בינואר? ת: כן. עו"ד שטיינפלד:
 12 מניסיונד. ת: יכול להיות, כן" (עמ' 836, ש' 33 - עמ' 838, ש' 10). מעדות זו, עולה כי הטיסות
 13 הראשונות, שהיו לכאורה על חשבון הנתבע, התבצעו עוד קודם לחודש נובמבר 2013, קרי בתקופת
 14 השיתוף בין הצדדים.
- 15
- 16 231. שלישיית, הוכח כי בדומה לעסקת N גם העסקה מול חברת V מבוססת על קשרים עסקיים של הנתבע
 17 שנבנו ונצברו בתקופת הנישואין וכן היכרות הפעילות ב --- ובפרט ---, כן, הוכח כי העסקה בוצעה
 18 בהסתמך על הניסיון שצבר הנתבע כמנכ"ל חברת A לרבות היכרות מלפני ומלפנים עם עבודת
 19 הסוכנים, חתימה על הסכמי ייצוג והכל במסגרת פעילות עסקית מורכבות עם גופים ביטחוניים בארץ
 20 ובחו"ל, ועוד (ר' בהרחבה לעיל).
- 21
- 22 232. ולבסוף, בענייננו, לא ניתן להתעלם מכך שהנתבע פעל להסתרת ההתקשרות שלו מול חברת V וכן
 23 פעל להסתרת ההכנסות האדירות שקיבל באופן מכוון הגם שנדרש לפרטם במסגרת הצו לגילוי
 24 מסמכים. כשהנתבע נשאל על כך, התחמק ורק לאחר שעומת עם נתונים נאלץ להשיב: "עו"ד
 25 שטיינפלד: ... תספר לנו אתה מה זאת העסקה הזאת שנעשתה מעל 100 מיליון, אתה לא יודע
 26 להגיד לי כמה בדיוק ב---. הנתבע: אני לא זוכר. עו"ד שטיינפלד: היא נעשתה מכוח הסכם דצמבר
 27 13', מה זאת העסקה הזאת? הנתבע: לא זוכר. עו"ד שטיינפלד: 100 מיליון דולר לא זוכר? אתה
 28 לא זוכר". ואולם, לבסוף נאלץ להודות כי מדובר בעסקת תיווך וכי קיבל מעסקה זו 6% עמלה (עמ' 670,
 29 ש' 23 - עמ' 762, ש' 17). כן, הוכח כי הנתבע הסתיר את הכנסותיו מחברת V באמצעות חברת
 30 B ו-AL שהיו בבעלותו אולם הוחזקו באמצעות חברת נאמנויות. בנוסף, הוכח כי הנתבע מינה את
 31 העוזרת האישית שלו שהיתה המזכירה האישית שלו ואשת סודו כדירקטורית של חברת B אשר כלל
 32 לא הכירה את הפעילות של החברה אלא פעלה על פי הנחיותיו לרבות בקשר להעברות כספים בשיעור
 33 של מיליוני יורו, ומתוך עדותה: "ש: ... מה את יודעת לספר לנו על חברת B שאת הדירקטורית
 34 שלה? במה עוסקת החברה? ת: אני לא ממש מכירה את הפעילות שלה, כאילו היא לדעתי, היא
 35 הוקמה לצורך עסקת או משהו שקשור ל-V, וזה קצת פחות או יותר הפעילות שלה. ש: זאת החברה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 שמקבלת את העמלות בעצם? מ-V? ת: כן. ש: אוקי. את יוצא לך גם לטפל בחשבון הבנק של
2 החברה הזאתי, של חברת B? את יצא לך לטפל בנושא של העמלות, הקבלה שלהם, לא יודעת? ת:
3 של חשבון בנק. ש: את מטפלת בחשבון הבנק? ת: כן. ש: לחשבון, סליחה, של B נכנסים רק
4 עמלות מחברת V? ת: זה מה שאני זוכרת, שנכנס מ-V, כן... ש: אוקי. אתה יודעת למה החברה
5 הזאת יושבת תחת חברת נאמנויות של עורכי דין? זאת אומרת את שותפה לזה מכוח היותך
6 דירקטורית? ת: לא. ש: לא הסבירו לך אף פעם מה הסיבה. ת: אין לי מושג" (עמ' 967, ש' 26- עמ'
7 968, ש' 17). כן, הוכח כי נעשו העברות כספיים עקיפות מחברת B לחברת ט' באמצעות חשבון הבנק
8 המשותף של העוזרת האישית של הנתבע ובעלה: "ש: אוקי, אז אנחנו מבינים שמשכורת ב- 700
9 אלף שקל לא קיבלת, מי אומר לך לעשות את זה? את לא קמה בבוקר על דעת עצמך ולוקחת 700
10 אלף שקל, למרות שכתוב פה, למה בעלך בכלל מעורב בזה? ... ת: כי זה חשבון משותף, זה לא
11 חשבון שלי רק. ... את זוכרת למה זה נעשה הדבר הזה? ת: לא, אני לא זוכרת, אני זוכרת שהיה
12 צריך כנראה כסף לזמן קצר, זה מה שאני זוכרת, שהחברה, שט' הייתה צריכה כסף. ש: אני אגיד
13 לך למה אני שואלת אותך, כי גם חברת B היא חברה של הנתבע, הוא אישר את זה, הוא אמר שזה
14 תחת איזשהו structure של --- וכן משרד --- אישר את זה. ת: אוקי. ש: למה B לא מעבירה
15 ישירות לט', למה הוא צריך את העוזרת האישית של הנתבע ובעלה שיקבלו את הכסף לחשבון
16 הבנק הפרטי שלהם ויעבירו את זה לחברת ט'? ת: אני לא יודעת. ש: את לא יודעת? ת: לא, לא
17 מסבירים לי. ש: מי מבקש ממך לעשות את זה? ת: הנתבע. ש: הנתבע. ת: כן" (עמ' 971, ש' 30 -
18 עמ' 973, ש' 5). בנוסף, הוכח כי הועברו כספים במיליוני יורו מחשבונות הבנק של הנתבע ב--- לחברת
19 B מבלי שלעוזרת האישית של הנתבע היתה ידיעה או מעורבות בכך: "ש: יש בדצמבר 15 העברה
20 של 1,350,000 יורו, מהחשבון של הנתבע ב--- לחשבון של B. Be שאת מכהנת בה כדירקטורית.
21 ... אחר כך אני רואה שהוא העביר עוד איזשהו סכום של 2 מיליון יורו ל-B ואתה דירקטורית ב-
22 B, את יודעת להסביר לי במה מדובר? מה הסכומים האלה? את דירקטורית שם. ת: לא, אני לא
23 זוכרת, ש: סליחה? ת: אני דירקטורית אבל לא תמיד אני יודעת מה, ש: את מסלולי הכסף. ת:
24 קודם כל אני גם לא זוכרת, אני לא זוכרת את הסכומים שאת מדברת עליהם. ש: אוקי... ש: את
25 לא יודעת על העברות כאלה? לא יצא לך לטפל אף פעם באף העברה כזאת? ת: לא חושבת, לא
26 זוכרת, לא נראה לי, לא יודעת. ש: אז אין לי מה לשאול אותך על העברות של כמה מיליונים
27 ותאריכים מסוימים לתוך הבנק שלו ב---, את לא יודעת להגיד לי כי אין לך נגיעה לזה. אין לך
28 נגיעה לזה? ת: לא" (עמ' 973, ש' 20- עמ' 974, ש' 25). התנהלות זו מלמדת על התנהלות כספית
29 מתוחכמת של הנתבע שפעל להסתרת הכנסותיו מחברת V מעיני כל כאשר עד למועד זה "רב הנסתר
30 על הגלוי" בקשר לפעילות של הנתבע מול חברת V ונסיבות הפקת הכנסותיו, והתנהלות זו נזקפת
31 לחובתו.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 ,233. אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, מצאתי לקבל את טענת התובעת לפיה ההכנסות מחברת V, 2
3 התקבלו מכוח ההסכם שגובש עם חברת V בחודש דצמבר 2013, קרי עובר למועד הקרע ואף חודשים
4 קודם לכן במסגרת מסמך ההבנות כמפורט לעיל. כמו כן, בדומה להכנסות מחברת N הוכח כי
5 ההתקשרות עם חברת V מבוססת על המוניטין של הנתבע, העשייה הקודמת שלו, הקשרים,
6 היכולות וקיומו של לקוח הקצה שנוצרו במהלך חייהם המשותפים של הצדדים וכן הוצאו הוצאות
7 לביצוע העסקה עוד בתקופת השיתוף. כן, הוכח כי מדובר בעסקה רציפה שקרמה עור וגידים בתקופת
8 הנישואין כאשר אין במועד קבלת התקבולים לידי הנתבע כדי להעיד על ביצוע העסקאות מכוח
9 הסכם ההתקשרות הני"ל, והכל בתוך פרק זמן קצר של מספר חודשים לאחר מועד הפירוד. משכך,
10 מצאתי כי התובעת זכאית לשיתוף בהכנסות שהתקבלו מעסקה זו בדומה להכנסות שהתקבלו
11 מחברת N.
- 12 .234. אשר לשיעור השיתופיות: בדומה לעסקת N לא ניתן להתעלם מכך שגם בקשר להכנסות שהתקבלו
13 מחברת V נדרשה עבודה מאומצת של הנתבע. הדברים עולים מהעדויות השונות: כך, העיד שותפו
14 של הנתבע במענה לשאלות ב"כ הנתבע: "ת: אותו סיפור, אפילו, כן אותו סיפור הוא סיפור מיוחד.
15 כן אותו סיפור, אותו מאמץ. יותר מזה, בסיפור של V אפילו במעלה הדרך הם כבר התחייבו עם
16 חברה אחרת ואנחנו שכנענו אותם שיעזבו חברה אחרת ---". עו"ד מורן: מי התחייב לחברה אחרת?
17 ת: V, שליחה הלקוח מול חברה אחרת, עו"ד מורן: הלקוח. ת: ואנחנו שכנענו את הלקוח "תבדוק
18 אותם, יש להם מוצר יותר טוב" והם שלחו מישהו להפסיק את זה כדי לעשות את זה. כלומר זה
19 מערכה שלמה, באמת זה מערכה שלמה להשיג את העסקה. עו"ד מורן: כל זה קורה בשנים שאחרי
20 2013? ת: חד וחלק. עו"ד מורן: חד וחלק. ת: 2014, 2015, כן השנים האלה. עו"ד מורן: ותאשר לי
21 שכמו שאישרת לי קודם על N, שאותו חוזה שחתמתם עליו 15 לדצמבר, שהוא זה שמייצר לכם
22 את האופציה לקבל עמלות אם תעבדו ותביאו לקוחות, אותו חוזה הוא חסר ערך כלכלי לחלוטין, ת:
23 אם אין עסקה. עו"ד מורן: אם אין עסקאות. ת: חד וחלק. עו"ד מורן: 2013. ת: אני הבהרתי את
24 זה, אמרתי את זה קודם, בהחלט. עו"ד מורן: אוקיי. ת: זה מסמך, עו"ד מורן: ותאשר לי שיש עוד
25 אנשים כמוכם שמוכרים לכל מיני מקומות מוצרים מהסוג הזה? ת: בהחלט, יש אנשים נוספים"
26 (עמ' 7914, ש' 17- עמ' 792, ש' 8). וכן מתוך עדות מנכ"ל V: "עו"ד מורן: אתה יודע להגיד לי כמה
27 עבודה, אני רוצה להגיד מאות שעות עבודה, ימים, מאמצים וכולי, הושקעו בשביל להגיע לעסקה
28 שבעקבותיה מרוויחים כסף? ת: אתה שואל, עו"ד מורן: אני שואל אותך על הנתבע. ת: אתה שואל
29 על הנתבע? עו"ד מורן: כן. ת: אני לא יודע מתי וכמה מאמצים הנתבע השקיע. אני מניח שכדי
30 להביא עסקה צריך להשקיע מאמצים. עו"ד מורן: אוקיי. מניסיוןך ומההיכרות שלך בהיותך
31 מנכ"ל, באופן כללי זה משהו שככה או שזה אתה בעצם צריך לעבוד משמעותית כדי להשיג עסקה
32 כזאת? ת: לא. צריך לעבוד כדי להשיג עסקה. עו"ד מורן: לא. צריך לעבוד בשביל להשיג עסקה,
33 נכון? ת: בוודאי. עו"ד מורן: כי אפשר היה לכתוב, אפשר היה לשמוע את זה לא. ת: צריך לעבוד
34 בשביל להשיג עסקה, בוודאי, כן. עו"ד מורן: תאמר לי בבקשה, זה נכון יהיה להגיד שלהסכם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 המסגרת הזאת מדצמבר 2013, ללא העבודה וללא ההצלחה אין לו שום ערך כלכלי? ת: נכון. עו"ד
2 מורן: תאשר לי ששום עסקה לא בוצעה ב2013, שאתה יודע עליה. ת: למיטב זיכרוני העסקה
3 הראשונה ביעד הספציפי זה מ2014" (עמ' 824, ש 26- עמ' 825, ש' 10). וכן מתוך עדות סמנכ"ל
4 מכירות V: "עו"ד מורן: אוקיי. עכשיו כל שעות העבודה, כל העבודה שאמורה להיות מבוצעת, כל
5 הקשרים, כל הסיכונים, הכל על גבו של הסוכן. זה נכון? ת: נכון. עו"ד מורן: נכון. נכון גם שאתם
6 לא עושים ניכוי מס במקור? זאת אומרת מהכסף שאתם משלמים זו בעיה של הסוכן, הוא משלם
7 את המיסוי? ... ת: כן. ... עו"ד מורן: ... זאת אומרת הסכומים שנמסרו כאן הם סכומים שנמסרים
8 לנתבע כנגד חשבונית, או לנתבע או למי שהוא מורה. ת: נכון. עו"ד מורן: כנגד חשבונית ל- V, V
9 או מי ששילם את זה. ת: נכון. עו"ד מורן: משלמת לו והוא עם הבעיות שלו ועם העניינים שלו
10 בענייני מיסוי? ת: נכון. עו"ד מורן: נכון, אוקיי. תאשר לי בעצם במילים אחרות שללא כל מה
11 שבוצע בפועל לאחר 2014, 2013 ואילך, אחרי זה, אחרי 2013, ללא הבאת עסקאות, ללא כל העבודה
12 שבוצעה, ללא כל השעות, ללא כל ההוצאות שהוצאו, להסכם עצמו אין ערך כלכלי. זאת אומרת הוא
13 לא יכול היה לבוא והייתם צריכים לשלם לו משהו על פי ההסכם הזה? ... ת: אני לא רוצה להגיד,
14 אבל רוב הניירות האלה לא נגמרים בעסקאות ... הנייר זה התחלה של תהליך שמפרמל את היחסים
15 בין החברה לבין הסוכנים וגם מרוב opportunities שאנחנו עובדים עליהם, זה לא קשור לביצועי
16 הסוכן, רוב opportunities שאנחנו עובדים עליהם לא נגמרים, זה לא נגמר בעסקאות. אז
17 ההסכם זה התחלה של תהליך שמ9 - 10 הסכמים כאלה יש הסכם אחד שבסוף נגמר בהצלחה,
18 ובמקרה הזה זו הצלחה כבירה, גם להם וגם לחברה. אבל חתמתי על המון ניירות כאלה שלא הביאו
19 כלום, לא לנו ולא לסוכנים שחתמו עליהם" (עמ' 840, ש' 31- עמ' 842, ש' 4).
20
21 235. אשר על כן, בדומה להכנסות שהתקבלו מחברת N גם כאן יש לבצע איזון שישקף מחד את תרומתה
22 של התובעת להפקת הפירות, ומאידך ישקף את המאמץ המיוחד של הנתבע להפקתם. בהקשר זה יש
23 כאמור לקחת בחשבון כי העסקה הראשונה כבר בוצעה במאי 2014, קרי מספר חודשים בלבד לאחר
24 מועד הקרע וכי העסקה השניה בוצעה אף היא בשנת 2014 וכדברי מנכ"ל V "הפרויקטים עצמם
25 נחתמו ב2014 שניהם" (שם). לפיכך, נוכח כל האמור לעיל, מצאתי לקבוע גם במקרה זה את חלקה
26 של התובעת בהכנסות מחברת V בשיעור של 35% מהיקף ההכנסות שהתקבלו במהלך השנים 2014-
27 2015.
28
29 שווי והיקף ההכנסות לחלוקה:
30
31 236. הוכח כי על פי ההסכם משנת 2013 לנתבע זכות לקבל עמלה בשיעור 6% על כל העסקאות בטרטוריה.
32 מנכ"ל V הצביע בעדותו על שתי עסקאות שנחתמו בטרטוריה, אשר זיכו את הנתבע בעמלות כאשר
33 בהתאם לכרטיסת שהציג מנכ"ל V בגין שתי העסקאות קיבל הנתבע עד לשנת 2015 עמלות מ-V בטך
34 \$ 10,005,796 (בימ"ש/ 63 א). סמנכ"ל המכירות של V אישר את הדברים בעדותו: עו"ד שטיינפלד:
35 .. תאשר לי, ככל שאתה יכול, סך הכל אנחנו מדברים פה על 2 עסקאות מכוח ההסכם הזה של
36 דצמבר 13, פעם אחת V ואחר כך מערכות --- נכון? ת: כן. עו"ד שטיינפלד: זה 2 העסקאות?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 ת: כן" (עמ' 835, ש' 12- עמ' 836, ש' 5). גם מנכ"ל V אישר את הסכומים שהתקבלו: "עו"ד
 2 שטיינפלד: ... אז אני רק רוצה שתאשר שמה שצורף פה לבית משפט, 63 א', זה לא אחוזים, אבל
 3 זה הסכומים זה פקטו שהנתבע מקבל, הוא וחברות שקשורות בו? ת: נכון. עו"ד שטיינפלד: אתה
 4 מאשר? ת: כן" (עמ' 817, ש' 19-14). בנוסף, מנכ"ל V אישר כי ההכנסות הנ"ל הן בגבולות הצו שניתן
 5 ע"י בימ"ש עד 2015 בלבד (עמ' 800, ש' 5-1); כך שייתכן שקיימות הכנסות נוספות המאוחרות למועד
 6 זה שאין ידיעה לגביהן.
 7
 8 237. על כן, שיעור השיתוף של התובעת הוא 35% מהתקבולים שהתקבלו במהלך השנים עד סוף שנת
 9 2015 מסך של \$ 10,005,796. יצוין, כי הנתבע לא הוכיח כי הוציא הוצאות בגין עסקאות זו שכן
 10 ביקש להסתיר במכוון כל פעילות בנוגע לחברת V. כמו כן, הנתבע לא הוכיח כי מדובר בהוצאות
 11 שאינן חלק מההוצאות שכבר הוצאו בגין הפעילות מול חברת N ואו הוצאות שהושבו לו ע"י חברת
 12 V ואו הוצאות שהושבו לו ע"י שותפו של הנתבע ונלקחו בחשבון בסע' 216 לעיל; ועל כן, תחשיב
 13 חלקה של התובעת בהכנסות נטו יהיה בקיזוז עלויות מיסוי בלבד.
 14
 15
 16 ג.3. הכנסות הנתבע מחברת G (להלן: "חברת G") ומחברת L בע"מ (להלן: "חברת L"):
 17
 18 238. בעמ' 60 לחו"ד קבע המומחה בקשר לחברת G כך: "מסקירת כלל הנתונים שנמסרו למשרדנו ואו
 19 הועברו לעיוננו ניתן להסיק את המסקנות הבאות: 9.1 החברה הוקמה באמצע שנת 2013. כבר
 20 בשנה זו התקשרה החברה עם צד ג' בחו"ל לצורך מתן שרותי תיווך ופיתוח של מוצרים מתקדמים
 21 בתחום הביטחון וההגנה (רצ"ב נספח ס"ב לחו"ד- פעילות החברה בהתאם לתצהיר שותפו של
 22 הנתבע). 9.2 בין השנים 2013-2015 פעלה החברה לצורך הקמת תאגיד שיעסוק בפיתוח המוצרים,
 23 כפי שסוכם עם הלקוחות בחו"ל. 9.3 בחודש 4/2015 הוקמה חברת L בע"מ ע"י הנתבע ובעל מניות
 24 הנוסף בחברת G. כל צד מחזיק 23% ממניות חברת L ויתר המניות מוחזקות ע"י משקיעים
 25 נוספים. החברה ממוקמת בישראל ועוסקת בפיתוח תכנות בתחום --- ... בפועל, החברה החלה
 26 בפיתוח המוצר בשנת 2015, אשר יצא לשיווק רק בשנת 2017. מקדמות שהתקבלו מלקוחות בחו"ל
 27 עבור פיתוח מוצר זה עברו באמצעות חברת G לחברה המפתחת בארץ החל משנת 2015 ואילך (לפני
 28 שנת 2015 אין לחברה בחו"ל כל פעילות). הוצגו בפנינו דוחות החברה והחברה המפתחת לשנים
 29 2015-2017 בהן ניתן למצוא הכנסות מצטברות בגובה \$ 5,000,000 אשר הועברו מהלקוח הסופי
 30 לחברת G ומחברת G לחברה המפתחת בארץ. לצורך העברות אלו נערך הסכם back to back
 31 בין החברות. ההסכם הוצג בפנינו... כמו כן, נמצאו הוצאות פיתוח בסכום דומה, כך שלכאורה לא
 32 היו לחברה רווחים מעסקה זו. לסיכום – הפעילות בחברה זו אינה רלוונטית כלל ועיקר למועדי
 33 הקרע החלים בשנת 2013. על אף שחברת G הוקמה כבר בשנת 2013 וחתמה על הסכם עם לקוח
 34 בחו"ל כבר בשנת 2013, גיבוש העסקה ויצירת ההכנסות בגינה נעשו בשנים 2015-2017 בלבד".
 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 239. לטענת התובעת, המומחה שגה במסקנתו ויש לכלול את הכנסותיו של הנתבע מחברות G ו-L, ואלו
2 טעמיה ;
3
4 א. במסגרת פעילותם המשותפת של הנתבע ושותפו ב--- אל מול אותו לקוח קצה שעמו ביצעו
5 עסקאות עבור חברת N וחברת V ולשם עריכת עסקאות נוספות עמו הקימו הנתבע ושותפו שתי
6 חברות: האחת, חברת G שהוקמה ב--- ב-18.9.13 שהיתה בבעלות הנתבע ושותפו בחלקים
7 שווים ; והשנייה, חברת L שהינה חברה מפתחת של G אשר הוקמה ב-4/2015 כאשר הנתבע
8 החזיק ב-23% ממניותיה.
9
10 ב. דבר קיומה של חברת G הגיע לידיעת התובעת אך ורק באמצעות דברי דואר וחשבונות שהגיעו
11 לבית המגורים של הצדדים. הנתבע דאג להסתיר את חברת G ובכלל זה חשבון הבנק שלה
12 והכנסותיו וכן כל הפעילות הקשורה ב-G וב-L, פעילות שנלמדה רק ממענה של שותפו של
13 הנתבע לצו השיפוטי ולאחר מכן מעדות סמנכ"ל מייסד ובעלים בחברת L ומחקירת הנתבע.
14
15 ג. שותפו של הנתבע אישר במענה לצו בימ"ש (נספח ס"ב לחו"ד) כי במהלך שנת 2015 נטלה חברת
16 G חלק פעיל בשתי עסקאות שענינן פיתוח ו/או מתן שירותי תוכנה, כאשר במסגרת אותן
17 עסקאות קיבלה G תשלומים בסך כולל של 6.8 מיליון \$ (1.8 מיליון \$ בעסקה אחת ו-5 מיליון \$
18 בעסקה השנייה) וכי חברת G העבירה תקבולים אלו ל-L בניכוי עמלה בסך \$ 283,192, דבר
19 המלמד כי בעסקאות שביצעה G קיבל הנתבע תקבולים פעמיים: פעם אחת כעמלת תיווך (G)
20 ופעם שנייה כתשלום עבור המוצרים ש-L פיתחה שכן הנתבע החזיק במניות שתי החברות.
21 בנוסף, מעדות שותפו של הנתבע נלמד כי ההשקעה שהובילה לימים לאקזיט ב-L בוצעה על ידי
22 שותפו של הנתבע והנתבע באמצעות G וכדבריו: **"היתה לנו חברה, ב-G עשינו השקעה**
23 **משותפת בחברה שעשינו, לימים עשתה אקזיט"**, קרי, שותפו של הנתבע מייחס את האקזיט
24 ל-G ולא בכדי. הוכח כי האקזיט ב-L היה בהיקף של 80 מיליון \$ ב-2020 כאשר הנתבע קיבל
25 ממנו סך של 3.7 מיליון \$.
26
27 ד. הוכח כי ההתקשרויות של הלקוח עם G ו-L היו מבוססות על הקשרים, הידע, הכישורים
28 והמוניטין אשר נצברו בידי הנתבע במהלך חייהם המשותפים של הצדדים. מייסד ובעלים ב-L
29 העיד כי היה הסכם פיתוח בין L ל-G לפיו L היתה החברה המפתחת של G, אולם הנתבע נמנע
30 מלהציג את ההסכם. מעדותו של מייסד ובעלים ב-L עלה כי L מפתחת מוצר עבור G לפי דרישת
31 הלקוח מ--- באמצעות הנתבע ושותפו. גם האקזיט בחברת L שנעשה לאחר מכן בשנת 2020
32 מקורו בתחילת הדרך באותם קשרים ומוניטין של הנתבע כאשר התובעת זכאית לקבלת מחצית
33 משווי המניות על פי ערכן בתקופה שלאחר מועד הקרע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2 ה. המומחה שגה בקביעתו לפיה ההכנסות מ-G ו-L נעשו ב- 2015-2017 ומשום כך אינן רלוונטיות
3 למועד הקרע שכן קבע בעצמו בחו"ד כי: **"על אף שחברת G הוקמה בשנת 2013 וחתמה על**
4 **הסכם עם לקוח בחו"ל, כבר בשנת 2013 גובשה העסקה ויצירת ההכנסות נעשו בשנים -2015**
5 **2017 בלבד"**. משמע, הזכאות לקבלת הכספים נוצרה בעת חתימת העסקאות אשר לשיטתו של
6 המומחה נחתמו בשנת 2013 עובר למועד הקרע וכי מועד קבלת התקבולים אינו מעלה ומוריד
7 ממועד יצירת הזכות לקבלתם, קרי מועד החתימה על ההסכמים. העובדות שציין המומחה
8 בחו"ד נכונות אולם המסקנה אליה הגיע המומחה שגויה. כאמור, ההסכם בין G ל-L לשיטת
9 המומחה נחתם כבר ב-2013 והעובדה שהפירות הגיעו שנים מאוחר יותר (כפי שהעיד מייסד
10 ובעלים ב-L – הפיתוח עצמו לקח למעלה משנה) לא שוללת את הזכאות של התובעת לאותם
11 פירות שהינו תוצר של חברה שהוקמה לפני מועד הקרע.
12
13 ו. הוכח כי המומחה לא פנה ל-L, לבעליה, לנושאי המשרה בה הגם שביהמ"ש נתן בידו צו רחב
14 לגילוי מסמכים ונתונים. סמנכ"ל ובעלים ב-L אישר זאת בעדותו. המומחה לא חקר לעומק
15 בעניין האקזיט של הנתבע בחברת L שהתברר במהלך דיוני ההוכחות, וכל זאת נוכח מלאכת
16 ההסתרה המוקפדת וטענת החיסיון לכאורה שהקשו מאד על המומחה.
17
18 ז. על כן, משהוכח כי G הינה חברה שהוקמה במועד הנישואין והינה חברה משותפת לנתבע
19 ולתובעת, משהוכח כי מועד יצירת הזכות לקבלת התקבולים היתה בשנת 2013 ומשעלה כי
20 התקבולים בגין עסקאות תיווך מעין אלו נחתמות במועד אחד כאשר התשלומים המתקבלים
21 בגין מתקבלים שנים לאחר מכן בהתאם לאבני הדרך הקבועים בהסכמים ומשהוכח כי עסקאות
22 אלו התבססו על הקשרים והכישורים של הנתבע שנצברו במהלך חיים המשותפים של הצדדים,
23 אזי התובעת זכאית למחצית אחזקות הנתבע **בחברת G** ולכל הפחות למחצית ההכנסות בתקופה
24 שלאחר מועד הקרע בשים לב לתקופות הפיתוח ובכלל זה עמלת התיווך בסך \$ 283,192 שקיבל
25 הנתבע; כמו כן, זכאית התובעת למחצית אחזקותיו של הנתבע **בחברת L** ובכלל כך מחצית
26 ההכנסות מהאקזיט ממנו אישר הנתבע בעדותו שקיבל 3.7 מיליון \$ שכן בנסיבות העניין גם
27 חברת L היא משותפת שכן הקשר בין G ל-L הינו קשר בל ינותק.
28
29 240. מנגד לטענת הנתבע, יש לקבל את ממצאי המומחה ולדחות את טענותיה של התובעת, ואלו טעמיו:
30
31 א. מדובר בהכנסות משתי חברות שונות אולם מדובר באותה פעילות עסקית שכן הכנסות חברת L
32 התקבלו באמצעות חברת G וההטעיה בסיכומי התובעת בניסיון ליחס הכנסות כפולות לנתבע
33 מהווה דוגמא מובהקת להתנהלות חסרת תום הלב של התובעת בהליכים אלו.
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 ב. חברת G הוקמה בחודש ספטמבר 2013. רק בראשית 2014 לאחר מועד הקרע השני הסתיימו
2 הליכי הרישום ועד לתום 2014 לא היתה לה פעילות כלל. כל תפקידה היה להסוות את הקשר -
3 -- בפעילות מול --- ללא כוונה עסקית. רק בתחילת שנת 2015 למעלה משנה לאחר מועד הקרע
4 השני, נפגשו הנתבע ושותפו עם שלושה יזמים ביניהם מייסד ובעלים ב-L --- שהציג לו רעיון
5 לזימות בתחום הבינה המלאכותית.
6
7 ג. אין מקום לאקרובטיקה המשפטית בה נוקטת התובעת המבוססת על הטעיה ופרשנות בלתי
8 אפשרית של מסמך בודד אחד מפי שותפו של הנתבע (בימ"ש/18). האמור במסמך זה מתייחס
9 לחברת N ולא לפעילות חברת G בשנת 2013 שלא היתה כלל פעילה בשנים 2013-2014. על כן,
10 גרסתה של התובעת לפיה נחתם הסכם ב-2013 בין חברת G לחברת L שלא היתה קיימת ורק
11 הוקמה באפריל 2015 (ת/42) אינה הגיונית. על בסיס אותו הסכם ערטילאי מנסה התובעת לבנות
12 מגדל קלפים ולשכנע את ביהמ"ש כי המומחה שגה. ואולם, המומחה קבע בצדק כי "**הפעילות**
13 **בחברה זו אינה רלוונטית כלל ועיקר למועדי הקרע החלים לשנת 2013**" (בע' 91.4 לחו"ד) קל
14 וחומר בשעה שלא היה כלל הסכם בין החברות נכון למועדי הקרע ובוודאי שלא ניתן להציג
15 הסכם שלא היה קיים בפני ביהמ"ש.
16
17 ד. גם טענת התובעת המבוססת על דברי שותפו של הנתבע לפיהן "**היתה לנו חברה, ב-G עשינו**
18 **השקעה משותפת בחברה שעשינו, לימים עשתה אקזיט**" הינה פרשנות של ניסוח לא מדויק
19 של השותף בדבר השקעה בחברת L וממילא ככל שהיתה השקעה לא היה מגיע דבר לתובעת.
20
21 ה. טענת התובעת לפיה הנתבע הסתיר את חברת G היא מופרכת. אם היה הנתבע מעונין להסתיר
22 את קיומה של G, אזי לא היה מוסר את כתובת בית המגורים כמען לדברי דואר, לא היה מצהיר
23 על כך בתצהירו הרכושי ואף לא היה מציין זאת בהצהרת ההון לשנת 2014. גם הטענה לפיה לא
24 הוצגו הדוחות הכספיים של חברת G למומחה מטעמי חיסיון אינה נכונה שכן כל הדוחות
25 הכספיים נמסרו למומחה לשנים 2013-2015 ומובן שגם שם לא מופיעה כל פעילות.
26
27 ו. בפועל, הוכח כי פעילות חברת G החלה בשנת 2015 וכל תפקידה היה לשמש צינור להעברת
28 כספים בין לקוח אזרחי לחלוטין שלא היה מוכר לצדדים קודם לכן לטובת חברת L שכן בשנים
29 אלו לא יכלה להתבצע העברת כספים באופן ישיר בין לקוחות ב--- לספקים ב---. הדברים הוכחו
30 באופן מפורש בעדות מייסד ובעלים ב-L ושותפו של הנתבע וכן בכתב התשובה של ב"כ השותף
31 (נספח ס"ב לחו"ד). על כן, יש לקבל את קביעת המומחה בסעיפים 9.3-9.4 לחו"ד לפיה חברת
32 G כל שכן חברת L לא שייכות לתקופת השיתוף.
33
34
35

דיון והכרעה:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 במקרה דנן, לאחר בחינת מכלול הטענות, העדויות והראיות - לא מצאתי כי התובעת הרימה את
2 הנטל להוכיח כי קיימת לה זכאות לקבלת ההכנסות מחברת G ו-L. להלן אפרט נימוקיי לכך.
3
- 4 ראשית, התובעת מבססת זכותה לקבלת הכנסות מחברת G ו-L על דברי המומחה בסעי' 9.4 לחו"ד:
5 "על אף שחברת G הוקמה בשנת 2013 וחתמה על הסכם עם לקוח בחו"ל, כבר בשנת 2013 גובשה
6 העסקה ויצירת ההכנסות נעשו בשנים 2015-2017 בלבד". משמע, לטענת התובעת, מאחר שלגרסת
7 המומחה הזכות לקבלת הכספים נוצרה בעת חתימת העסקה בשנת 2013, אזי היה על המומחה
8 להכלילם בחו"ד שכן מועד יצירת הזכות לקבלת הכספים הוא הקובע ולא מועד קבלת הכספים
9 בפועל. אולם, סבורני כי קביעת המומחה התבססה על פרשנות לא נכונה של דברי שותפו של הנתבע
10 במסמך שהעביר לב"כ התובעת (בימ"ש/18) ובו נכתבו הדברים כך: "במענה למכתבך שבנדון, הריני
11 להשיבך כדלקמן: 1. אינני מחזיק בנאמנות או בצורה אחרת בזכויות כלשהן עבור מי מבין ה"ה
12 הנתבע והתובעת. 2. במחצית השניה של 2013 נרשמה חברה בשם G אשר אני והנתבע החזקנו בה
13 בחלקים שווים. לחברה לא היתה פעילות עסקית כלשהי ב-2013 ולא היו לה נכסים. 3. במחצית
14 השניה של 2013 אני והנתבע היינו צדדים להסכם מול צד ג' אשר אני מנוע מלמסור פרטים אודותיו,
15 הן משום שאני חב בחובת סודיות כלפי צד ג' והן משום שפרטי ההסכם הינם סוד עסקי שלי אשר
16 חשיפתו תפגע בי ובעסקי". במסמך זה מתייחס שותפו של הנתבע לשתי פעילויות שונות: בסעיף 2
17 מתייחס לחברת G ובסעיף 3 מתייחס להסכם מול צד ג', קרי חברת N, ולמעשה אין קשר בין
18 הסעיפים. יצוין, כי גם בתשובה שנתן השותף לאחר מכן למומחה (בימ"ש/9) ניתנה התייחסות נפרדת
19 לחברת G, חברת L ולחברת N כאשר השותף התייחס לאותו הסכם מול צד ג' תחת הכותרת "חברת
20 N" ומבהיר כי מדובר בהסכם שחוסה תחת חובת סודיות וחסיון.
21
- 22 יצוין, כי במסגרת חקירתו הפנה ב"כ הנתבע את המומחה לטעות זו, ומתוך עדותו: "ש: תסתכל
23 בבקשה בעמוד 61. בעמוד 61 אתה כותב – על אף שחברת G הוקמה כבר בשנת 2013 וחתמה על
24 הסכם עם לקוח בחו"ל כבר בשנת 2013, גיבוש העסקה היה בשנים 15' ו-17'. אני אומר לך שחברת
25 G לא חתמה שום לקוח, כלום, כרטיסי ביקור, שום לקוח. ואני אגיד לך מאיפה הטעות הזאת נפלה,
26 אני מבקש שתסתכל על המסמך שגברת שטיינפלד מסרה לך שהגיע אליה משותפו של הנתבע, ב-
27 07.12.2015, את מכירה את המסמך הזה נכון? מפה נפלה הטעות שלך, אני אסביר לך, אתה פשוט
28 חיברת שני סעיפים לא נכונים. ת: אני צריך לבדוק את זה. .. ש: תסתכל על זה רגע, ... במחצית
29 השנייה, הוא כותב שותפו של הנתבע כותב לנעמי שטיינפלד, אינני מחזיק בנאמנות או בצורה
30 אחרת בזכויות כלשהן עבור מי מבין האנשים, הנתבע והתובעת, זה אחד. אחר כך הוא כותב סעיף
31 מספר 2. במחצית השנייה של 2013 נרשמה G, אשר אני והנתבע החזקנו בה בחלקים שווים. זה
32 מחצית שנייה זה ספטמבר, אני אומר לך. המומחה: כן כן. ש: לחברה לא הייתה פעילות עסקית
33 כלשהי ב-2013 ולא היו לה נכסים, נקודה. ת: זה מתאים לדוחות הכספיים. ש: כן. ת: בסדר אבל
34 העניין הזה אני צריך לבדוק את זה. ש: אני אגיד לך מאיפה זה נובע. סעיף 3 נפרד לגמרי לשאלתה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 של נעמי ששאלה אותו מה זה העסקת תיווך הזאת עם N, הוא אומר להם סעיף 3. במחצית השנייה
- 2 של 2013 אני והנתבע היינו צדדים, אני והנתבע, לא G ולא אף אחד, היינו צדדים להסכם מול צד ג'.
- 3 N, הוא כותב אשר אני מנוע מלמסור פרטים אודותיו, הן משום שאני חב בחובת סודיות כלפי צד ג'.
- 4 והן משום שפרטי ההסכם הינם סוד עסקי אשר חשיפתם תפגע בעסקי. אתה פשוט חיברת את
- 5 סעיפים 2 ו-3 ואמרת של- G היה לקוח, אבל לא היה לה שום לקוח. ת: א' יכול להיות מאוד. יש
- 6 פה טעות, כלומר יש פה משהו שאני רוצה לבדוק כדי עוד פעם" (עמ' 426, ש' 9- עמ' 427, ש' 15).
- 7
- 8 יצוין, כי גם שותפו של הנתבע הבהיר בעדותו כי האמור בסעיף 3 למסמך הנ"ל (בימ"ש/18) מתייחס .244
- 9 לחברת N, ומתוך עדותו: "עו"ד שטיינפלד: אני אגיש לך את הכל כדי שיהיה לך נוח ושתוכל
- 10 להתייחס. "במחצית השנייה של 2013 אני והנתבע היינו צדדים להסכם מול צד ג'", שכאן אתה
- 11 מציין "אני מנוע מלמסור פרטים אודותיו בשל סודיות" וכולי. אז אני רק רוצה לדעת עכשיו אחרי
- 12 שענית לנו בפתח בהגינותך, האם ההתקשרות הזו שאתה מתייחס אליה בסעיף 3 היא מול חברת
- 13 N? ת: כן, כן" (עמ' 732, ש' 32-27).
- 14
- 15 לא זו אף זו, למומחה הוגשו דו"חות כספיים של חברת G לשנים 2013-2015 כאשר המומחה אישר .245
- 16 כי בשנים 2013 אין פעילות וכי בשנת 2014 היתה פעילות דלה ואף דוחו"ת אלו מחזקים את המסקנה
- 17 כי לא נחתם הסכם בקשר אליה ולא היתה פעילות כלכלית בחברת G בשנת 2013 וכי הפעילות החלה
- 18 רק עם הקמת חברת L באפריל 2015 כמפורט להלן.
- 19
- 20 שנית ועיקר, הגם שחברת G הוקמה בחודש ספטמבר 2013, קרי לפני מועד הקרע, הרי שבפועל .246
- 21 ההכנסות התקבלו בחברה זו רק לאחר ההתקשרות עם חברת L שהוקמה כמעט שנה וחצי לאחר
- 22 מועד הקרע בחודש אפריל 2015. משכך, הזכאות על פי הסכם ההתקשרות נולדה רק בחודש אפריל
- 23 2015, ולא לפני כן. מייסד ובעלים ב-L העיד כי רק לאחר הקמת חברת L נערך הסכם בין חברת L
- 24 לחברת G שהוא הסכם פיתוח ומכירת המוצר. כך מתוך עדות: "ש: ... יש איזשהו הסכם בין חברת
- 25 G לחברת L? ת: בטח. ש: כן? איזה הסכם? אתה יכול לספר לבית המשפט מה אומר ההסכם?
- 26 ת: ההסכם היה הסכם של פיתוח המערכת ומכירתה תמורת הכסף ששולם. ש: זאת אומרת חברת
- 27 L היא החברה מפתחת, זה אגב כן כתוב בחוות דעת, כנראה רואה החשבון אמר את זה, היא בעצם
- 28 מפתחת משהו לחברת G, ממנה G מזמינה את השירות? היא הלקוח הראשון שלה? ת: היא קונה,
- 29 ההסכם היה קניית מוצר ... ש: בין מי למי ההסכם, על מה ההסכם הזה בין G ל-L? בבקשה. ת:
- 30 אוקי. אז בעצם באנו באמת עם איזשהו רעיון לאיזשהו מוצר, עוד לא היה אותו, וההסכם היה למכור
- 31 עם זכות ראשונים והרבה say לגבי מה יהיה במוצר לפי הצרכים של הלקוח, זה מאד השפיע, וגם
- 32 עשינו כמובן עבודה מאד אינטנסיבית ככה שהוא יהיה מאד מרוצה ובתמורה הוא שילם את
- 33 הכספים האלה כשהמוצר עוד לא היה מוכן, זה מקובל, זה סטרט-אפ. זהו. ש: זאת אומרת זה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 ההסכם שלך שהיה עם חברת G. ת: כן, לא מכרנו להם IP או משהו כזה, מכרנו להם מוצר, הם
2 בסוף קיבלו דיסק עם תוכנה שרצה. ש: זאת אומרת אתם הייתם בעצם החברה המפתחת שנתנה
3 את השירות הזה לחברת G, אתה יכול לאשר? ת: מכרנו להם מוצר. ש: כן, אתם פיתחתם. ת:
4 אנחנו פיתחנו ומכרנו להם מוצר, ש: מכרתם להם את זה. ת: לא שירות, זאת אומרת היה תמיכה
5 ודברים כאלה אבל זה לא חברת שירותים זה חברת מוצר. ש: מעבר להסכם הזה שאתה מציין קודם
6 שקיים בין חברת G לחברת L, יש איזשהם הסכמים נוספים בין החברות? ת: לא" (עמ' 871, ש'
7 32- עמ' 872, ש' 29). משמע, פעילות חברת G החלה רק בשנת 2015 וכי בעקבות הקמה זו החלה
8 הפעילות העסקית של הנתבע ושותפו בתיווך המוצר ללקוח ב--- ולאחר מכן במכירת המוצר.
9
- 10 247. יתר על כן, מייסד ובעלים ב-L העיד כי חברת L הוקמה רק בשנת 2015 וכי הלקוח הראשון של L
11 היתה חברת G אשר באמצעותה הוזרמו כספים לשם ביצוע עבודות פיתוח המוצר. כך מתוך חקירת
12 מייסד ובעלים ב-L: "עו"ד מורן: אוקי. אז בוא תאשר לי רגע, קודם כל מתי, L הוקמה ב- 2015,
13 נכון? אפריל 2015 ולמעשה כל הקשר מול G, אם אני מבין נכון, היא שהכסף הראשון שנכנס
14 לחברה, או לא הראשון, כסף, הלקוח הראשון אתה קורא לזה, אבל אני אומר כסף ראשון שנכנס
15 לחברה לצורך הפיתוח, הובא מצד ג' כלשהו ב---, דרך G, זה נכון? זה תיאור נכון? ת: כן" (עמ'
16 874, ש' 6-1) וכן עדות שותפו של הנתבע: "אני חושב שהיינו צריכים להעברת כסף, אם היינו
17 צריכים להעביר כסף מהלקוח ב---, הם העבירו את זה ל-G. אנחנו חתמנו על החוזה בשם L ואחר
18 כך כדי להעביר את זה ל-L שייכנס לבנק, חתמנו על הסכם בין G לבין L. עו"ד שטיינפלד: אוקי.
19 ת: ו-L קיבלה ... פשוט הכסף עבר דרכנו" (עמ' 738, ש' 30-25) וכן סעיף 2.8 לתשובת ב"כ שותפו
20 של הנתבע (נספח ס"ב לחו"ד; בימ"ש/19). משמע, בפועל חברת G שימשה כצינור להעברת הכספים
21 לצורך פיתוח המוצר של חברת L ללקוח ב--- לאחר הקמתה.
22
- 23 248. שלישית, לטענת התובעת, הלקוח מ--- הגיע לחברת L בזכות המוניטין, הידע והקשרים של הנתבע
24 אשר נצברו קודם למועד הקרע. גם אם מדובר בטענה נכונה, אזי הוכח כי ההסכם בין חברת G
25 לחברת L נערך רק לאחר הקמת חברת L במהלך שנת 2015 כאשר לטענת מייסד ובעלים ב-L הפיתוח
26 ערך למעלה משנה (עמ' 876, ש' 5), כך שההתקשרות בין חברת G ל-L בוצעה כשנה וחצי לאחר מועד
27 הקרע.
28
- 29 249. רביעית, הגם שחברת G הוקמה לפני מועד הקרע, הוכח כי לא היו לה הכנסות במהלך שנת 2013 וכן
30 בשנת 2014, ולמעשה הפעילות העסקית החלה במהלך שנת 2015. בניגוד לטענת התובעת, המומחה
31 העיד כי הועברו לידי כל דוחו"ת של חברת G לשנים 2013-2015 וכדבריו: "ת: ... נשאלתי אתמול
32 אם קיבלתי את הדו"חות הכספיים של G שהוקמה בספטמבר 2013, ואני שמח להגיד לך שזה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 בקלסרים, גם שהעברתי לך, יש לי אותם פה רק בשביל לענות, שהם בקלסרים. יש הוכחה סגורה
- 2 שא' גם יש את הדו"חות הכספיים של G וגם היא הוקמה אמנם ב-13' אבל אפס הכנסות, רק
- 3 הוצאות הקמה והפעילות גם כן לא מי יודע מה ב-2014 איפשהו לא בשמיים, אין הכנסות גם" (עמ' 425,
- 4 425, עמ' 33-426, ש' 5; ר' גם סעי' 2.10 לבימ"ש/19).
- 5
- 6 **250. חמישית**, הוכח כי רק לאחר הקמת חברת L באפריל 2015, הנתבע ושותפו קיבלו כל אחד 23% מניות
- 7 בחברת L. מייסד ובעלים ב-L העיד כי האקזיט התרחש בשנת 2019 כאשר בין השנים 2015-2019
- 8 נעשה פיתוח של המוצר. עוד העיד מייסד ובעלים ב-L כי הנתבע לא סייע בתכנות המוצר אלא בפן
- 9 העסקי בלבד, ומתוך עדותו: "ש: ... עכשיו בעצם מתי היה האקזיט? ת: לפני שנה. ש: לפני שנה.
- 10 ב-2019? ת: כן. ש: כן. ומי, מבחינת פיתוח המוצרים או המוצר שפיתחתם, עיקר, הנתבע עבד
- 11 בחברה ב-L? ת: מה פתאום. ש: יש לו איזה ידע טכנולוגי? ת: יש לו המון ידע טכנולוגי. ש:
- 12 טכנולוגי במוצר שלכם? ת: אני לא מבין את השאלה, הוא יודע המון על המון דברים והוא, ש: אבל
- 13 הוא לא קשור לחברה ולמוצר הספציפי הזה. ת: הוא עזר לנו מבחינה עסקית, הוא עזר לנו מבחינה,
- 14 אם אתה שואל טכנולוגית, אם הוא עזר לי לתכנת, הוא לא עזר לי לתכנת. ש: לא עזר לך. ועיקר
- 15 הפיתוח של המוצר מתי נעשה? באיזה שנים? ת: בין 2015 ל-2019 בלי הפסקה יום ולילה. ש:
- 16 מאפריל 2015? ת: כן. ש: ועד מתי? ת: עד עכשיו. ש: עד עכשיו. אתה ממשיך לעבוד בחברה? ת:
- 17 כן" (עמ' 874, ש' 28- עמ' 875, ש' 15). ובהמשך: "ת: הלקוח הוא היה רלוונטי בשנים הראשונות
- 18 של החברה, נמסר לו המוצר, באותו רגע L שאפה להיות רלוונטית להרבה יותר ארגונים וגם
- 19 הצליחה, הארגונים המשמעותיים יותר שהיו לקוחות, אין לי בעיה להגיד את זה חברות עם
- 20 עסקאות של מיליונים, ש: אוקי. ת: זה היקפים יותר יפים מאשר ההסכם שהתחלנו איתו ואין
- 21 שום ספק שזה היה הרבה יותר משמעותי מאשר ההסכם הראשון. ש: אבל חלק ממה שיצר את L
- 22 זה אותו הסכם ראשון שבסופו של דבר... ת: צריך לזכור, הם קנו פיתוח שנמשך שנה וקצת עד
- 23 המוצר, אז המוצר אז עוד היה עלוב יחסית למוצר שבסופו של דבר אנחנו מביאים אותו היום, את
- 24 הפיתוח בהמשך כשנעמדנו על הרגלים היה לנו בישראל..." (עמ' 875, ש' 30 – 876, ש' 7).
- 25
- 26 **251. סיכומם של דברים**, הגם שחברת G הוקמה בתקופת השיתוף, הוכח כי לא היתה פעילות במסגרת
- 27 החברה עד לשנת 2015 וכי בפועל רק עם הקמת חברת L בוצעה ההתקשרות העסקית שבעקבותיה
- 28 התקבלו הכנסות בגין עמלת תיווך ולאחר מכן בשל מכירת המוצר. בנסיבות אלו, מצאתי כי מדובר
- 29 בזיקה רחוקה מזי לתקופת השיתוף בנישואין כאשר ההשקעה העיקרית בוצעה פרק זמן ארוך
- 30 לאחר מועד הקרע. אמנם, הנתבע הביא לקוח מ --- והדבר נוצר בעקבות הקשרים והמוניטין שצבר
- 31 הנתבע במהלך הנישואין, אולם ההסכם עם החברה המפתחת (L) נכרת רק בשנת 2015, קרי כשנה
- 32 וחצי לאחר מועד הקרע וכל הפעילות נעשתה החל משנת 2015 ואילך. כן, יש לציין כי בתשובת שותפו
- 33 של הנתבע למומחה (סעי' 2.3 לבימ"ש/19) עלה כי חברת G מצויה בהליכי פירוק מרצון (ר' סעי' 2.3)
- 34 כך שנראה שאין למניותיה כל שווי כלכלי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

ג.6. חלוקת אופציות בחברת חברת A :

252. לטענת התובעת, הנתבע לא גילה שהוא מחזיק 72,844 כתבי אופציות למניות בנוסף למניות שהיו לו בחברת A (נספח מ"ה לחו"ד). בנוסף, המומחה לא בדק ולא בחן מה עלה בגורל אופציות אלו ולא התייחס לכך בטבלת האיזון (עמ' 370, ש' 29 – עמ' 371, ש' 26). על כן, מאחר שכתבי האופציה אלו התקבלו במסגרת עבודתו של הנתבע בחברת A, אזי מדובר בנכס משותף. מנגד, טען הנתבע כי האופציות לא התקבלו בגין עבודתו או כהונתו של הנתבע בחברת A, אלא כחלק מההסדר כנגד הלוואות הנתבע לחברת A. כן, לטענתו, התובעת מנסה ליהנות מפירות שמקורם בהלוואות הנתבע בתקופת השיתוף אך מסרבת להשתתף בהשבתן. בכל מקרה, בשל מחדלה של התובעת אשר לא מסרה את המסמכים בקשר לאופציות בזמן, האופציות פקעו ואין להן שווי כלכלי.

253. לאחר בחינה, בשים לב לכך שמדובר בנכס בר איזון שניתן לחלקו בעין, אני מורה לנתבע להעביר מחצית מהמניות הנ"ל לידי התובעת.

ג.7. פרטי רכוש נוספים :

254. בסעי' 65 (ב) לסיכומיה פירטה התובעת נכסים נוספים שנרכשו לאחר מועד הקרע ופורטו במסגרת דו"ח החוקר מטעם התובעת ובכללם: 2 בתים ב- --- בעלות של כ- 2 מיליון יורו, 2 רכבי יוקרה (מרצדס ופורשה), 2 יאכטות וכו'. עם זאת, התובעת לא הוכיחה כי מדובר בנכסים שנרכשו שלא באמצעות ההכנסות מחברת N ו/או חברת V שהוכרו כהכנסות ברות איזון ו/או מהכנסות שלא הוכרו כברות איזון (חברת G); ועל כן, לא מצאתי כי הינה זכאית לקבל בנוסף זכויות גם בנכסים אלו.

ד. התביעה מטעם הנתבע למתן פסק דין הצהרתי בקשר לזכויותיו בבית המגורים, פירוק השיתוף בו וחיוב התובעת בדמי שימוש ראויים ;

255. בנסיבות דנן, הגם שבית המגורים נרשם על שם התובעת בלבד, אין ספק כי מדובר בנכס משותף לשני הצדדים. התובעת לא הוכיחה כי עצם הרישום על שמה מעניק לה את מלוא הזכויות בבית המגורים. יתר על כן, בהתבסס על מצגיה של התובעת, ניתנו במהלך ההליך מספר החלטות המלמדות בבירור כי אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע לשיתוף בבית המגורים (ר', למשל, החלטות מיום 25.12.18 ומיום 22.11.14). גם טענת התובעת לפיה נוכחות הנתבע במעמד החתימה על הסכם הרכישה של בית המגורים תוך רישום הזכויות על שמה מלמדת כי נועד להבטיח את מדורה ומדורם של הקטינים, אין בה ממש. לאורכו ולרוחבו של ההליך, הובהר גם מפי התובעת עצמה כי אין חשיבות לרישום הזכויות על מי מהצדדים ויש לבחון את הדברים במהותם ומכוח קל וחומר בקשר לבית המגורים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 אשר נחשב גולת הכותרת של השיתוף בין הצדדים; ועל כן, אני קובעת כי הזכויות בבית המגורים
2 משותפות ושייכות לשני צדדים בחלקים שווים וכן מורה על פירוק השיתוף בבית, כפי שיפורט להלן.
3
- 4 **256. אשר לעתירת הנתבע בנוגע לחיוב התובעת בדמי שימוש ראויים:** כאמור, בתביעתו עתר הנתבע
5 לחייב את התובעת בדמי שימוש ראויים החל ממועד עזיבתו את הבית (ינואר 204) או לחילופין
6 ממועד הגירושין (13.11.16) ואילך. התובעת הביעה התנגדותה לכך כמפורט בהרחבה לעיל. **לאחר**
7 **עיון ובחינה, מצאתי כי דין התביעה להידחות, ואפרט:**
8
- 9 **257.** הבסיס המשפטי לחיוב בעלים משותפים בתשלום דמי שימוש ראויים בדירת מגורים מצוי בסעי' 33
10 לחוק המקרקעין, תשכ"ט – 1969 אשר קובע: **"שותף שהשתמש במקרקעין משותפים חייב ליתר**
11 **השותפים, לפי חלקיהם במקרקעין, שכר ראוי בעד השימוש".** הדין הנוהג באשר לפסיקת דמי
12 שימוש ראויים הוא כפסיקת ביהמ"ש העליון בע"א 1492/90 זרקא נ' פארס (20.1.93) שם נקבע:
13 **"חובה זו אכן קיימת, אולם רק כאשר השותף האחד השתמש במקרקעין באופן בלעדי, באופן**
14 **שנמנע מיתר השותפים להשתמש אף הם באותם מקרקעין. היה ולא נמנע השימוש הזה מיתר**
15 **השותפים גם כאשר הם לא השתמשו במקרקעין בפועל, אין השותף חייב בתשלום כלשהוא ליתר**
16 **השותפים"** (פסקה 6 לפס"ד). הגם שעל הלכת זרקא נמתחה ביקורת רבה – ר', למשל בעמ"מ 9881/05
17 **פלוני נ' פלונית** (9.4.2006) עת נקבע כי **"העובדה שעקב סכסוך עוזב אחד מבני הזוג את דירת**
18 **המגורים - אפילו מרצונו - אינה מעידה כשלעצמה כי הוא מוותר על זכויותיו הקנייניות בדירה,**
19 **ובכלל זאת הזכות ל"שכר ראוי עבור השימוש", עדיין מדובר בהלכה מנחה וכדברי ביהמ"ש שם.**
20
- 21 **258.** בפסיקה נמצאו מספר שיקולים מנחים את בית המשפט בבואו לדון בשאלת דמי שימוש ראויים
22 כאשר אחד מבני הזוג מאריך מטעמיו שלו את תקופת השיתוף בין במישרין ובין באמצעות עיכוב
23 הסדרת הגט בעוד בן הזוג האחר מבקש פירוק שיתוף, הדבר עלול להקים חיוב בדמי שימוש; בנוסף,
24 ככלל, אם המניעה לשימוש נבעה מהרחקת בן הזוג מהדירה בשל צו הגנה או הרחקה בהליך אחר,
25 אין הוא זכאי לדמי שימוש בתקופת ההרחקה. כמו כן, קיימת הבחנה בין עתירה לחיוב בדמי שימוש
26 בתקופת הנישואין של בני הזוג לבין עתירה לתקופה שלאחר הגירושין; ככלל, ממועד הגירושין
27 ואילך, מאחר שהצדדים מנועים מלגור תחת קורת גג אחת, יש לפסוק לבן הזוג שאינו גר בדירה, דמי
28 שימוש ראויים, אלא אם הוכיח הצד הנתבע ויתור מפורש על דמי שימוש מצד התובע (בע"מ 5357/06
29 **פלוני נ' פלוני**; תמ"ש (חי"י) 5577-03-09 **ס. ס. נ' ס. מ.**; תמ"ש (נצ'י) 55595-02-12 **ח. ג. נ' ד. ג.**). כן נקבע
30 בפסיקה כי סוגיית חיוב בדמי השימוש נתונה לשיקול דעתו של ביהמ"ש כאשר ההכרעה נעשית בכל
31 מקרה לגופו בהתאם לנסיבותיו; וכך, יעשה גם בענייננו.
32
- 33 **259.** במקרה דנן, מצאתי כי אין לחייב את התובעת בדמי שימוש מיום הגירושין ועד למועד פירוק
34 השיתוף בבית וזאת מחמת עקרון תום תום הלב ונוכח התנהלות הנתבע במהלך ההליך המשפטי
35 לעיכוב ההליכים, כמפורט להלן.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

260. כאמור, בענייננו, מצאתי כי הנתבע עיכב את ההליכים המשפטיים פרק זמן ארוך וממושך, לא שיתף פעולה עם המומחה, לא ניהל את ההליכים בקלפים פתוחים ויצר מערכה משפטית ענפה ומורכבת. בנוסף, הוכח כי הנתבע עשה שימוש בכספים משותפים לשימושיו כאשר התובעת נמצאת בחסר ואינה יכולה להנות מפירות הנכסים המשותפים. מנגד, לא מצאתי כי התובעת האריכה את ההליכים המשפטיים לרבות הליכי פירוק השיתוף בבית המגורים לשווא. התובעת ביקשה להתחקות אחר הרכוש המשותף ולהגיע לפתרון כולל מתוך ראיית תמונה מלאה. התובעת היא שקידמה את ההליך המשפטי בעוד הנתבע ישב בחיבוק ידיים ולא היה לו כל אינטרס לקדם את ההליך. בנסיבות אלו, נוכח מחדליו של הנתבע ובשים לב לחוסר תום לבו בין היתר בהגשת תביעה לפירוק שיתוף בטרם התבררה מצבת הרכוש האדיר בין הצדדים ובשים לב למצגיו לפיו אין בנמצא רכוש משותף למעט בית המגורים וחובות רבים, מצאתי כי הנתבע מנוע מלקבל סעד כספי בגין עיכוב ההליך שנוצר בעטיו (ר' בתמ"ש (ת"א) 15649-06-19 ט.א. נ' מ.א. (7.10.20)). מבלי לגרוע מהאמור, גם מכוח סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון ובראייה הכוללת של הסכסוך, לא מצאתי לחייב את התובעת בדמי שימוש ראויים בגין מגוריה בבית הצדדים; ומשכך, התביעה לחיוב התובעת בדמי שימוש ראויים – נדחת.

14
15 **ה. עתירת התובעת לחלוקה לא שוויונית של הרכוש בשל פערי השתכרות בין הצדדים:**

16
17 261. כאמור, התובעת עתרה לחלוקה לא שוויונית של כלל הרכוש והזכויות באופן ששיעור חלקה יהיה גבוה מ- 50% וזאת בהתחשב בפערי ההשתכרות האדירים בין הצדדים וכן שהתובעת תקבל לידיה את מלוא הזכויות בבית המגורים. **לאחר בחינה, לא מצאתי לקבל את טענת התובעת, ואפרט:**

19
20
21 262. כאמור, סעיף 8 לחוק יחסי ממון נותן בידי ביהמ"ש סמכות לחרוג מכללי האיזון הרגילים בדרך של גריעת נכסים מכלל האיזון (סעי' 8(1) לחוק) שינוי המועד לתחשיב האיזון (סעי' 8(3) לחוק) ובעיקר האפשרות שלא לאזן את הנכסים מחצה על מחצה וזאת תוך התחשבות בנכסים עתידיים בכושר השתכרותם של הצדדים וכיוצ"ב (סעי' 8 (2) לחוק יחסי ממון. לעניין זה יפים דבריו של כב' הש' בן ציון גרינברגר בתמש (י-ם) 20964/02 פלונית נ' אלמוני (25.11.2009). וכך הוא כותב:

27 **"בהתחשב בדומיננטיות של הגישה הנורמטיבית הממוקדת במאמץ המשותף של הצדדים**
28 **[שעמדה] בעיצוב המקורי של חוק יחסי ממון ... ובהתחשב בהקשר שבו ניתן לבית**
29 **המשפט שיקול דעת זה, ניתן להסיק כי על בית המשפט לשאוף לעשיית צדק כלכלי**
30 **בחלוקת משאבי הזוג, וכי בתיקון לחוק העניק המחוקק לבית המשפט הסמכות**
31 **האקוויטבילית לסטות מחלוקת שווה כשנסיבות המקרה מחייבות את המסקנה כי לא**
32 **יהיה זה צודק מבחינה כלכלית לבצע את איזון המשאבים שווה בשווה".**
33

34 263. אף ביהמ"ש העליון נותן דעתו לאותו צדק חלוקתי מתבקש בהצביעו על "ארגז הכלים" המצוי ברשותו של היושב בדיון נוכח תיקונו של סעי' 8 לחוק יחסי ממון לאמור:

35
36
37 **"סעיף 5 לחוק יחסי ממון קובע כי על דרך הכלל, כל אחד מבני-הזוג יהיה זכאי למחצית**
38 **שווים של הנכסים בני-האיזון בין בני-הזוג. סעיף 8(2) לחוק מוסיף וקובע כי ב"נסיבות**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 מיוחדות המצדיקות זאת", רשאי בית-המשפט או בית-הדין לקבוע כי איזון שווים של
 2 הנכסים בני-האיזון לא ייעשה באופן שווה, אלא לפי יחס אחר שיקבע. כבר נאמר
 3 בפסיקתו של בית-משפט זה כי סעיף 8 מאפשר גמישות רבה אשר נותנת בידי הערכאה
 4 השיפוטית כלים לאזן את הנכסים בין הצדדים באופן הוגן, תוך לקיחה בחשבון של
 5 שיקולים כלכליים ואחרים (ראו: ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פ"ד מט(3) 614, 529 מפי
 6 השופטת שטרסברג-כהן; בג"ץ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים (13.12.2006)
 7 פסקה 12).

9 264. על פי רוב שימוש מושכל בכלים שנתן המחוקק לבית המשפט בסעי' 8 לחוק יחסי ממון יש בו למנוע
 10 מצב בו יקופח צד יתר על מידה כתוצאה מתחשיב האיזון הרגיל הקבוע בחוק. ועל כן, המחוקק עצמו
 11 היה רגיש לעיוות שעלול להגרם כתוצאה מתחשיב חשבונאי ארתמטי זהה לכל זוג ומתוך שכך נתן
 12 לפני ביהמ"ש את מכלול הכלים אשר ישמשו אותו במידת הצורך לעשיית צדק.

14 265. בענייננו, כאמור, אין ספק כי כושר השתכרותו של הנתבע עולה על כושר השתכרותה של התובעת.
 15 לפיכך, אני סבורה כי שימוש ראוי במנגנון הצדק החלוקתי שקבע המחוקק בסעי' 8 (2) לחוק יחסי
 16 ממון בא לידי ביטוי גם באופן חלוקת ההכנסות שהתקבלו מחברת N ומחברת V כמפורט לעיל.
 17 הכנסות אלו טומנות בחובן רכיבים מסויימים של כושר ההשתכרות של הנתבע ועל כן בדרך זו באה
 18 לידי ביטוי חלקה של התובעת במאמץ המשותף לתפוקת הפירות וכן באיזון הפערים על דרך של
 19 יישום עקרונות צדק מהותי בחלוקת הזכויות והמשאבים בין הצדדים ועקרון שוויון ההזדמנויות
 20 לכל אחד מהם לאחר פירוק הקשר ביניהם אשר עומדים ביסודו של סעי' 8 (2) לחוק יחסי ממון.

ו. סיכום האיזון וביצוע בפועל:

24 266. ככלל, בהתאם לדין, לצורך איזון משאבים, יש לשום את נכסיו של כל אחד מבני הזוג ואם היה
 25 שוויים של נכסי בן הזוג האחד עולה על שוויים של נכסי בן הזוג השני, חייב האחד לתת לשני את
 26 מחצית ההפרש, אם בעין ואם בכסף או בשווה כסף (סעיף 6(א) ו-6(ב) לחוק יחסי ממון). לצד זאת,
 27 נקבע בחוק כי "באין הסכמה בין בני הזוג בשאלה מה מגיע המאחד לשני או באיזו דרך יבוצע
 28 האיזון, יחליט בית המשפט לפי הנסיבות..." (סעיף 6(ג) לחוק).

30 267. במקרה דנן, מצאתי לנכון לקבוע כי ככל שהתובעת תהא חפצה בכך, היא תוכל לרכוש את חלקו של
 31 הנתבע בבית המגורים על פי שמאות שתוגש, באמצעות קיזוז חלק מכספים המגיעים לה במסגרת
 32 איזון המשאבים. בענייננו, אין חולק כי הנתבע עזב את בית המגורים בחודש ינואר 2014 ולא שב
 33 להתגורר בו. כמו כן, החל משנת 2015 ועד היום הנתבע העתיק את חייו ל---, שם רכש שני בתי יוקרה
 34 למגוריו בעלות של כ-2 מיליון יורו ומשם הוא מנהל את עסקיו. בנסיבות אלו, מצאתי כי שורת הדין
 35 והצדק לאפשר לתובעת להמשיך ולהתגורר בבית המגורים ולרכוש את חלקו של הנתבע באמצעות
 36 קיזוז זכויותיה הכספיות, ככל שתחפוץ בכך. רכישת חלקו של הנתבע ע"י התובעת תעשה בהתאם
 37 להערכת שמאי, כמפורט בסיפת פסק הדין. ככל שהתובעת לא תחפוץ בכך, יפורק השיתוף על דרך
 38 מכירת הבית בשוק החופשי לכל המרבה במחיר וחלוקת התמורה בחלקים שווים בין הצדדים. כמו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 כן, אני מורה כי הצדדים ימשיכו לשאת בחלקים שווים בתשלומי המשכנתא עד למועד פירוק
 2 השיתוף בפועל.
 3
 4 אשר לאיזון יתר הזכויות - איזון המשאבים בהתאם לטבלת האיזון בחו"ד המומחה – יהא כמפורט .268
 5 בסעי' 112 לעיל; המומחה ישלים את ההכנסות מחברת N עד סוף שנת 2013 – כמפורט בסעי' 116
 6 לעיל; המומחה יחשב את חלקה של התובעת (35%) בהכנסות מחברת N ובחברת V בערכי נטו –
 7 כמפורט בסעי' 216 ו-237 לעיל ובהתאם לאמור בסעיפים אלו; המומחה יגיש תחשיב משלים בתוך
 8 60 ימים מהיום. הסכומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד הקרע (בהתייחס לטבלת
 9 האיזון) או ממועד קבלת התקבולים המאוחרים למועד זה לידי הנתבע ועד למועד התשלום בפועל
 10 לידי התובעת.
 11

התביעה למזונות אישה :

12
 13
 14 .269 לטענת התובעת, תביעתה לחיוב הנתבע במזונות אישה נתפסה בעיני הנתבע כ"זבוב טורדני" או
 15 כ"ניזיד עדשים" שכן בחר להימנע מלפעול כמתחייב על פי סדרי הדין: הנתבע לא צירף הרצאת פרטים
 16 מעודכנת, לא פירט רכוש, הכנסות והוצאות, דוחות, תדפיסי בנק ואסמכתאות נדרשות, לא סתר את
 17 גרסת התובעת ואף לא חקר אודותיה ואודות ראיותיה בעניין זה. מנגד, התובעת המציאה וצירפה
 18 את כל מה שנדרש עפ"י החלטות בימ"ש ותקנות סדר הדין לתצהיר עדותה לרבות הרצאת פרטים,
 19 דוחות ופירוט הכנסותיה, הוצאותיה וצרכיה. על כן, משהנתבע בחר שלא לצרף מסמכים נדרשים
 20 ו/או לחקור את התובעת על המסמכים שהגישה, יש לקבל את גרסתה במלואה שלא נסתרה ולא
 21 הופרכה. משכך, עותרת התובעת לפסיקת מזונותיה והוצאות מדורה (בשיעור של 60%) ממועד הגשת
 22 התביעה למזונות 22/13 ועד למועד סידור הגט בין הצדדים ביום 13.11.16 כמפורט בתביעת המזונות
 23 ובניכוי השתכרותה, וזאת עפ"י הדין האישי ועפ"י הדין הכללי כהוראות משלימות שאינן סותרות זו
 24 את זו.
 25

26 .270 מנגד, התייחס הנתבע בסיכומיו לתביעה זו באופן לקוני וטען כי התובעת אינה זכאית למזונותיה.
 27 לטענת הנתבע, התובעת חויבה בקבלת הגט (למרות שבסופו של דבר, כדי למנוע מחלוקות מיותרות,
 28 וכדי לקבל את הגט המיוחל, הסכים הנתבע להמרת החיוב בהסכמה לגירושין). הנתבע הפנה
 29 לטענותיו בכתב ההגנה מטעמו וכן לכתב התביעה שהגיש בביה"ד הרבני בקשר לעילות הגירושין שלו
 30 המצדיקות שלילת מזונותיה של התובעת ולהליכים שהתנהלו בביה"ד. כך או כך, לטענת הנתבע, גם
 31 אם התובעת זכאית למזונותיה, אין מקום לחייבו לאור הכנסותיה והכלל של "מעשה ידיה תחת
 32 מזונותיה"; ועל כן, דין תביעתה להידחות.
 33

דיון והכרעה :

34
 35
 36 .271 בהתאם לסעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט-1959 "אדם חב במזונות בן-זוגו
 37 לפי הוראות הדין האישי חל עליו" ובענייננו חל הדין העברי. חובת המזונות לאישה נוצרת עם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

1 הנישואין וממשיכה להתקיים כל עוד לא הותר קשר הנישואין (ע"א 87/49 לוינ' נ' לוינ' פ"ד ה' 921,
 2 935; ע"א 560/82 פלונית נ' פלוני פ"ד לח' (3) 744; בר"ע (י-ם) 1081/05 פלוני נ' אלמונית (8.8.06)).
 3 בכל הנוגע למזונות אישה חל הכלל של "עולה עמו ואינה יורדת עמו" לפיו החובה לזון את האישה
 4 אינה מתפרסת על פני צרכיה ההכרחיים בלבד, אלא יש לזון אותה לפי הרמה אליה הורגלה בבית
 5 בעלה ולפי מעמדה (ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס פ"ד לח' (1) 721; ע"א 239/95 עמיצור נ' עמיצור
 6 פ"ד מ (1) 147). בענין זה נקבע שהדגש הוא על רמת החיים שהאישה הורגלה אליה ולא אך על עושרו
 7 של הבעל. הדין העברי מכיר במספר עילות שיש בהן לפטור את הבעל מחובתו לזון את אשתו,
 8 העיקריות שהן הן אם האישה נחשבת ל-"מורדת" או שיש מקום לחייבה בגט במסגרת עילה
 9 "קלאסית", למשל אם הוכח שהאישה זינתה תחת בעלה (ע"א 634/61 מקייטן נ' מקייטן, פ"ד טז
 10 945; ע"א 256/65 מילר נ' מילר, פ"ד יט (3) 171; בג"ץ 206/70 שרגאי נ' בית הדין הרבני האזורי
 11 ירושלים ואח' פ"ד כד (2) 487). הדין העברי אף מכיר בכוחם של בני הזוג להגיע להסכמה לפיה
 12 האישה תשמור לעצמה את "מעשי ידיה" ואלו יקוזזו ממזונותיה. עוד יצוין, כי בנסיבות מסוימות
 13 יכול ותפקע חבותו של הבעל לזון את אשתו עוד לפני פקיעת הנישואין (ראה ע"א 130/83 לעיל).

מן הכלל אל הפרט, לענייננו:

14
 15
 16
 17 272. התובעת עתרה לפסיקת מזונות עבורה בסך חודשי של 11,808 ₪ (כולל הוצאות רכב) בקיזוז
 18 הכנסותיה בסך של 4,150 ₪, קרי סך חודשי של 7,658 ₪. בנוסף, עתרה האישה לחיוב הנתבע
 19 בהוצאות המדור (משכנתא) ואחזקת מדור בשיעור של 60% מסך של 23,517 ₪ לחודש, ובסך חודשי
 20 של 14,110 ₪ לחודש.
 21
 22 273. ביום 9.9.14 ניתנה החלטתי למזונות זמניים, בה לא חוייב הנתבע במזונות זמניים של התובעת משום
 23 שהתובעת לא הוכיחה כדבעי את רכיבי תביעתה, משום "מעשה ידיה" ומשום ש"בשלב מתן
 24 ההחלטה למזונות זמניים עוד רב הנסתר על הגלוי ובירורם של הדברים מצריך קיומו של הליך
 25 הוכחות מקיף במסגרתו יתבהרו טענותיהם הקוטביות של הצדדים" (שם, בסעי' 24 להחלטה). כן,
 26 הוריתי כי שני הצדדים ישאו בחלקים שווים בתשלום המשכנתא על בית המגורים בסך 9,300 ₪
 27 לחודש.
 28
 29 274. כעת, לאחר שהתבררה התמונה אודות הכנסותיו של הנתבע וכן התובעת צירפה את המסמכים
 30 הנדרשים ולאחר שבחנתי ושקלתי את טענות הצדדים בעניין זה, הנני סבורה כי התובעת זכאית
 31 למזונות האישה בהתאם למלוא עתירותיה שלא נסתרו ע"י הנתבע. להלן אפרט את טעמי לכך.
 32
 33 275. לעצם הזכות למזונות - בניגוד לטענות הנתבע, לא הוכח כי התובעת הפסידה את זכותה למזונות.
 34 ביום 13.11.16 סודר הגט בין הצדדים בביה"ד הרבני הגדול הירושלים כאשר על פי פסק דין שניתן
 35 בהסכמת הצדדים, שני הצדדים יתגרשו מרצון חופשי וללא כל חיוב, התובעת מוחלת על כתובתה
 36 ללא ויתור על טענותיה ביחס לנישואין וכי פסק הדין שניתן ע"י ביה"ד הרבני האזורי שקבע חיוב
 37 בגט מבוטל (ר' ת/5). משכך, הנתבע לא הוכיח כל עילה שבדין לפיה התובעת אינה זכאית למזונותיה.
 38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 **ואשר לגובה המזונות** – כאמור, מזונות אישה נפסקים בהתאם לכלל המנחה "עולה עמו ואינה יורדת
- 2 **עמו**". במקרה דנן, התרשמתי כי הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה כאשר הוכחו פערי הכנסות אדירים
- 3 בין הצדדים. כן, מאחר שמערכת היחסים בין הצדדים הושתתה על כך שהנתבע הינו המפרנס העיקרי
- 4 של הבית ולנוכח כך שהתובעת הורגלה בשנים האחרונות לחיות ברמת חיים גבוהה, הרי שעל פי הדין
- 5 האישי על הנתבע להמשיך ולפרנס את התובעת כל עוד הם נשואים ובאופן שהמזונות ישקפו את רמת
- 6 החיים לה הורגלה.
- 7
- 8 **277.** במקרה דנן, צודקת התובעת כי הנתבע לא סתר את טענות התובעת אודות הכנסות הצדדים. נהפוך
- 9 הוא, הנתבע פעל להסתרת מלוא הכנסותיו לאורך כל ההליך. יצוין, כי גם בישיבת קד"מ ביום 6.7.14
- 10 שנועדה לחקירת הצדדים בבקשה למזונות זמניים טען הנתבע להכנסות זעומות בסך 13,000 ₪
- 11 ברוטו לחודש (עמ' 11, ש' 13-14) ולא גילה דבר וחצי דבר אודות ההסכמים וההכנסות האדירות
- 12 שהתקבלו באותה תקופה מחברת N ומחברת V במיליוני ₪. כמו כן, בניגוד למצב שהציג הנתבע
- 13 במהלך הדיון בבקשה למזונות זמניים אודות קריסה כלכלית וחובות רבים, התברר כי פרק זמן קצר
- 14 לאחר מכן כבר החל בביצוע עסקאות ענק מול חברת N ו-V וקיבל כספים במיליוני ₪. נפסק כי
- 15 הימנעות בעל דין מהצגת ראיות ביחס להכנסתו מחייבת קבלת טענות הצד שכנגד (עמ"ש (חי')
- 16 52030-09-17 א.פ. נ' ר.פ. (2.9.18) ואם במזונות זמניים עסקינן, אז מכח קל וחומר בפסיקת מזונות
- 17 קבועים ולאחר הליך ממושך כבענייננו. כן, ר' תקנה 12 (2) לתקנות בית המשפט לענייני משפחה
- 18 (סדרי-דין), תשפ"א – 2020 שקובעת כי העדר פרטים ומסמכים מחייב קבלת טענות הצד שכנגד. על
- 19 כן, יש לקבל את טענת התובעת לצורך פסיקת המזונות לפיה הכנסתו החודשית של הנתבע עומדת
- 20 על סך של לפחות 100,000 ₪ לחודש, ואילו הכנסתה של התובעת עומדת על 4,300 ₪ לחודש.
- 21
- 22 **278.** בנוסף, מאחר שהתובעת המציאה וצירפה את כל מה שנדרש עפ"י החלטת בימ"ש ותקנות סדר הדין
- 23 לתצהיר עדותה לרבות הרצאת פרטים, דוחות ופירוט הכנסותיה, הוצאותיה וצרכיה ומשהנתבע בחר
- 24 שלא לחקור אותה בעניין זה, יש לקבל את גרסתה גם לגבי צרכיה והוצאותיה שלא נסתרה.
- 25
- 26 **279.** בנסיבות אלו, נוכח כל האמור וכן בהעדר כל ראיה לסתור, מצאתי לחייב את הנתבע במלוא
- 27 הסכומים שנתבעו על ידי התובעת בכתב התביעה, קרי התובעת עתרה לפסיקת מזונות עבורה בסך
- 28 חודשי של 11,808 ₪ (כולל הוצאות רכב) בקיזוז הכנסותיה בסך 4,150 ₪, דהיינו בסך 7,658 ₪
- 29 לחודש עבור מזונותיה השוטפים. בנוסף, עתרה האישה לחיוב הנתבע בהוצאות המדור (משכנתא)
- 30 ואחזקת מדור בשיעור של 60% מסך של 23,517 ₪ לחודש, ובסך 14,110 ₪ לחודש, **קרי בסה"כ:**
- 31 **21,768 ₪ לחודש**. סכומים אלו ישולמו ממועד הגשת התביעה (22.12.13) ועד למועד לסידור הגט בין
- 32 הצדדים (13.11.16), וזאת בתוך 30 ימים מהיום.
- 33
- 34

הוצאות משפט:

- 35
- 36 **280.** כידוע, ההלכה הפסוקה מורה כי לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב בשאלה מה סכום ההוצאות ושכר
- 37 הטרחה שיושת על בעל הדין שהפסיד בדינו, ובין מכלול השיקולים יש למנות את אופייה של התובענה
- 38 ומידת מורכבותה, הסעד המבוקש והיחס בינו לבין הסעד שנפסק, היקף העבודה שהושקעה על ידי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1 בעל הדין בהליך ושכר הטרחה ששולם או שבעל הדין התחייב לשלמו וכן התנהלותם הדיונית של
2 בעלי הדין (בג"צ 891/05 **תנובה נ' הרשות המוסמכת** (3.6.05)).
3
4 281. בענייננו, אין חולק מדובר בהליך חריג מבחינת היקפו ומשכו: בהליך התקיימו 18 דיונים מתוכם 7
5 דיוני הוכחות (למעלה מ-1,000 עמ' פרוטוקול), הוגשו עשרות בקשות וניתנו החלטות רבות, תהליך
6 עריכת חו"ד נמשך משך זמן חריג של למעלה מ-4 שנים בעטיו של הנתבע כאשר התובעת מצידה
7 הגישה את מלוא המסמכים בתוך פרק זמן קצר ביותר (ר' עדות המומחה בעמ' 236, ש 23-35),
8 הושקעו זמן ומשאבים אדירים מטעם התובעת על מנת לנהל את ההליך ולהביאו עד הלום. מעבר
9 לכך, הנתבע לא פעל "בקלפים פתוחים", גילה טפח אך כיסה טפחיים, הציג נתונים באופן סלקטיבי
10 ולמעשה נאלץ לגלות נתונים רק לאחר שהתובעת הציגה מסמכים מטעמה וכן נדרשו להעיד עדים
11 רבים על מנת לחשוף את ההסכמים וההכנסות של הנתבע במהלך החיים המשותפים ולאחר מכן,
12 ועוד.
13
14 282. בנסיבות אלו, לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי יש לחייב את הנתבע בהוצאות
15 התובעת בגין ניהול ההליכים המשפטיים בסך של 350,000 ₪. כן, אני מחייבת את הנתבע בעלות
16 שכ"ט חו"ד המומחה בשיעור של 75% ואילו הנתבעת בשיעור של 25% וכן בהשלמה לחו"ד כמפורט
17 בסיפת פסק הדין - כנגד קבלות. הסכומים ישולמו/יושבו לנתבעת בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן,
18 יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית כדין.
19
20 **סוף דבר:**
21
22 283. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל – אני מורה כדלקמן:
23
24 א. מועד הקרע נקבע לסוף חודש דצמבר 2013.
25
26 ב. חלקה של התובעת בהתאם לטבלת האיזון בחו"ד המומחה – כמפורט בסעי' 112 לעיל.
27
28 ג. המומחה ישלים את חלקה של התובעת במחצית ההכנסות מחברת N עד סוף שנת 2013 –
29 כמפורט בסעי' 116 לעיל.
30
31 ד. המומחה יחשב את חלקה של התובעת (35%) בהכנסות מחברת N ובחברת V עבור השנים 2014-
32 2015 בערכי נטו כאמור בסעי' 216 ו-237 לעיל.
33
34 ה. המומחה יגיש תחשיב משלים בתוך 60 ימים מהיום. עלות שכ"ט המומחה לצורך השלמת חו"ד
35 תהא בהתאם לחלקים המפורטים בסעי' 282 לעיל.
36
37 ו. כלל הסכומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד הקרע או ממועד קבלת ההכנסות לפי
38 העניין ועד לתשלום בפועל לידי התובעת – ר' סעי' 268 לעיל.
39
40 ז. הנתבע יעביר לידי התובעת מחצית האופציות בעין בתוך 30 ימים – כמפורט בסעי' 253 לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26703-12-13

עותק מותאם לפרסום

- 1
2 ח. אשר לתביעה בקשר לבית המגורים ודמי שימוש – ר' בסעי' 255 ו-260 לעיל. ניתן צו לפירוק
3 השיתוף בבית המגורים ובאופן התובעת תהא זכאית לרכוש את חלקו של הנתבע בבית בהתאם
4 לחו"ד שמאי שתוגש. ככל שהתובעת לא תחפוץ בכך, תודיע בתוך 30 ימים ופירוק השיתוף
5 יעשה על דרך מכירת הדירה בשוק החופשי לכל המרבה במחיר וחלוקת התמורה בין הצדדים
6 בחלקים שווים. מובהר כי כל צד ימשיך לשאת במחצית תשלום המשכנתא החודשי על בית
7 המגורים עד לפירוק השיתוף בפועל.
8
9 ט. אני ממנה את מר --- כשמאי מטעם ביהמ"ש לצורך הערכת שווי בית המגורים. חו"ד השמאי
10 תוגש בתוך 45 ימים מהיום. עלות חו"ד המומחה תושט על הצדדים בחלקים שווים.
11
12 י. אשר לעתירה לאיזון לא שוויוני של הרכוש – ר' כמפורט בסעי' 265 לעיל.
13
14 יא. הליך נוסף בעניין הרכוש- יוגש כתובענה חדשה ונפרדת לביצוע פסק דין בהתאם לסעיף 7 לחוק
15 בית המשפט לענייני משפחה.
16
17 יב. התביעה למזונות מתקבלת – ר' סעי' 279 לעיל.
18
19 יג. הנתבע יישא בהוצאות ההליך לידי התובעת כמפורט בסעי' 282 לעיל.
20
21
22 284. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה.
23
24 285. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
25
26 ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

27